

Editura StudIS
adicercenter@yahoo.com
Iași, Șos. Ștefan cel Mare, nr. 5
Tel./fax: 0232-217.754

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Schimburi de bune practici educaționale cu elevii / coord.: Simona Zepiși,
Anca Mihaela Rafira, Cătălina Vlad, ... - Iași: StudIS, 2015

Bibliogr.

ISBN 978-606-624-977-5

I. Zepiși, Simona (coord.)

II. Rafira, Anca Mihaela (coord.)

III. Vlad, Cătălina (coord.)

37

Consilier Editorial: Dranca Adrian
Secretar editorial: Roznovăț Mihai

Pre-press, tipar și finisare:
S.C. ADI CENTER SRL
Șos. Ștefan cel Mare, nr. 5
Tel. 217 754

Copyright©2015

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate autorului

Coordonatori:
prof. Simona Zepiși
prof. Anca Mihaela Rafira
prof. Cătălina Vlad
prof. Carmen Trandafir
prof. Mirela Obreja
prof. Gabriel State

SCHIMBURI DE BUNE PRACTICI EDUCATIONALE CU ELEVII

**Aprilie
2015**

Speranțe către mai bine

Motto:

„Noi suntem semințele și ne pregătim din noi înșine să ne azvârlim în altceva cu mult mai înalt, în altceva care poartă numele primăverii.”

Nichita Stănescu

Simpozionul Național „Probleme majore ale omenirii în secolul al XXI-lea” este o manifestare educativă deosebită, care-și propune să reliefeze, pe de o parte, pericolele care amenință siguranța omului, iar pe de altă parte, modalitățile pe care le pot folosi factorii educaționali pentru a-i veni în sprijin și a-l feri de „rele”.

Secolul al XXI-lea aduce în viața noastră diverse atitudini și realități, care trebuie cunoscute pentru a ști să le folosim constructiv: graba către fericire, comunicarea rapidă, ofertele pentru consum, teribilismul, nonconformismul. Dincolo de hazardul pe care nu-l putem controla, există fapte sau gesturi care pot avea urmări dureroase asupra trupului sau a sufletului nostru: violența, consumul de droguri, traficul de ființe umane, exploatarea minorilor, infectarea cu virusul HIV, vitezomania, distrugerea echilibrului ecologic, intoleranța. Având în vedere aceste realități, sistemul educațional își propune să-i informeze pe tineri despre cum să-și „construiască” o viață frumoasă, să le formeze atitudini și să le dezvolte spiritul de responsabilitate și de toleranță.

Simpozionul de la Târgoviște, are darul de a reuni experiențe deosebite ale cadrelor didactice și de a consolida acumulările pozitive în plan educativ. Este o pledoarie pentru responsabilitate și spirit civic, pentru conlucrare între oameni, sub semnul respectului și al solidarității. O astfel de manifestare este utilă, pentru că în ziua de azi nu-i ușor să fii educator, după cum nu este ușor pentru adolescent să aleagă binele de rău. Totul, sau aproape totul se învață prin educație. Timpul ne grăbește și este nevoie să învățăm împreună conviețuirea bazată pe cultivarea respectului și pe promovarea a ceea ce a realizat mai frumos omul pe pământ. Tinerii trebuie ajutați să învețe să aleagă „trenul vieții”, așa cum foarte frumos spunea O. Jeanneret: „Adolescentul nu are numai de ales un tren dintr-o gară și un vagon din acel tren, ci el trebuie acum să urce într-un tren din mers, cu riscul de a rămâne pe peron”.

Se cuvine să adresăm cuvinte de laudă inițiatorilor, colaboratorilor și participanților care dau valoare și continuitate acestei manifestări educative de excepție. Avem speranța că experiențele de succes ce vor fi prezentate aici, se vor răsfrânge benefic asupra climatului din școli și a fiecăruia dintre noi .

Prof. dr. Marian Curculescu

Inspector educativ

CUVÂNT ÎNAINTE

Motto :

"O societate și un viitor mai sigure nu pot fi realizate decât prin efortul conjugat al întregii comunități !"

Simpozionul "PROBLEME MAJORE ALE OMULUI DIN SECOLUL XXI" a debutat în anul 2008 ca simpozion interjudețean la Liceul Tehnologic "Voievodul Mircea" unde am funcționat ca profesor și coordonator de proiecte școlare și extrașcolare. În anul 2009 s-a desfășurat ca simpozion național și a fost introdus în Calendarul de activități al Ministerului Educației din anul școlar 2009-2010 (fără finanțare).

Simpozionul s-a desfășurat sub motto-ul "O SOCIETATE ȘI UN VIITOR MAI SIGURE NU POT FI REALIZATE DECÂT PRIN EFORTUL CONJUGAT AL ÎNTREGII COMUNITĂȚI".

În anul 2010 a avut loc a treia ediție cu participare internațională. Ediția a patra a avut loc în anul 2011. Toți participanții la simpozion au apreciat pozitiv activitatea desfășurată și buna organizare. Deoarece edițiile precedente au avut un impact bun și o participare foarte bună, am considerat ca merită a fi continuat la noul meu loc de muncă, Colegiul Național "Tenăchiță Văcărescu".

Profesor inițiator și organizator al proiectului,

Zepiși Simona Valinda

Această broșură este un produs al Simpozionului Național "Probleme majore ale omului din secolul XXI", aflat la a șasea ediție, organizat de Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița (reprezentat de prof. Ion Sorin - inspector școlar general, prof. Curculescu Marian - inspector de specialitate), Colegiul Național Târgoviște (reprezentat de prof. Pîrvulescu Dana – director, prof. Cîrstea Nicoleta și prof. Zepiși Simona - coordonatorul proiectului), Inspectoratul de Poliție al Județului Dâmbovița (reprezentat de comisar șef de poliție Zepiși Danil - inspector șef), având ca parteneri: Asociația „Nouă ne pasă” din Găești, Direcția de Sănătate Publică Dâmbovița, Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Dâmbovița, Crucea Roșie – Filiala Dâmbovița, Inspectoratul Județean de Jandarmi Dâmbovița, Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Basarab I" Dâmbovița.

Simpozionul se adresează atât elevilor, cât și profesorilor și răspunde nevoilor de informare corectă a copiilor și adolescenților pe tematica consumului de droguri, a violenței în școală, delincvenței

juvenile, accidentelor de circulație și a protecției mediului. Poate contribui la o mai bună implicare a elevilor și cadrelor didactice în prevenirea extinderii consumului de droguri, a violenței, a delincvenței juvenile, la stimularea unui comportament preventiv la elevi și a unei atitudini de toleranță. Deoarece problemele de ecologie sunt probleme cu care societatea noastră se confruntă zilnic, acest simpozion poate contribui la schimbarea de atitudine a elevilor față de mediul înconjurător. Fără efortul conjugat al școlii și al întregii comunități, orice acțiune de rezolvare a problemelor secolului nostru, nu va avea succes.

Vrem să creștem copii frumoși și sănătoși, dar trebuie să înțelegem noi, adulții, importanța unui comportament sănătos și a unei atitudini responsabile față de propria sănătate și a celor din jur. Să ne învățăm copiii să adopte un stil de viață sănătos, sa-i determinăm să înțeleagă că sănătatea trebuie prețuită atunci când o ai, că reprezintă baza vieții și că dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului.

Trebuie să-i învățăm pe copii și să reînvățăm și noi, adulții, alături de ei, legile conviețuirii interumane pământene. Iar acest lucru nu se poate realiza fără o conștientizare și fără o pregătire a noastră, a tuturor. Activitățile educative pot să aducă modificări în atitudinea noastră, a tuturor - elevi și cadre didactice - față de societatea în care trăim, față de problemele acestei societăți. Fiecare dintre noi trebuie să devină conștient că puterea de muncă, sănătatea și durata vieții depind de calitatea vieții pe care singuri ne-o făurim.

Sperăm că schimbul de bune practici, între profesorii din diferite școli implicate în programe de prevenire a consumului de droguri, accidentelor de circulație, a violenței în perimetrul școlar, în proiecte de mediu sau proiecte care vizează educația pentru sănătate, să contribuie la adoptarea unei conduite unitare care să amelioreze problemele omenirii în secolul XXI.

Sperăm, de asemenea, ca aceasta lucrare să constituie un material atractiv și util în organizarea și desfășurarea orelor de dirigenție și a activităților școlare și extrașcolare.

Răspunderea pentru conținutul și forma articolelor aparține exclusiv autorilor acestora.

Organizatorii

Târgoviște, Aprilie, 2015

Scopul proiectului;

Stimularea unui comportament preventiv la elevi pentru prevenirea problemelor specifice secolului nostru: consum de droguri, accidentele rutiere, trafic de persoane, violența, delincvența juvenilă, protejarea mediului.

Obiectivele specifice ale proiectului;

1. Conștientizarea efectelor problemelor cu factori de risc a cel puțin puțin 40% din participanți ,
2. Identificarea de către cel puțin 50% dintre participanți a factorilor de risc și a consecințelor accidentelor provocate de către tineri din 100 de școli și licee din țară ,
3. Dezvoltarea interesului pentru rezolvarea cauzelor , formelor de manifestare și consecințelor problemelor sociale la cel puțin 60% dintre participanți ;
4. Stimularea unui comportament preventiv la cel puțin 80% dintre elevii participanți.

Organizatori:

Coordonator de proiect: prof. Simona Valinda Zepiși

Prof. Dana Pîrvulescu – director – Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu", Târgoviște

Prof. Nicoleta Cîrstea – director adjunct – Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu", Târgoviște

Prof. Marian Curculescu – inspector cu activitatea educativă, Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița Târgoviște

Prof. Cătălina Vlad – Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu", Târgoviște

Prof. Carmen Trandafir – Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu", Târgoviște

Prof. Anca Mihaela Rafira – Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu", Târgoviște

Prof. Mirela Obreja - Școala Gimnazială "Ștefan cel Mare", nr.5 Vaslui

Prof. Gabriel State – Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu", Târgoviște.

Cuprins

Cuprins	8
Secțiunea 1 - Exemple de bună practică: proiecte de activități școlare și extrașcolare, programe, acțiuni realizate la nivelul scolii, studii statistice	15
IMPLICAȚIILE APLICĂRII NANOTEHNOLOGIILOR BAZATE PE FEROFLLUIDE	16
Prof. Antonescu Carmen	16
Liceul de Arte "Bălașa Doamna" Târgoviște	16
ADOLESCENȚII ȘI LECTURA	22
Prof. Armie Petrina	22
C.N.A.I. - Brad, jud.Hunedoara	22
METODE MODERNE ÎN ABORDAREA TINEREI GENERAȚII JOC ȘI IMPROVIZAȚIE TEATRALĂ	27
prof. Diana Florentina Basalic	27
Colegiul Național „Emil Racoviță” București	27
ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR, O MODALITATE DE A CULTIVA RESPECTUL PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR	33
Prof. Georgeta-Liliana Cojocariu	33
Casa Corpului Didactic George Tofan Suceava	33
GENERAȚIA VIRTUALĂ – COPIII DIGITALI. EVITAREA HĂRȚUIELII ONLINE	36
Prof. Corbu Silvia	36
Colegiul Tehnic "Armand Călinescu", Pitești	36
Prof. Mihăilă Filofteia	36
Colegiul Economic "Maria Teiuleanu", Pitești	36
PROIECT EDUCAȚIONAL DE MEDIU	42
„NOUĂ NE PASĂ! IMPLICĂ-TE ȘI TU!"	42
prof. Dabija Anca	42
Colegiul Economic "Ion Ghica" Bacău	42
STOP VIOLENȚEI!	46
Prof. Emilian Deaconescu	46
Școala Gimnazială „Nichita Stănescu"	46
Ceptura, județul Prahova	46
O VIAȚĂ FĂRĂ DROGURI!	49

PROGRAM EDUCATIV PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATERICA	
CONSUMULUI DE SUBSTANȚE INTERZISE ÎN RÂNDUL ELEVILOR	49
Prof. GEORGESCU MARIA	49
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 RM. VÂLCEA – JUD. VÂLCEA	49
PROTEJAREA MEDIULUI DE CĂTRE ELEVII	52
Prof. Grozea Daniela	52
Școala Gimnazială Nr. 1 Moreni	52
PREZENTAREA PROIECTULUI EDUCAȚIONAL „ANTIDOT PENTRU	
VIOLENȚĂ”	57
STRATEGIE DE PREVENIRE ȘI INTERVENȚIE PRIVIND VIOLENȚA ÎN	
ȘCOALĂ	57
Prof. Florentina Gusti	
Prof. Șeran Elena	57
LICEUL TEHNOLOGIC „SPIRU HARET” TÂRGOVIȘTE	57
VIOLENȚA VERBALĂ: CUVINTELE DOR	63
ACTIVITATE ANTI-VIOLENȚĂ	63
prof. Leuștean Cristina	63
Colegiul Economic “Anghel Rugină” Vaslui	63
IMPLICAREA ELEVILOR ȘI CADRELOR DIDACTICE ÎN REZOLVAREA	
UNOR PROBLEME ALE TINERILOR ȘI ALE COMUNITĂȚII ÎN GENERAL,	
PRIN REALIZAREA DE ACȚIUNI DE PROTECȚIE A MEDIULUI	69
Profesor Luca Fănica	69
Colegiul Național Alexandru Dimitrie Ghica din Alexandria, județul	
Teleorman	69
ACȚIONEAZĂ ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI DE GEN!	72
Prof. Mazga Doina	72
Liceul “Ștefan Procopiu” Vaslui	72
EDUCAREA INTERESULUI PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR LA ELEVII	
CLASELOR PRIMARE	79
Prof. înv.primar Munteanu Simona	79
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui	79
Prof. înv.primar Diaconu Alina	79
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui	79
IMPACTUL PROIECTELOR EXTRACURRICULARE	84
ASUPRA ELEVILOR	84
Prof. Mihaela Nicolae	84
Liceul de Arte “Bălașa Doamna” Târgoviște	84

VIOLENȚA ÎN ADOLESCENȚĂ	90
Prof. Pletea Maria	90
Colegiul de Industrie Alimentară "Elena Doamna", Galați	90
TINERII - UTILIZATORI/BENEFICIARI VS. CONSUMATORI/CONSUMAȚI DE INTERNET	93
Prof. Teodora Popa	93
Colegiul Național "Constantin Carabella" Târgoviște	93
Prof. Zepiși Simona	93
Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște	93
IMPACTUL PARTENERIATELOR ASUPRA FORMĂRII PERSONALITĂȚII ELEVILOR	99
Prof. Preda-Vîlcu Geanina,	99
Liceul Tehnologic „Mihai Viteazul” Pitești	99
Prof. Ghiold Mihaela,	99
Liceul Tehnologic „Mihai Viteazul” Pitești	99
CERCETARE - FORMAREA COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC AL ELEVILOR DIN GIMNAZIU	104
Prof. Stela Predescu	104
Școala Gimnazială Singidava Cugir	104
TOLERANȚĂ – ÎNVEȚI CEEA CE TRĂIEȘTI	110
Ec. Șîșman Vasilica Valerica	110
Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Ceptura,	110
județul Prahova	110
ȘCOALA-GRANIȚĂ ÎNTRE TOLERANȚĂ ȘI SIGURANȚĂ	112
Profesor Tănasă Daniela-Gabriela	112
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui	112
PROIECT DE PREVENIRE A CONSUMULUI DE DROGURI ÎN RÂNDUL TINERILOR	113
Prof. Trandafir Carmen Daniela	113
Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște	113
SĂPTĂMÂNA TOLERANȚEI ÎN ȘCOALA MEA	116
Prof. Trandafir Marius Vasile	116
Liceul Tehnologic „Goga Ionescu” - Titu	116
VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ	121
Prof. Tudor Corina Clara	121
Prof. Grecu Laura	121
Școala Gimnazială Specială Târgoviște	121

Secțiunea 2 - Proiecte didactice implementate la Consiliere și orientare (Calitatea stilului de viață)	127
SPUNE NU DROGURILOR!	128
Prof. Amariei Iulia Nicoleta	128
Liceul Tehnologic de Marină Galați	128
TUTUNUL, ALCOOLUL, DROGUL, SEMNE DE MATURITATE?	133
prof. PAVEL SIMONA	133
Liceul Tehnologic Auto Câmpulung	133
BĂUTURILE ENERGIZANTE, PERICOL DEVASTATOR PENTRU CONSUMATORII DE TOATE VÂRSTELE	147
Prof. Pilică Liviu	147
Școala cu clasele I-VIII, Mănești	147
PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI	153
Prof. Stanomir Adriana	153
Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București	153
NU-ȚI FUMA VIAȚA!	156
Prof. Stan Gabriela – Cristina	156
Liceul Tehnologic Bârsești, Târgu-Jiu, Gorj	156
COLEGUL MEU AGRESIV	160
prof. Mihaela Achiței	160
Școala Gimnazială Frăsuleni	160
Com.Victoria,jud.Iași	160
PREVENIREA VIOLENȚEI ÎN ȘCOALĂ	163
Prof. Vișan Ionela	163
Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București	163
CINE SUNT EU?	168
GEORGESCU MARIA	168
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 RM. VÂLCEA – JUD. VÂLCEA	168
AȘA SUNT EU!	173
prof. inv. primar, Raizu Alina - Nadia	173
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui	173
EFECTELE DISCRIMINĂRII ASUPRA ELEVILOR	178
Prof. Grosu Mădălina Mirela	178
Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București	178
„NOI SUNTEM EGALI”	184

DINCOLO DE ROZ ȘI BLEU. SĂ DISCUTĂM DESPRE STEREOTIPURI ȘI PREJUDECĂȚI DE GEN!	184
Mazga Doina	184
Liceul „Ștefan Procopiu” – Vaslui, România	184
CINE SUNT EU?	187
prof. Georgeta Tifor,	187
Colegiul Național „Iosif Vulcan”, Oradea	187
ACCIDENTELE RUTIERE – ACCIDENTE ALE VIEȚII	191
Profesor Bucur Magdalena Iuliana	191
Colegiul Național “Ienăchiță Văcărescu”	191
Târgoviște, județul Dâmbovița	191
ACCIDENTE RUTIERE PROVOCATE DE TINERII ȘOFERI	196
Prof. State Camelia	196
Liceul Tehnologic Petrol Moreni	196
PREVENIREA TRAFICULUI DE PERSOANE	199
Prof. Bulmez Mariana Ana	199
Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București	199

Secțiunea 3 - Rolul părinților în prevenirea consumului de droguri, a violenței, traficului de persoane, accidentelor de circulație și în protejarea mediului

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA VIOLENȚEI	203
Prof. Bănuțescu Ramona Florina	203
Colegiul Tehnic “Dimitrie Dima”, Pitești, Județul Argeș	203
VIOLENȚA ASUPRA COPILULUI ÎN FAMILIE	207
Prof. Bucurescu Iuliana	207
Colegiul Tehnic Dimitrie Dima Pitești	207
DROGURILE – SEMNAL DE ALARMĂ PENTRU PĂRINȚI ȘI ADOLESCENȚI	212
Prof. Bujeniță Viviana	212
Colegiul de Industrie Alimentară „Elena Doamna”, Galați	212
ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI ÎN CAZUL ELEVILOR DE LICEU	217
Prof. Cîrcotă Roxana	217
Liceul Tehnologic de Marină Galați	217
ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI	222

ȘI EU POT DEVENI O VICTIMĂ?	222
Prof. Cîrjan Adriana	222
Colegiul Tehnic „Constantin Istrati”, Câmpina	222
DROGURILE, ALCOOLUL, FUMATUL - ILUZII ALE MATURITĂȚII	226
Prof. Coman Mariana Virginia	226
Liceul Tehnologic de Marină Galați	226
EDUCAȚIA PĂRINȚILOR	229
PROF. GEORGESCU MARIA	229
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 RM. VÂLCEA - JUD. VÂLCEA	229
NU, VIOLENȚEI!	233
Prof. Gheorghiță Elena-Cristina	233
Colegiul Național "Roman Vodă" - Roman	233
O METAMORFOZĂ COTIDIANĂ	238
Prof. Iancu Nicoleta – Jeanina	238
Colegiul Economic Ion Ghica Târgoviște	238
DROGUL NUMIT CALCULATOR	244
Prof. Jinga Emilia	244
Liceul Tehnologic Forestier - Curtea de Argeș	244
ROLUL ȘI IMPACTUL PĂRINȚILOR ÎN ATENUAREA ACTELOR VIOLENTE ADOLESCENTINE	250
Prof. Mariana JOIȚA	250
Liceul Tehnologic "Voievodul Mircea", Târgoviște	250
ADOLESCENȚA - O LUPTĂ CU NOI ÎNȘINE...	256
Prof. Lorincz Cristina	256
Liceul de Arte Plastice "Hans Mattis- Teutsch", Brașov	256
IMPLICAREA FAMILIEI	261
ÎN PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI	261
Prof. Mitache Elvira	261
Liceul teoretic I. C. Vissarion Titu	261
ROLUL PĂRINȚILOR ÎN EDUCAȚIA ECOLOGICĂ	266
A COPIILOR	266
Prof. Onel Liliana	266
Colegiul Tehnic „Traian Vuia” Galați	266
FAMILIA ȘI ȘCOALA – PARTENERI ÎN RESPECTAREA DREPTURILOR COPILULUI	270
Prof. Anca Popescu	270
Liceul Tehnologic de Marină, Galați, județul Galați	270

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA TRAFICULUI DE PERSOANE	275
MIE?! NU MI SE POATE ÎNTÂMPLA	275
Radu Maria - Magdalena	275
Colegiul Tehnic „Constantin Istrati”, Câmpina	275
ROLUL ȘCOLII ȘI AL FAMILIEI ÎN PREVENIREA ȘI COMBATERICA VIOLENȚEI	278
Prof. Săvescu Cornelia Mariana	278
Colegiul Național Ienăchiță Văcărescu Târgoviște	278
CONSILIEREA PĂRINȚILOR SI ELEVILOR ÎN PREVENIREA RISCURILOR DE TRAFIC DE PERSOANE UMANE	282
Prof. Ana Țapu	282
Liceul “Voievodul Mircea”Târgoviște	282
O VACANȚĂ ALTFEL.....	289
Prof. înv. primar Stancu Gheorghița,	289
Prof. Teodorescu Anca,	289
Școala „Mihai Viteazul”, Târgoviște	289
ROLUL PĂRINȚILOR ȘI A CADRELOR DIDACTICE ÎN PREVENIREA MANIFESTĂRILOR VIOLENTE ALE ELEVILOR	294
Prof. Psihopedagog Vasilescu Elena Simona	294
Școala Specială Sf. Stelian – Costești	294
TRAFICUL DE MINORI ȘI INTERNETUL	299
Prof. Istrate Nicolae Cecilian	299
Colegiul Național Ienăchiță Văcărescu din Târgoviște	299

***Secțiunea 1 - Exemple de bună practică:
proiecte de activități școlare și extrașcolare,
programe, acțiuni realizate la nivelul școlii,
studii statistice***

IMPLICAȚIILE APLICĂRII NANOTEHNOLOGIILOR BAZATE PE FEROFLLUIDE

Prof. Antonescu Carmen

Liceul de Arte "Bălașa Doamna" Târgoviște

Argument:

Activitatea propusă de mine face parte din activitățile proiectului "IRRESISTIBLE", desfășurat în cadrul UVT, proiect ce promovează principiul cercetării și inovării responsabile. Astfel, cercetarea și inovarea responsabilă se bazează pe trei componente principale:

- a) acceptabilitatea etică;
- b) beneficiul societății;
- c) managementul riscurilor aferente.

Un aspect important al acestei abordări include mai multe elemente de noutate. În primul rând, e vorba de sensibilizarea întregii societăți asupra problemelor și provocărilor ce urmează a fi soluționate de activitățile de cercetare. Astfel, toți actorii sociali (societatea civilă, păturile politice, de afaceri, cercetătorii) sunt antrenați într-un fel sau altul în activitățile de cercetare și inovare, mărind astfel calitatea, relevanța, acceptabilitatea și durabilitatea procesului prin integrarea așteptărilor, intereselor și valorilor societății.

E binecunoscut, de asemenea, că o societate școlită, responsabilă și creativă este alimentată prin acțiuni la toate nivelurile și straturile sociale, inclusiv prin metode adecvate de educație științifică în școli, programe de instruire a cercetătorilor (în special a celor tineri) în problemele etice, economice și legale ale cercetărilor proprii, prin schimb public de opinii asupra preocupărilor din cercetare și inovare, precum și prin eliminarea barierelor discriminatorii pentru cei care doresc să se implice în acest proces, oferindu-se acces liber la rezultatele cercetărilor finanțate din bani publici. Evoluția spectaculoasă a rețelelor informaționale globale a facilitat enorm schimbul de informații și astăzi practic oricine poate avea acces la informațiile științifice și la tehnologii avansate de procesare a lor prin intermediul calculatoarelor personale.

Activitatea de față are ca temă „Implicațiile aplicării nanotehnologiilor bazate pe ferofluide” și propune o abordare de alt gen a acestui subiect științific.

Desfășurarea lecțiilor se va face sub forma unor deliberări, prin utilizarea metodei Controversei Academice Structurate (SAC).

Ferofluidele, cunoscute și sub denumirea de fluide magnetice sau nanofluide magnetice, reprezintă o categorie specială de nanomateriale ce prezintă simultan atât proprietățile unui lichid obișnuit cât și proprietăți magnetice. Acestea sunt fluide formate din particule coloidale feromagnetice, ferimagnetice sau paramagnetice, dispersate într-un lichid. În ultima decadă a acestui secol ferofluidele au din ce în ce mai multe aplicații.

Scopul activității pe care o voi prezenta în continuare este de a face cunoscute elevilor următoarele aspecte relevante din punct de vedere științific: noțiunea de nanoparticulă, proprietățile excepționale ale nanoparticulelor, precum și domeniile de aplicabilitate. Aceste proprietăți pot fi utilizate în medicină.

Scenariul social propus de mine: Am construit o unitate de învățare pentru clasa a VIII-a al cărei obiectiv a fost de a evalua implicațiile aplicării nanotehnologiilor asupra societății în care trăim.

Lecția 1 - implicare, explorare

Momentul 1: Investigarea unei situații din viața reală (10 min)

Profesorul invită elevii să numească progrese tehnologice semnificative care au avut loc în istoria omenirii.

Folosind această listă, cere elevilor să răspundă la întrebarea: ***Cum și care dintre aceste tehnologii au schimbat viețile oamenilor?***

“Deja trăim într-o lume în care selecțiile noastre alimentare sunt monitorizate de magazine alimentare, mașinile noastre sunt urmărite pe autostrăzi, cu monitoare video, cheile sunt codificate în format electronic, astfel încât angajatorii noștri știu când vom intra și ieși din clădire, conversațiile noastre sunt monitorizate pe străzile orașului de către poliție, iar mișcările noastre sunt urmărite chiar în magazine.”

Continuă discuția cerându-le elevilor să se gândească la următoarele:

1. ***Cum face această supraveghere electronică viețile noastre mai sigure?***

2. ***Există locuri sau momente când această monitorizare nu este în interesul nostru, dar servește altcuiva pentru a face bani?***

Momentul 2: Formularea ipotezelor (10 min)

Profesorul:

Cere elevilor să se gândească la avantajele și dezavantajele acestor noi tehnologii;

Cereți-le să decidă următoarele:

1. *Ce aspecte ale societății noastre sunt afectate de aceasta nouă tehnologie la scară nanometrică?*

2. *Cine este afectat de utilizarea tehnologiei?*

3. *Cine profită și cine pierde dacă se adoptă această tehnologie?*

4. *Cine ar trebui să decidă în cazul în care tehnologia este folosită sau nu?*

Momentul 3: Planificarea investigațiilor (30 min)

Împarte elevii în grupe de 5 elevi, reprezentând Comitetele de experți în anumite domenii. În scopul de a evalua impactul nanotehnologiilor asupra societății în care trăim, se constituie Comitete, formate din câte 5 experți: 1) oameni de știință; 2) medici; 3) biologi; 4) umaniști (psihologi, sociologi, istorici); 5) oameni de afaceri; 6) reprezentanți ai Guvernului. Se oferă fiecărui grup o listă cu întrebări la care vor trebui să răspundă.

Lecția 2: - explorare, explicare

Momentul 1: Prezentarea întrebării pentru deliberare (10 min)

Profesorul lansează întrebarea pentru deliberare, scriind pe tablă conținutul acesteia:

„Este oportună utilizarea nanotehnologiilor, în speță a acelor bazate pe ferrofluide?”

Oferă textul suport cu informații despre nanoparticule, nanotehnologii și ferrofluide, prezentarea întrebării pentru deliberare:

Comentariu: „Noi aplicații ale nanotehnologiei apar aproape zilnic în mass-media, și aceste noi produse și materiale pot asigura o discuție în curs de desfășurare despre etică și intimitate.”

Cere definirea noțiunilor de **etică și moralitate**.

Încurajează elevii să se gândească la toate "nuanțele de gri", care ar putea influența deciziile noastre de a utiliza sau nu noua tehnologie.

Comentariu: “De exemplu, în cazul tehnologiei care permite urmărirea de persoane, s-ar putea să nu dorim să se monitorizeze circulația tuturor vizitatorilor în țara noastră, dar ne-am putea dori să monitorizeze un pacient cu boala Alzheimer.”

Ce răspundere avem ca cetățeni de a participa la procesul de luare a deciziilor cu privire la utilizările noilor tehnologii?

Momentul 2: Redactarea Raportului Individual (40 min)

Profesorul:

Fiecare membru al grupeii - în funcție de rolul asumat - va redacta un Raport (maxim o pagină A4) în care rezumă opinia proprie (de expert) în

ceea ce privește oportunitatea utilizării nanotehnologiilor, răspunzând la următoarele întrebări:

Medicii – Cum va influența utilizarea nanotehnologiilor starea de sănătate a indivizilor? Ce măsuri trebuie avute în vedere la lucrul cu ferofluidele? Ce aplicații ale ferofluidelor pot fi utilizate în medicină ?

Biologii – Care sunt aspectele pozitive și cele negative ale utilizării nanotehnologiilor în domeniul biosferei? În particular, care sunt problemele de mediu pe care le poate crea utilizarea ferofluidelor și ce aplicații utile ar putea avea acestea?

Oamenii de știință – Ce sunt nanoparticulele? Ce presupune o nanotehnologie? Ce este un ferofluid? Cum se produc ferofluidele? Care sunt măsurile ce trebuie avute în vedere pentru producerea și utilizarea acestora în siguranță? Ce proprietăți au ferofluidele?;

Umaniștii – Care au fost de-a lungul timpului consecințele pozitive și negative ale utilizării noilor tehnologii? Considerați etice crearea de materiale noi și rearanjarea materiei? Cum se va schimba societatea ca urmare a folosirii nanotehnologiilor, în vederea urmăririi mișcării oamenilor, animalelor și materialelor în întreaga lume?

Oamenii de afaceri – Ce oportunități de afaceri puteți identifica în legătură cu aplicațiile ferofluidelor?

Reprezentanții Guvernului – analizați aspectele legale ale utilizării nanotehnologiilor, oportunitățile de dezvoltare create de utilizarea acestora și de eventuala finanțare a cercetărilor în domeniu.

Lecția 3: - elaborare

Momentul 1: Analizarea rapoartelor individuale în grupurile de experți și desfășurarea activităților experimentale (30 min)

Fiecare Comitet va edita un Raport despre cum va afecta utilizarea nanotehnologiilor societatea, despre avantajele și dezavantajele utilizării acestora din perspectiva expertului;

Se va trece la discutarea în fiecare grup de experți a argumentelor prezentate de fiecare membru al grupului.

Observație: Comitetul fizicienilor și al chimiștilor se împarte în 2 grupuri; unul din cele 2 grupuri va desfășura activitatea de deliberare, iar celălalt va desfășura activitatea experimentală, ce presupune crearea unei cantități de ferofluid și determinarea proprietăților magnetice ale acestuia;

Momentul 2: Redactarea Raportului de grup (20 min)

Editarea unui Raport comun, care justifică decizia finală în ceea ce privește oportunitatea utilizării nanotehnologiilor.

Alegerea uneia dintre modalitățile de prezentare a concluziei finale: film, poster, prezentare PowerPoint, colaj, desen, etc. (tema acasă). Aceasta va face referire la cel mai puternic argument care sprijină decizia Comitetului de experți.

Lecția 4: - expunere, evaluare

Momentul 1: Prezentarea Rapoartelor de grup și a deciziei fiecărui Comitet de experți, pe baza produsului final (30 min)

Concluziile fiecărui Comitet de experți și produsul final vor fi prezentate și discutate împreună cu întreaga clasă.

Momentul 2: Exprimarea opiniilor personale și evaluarea activității (10min)

Elevii exprimă opinii personale despre întrebarea dată și răspund la întrebări cum ar fi:

Care au fost zonele de consens?

Ce ați aflat nou astăzi?

Ce ați învățat unii de la alții?

Ce principii ale democrației ați întâlnit în text? (dreptul la muncă, dreptul la un mediu sănătos, dreptul la integritate fizică, dreptul la prestarea unei activități economice)

Ce consecințe poate avea utilizarea nanotehnologiilor pentru sănătatea oamenilor, mediul ambiant și societate?

Toți gândesc așa? Cum credeți că gândesc alții?

Ce soluții au fost găsite în alte țări?

Cum se leagă lecția de calitatea mea de cetățean? Mă poate afecta?

Ce aș putea face dacă aș fi o persoană cu responsabilități?

Momentul: Evaluarea activității (10 min)

Analiza procesului de deliberare (Debriefing-ul)

Termenul "debriefing" se referă la modul în care, la finalul deliberării, realizată prin procedura CAS (Controversa Academică Structurată), se analizează, amănunțit, sub toate aspectele, din toate unghiurile, toate opiniile elevilor referitoare la întrebarea lecției.

În cadrul debriefingului, nu se expun doar ideile ce privesc tema abordată, ci și motivele pentru care elevii au făcut anumite alegeri, cu privire la întrebarea lecției, la modul cum ar acționa dacă ar fi în anumite situații, legate de problema pusă în discuție. Totodată, profesorul se asigură că răspunsurile lor nu sunt superficiale și că au o bază solidă, fiind bazate pe argumente reale și credibile.

Debriefingul oferă posibilitatea fiecărui elev să își exprime opinia, independent de poziția grupului mic din care a făcut parte în timpul desfășurării lecției. El poate să se poziționeze într-un anumit fel, față de întrebarea pentru deliberare și să își susțină ideile, fără a fi constrâns să joace un anumit rol, pe care i-l impunea anterior procedura de organizare a lecției.

Foarte importantă este, în cadrul acestei etape, realizarea unei atente analize a procesului în sine, obligatorie și necesară pentru a înțelege ceea ce s-a întâmplat, de ce s-a întâmplat, cum s-a întâmplat.

De aceea, întrebări precum cele de mai sus au fost utile pentru o fixare și o sistematizare a cunoștințelor asimilate de către elevi în această lecție.

Concluzii: În urma acestei abordări întreaga societate devine responsabilă de planificarea, implementarea și eficiența activităților de cercetare și inovare. Responsabilitatea este aferentă tuturor nivelurilor relevante: guvernare, instituții de cercetare, cercetători individuali, alți membri ai societății.

Comunicarea între toate părțile interesate în succesul cercetării și inovării trebuie să fie bidirecțională. Termenul „dialog”, folosit anterior, urmează să fie tratat în modul cel mai serios. Bineînțeles că formele acestei comunicări pot fi diverse și selectarea lor depinde de mai mulți factori, inclusiv de aspectele culturale și barierele psihologice aferente. Această comunicare presupune compromisuri din partea tuturor, precum și distrugerea unor stereotipuri și moduri de gândire neflexibile. Dar oricât de greu ne-ar părea, promovarea conceptului de cercetare-inovare responsabilă este inevitabilă, devenind un imperativ al societății moderne.

ADOLESCENȚII ȘI LECTURA

Prof. Armie Petrina

C.N.A.I. - Brad, jud.Hunedoara

Școala are rolul de coordonator al parteneriatului educațional, în acest sens încearcă să inițieze și să mențină legături strânse cu un număr cât mai mare de instituții și grupuri sociale.

În orice relație de parteneriat, participanții trebuie să respecte următoarele valori:

asigurarea egalității de șanse;

încurajarea cooperării și liberei inițiative;

corelarea posibilităților cu cerințele sociale;

comunicare deschisă și transparentă;

promovarea spiritului civic și a responsabilității.

Elaborarea unui proiect de parteneriat se face în echipă, cu respectarea următorilor pași:

Explorarea

Specificarea

Stabilirea strategiilor de acțiune

Școala menține legătura cu părinții elevilor, prin Comitetul de părinți și prin Consiliul reprezentativ al părinților.

Colaborarea dintre școală și părinți îmbracă mai multe forme:

Ședințele cu părinții

Lectoratele.

Pentru că școala este o parte importantă a comunității, ea trebuie să mențină o legătură cât mai strânsă cu comunitatea locală.

Un tip special de colaborare cu agenții economici este sponsorizarea.

La nivel local, unitatea de învățământ ar mai putea colabora cu direcțiile descentralizate ale unor organisme guvernamentale și cu organizații nonguvernamentale. Beneficiile pe care le poate obține școala din parteneriatul cu O.NG.-urile, se referă la valorificarea potențialului de care dispun acestea, în următoarele domenii:

identificarea nevoilor de educație la nivel comunitar;

sensibilizarea opiniei publice față de problemele școlii;

alocarea către unitățile de învățământ a unor resurse necesare modernizării;

atragera unor parteneri pentru școală;

Școala poate colabora cu psihologii, cu poliția, cu bibliotecile, casele de cultură, primăria, biserica, mass-media și cu alte instituții de stat sau private, care au un rol important în comunitate și care ar putea ajuta instituțiile de învățământ să-și îmbunătățească activitatea.

Un program de educație prin servicii în beneficiul comunității, cuprinde următoarele etape:

Cunoașterea comunității

Explorarea nevoilor comunității

Colectarea de informații

Stabilirea direcțiilor de analiză

Acțiunea civică

Evaluarea gradului de reușită a acțiunii

Există două modalități importante prin care școala poate colabora cu familia și comunitatea:

voluntariatul în școală;

implicarea părinților în programe care să vizeze îmbunătățirea frecvenței școlare și combaterea abandonului școlar;

implicarea comunității și a școlii în programe de consiliere a elevilor și familiilor acestora.

Colaborarea școală – familie – comunitate se poate realiza pe următoarele direcții de acțiune:

Promovarea educației fizice și a sportului

Protejarea mediului înconjurător

Colectarea fondurilor destinate unității de învățământ

Parteneriatul educațional este o condiție necesară a reușitei acțiunii instructiv – educative.

În acest sens, am încheiat un parteneriat cu Biblioteca Municipală „Gheorghe Pârvu” din Brad, pe baza următorului proiect:

Denumirea proiectului: „Adolescenții și cartea”

Instituțiile partenere:

Colegiul Național „Avram Iancu” - Brad

Biblioteca Municipală „Gheorghe Pârvu” - Brad

Coordonatorii proiectului:

Prof. Armie Petrina

Bibliotecar Ruda Angela

Domeniul de interes: Stimularea elevilor pentru fixarea și completarea cunoștințelor învățate la clasă.

Obiectivele programului de colaborare:

dezvoltarea pe plan social a individului;

stimularea elevilor pentru lectura cărților din domeniul științelor socio-umane;

prezentări de carte și reviste;

atragera elevilor către lectură.

Metode:

dialog activ;

conversație euristică

brainstorming;

studierea în sala de lectură a enciclopediilor și cărților din domeniul științelor socio-umane și nu numai.

Sumarul activităților de colaborare:

prezentări de carte făcute la Biblioteca Municipală „Gh Pârvu” - Brad;

comunicări științifice;

dezbateri;

simpozioane;

evocarea unor personalități din domeniul științelor socio-umane și din alte domenii;

lansări de reviste.

Evaluarea activităților:

referate pe următoarele teme: „Drepturile fundamentale ale omului”, „L. Blaga – poet și filosof”, „Probleme sociale”, „Ziua Europei”, „Omul-ființă culturală”, „Evocarea personalității lui Mircea Eliade”, „Instituții și organizații sociale”.

Discuții pe marginea cărților citite.

Surse de finanțare: Fonduri proprii

Resurse materiale: cărți, enciclopedii, reviste, ziare, referate, Internet, videoproiector, planșe, afișe, postere.

Resurse umane:

Personal de specialitate: Prof. Armie Petrina

Correspondenți ai instituției partenere: bibliotecar Ruda Angela

Planificarea activităților

2013/2014- Tabel 1

Nr. crt.	Denumirea activității	Clasa	Data	Prof. coord.
1.	„Drepturile fundamentale ale omului” – comunicări științifice și dezbateri	XII A	Octombrie, 2013	Armie Petrina
2.	„Evocarea personalității lui L.Bloga” – simpozion și prezentare de carte	XII B	Noiembrie, 2013	Armie Petrina
3.	Lansarea revistei de filosofie „Paideia”	XII F	Ianuarie, 2014	Armie Petrina
4.	„Probleme sociale” - dezbateri	XI D	Martie, 2014	Armie Petrina
5.	Lansarea revistei de sociologie „Societas”	XI D	Aprilie, 2014	Armie Petrina
6.	„9 Mai, Ziua Europei” - simpozion	XI D	Mai, 2014	Armie Petrina

2014/2015- Tabel 2

Nr. crt.	Denumirea activității	Clasa	Data	Prof. coord.
1.	„Omul-ființă culturală” – comunicări științifice și dezbateri	XII D	Octombrie, 2014	Armie Petrina
2.	„Evocarea personalității lui M.Eliade” – simpozion și prezentare de carte	XII B	Noiembrie, 2014	Armie Petrina
3.	Lansarea revistei de filosofie „Paideia”	XII D	Ianuarie, 2015	Armie Petrina
4.	„Instituții și organizații sociale” -	XI D	Martie, 2015	Armie Petrina

	dezbateri			
5.	Lansarea revistei „Ani de liceu,,	XI D	Aprilie, 2015	Armie Petrina
6.	„Ziua Europei”- simpozion	XI D	Mai, 2015	Armie Petrina

Legendă:

Tabel 1- planificarea activităților în perioada 2013- 2014

Tabel 2- planificarea activităților în perioada 2014- 2015

Bibliografie

Băran-Pescaru, Adina - „Parteneriat în educație: școală- familie-comunitate”, Ed. Aramis, București, 2004;

Rădulescu, Eleonora, Țîrcă, Anca - „Școală și comunitate – Ghid pentru profesori”, Ed Aramis, București, 2002;

Gheorghe, A. (s.a.) - „Școala și familia – Organizarea activității pedagogice”, Ed.,Ghe Cârțu Alexandru”, Craiova, 2005;

Damșa, I. (s.a.) - „Activitatea educativă în învățământul preuniversitar”, Ed. Emia, Deva, 1999.

METODE MODERNE ÎN ABORDAREA TINEREI GENERAȚII JOC ȘI IMPROVIZAȚIE TEATRALĂ

*prof. Diana Florentina Basalic
Colegiul Național „Emil Racoviță” București*

Motto: „Peștii se prind cu undița, iar oamenii cu vorba.” (William Shakespeare)

Comunicarea este un mod de a exista al comunității. Din punct de vedere psihologic comunicarea reprezintă o relație între indivizi: „comunicarea este în primul rând o percepție. Ea implică transmiterea, intenționată sau nu, de informații destinate să lămurească sau să influențeze un individ sau un grup de indivizi receptori.” (Norbert Sillamy), pentru ca din punct de vedere sociologic comunicarea să fie privită ca „un ansamblu de modalități - rețele de transmisie, echipamente individuale și autonome - care permite punerea la dispoziția unui public destul de larg a unei multitudini de mesaje” (Dicționar de sociologie, Larousse).

Având în vedere că atât ca examenul de dobândire de competențe lingvistice, cât și la examenul scris de bacalaureat comunicarea și formele acesteia sunt vizate nu direct, mi-am propus în auxiliarul următor să prezint, plecând de la joc ca formă de concretizare a comunicării în educarea copiilor, informații teoretice, dublate de aplicații practice menite să dezvolte imaginația, atenția spiritul de observație, dar și spontaneitatea în conceperea răspunsurilor cele mai potrivite pe un fond emoțional crescut.

Teatrul ca metodă alternativă de învățare la orele de limbă și literatură română are drept scop creșterea nivelului de focalizare a atenției și extinderea volumului de memorare verbală. Astfel jocul dramatic are scop educativ, asigurând o bază de înțelegere cu sine și cu ceilalți, dezvoltând adaptabilitatea la cele mai diverse situații.

Așadar, acest auxiliar are ca obiectiv principal implementarea conceptului conform căruia educația ca și formă de comunicare prin teatru trebuie să plece din spațiul ludic și să improvizeze, jucând pe marea scenă a orelor de limbă și literatură română.

“Lumea-ntreagă e o scenă și toți oamenii-s actori...” spunea Shakespeare și pe zi ce trece mă conving că are dreptate. Teatrul se supune legilor vieții, dar ca orice ucenic vrăjitor a căpătat puteri nebănuite de la început, astfel încât viața însăși se supune regulilor teatrului. Și ce înseamnă teatrul? Personaje, relații, situații într-o poveste?

Teatrul este o modalitate de cunoaștere, un instrument pentru a putea cunoaște, ne ajută să descoperim esența, să înțelegem semnele.

Farmecul copilăriei se desfășoară, până la un punct, între lumi paralele: una reală și alta imaginară, în care totul este posibil. Iar dacă a venit timpul înțelegerii este datoria noastră să nu distrugem, cu bună știință această lume frumoasă, ci să prelungim nevinovăția și farmecul copilăriei.

Copilul, întâmpinat de prospețimea trăirilor estetice, se apropie de un personaj sau altul din basm ori poveste, învață și apoi se joacă, atribuindu-și titluri de noblețe, capabile să întrețină efortul de învățare.

Teatrul are o deosebită importanță practică – privind atât din punct de vedere pedagogic cât și psihologic. Eficiența sa poate fi explicată prin caracterul sau simbolic, aspectul de poveste al acțiunii piesei corespunzând gândirii simbolice, creatoare a copilului.

Elementul cel mai important este personajul, un obiect ce capătă viață când este jucat de actorul care este copil. Prin acest personaj se stabilește ușor un raport de încredere. În fața lui copilul se simte liber, inhibițiile, timiditatea dispar, nu mai este stingher. Dimpotrivă, este oricând gata să se identifice cu ea. De aceea personajul este considerat un mijlocitor ideal între profesorul regizor și copil.

Prin conținutul fragmentelor, poveștilor, scenetelor, pieselor de teatru, jocul, actul didactic are un aport substanțial în dezvoltarea personalității copilului: prezentând fapte pozitive și negative oferă copiilor multiple posibilități de a rezolva problemele lor; însușirea deprinderilor de comportare și adaptarea la situații noi se produce mai ușor și mai rapid prin intermediul personajului; jocul – dramatizarea oferă copiilor prilejul de a realiza practicarea regulii deoarece la această vârstă copiii nu înțeleg necesitatea comportamentului după reguli, ei și le însușesc prin imitare, prin exemplu.

Teatrul poate fi o metodă de educație și învățământ, care poate interveni în formarea unui tânăr atunci când învățământul alternativ nu este suficient.

Comunicarea (...) este cea care asigură dispoziții emoționale și intelectuale asemănătoare, moduri similare de a răspunde la așteptări și cerințe." (Apud Paul Dobrescu)

Profesorul Emilian M. Dobrescu (Sociologia comunicării, București, 1998) consideră comunicarea un concept fundamental în sociologie și în psihologia socială și grupează accepțiunile ce i se atribuie după cum urmează: proces în care se observă stimuli și se reacționează în raport cu

aceștia; mecanism esențial în dezvoltarea relațiilor umane; totalitatea simbolurilor gândirii și a mijloacelor prin care ele se difuzează și se conservă; comunicare socială – expresie generală pentru „toate formele de relații sociale, cu participarea conștientă a indivizilor și a grupurilor”.

Jocul poate fi o formă de concretizare a comunicării în educarea copiilor, dar și a adulților la orice nivel. Strategia educațională prin joc înseamnă inventivitate și ingeniozitate, dezvoltarea imaginației, dezvoltarea atenției, a spiritului de observație, al comunicării și al spontaneității. Întrebarea, pe care probabil v-o puneți, fireasca de altfel, vis-a-vis de această metoda pedagogică, este: "Ce ne învață teatrul și cum? „Teatrul ca metodă alternativă de învățare la orele de limbă și literatură română are drept scop: creșterea nivelului de focalizare a atenției; extinderea volumului de memorare verbală și vizuală; promptitudinea reacției; capacitatea de concentrare; creșterea abilității de a exprima propriile emoții și de autocontrol al reacțiilor de furie și impulsivitate.

"Jocul", acest tip de "disciplină distractivă", oferă simultan și libertate și rigoare, dezvoltând încrederea în sine, creând posibilitatea de a-ti descoperi și folosi cele mai bune abilități, fiind cel mai bun stimulent pentru capacitatea de expresie a copilului. Jocul are scop educativ și chiar terapeutic, asigură o bază de înțelegere cu sine și cu ceilalți, dezvoltând adaptabilitatea la diverse situații și adaptabilitatea socială. Influențează pozitiv procesul de învățare, dezvoltând psihicul și socialul printr-o metodă plăcută, veselă, fiind în contrast cu acel comportament convențional și cu învățarea formală. Oferă o educație activă, încurajează originalitatea oferind libertatea maximă fiindcă jocul își creează propria lume.

"Principiile comunicaționale" sunt parte componentă a procesului comunicațional într-un mod aproape imperativ, nefiind necesară nici un fel de argumentare. "Comunicarea este inevitabilă" sau "Noncomunicarea este imposibilă" constituie prima dintre axiomele comunicaționale.

"Tonul face muzica într-o comunicare", aceasta dezvoltându-se pe două planuri: planul conținutului și planul relației.

"Comunicarea este un proces continuu ce nu poate fi abordat în termenii cauză - efect sau stimul - răspuns."

"Comunicarea se bazează atât pe informația în formă digitală (procesată de sistemul nervos central) cât și pe informația analogică (procesată de sistemul neurovegetativ)."

"Comunicarea este ireversibilă." Mesajul, odată comunicat, un mai poate fi luat înapoi.

Comunicarea este un proces continuu ce seamănă mai mult cu o spirală fără de sfârșit decât cu un segment cu două capete.

Comunicarea implică raporturi de putere între parteneri, iar tranzacțiile (schimburile) care au loc între ei pot fi simetrice sau complementare. Orice proces de comunicare este simetric (bazat pe egalitate) sau complementar (bazat pe diferențe). Tranzacțiile simetrice sunt acelea în care partenerii își reflectă reciproc comportamentele de pe poziții de egalitate, partenerii au același statut, dar este facilitată apariția conflictului.

Comunicarea implică procese de acomodare și de adaptare a comportamentelor (negocierea sensurilor). Oamenii sunt în mod inevitabil diferiți, percep diferit realitatea și au interese și obiective diferite. Comunicarea în grup este posibilă prin respectarea identității celuilalt, a opiniilor și a viziunilor diferite. Din diversitate, din opiniile în contradictoriu, ia naștere decizia optimă.

La rădăcina celor mai mari probleme de comunicare se află problemele de percepere și de credibilitate. Ele pot deveni niște "noduri" complicate pe care deseori le numim "conflicte de personalitate" sau "dificultăți de comunicare". Ori de câte ori "avem atât de multă dreptate" încât facem pe oricine vede sau gândește altfel să creadă că greșește, cel mai bun mod în care aceștia se pot apăra de lezări din partea noastră este să ne eticheteze, să ne trimită cu sentință pe o perioadă nedeterminată, într-o închisoare intelectuală și afectivă, din care nu vom ieși până când nu plătim "până la ultimul banuș". Cele mai multe probleme de credibilitate pot fi rezolvate dacă una dintre părțile implicate sau amândouă își vor da seama că la rădăcină se află o problemă de percepție.

Atitudini: Presupun că ești de bună credință; nu pun la îndoială sinceritatea sau echilibrul tău mental. Ce s-ar întâmpla dacă într-un proces comunicational, debutul ar însemna punerea la îndoială a impactului cu interlocutorul?

Comportamente: Ascultă ca să înțelegi! Vorbește ca să fii înțeles!

Începe dialogul de la un punct comun de referință sau de la un punct asupra căruia sunteți de acord și apropie-te încet de chestiunile de dezacord. Nu demarați o relație interpersonală comunicatională cu o contradictorialitate!

Ascultarea interlocutorului se derulează de obicei astfel:

Putem pur și simplu ignora interlocutorul, neascultându-l de fapt.

Ne prefacem că ne ascultăm interlocutorul.

Aproape de idealul de ascultare se află ascultarea atentă, energică a fiecărui cuvânt.

Foarte puțini sunt cei care practică ascultarea empatică și activă.

Comunicarea umană operează cu un ansamblu de stimuli aparținând la trei mari categorii de limbaj :

1. limbaj verbal – graiul articulat și înțelesurile transmise cu ajutorul cuvintelor
2. limbaj para verbal – înțelesurile dincolo de cuvinte, întregul bagaj de stimuli și semnale transmise prin tonul, volumul și ritmul vocii
3. limbajul trupului – totalitatea semnalelor transmise prin postură, fizionomie, mimică, gestică, privire și distanțe.

Variatele forme de comunicare pot fi clasificate de fapt după mai multe criterii:

CRITERIU	TIP DE COMUNICARE
Tip de limbaj folosit	☐ verbală ☐ nonverbală ☐ paraverbală
Numărul de indivizi participanți la procesul de comunicare	☐ comunicare intrapersonală (comunicare cu sinele) ☐ comunicare interpersonală (cu alții) ☐ de grup ☐ comunicare de masă (prin institutii specializate, cu adresabilitate generală)
Contextul spațio-temporal al mesajelor	☐ directă (față în față) ☐ indirectă (mediată)
Intenționalitatea comunicării	☐ intenționată ☐ neintenționată
Obiectivele comunicării	☐ comunicare incidentală (fără scop bine stabilit) ☐ comunicare consumatorie (consecință a stărilor emoționale) ☐ comunicare instrumentală (când este urmarit un scop precis)
Poziția ierarhică în organizație	☐ comunicare ascendentă (cu superiorii) ☐ comunicare descendentă (cu subalternii) ☐ comunicare orizontală (emitătorul și receptorul au pozitii egale)

Ca formă de comunicare prin joc, improvizația este folosită în activitatea didactică pentru că implică afectiv, comportamental copilul, stimulându-i și antrenându-i memoria și dezvoltându-i creativitatea. Improvizația este abilitatea de a crea, de a cânta, juca, dansa sau vorbi, ca reacție spontană la ceea ce se întâmplă în jur sau la propriile gânduri sau sentimente. În acest fel sunt create noi moduri de gândire, noi structuri, noi practici. Improvizația teatrală presupune adaptarea spontană la situații reale sau

imaginare, la propuneri de spațiu sau situații sau relații ale partenerului sau ale coordonatorului de joc. De cele mai multe ori elevul trebuie să propună unde să se desfășoare aceste scene, teme sau titluri pentru discursuri și povestiri sau versuri care să fie integrate în cântece. Puși în astfel de situații elevii devin participanți ai actului didactic într-un mod creativ și constructiv, dându-li-se posibilitatea de a deveni, fie și pentru un moment, actori – regizori – spectatori, dar mai ales - critici în procesul propriu de asimilare de informații.

ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR, O MODALITATE DE A CULTIVA RESPECTUL PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

Prof. Georgeta-Liliana Cojocariu

Casa Corpului Didactic George Tofan Suceava

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Există numeroase accepțiuni pentru termenul de educație outdoor, însă pentru a da o definiție simplă, putem spune că această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber. Termenul de educație outdoor, poate include educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumeții, aventură etc.

Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun "cei 4 pereți ai unei săli de clasă" și poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc.

Educația outdoor facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți, în acest sens, educația outdoor oferind un climat diferit de învățare ce permite elevilor care în mod uzual întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină mai motivați, cu mult mai capabili. Astfel, pot apărea numeroase beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea societății.

De asemenea, protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul că oamenii nu conștientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educația outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu.

Voi prezenta în continuare un exemplu de activitate desfășurată cu 20 de elevi de clasa a IV-a, în aer liber, ce a avut ca subiect Îmbunătățirea calității mediului.

Această activitate s-a desfășurat după ce anterior s-au organizat câteva acțiuni pregătitoare:

Identificarea, colectarea, clasificarea unor materiale din natură;

Îngrijirea unor plante;

Realizarea de creații literare având ca temă natura, realizarea de afișe privind efectele nocive ale poluării mediului;

Confecționarea de jucării realizate din materiale refolosite.

Obiectivele propuse pentru această activitate au avut în vedere ca până la sfârșitul orei elevii:

- să fie capabili să argumenteze necesitatea protejării și respectării naturii;
- să identifice forme de poluare care influențează negativ sănătatea;
- să redea prin desen/colaj efecte ale poluării în diferite anotimpuri;
- să exemplifice mijloace de deplasare poluante și să argumenteze;
- să ia atitudine față de cei care strică echilibrul naturii.

Facilitarea activității a fost asigurată de patru voluntari de la Organizația Națională Cercetașii României, filiala Suceava. Aceștia au organizat colectivul de elevi în patru grupe și i-au ghidat în realizarea sarcinilor de lucru pe parcursul celor 90 de minute de activitate. Sarcinile au fost diverse: de la realizarea de fotocolaje și eseuri, până la trasee aplicative și dezbateri.

Activitatea s-a finalizat cu un moment de reflecție în care elevii au fost invitați să se gândească la ceea ce au experimentat și la importanța protejării și respectării mediului înconjurător.

Iată câteva dintre ideile care au acaparat discuțiile:

Natura nu poate fi cunoscută decât trăind în mijlocul ei.

Jocul în natură permite copilului să dobândească experiență, iar jocul în echipă crește spiritul de autocontrol și cooperare.

Natura este o forță – poate fi ca o mamă răbdătoare și înțelegătoare atunci când este respectată, însă îi poate pedepsi foarte aspru pe oameni atunci când aceștia nu țin cont de regulile ei.

Mediul natural este vital pentru sănătatea planetei și pentru bunăstarea oamenilor.

În concluzie, educația pe care o primim în instituțiile de învățământ clasice (școli, universități) este una de tip Formal. Programele de Educație Outdoor se desfășoară în natură și finalitatea acestora nu o reprezintă atestările de tipul certificatelor și diplomelor, ci schimbările vizibile produse la nivelul comportamentului participanților. Din acest motiv, Educația Outdoor are un caracter nonformal.

De cele mai multe ori, educația primită la școală are un aspect pur teoretic (Cognitiv). Nici nu-i de mirare când un profesor are de urmat o programă foarte încărcată și prea puțin timp la dispoziție ca s-o predea la 30 de elevi de-odată. În Educația Outdoor elevul învață totul în mod

practic, activ, prin experiențe personale la care mai apoi reflectă pentru a extrage învățăturile. Acest mod de învățare, caracteristic Educației Outdoor, se numește experiențial – *Înveți cu creierul, mâinile și inima!* Educația nonformală nu se traduce ca o activitate lipsită de unefect formativ, ci trebuie înțeleasă ca o realitate educațională mai puțin formalizată. Conceptul de educație nonformală este asociat conceptului de "învățare pe tot parcursul vieții" (lifelong learning). Evaluarea în cadrul educației nonformale este realizată de cel care învață, iar abordarea multidisciplinară a procesului de învățare, ajută oamenii să înțeleagă și să aprecieze mediul și legătura lor cu acesta, pregătește elevii pentru un viitor durabil, analizează problemele pe termen lung și cultivă atitudini pozitive.

Bibliografie:

Asociația Pro Democrația Club Brăila, *Ecobaza – Ghid educațional*, Editura Sfântul Ierarh Nicolae, Brăila, 2012

Life Long Learning Program, *Manual de educație outdoor*, Primăria Cătunele, 2012

<http://fun.familyeducation.com>

<http://www.kidactivities.net>

GENERAȚIA VIRTUALĂ – COPIII DIGITALI. EVITAREA HĂRȚUIELII ONLINE

Prof. Corbu Silvia

Colegiul Tehnic "Armand Călinescu", Pitești

Prof. Mihăilă Filofteia

Colegiul Economic "Maria Teiuleanu", Pitești

I. Argument pentru un model de bună practică pe această temă

Unul din cele mai importante domenii ale progresului și înnoirii în societatea noastră îl constituie pătrunderea calculatorului în cele mai variate domenii ale vieții economice, sociale, culturale și manageriale.

Cei născuți după anul 1980 la noi în țară fac parte din Era Internetului, unde întâlnirile cu prietenii nu mai au loc în fața blocului, ci în comunități virtuale cum sunt facebook, twitter, myspace, hi5 sau pe chat.

Cercetătorul **Mark Prensky** îi numește pe copiii care au crescut înconjuțați de televizor, calculator, Internet și telefonul mobil – **generație digitală**. Dacă în occident, generația digitală a apărut odată cu primele jocuri pe calculator, la noi în țară, digitali sunt copiii născuți după anul 1990.

Noile tehnologii digitale au transformat comunicarea și utilizarea internetului în cele mai frecvente instrumente, inclusiv pentru predare/învățare și colectarea de informații. Elevii încă de la vârste fragede dispun de telefoane mobile, computere și de internet, iar cele mai recente aplicații permit accesarea acestuia chiar de pe telefoanele mobile. În acest context, utilizarea internetului este atât o oportunitate, cât și un risc, iar unul dintre riscuri este cel de a fi **victima hărțuielii online**. De aceea, profesorii și părinții trebuie să coopereze pentru ca elevilor să li se formeze comportamente corecte în utilizarea internetului care să-i protejeze de eventualele pericole și să limiteze riscul ca aceștia să devină fie victime, fie instigatori ai unor hărțuieli online.

Internetul oferă noi posibilități de hărțuire. Oamenii pot posta zvonuri, poze sau alte informații personale pe Internet sau pot trimite mesaje răuvoitoare - anonime sau sub numele altei persoane. Mesajele SMS și apelurile video deschid noi oportunități de distracție, dar în același timp de exploatare. Hărțuirea la școală se limitează la orele de școală, dar prin Internet hărțuitorul poate găsi victima la orice oră. Ei au o serie mai mare de oameni pe care-i pot hărțui online.

"Multe lucruri sunt violente dar nimic mai violent ca omul."- Sofocle
O școală sigură trebuie să fie obiectivul și preocuparea tuturor!

II. Beneficiari – grup țintă

Elevii și părinții acestora

III. Scop/rezultate așteptate

elevii trebuie să-și desăvârșească educația, să dezaprobe și să combată cu toate mijloacele de care dispun, orice tip de hărțuire sau violență online
elevii trebuie să înțeleagă care sunt consecințele propriilor fapte
sprijinirea elevilor și părinților în înțelegerea fenomenului hărțuirii online, a diferitelor forme pe care le poate îmbrăca, asigurarea unui cadru în care să se faciliteze comunicarea pe această temă cu profesorii, părinții dar și pentru informare în privința resurselor ce le stau la dispoziție dacă au nevoie de ajutor în caz de hărțuire online (servicii sociale, psihologi, poliție, jandarmerie etc.)
promovarea și încurajarea formării deprinderilor corecte pentru elevi în utilizarea mijloacelor digitale și a internetului

IV. Competențe pe care le vor dobândi elevii:

Competențe generale:

conturarea unei conștiințe și a unei conduite moral-civice;
formarea unei personalități bine definite;
respectarea drepturilor și libertăților fiecărui individ;
cultivarea sensibilității față de problemele și valorile morale și civice.

Competențe specifice:

identificarea formelor de manifestare a hărțuirii online;
definirea hărțuirii online;
localizarea cauzelor care pot declanșa hărțuirea online;
descurajarea și respingerea diferitelor forme de manifestare de hărțuire online;
combaterea hărțuirii online cu ajutorul diferitelor instituții ale statului, al fundațiilor și a organizațiilor neguvernamentale;
formarea unui caracter atent, tolerant, civilizat.

Valori și atitudini:

exprimarea unui mod de gândire creativ, în structurarea și rezolvarea sarcinilor de lucru;
manifestarea inițiativei și disponibilității de a aborda sarcini variate;
înțelegerea impactului hărțuirii online asupra individului în societate.

V. Acțiuni derulate la nivelul școlii:

informarea elevilor și părinților despre modalitățile de utilizare a computerelor și internetului care sunt la dispoziția elevilor în cadrul școlii
convenirea cu părinții asupra modului de utilizare și a numărului de ore petrecut de elevi în fața computerului

instruirea elevilor în eticheta online, în diversele tipuri de marcare a intenției mesajelor scrise cu emoticonuri, avataruri, abrevieri
translatarea și adaptarea politicilor și practicilor de climat optim școlar la mediul online

încurajarea comportamentelor pozitive online și evidențierea resurselor de descurajare a manifestării comportamentelor negative și în mediul online

formarea propriei gândiri critice, care să-i abiliteze să se protejeze pe ei înșiși și pe cei din jurul lor

informare și documentare în vederea identificării de soluții de intervenție în cazul incidentelor de hărțuire online

procurarea de materiale tematice care să susțină activitățile de rezolvare a situațiilor conflictuale

În acest fel elevii vor fi informați despre ce înseamnă siguranță și securitatea online, eticheta pe internet, promovarea învățării și perfecționării cunoștințelor pe o platformă multidisciplinară, pentru a fi pregătiți pentru provocările digitale ale secolului 21.

VI. Resurse umane implicate:

Cadrele didactice, dirigințele clasei, elevii, părinții acestora.

VII. Conținut:

Copiii generației de azi cresc expuși la o imensitate de mesaje și stimuli fără a fi deranjați în vreun fel de acest lucru. Dacă nouă ne-ar fi greu ca în timp ce citim, să ascultăm muzică și să discutăm cu prietenii pe chat, ei fac acest lucru în mod natural. Sunt atrași să facă mai multe activități în același timp și reușesc să își distribuie atenția atâta timp cât au un interes. Internetul este o sursă uriașă de informații, probabil de aceea este și atât de popular. Este o metodă rapidă de a transmite și a găsi informația dorită. Elevii vor fi rugați să analizeze modalitățile pozitive de utilizare a internetului, precum și a aplicațiilor de email, mesagerie și ale celor web 2.0, vor fi încurajați să-și dezvolte gândirea creativă despre cum să discute despre internet și cunoștințele acumulate cu ajutorul computerelor și internetului și în familie.

Hărțuirea cibernetică poate fi simplă în contextul în care se continuă trimiterea de e-mail-uri unei persoane care a spus că nu vrea să mai comunice cu expeditorul, e-mail-uri care pot conține amenințări, remarci sexuale, incitări la ură, șicanări ale victimelor făcând din acestea subiecte ridicole pe forumuri, precum și afișarea oricăror declarații false care au ca scop umilirea.

Agresorii ciberneticici pot divulga date reale, cu caracter personal, despre victimele lor pe site-uri și forumuri, pot publica materiale în numele lor cu scopul de a le defăima și/sau ridiculiza, pot trimite și e-mail-uri de amenințare și hărțuire, publică bârfe și instigă alte persoane la răutate împotriva victimelor.

Majoritatea celor care au primit mesaje răutăcioase sau dăunătoare au apelat la o formă de ajutor și doar o cincime nu au spus nimănui. Aproape jumătate au folosit diverse strategii online – ștergerea mesajelor răutăcioase sau blocarea hărțuitorului; aceasta din urmă este văzută de copii ca fiind eficientă.

Băieții, în special adolescenți, sunt mai expuși la imagini sexuale online, în timp ce fetele adolescente sunt mai expuse la mesaje răutăcioase sau dăunătoare online. Totuși, **fetele sunt mai predispuse să fie supărate de riscurile pe care le experimentează.**

Subiectul abordat este cel al securității și siguranței online, iar elevii vor fi învățați despre modul în care trebuie să procedeze cu emailurile, mesajele, conturile protejate prin parolă și, în general, atunci când se află pe internet, "în rețea". Vor fi informați despre beneficiile pe care le are un cont parolat, precum și care sunt provocările legate de siguranța adreselor de email, ale mesajelor instant, ale downloadurilor gratuite; ce sunt virusii, scrisorile în lanț electronic, phishingul, precum și să analizeze care sunt motivele pentru crearea unei parole dificil de intuit și vor exersa crearea de parole conform regulilor de securitate recomandate. Vor fi solicitați, de asemenea, să analizeze modalitățile prin care pot comunica ceea ce au învățat și familiilor lor.

Elevii:

vor învăța despre eticheta ce trebuie folosită pe internet, care este etica internetului și responsabilitatea pe care trebuie să o exercite în utilizarea acestui instrument

vor examina comportamentele inadecvate, de hărțuire prin raportarea la cele din situațiile față în față și vor încerca să transpună modalitățile de consolidare a comportamentelor pozitive învățate și pentru situația online,

atunci când frecventează siturile preferate pot întâlni și mesaje care să-i facă să se simtă necăjiți, furioși, triști ori temători vor explora căile prin care să poată să facă față unei situații de hărțuire online, regulile elementare și avansate de prevenire, precum și măsurile pe care le pot lua prin apelul la un adult de încredere vor fi încurajați să exploreze scenariii în care o relație de prietenie aparentă poate să se transforme într-una de hărțuire online și la telefon vor învăța despre sfera privată și despre cum pot dezvolta relații amicale online, dar fără a oferi detalii personale, private unei persoane pe care o cunosc numai prin intermediul internetului vor învăța cum să-și protejeze identitatea online, fiind informați și că există persoane care adoptă mai multe astfel de identități vor învăța despre metodele pe care cei cu intenții criminale le folosesc pentru furtul identității online și vor putea să-și dezvolte propriile idei pentru o listă de acțiuni preventive în acest sens

Efecte ce pot apărea datorită hărțuirii online:

scăderea stimei de sine și a sentimentului de siguranță

sentimente de frică, supărare, rușine

refuzul de a se prezenta la școală

creșterea anxietății

creșterea posibilității apariției tulburărilor de stres

evitarea activităților de grup, retragerea de la prieteni

schimbări în starea de spirit, în comportament, somn sau apetit

alimentarea prejudecăților ce țin de rasă, religie, sexualitate

VIII. Modalități de desfășurare:

informarea elevilor despre modul în care se va utiliza computerul și internetul în cadrul școlii și informarea părinților în privința activităților de educație digitală la care participă elevul în cadrul școlii inițierea de discuții cu elevii despre cea mai potrivită "politică" pe care școala ar putea să o adopte pentru consolidarea comportamentelor pozitive și în mediul online și descurajarea hărțuiei online realizarea unei liste a resurselor din școală și online care sunt la dispoziția elevilor

după ce au revăzut singuri regulamentul școlar și regulamentul personalizat al clasei, elevii vor trebui să analizeze dacă aceste două documente prevăd și unde anume și hărțuirea online

elevii vor întocmi propria listă de "așa da" și "așa nu" în folosirea telefoanelor mobile (în timpul liber, în afara școlii, deoarece în școală nu

este permisă utilizarea lor), a altor mijloace de fotografiere și transmitere de informații pentru a contribui la evitarea manifestărilor de hărțuire online

elevii vor fi stimulați să-și formuleze propriul cod de etichetă și etică online, pe care să-l popularizeze pe pagina web a școlii, în revista, sau la avizierul școlii

părinții vor fi informați despre aceste activități

vor fi lansate chestionare anonime despre ce anume știu elevii despre cum să-și protejeze identitatea online, despre importanța securității și siguranței online, experiențe de hărțuire online

rezultatele din chestionare vor fi aduse la cunoștința conducerii școlii, făcând diferența pe cicluri educaționale

elevii din anii finali vor fi invitați să vorbească de propriile experiențe referitoare la hărțuirea online în fața "juniorilor" și astfel să aibă o comunicare directă, în propriile lor cuvinte, dar sub supervizarea cadrelor didactice despre eticheta dar și hărțuirea online

elevii din anii terminali pot fi cei care creează și predau chiar lecții pentru juniori în privința hărțuirii online și a modului în care colegii lor mai mici să se ferească, dar și să se apere, solicitând când este necesar ajutorul unor persoane avizate

IX: Durata programului:

Se poate desfășura pe parcursul întregului an școlar, în timpul orelor de la disciplinele informatice.

X. Suport material necesar:

Computere, rețea internet, materiale audio-video, grafice, date statistice, web 2.0, pagina de web a școlii etc.

Bibliografie:

MIHAI Ioan-Cosmin "*Securitatea informațiilor*", Editura Sitech, Craiova, 2012

MIHAI Ioan-Cosmin – "*Securitatea sistemului informatic*", Editura Dunărea de Jos, Galați, 2007

http://amfms.ro/din_presa/6285.html

<http://www.prietenulpc.ro/10-reguli-de-comunicare-pe-internet/>

<http://www.sigur.info/helpline/>

<http://www.ziare.com/articole/hartuire+pe+internet>

PROIECT EDUCAȚIONAL DE MEDIU „NOUĂ NE PASĂ! IMPLICĂ-TE ȘI TU!”

prof. Dabija Anca
Colegiul Economic "Ion Ghica" Bacău

I.ARGUMENT

“Dacă cererea noastră față de planetă continuă să crească în același ritm, pe la mijlocul anilor 2030 vom avea nevoie de echivalentul a două planete pentru a ne menține stilul de viață”.

James Leape

Organizația World Wildlife Fund (WWF)

Elevul de azi care cunoaște valoarea unei bucăți de hârtie , a unei sticle sau a unui recipient din material plastic va fi cetățeanul de mâine care va ști să utilizeze rațional fiecare lucru.

Noi toți asistăm la fenomenele globalizării. Mediul natural se pare că se diminuează, datorită influențelor civilizațiilor umane sporite. Ne pregătim copiii noștri pentru o eră în care putem trăi doar dacă protejăm conștient mediul natural și gospodărim deștepti cu resursele naturii. Este necesar ducerea unui mod de viață de zi de zi conștientă din punct de vedere a mediului înconjurător, pentru că crizele ecologice se agravează. Modul de viață local, relațiile dintre mediul natural și cel construit, apa, aerul, solul, întrebările practice ale gestionării energiei și deșeurilor, toate atribuțiile speciale ale ecologiei umane, toate sunt elemente care odată integrate în programul local, pot aprofunda conștiința copiilor față de natură și sensibilitatea lor față de protejarea mediului natural.

SCOPUL PROIECTULUI:

Cunoașterea și înțelegerea unor componente și procese ale lumii vii utilizate de către om și consecințele asupra mediului;

- Formarea comportamentului ecologic prin stimularea motivației pentru protecția naturii și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a realității din mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia;

- conștientizarea și sensibilizarea elevilor față de problemele mediului.

- cunoașterea habitatelor naturale, protecția și conservarea ariilor naturale din județul Bacău

- cunoaștere și aplicarea normelor de comportare specifice asigurării echilibrului naturii și adoptarea unei atitudini de prietenie și respect față de aceasta;

- antrenarea elevilor în economisirea resurselor: materiale didactice, hrană și îmbrăcăminte, apă, energie, obiecte din mediul apropiat;

- familiarizarea elevilor cu procesul de refolosire a resurselor;

- promovarea valorilor ecologice;

- identificarea acțiunilor negative ale omului asupra naturii, pericolul poluării și efectele ei;

- promovarea schimbului de experiență între cadrele didactice, în scopul creșterii eficienței activităților și implicarea elevilor ca factor activ;

- formarea unei atitudini motivante și responsabile față de menținerea și îmbunătățirea calității mediului înconjurător și a unor deprinderi de conservare a naturii.;

- să participe conștient la acțiuni de păstrare și îmbunătățire a calității mediului înconjurător (de ecologizare).

GRUP ȚINTĂ: ECHIPA VERDE, elevii și profesorii colegiului „Ion Ghica” Bacău;

COLABORATORI: *reprezentanții comunității locale (Agenții economice în domeniul colectării deșeurilor reciclabile), SNAC;*

RESURSE

materiale:

- afișe, postere, diplome, aparate de fotografiat, panouri, pliante, CD-uri, calculator, saci din plastic, mănuși din plastic, semințe de flori, materiale și unelte necesare activităților.

financiare

- din fonduri proprii, sponsorizări;

METODE FOLOSITE:

- activități de informare, activități practice, munca în echipe, desen, concurs, întâlniri cu specialiști, distribuire de pliante realizate de elevi, vizionare CD, casete video, prezentare de imagini foto, expoziție foto și desene cu lucrările elevilor;

PERIOADA DE DESFĂȘURARE: AN SCOLAR 2014/2015

ANALIZA DE NEVOI :

- formarea unor **deprinderi și atitudini** referitoare la unele probleme ecologice și de protecție a mediului;
- organizarea unor **strategii alternative** de formare a unui comportament responsabil, implicat, în relațiile cu mediul înconjurător;
- oferirea unor noi **metode atitudinal - comportamentale** pentru facilitarea învățării, participarea părinților la activități, deplasarea interesului de la o metodă tradițională spre elemente esențiale: comunicare, vorbire expresivă, gestică adecvată, capacitate de provocare la dialog;
- o bună cunoaștere a **posibilităților individuale și intelectuale** ale elevilor;
- dezvoltarea unor **sentimente de apartenență** la grup și satisfacția realizării unor activități comune.

ANALIZA SWOT

PUNCTE TARI:

- elevi dornici să colaboreze pentru derularea proiectului;
- existența COLTULUI VERDE în școala care informează elevii și profesorii despre problemele mediului și activitățile derulate în cadrul proiectului;
- amenajarea spațiului verde din incinta colegiului.

PUNCTE SLABE:

- insuficiența sponsorilor pentru derularea în bune condiții a proiectului ;
- insuficiența firmelor de colectare a deșeurilor în orașul Bacău.

OPORTUNITĂȚI:

Educația ecologică îi învață pe elevi cum să refolosească și să recicleze deșeurile și le dezvoltă spiritul voluntar;
Elevii își formează deprinderi de conservare a naturii;

EVALUAREA PROIECTULUI:

Programul se va realiza prin:
achiziționare de coșuri pentru colectarea diferențiată a deșeurilor;
amenajarea unui loc pentru depozitarea materialelor reciclabile;

colectarea , depozitarea și predarea deșeurilor refolosibile unor centre specializate;

întâlniri cu oficialități locale și reprezentanți SNAC;

seminarii si workshop-uri pe teme ecologice cuprinse in activitățile din calendarul ecologic

realizarea unui album foto cu activitățile întreprinse;

vizionare documentare, C.D, diapozitive;

distribuirea de fluturași cu mesaje ecologice;

confecționarea unor pliante și postere cu mesaje ecologice si afișarea la COLTUL VERDE al acestora;

confecționarea unor produse din materiale reciclabile (vestimentație);

acțiuni de ecologizare a spațiilor verzi și de economisire a resurselor din școală și în parcuri,

organizarea unor expoziții cu produsele realizate (expoziție origami);

concursuri ecologice cu premii;

prezentarea proiectului de mediu la nivel județean și evaluarea lui la nivel național.

SUSTENABILITATEA PROIECTULUI:

Posibilitatea de continuare ulterioară a proiectului prin atragerea de noi parteneri - instituții de învățământ, firme interesante pentru păstrarea calității vieții în oraș;

Demersul didactic cuprins în proiectarea curriculară se armonizează și se întregește vizând însușirea unui summum de cunoștințe care pot oferi garanția propulsării subiectului educat spre un alt nivel, superior din punct de vedere al cunoștințelor despre natură și despre pericolul în care se află acesta.

STOP VIOLENȚEI!

Prof. Emilian Deaconescu

Școala Gimnazială „Nichita Stănescu”

Ceptura, județul Prahova

„Nu vă pot învăța violența, pentru că nu cred în ea”

Petre Țuțea

Violența! În zilele noastre se întâlnește la tot pasul: pe stradă, la școală, în magazine, în media, acasă, etc.

Avem impresia tot mai mult că ne sufocă pur și simplu, că face parte din existența noastră.

O acceptăm? Se manifestă sub diverse forme, în spatele oricărei acțiuni existând o motivație, precum și multe cauze din cele mai diverse.

Astfel, la nivel individual este determinată de lipsa educației, lipsa abilităților de comunicare, agresivitate manifestată în familie.

Global, violența se manifestă datorită diferendelor de natură religioasă, economică, socială, teritorială, etc.

Din punct de vedere psihologic, dacă vorbim de violență, trebuie să ne referim și la nevoia de control, de putere, care nu pot fi îndeplinite pe cale amiabilă, normală.

Atunci când nu ne putem exercita controlul asupra noastră, tindem să extindem această nevoie și să o satisfacem asupra altora.

Violența, deci agresivitatea se poate exprima atât verbal cât și fizic. Violența în general și violența asupra copiilor este întâlnită pretutindeni, având diverse forme de manifestare: violența fizică, cunoscută și sub numele de pedeapsă corporală, neglijarea, abuzul fizic sau emoțional.

Nu trebuie neglijat faptul că, violența, are consecințe nefaste pe termen lung, afectând sănătatea fizică și psihică, precum și dezvoltarea ulterioară, infirmând zicala din străbuni care afirmă că ”bătaia e ruptă din rai”.

Violența umană este o temă a prezentului. Situația generală actuală îngrijorează toate societățile. Ca atare, se impune luarea de poziții prin care violența să fie controlată, prevenită și stopată, dacă nu chiar eradicată.

Este imperios necesar ca toți factorii amelioratori să-și dea mana, să colaboreze, pentru a contribui decisiv la ameliorarea acestui fenomen, chiar flagel al zilelor noastre.

În mediul școlar, se impune implementarea unor programe educaționale care să promoveze nonviolența.

Lipsa de educație, sărăcia, necazurile zilnice tot mai numeroase, mediul economico-social, reprezintă tot atâția factori care concură la

escaladarea violenței, care devine astfel o problemă a lumii contemporane.

Războaiele, crimele, bătăile, violurile, furturile, distrugerile de bunuri, reprezintă forme extreme ale violenței, care împreună cu violențele verbale sunt promovate de mijloacele media.

Mediul școlar se confruntă tot mai mult cu diversele forme ale violenței. Pentru foarte mulți dintre copii și elevi, autorii actelor de violență se transformă în idoli, în modele.

Violența în școală este o realitate care nu poate fi ignorată, cu atât mai mult negată, nici neglijată.

În atare condiții, se impune găsirea de soluții pentru combaterea acestora, până când nu va fi prea târziu.

Dacă inițial violența a fost asociată cu indisciplina, astăzi formele ei de manifestare ne îngrijorează pe toți.

Lipsa modelelor, mediatizarea excesivă cu voie sau fără voie a acestui fenomen, influențează negativ comportamentul elevilor, care astfel devin tentați să imite ceea ce văd la televizor sau pe Internet.

Mass-media promovează teza conform căreia nu trebuie să ai prea multă carte ca să ai succes în viață, făcând astfel reclamă modelelor negative.

Părinții nu se implică suficient în educația copiilor, astfel încât , singură, școala nu mai poate face față cu succes provocărilor.

Astfel, se impune:

Educarea adulților;

Prezența în școală a unui psiholog;

Întărirea securității mediului școlar;

Instalarea unor sisteme de supraveghere video;

Promovarea toleranței;

Promovarea sportului;

Redefinirea rolului religiei.

Astăzi, în mediul școlar românesc, ca de altfel în întreaga Europă, pedeapsa corporală este interzisă. Dar violența rămâne și se manifestă sub forma agresiunilor de diverse forme.

E de ajuns să fii mai înalt, mai deștept, mai mic, să ai o anume culoare a pielii, să faci parte dintr-o anume confesiune religioasă, pentru a fi ținta unui atac violent.

Violența în școală este o formă vizibilă a violenței împotriva copiilor.

Este o realitate a zilelor noastre că, tot mai multe școli sunt sau devin tot mai nesigure din punctul de vedere al securității fizice și psihice, fapt ce

afectează calitatea actului educațional și induce o alertă continuă în organizația școlară.

Violența școlară nu este un fenomen nou. S-a extins datorită democratizării excesive și a transparentizării instituțiilor.

Se impune promovarea ideii că școala trebuie să fie un spațiu sigur, privilegiat, liber de conflicte și de manifestări violente.

EPILOG

„Omul încă este la fel cum a fost. Este încă brutal, violent, agresiv, avid, competitiv.

Și...a construit o societate după aceste trăsături”

Krishnamurti

Bibliografie

1. Ferreol G. , Neculau A. , *Violența. Aspecte psihosociale*, Ed. Polirom, Iași, 2003;
2. Șoitu L. , Hăvărneanu C. , *Agresivitatea în școală*, Ed. Institutului European, Iași, 2001.

O VIAȚĂ FĂRĂ DROGURI!

PROGRAM EDUCATIV PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATEREA CONSUMULUI DE SUBSTANȚE INTERZISE ÎN RÂNDUL ELEVILOR

PROF. GEORGESCU MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 RM. VÂLCEA – JUD. VÂLCEA

Durata: An școlar 2014-2015

Inițiator proiect la nivelul unității: profesor psiholog Georgescu Maria

Echipa de lucru: consilier școlar, consilier educativ, diriginți

Parteneri: CJAP Vâlcea, Direcția de Sănătate Publică Vâlcea, Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Vâlcea, Inspectoratul de Poliție Județean Vâlcea, Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea

Grupul țintă: preșcolari, elevi, cadre didactice din învățământul preșcolar, primar și gimnazial, părinți

Argument: Una dintre probleme actuale ale societății românești o constituie creșterea cererii de droguri în rândul populației și, îndeosebi, în rândul tinerilor. Proliferarea fenomenului consumului de droguri în capitală și în marile orașe a surprins opinia publică prin amploarea și gravitatea sa.

Primele studiile efectuate în anul 2003 au estimat numărul consumatorilor de heroină injectabilă din București la aproximativ 24.000 persoane, ceea ce reprezintă 1% din totalul populației orașului.

De asemenea, conform studiului național privind consumul de tutun, alcool și droguri ilicite "ESPAD 2003", efectuat pe un eșantion de elevi în vârstă de 16 ani, prevalența consumului de tutun este de 64%. În același timp, un procent de 80% dintre aceștia au consumat cel puțin o dată alcool. Totodată, consumul de amfetamine s-a dublat, iar cel de ecstasy s-a triplat, în comparație cu anul 1999.

Deosebit de îngrijorător este consumul de heroină injectabilă, care va avea consecințe dramatice pe termen mediu și lung asupra sănătății publice (creșterea incidenței HIV/SIDA, hepatitele A, B și C, tuberculoza etc.) și a ratei infracționalității asociate traficului și consumului ilicit de droguri.

Pe baza experienței acumulate în implementarea Strategiei Naționale Antidrog 2003-2004, beneficiind și de recomandările Uniunii Europene, noua strategie privind reducerea cereri de droguri susține înființarea și dezvoltarea unui sistem integrat de instituții și servicii specializate în domeniu. Acesta va contribui la reducerea prevalenței consumului de droguri în rândul populației generale, în special în rândul grupurilor cu risc ridicat de consum, reducerea problemelor asociate

consumului de droguri, asigurarea accesului consumatorilor de droguri la asistența medicală, psihologică și socială specializată și reinserția socială a acestora.

Scopul: Conștientizarea și implicarea întregii populații, în special a copiilor și tinerilor, în programe de prevenire a consumului de droguri universale, selective și indicate, în scopul întăririi influenței factorilor de protecție și al reducerii influențelor factorilor de risc.

Obiective:

Prevenirea în școală

Dezvoltarea unor atitudini și practici la nivelul întregii populații aflată într-o formă de învățământ, prin intermediul programelor școlare și de petrecere a timpului liber, în scopul adoptării unui stil de viață sănătos, fără tutun, alcool și droguri.

Creșterea influenței factorilor de protecție la vârste mici pentru evitarea sau cel puțin întârzierea debutului consumului de alcool, tutun și droguri. Sensibilizarea și educarea populației școlare în scopul evitării consumului experimental/ recreațional de droguri și trecerii de la acesta la cel regulat.

Prevenirea în familie

Sensibilizarea, conștientizarea și motivarea părinților în vederea implicării active, obiective și corelate a acestora cu celelalte arii de intervenție preventivă.

Oferirea de programe de prevenire care să permită părinților să devină activi în prevenirea consumului de droguri în cadrul familiei.

Dezvoltarea unor programe de formare a părinților în vederea creșterii influenței factorilor de protecție și scăderii celor de risc în consumul de droguri.

TEMATICA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIV-PREVENTIVE

Activitatea	Responsabil	Grup țintă	Perioada de desfășurare	Rezultate
1. Întocmirea și promovarea programului activităților, selectarea materialelor informative și a conținuturilor.	Echipa de lucru	Elevi, părinți, cadre didactice	oct. 2014	Promovare proiect educațional
2. „O viață fără droguri!” Aplicare chestionare de evaluare inițială Informare - Drogurile: terminologie, scurt istoric, efecte, riscurile asociate consumului	Prof. psiholog Parteneri	Elevi, părinți, cadre	nov.2014 – feb. 2015	Cadre didactice, elevi și părinți

Alege viața! – participare la concursul județean organizat la Școala Gimnazială Nr. 10		didactice		informați
3. „Fără alcool” Activitate de consiliere de grup: informare, statistici, fișă de lucru, studiu de caz	Prof. psiholog Parteneri	Elevi	dec. 2014	Elevi informați
4. „Ce efect are tutunul?” Activitate de consiliere de grup: informare, statistici, fișă de lucru, studiu de caz	Prof. psiholog Parteneri	Elevi	ian. 2015	Elevi informați
5. „Drogurile – îmi dau aripi?” Știu să spun NU! ? Stil de viață sănătoasă „Reclama mea antidrog”, realizarea de postere, pictură, grafică	Prof. psiholog Parteneri	Elevi, cadre didactice	feb. 2015	Elevi informați
6. „Captivi în libertate”: vizionare film educativ	Prof. psiholog	Elevi, cadre didactice	mart. 2015	Elevi și cadre didactice informate
7. „Fii responsabil, fii conștient!” – lectorat cu părinții elevilor	Prof. psiholog Diriginți Parteneri	Părinții elevilor	aprilie 2015	Părinți informați
8. Întocmirea raportului de evaluare finală a proiectului	Profesor psiholog	Elevi, cadre didactice	mai 2015	Elevi și cadre didactice informate

Eșalonarea pe etape:

octombrie 2014 – prezentarea proiectului în cadrul ședinței consiliului profesoral

nov. 2014 – aprilie 2015 – desfășurarea activităților conform programului

mai 2015 – întocmire raport de evaluare finală

iunie 2015 – prezentarea rezultatelor în cadrul ședinței consiliului profesoral

La nivelul județului/ municipiului:

Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică

Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Vâlcea

Inspectoratul de Poliție Județean Vâlcea

Direcția de Sănătate Publică Vâlcea

Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea

Evaluare: interpretarea chestionarelor aplicate

Indicatori de performanță: 600 elevi și părinți informați, 33 cadre didactice implicate în proiect, 400 chestionare distribuite.

PROTEJAREA MEDIULUI DE CĂTRE ELEVI

Prof. Grozea Daniela

Școala Gimnazială Nr. 1 Moreni

Educația nu este un proces limitat spațial și temporal. Formarea individului după principii etice și axiologice solide este un proces continuu, o coordonată a școlii și a societății românești. Individul, aflat în centrul acestui proces, trebuie ajutat să-și formeze o concepție corectă asupra existenței, întemeiată pe moralitate și respect social, să adopte ca puncte de reper valori autentice și să se integreze armonios în societate.

Școala trebuie să facă față unor provocări diverse, astfel că educația nonformală a devenit treptat un mijloc de suplimentare a educației formale. Școala își lărgeste sfera de activitate spre educația nonformală, prin parteneriate cu societatea civilă, comunitatea locală sau cu diferite instituții sociale ori culturale.

Competențele sociale și atitudinile fondate pe un sistem structurat de valori pot fi redată prin educația nonformală, ce se realizează atât în cadrul instituțiilor de învățământ, dar și în instituții educative, altele decât cele de învățământ, la clubul copiilor, cluburi sportive, teatre, muzee, biblioteci, în excursii, internet, radio, cinemetograf, presă, etc.

Dragostea pentru natură este o componentă esențială a comportamentului uman, mai ales în condițiile actuale, de transformări majore ale climei la nivel global. Cunoașterea naturii, cu toate fenomenele sale biologice și nebiologice, este necesară pentru formarea unor noțiuni, idei, convingeri, raționamente, a unui comportament adecvat și a conștiinței ecologice.

Atât în cadrul lecțiilor, cât și în cadrul activităților extracurriculare, elevii sunt dirijați să cunoască și să protejeze elementele mediului înconjurător, să iubească plantele și animalele, să adopte un comportament adecvat, raportat la mediul în care trăiesc, învață, se joacă și să ia atitudine față de cei care încalcă regulile.

Problematika lumii contemporane, expresie consacrată de către președintele Clubului de la Roma, Aurelio Peccei, a determinat conturarea unei diversități de orientări, direcții, proiecte și modele de acțiune educațională, numite "noile educații", între care se află și educația cu privire la mediu sau educația ecologică.

Prin intermediul proiectului **Eco-Școala**, elevii școlii noastre își formează convingeri, atitudini și comportamente specifice, de protecție a mediului.

Începând cu propria locuință, fiind extinsă la zonele adiacente acesteia, la locurile unde copilul își desfășoară activitatea sau la locurile unde își petrece timpul liber, educația ecologică formează și dezvoltă interesul pentru studierea interconexiunilor dintre diferite fenomene, a tendințelor de evoluție a acestora, precum și a efectelor posibile ale interdependențelor dintre ele.

Elevii dobândesc competențe de investigare a consecințelor posibile ale acțiunilor transformatoare ale omului asupra mediului, fiind convinși de necesitatea de a proteja și conserva mediul natural.

Eco-Școala presupune alocarea unei perioade din an școlar pentru acțiuni concrete ecologice desfășurate independent și în grup, în școală și în afara ei, formând atitudini pozitive față de mediu, caută soluții la una dintre cele mai acute probleme ale societății contemporane - comportamente care poluează peste limita de regenerare sisteme naturale.

Eco-Școala construiește elevilor o legătură cu comunitatea locală, oferind servicii în sprijinul acesteia pe termen scurt, precum și pe termen lung, vizând viitorul ei.

Prin acțiunile din Programul internațional Eco-Școala derulat în școală de 7 ani, elevii învață să fie receptivi la nou, să vibreze în fața frumuseților naturii, a lumii în continuă schimbare, să le aprecieze, să contribuie la păstrarea acestora în beneficiul nostru, dar și al generațiilor viitoare. Se realizează conștientizarea elevilor despre importanța protejării pădurii, organizând acțiuni de colectare selectivă a deșeurilor (hârtie, carton) pentru a contribui ei înșiși la ocrotirea fondului forestier, confecționând obiecte din materiale re folosibile. Elevii dobândesc competențe de investigare a consecințelor acțiunilor transformatoare ale omului asupra mediului, sunt convinși de necesitatea de a proteja și conserva mediul natural, ajută la îmbunătățirea calității mediului sau la rezolvarea unor probleme ale comunității, se ajută pe sine și pe ceilalți, își afirmă propriile valori și constată că acțiunile lor contează.

În același timp, elevii își dezvoltă capacitatea de a gândi critic și creativ. Ei sunt viitorii adulți, cei care vor face parte din consiliile locale ce vor lua decizii în probleme care afectează mediul și comunitatea, dar și adevărații beneficiari ai grijii tuturor față de natură, alături de generațiile viitoare.

Acțiuni cu caracter ecologic, dar în același timp și civic, am desfășurat prin programul **LeAF**, concursul național „**Școli pentru un viitor verde**”, la care Școala Gimnazială Nr 1 Moreni a obținut mențiune în acțiunea de colectarea deșeurilor sau „LET’S DO IT, ROMANIA!”, care

au multiple valențe formative asupra elevilor, datorită implicării lor directe, contribuind la construirea unui mediu echilibrat, curat, benefic dezvoltării fizice și mentale a elevilor.

Activități ca "Pădurea, izvor de sănătate și relaxare" (ecologizarea unei zone din pădurea Cristian), lecție de științe ale naturii cu tema "Pădurea", de educație plastică, de educație muzicală sau "În armonie cu natura", desfășurate în pădure, în cadrul proiectului LeAF derulat în școala noastră, au contribuit la cunoașterea nemijlocită a stării acestui mediu natural, a relațiilor dintre viețuitoarele lui, la conștientizarea efectelor acțiunilor negative ale oamenilor asupra mediului, pe termen lung, implicit la formarea unui comportament eco-civic, de protejare a mediului înconjurător.

Prin proiectul **"Școala mea verde"** elevii au înțeles că protejarea naturii și a mediului înconjurător înseamnă uneori lucruri mici, care ar trebui să fie în reflexele noastre.

Tot ceea ce facem noi, oamenii, are legătură cu natura. De aceea este foarte important să avem grijă de natură așa cum avem grijă de casa noastră. Elevii sunt învățați cum să economisească apa (nelăsând robinetul să curgă în timp ce se spală pe dinți, făcând dușuri scurte și fără a uita apa deschisă la robinet, reparând robinetele stricate, folosind apa de ploaie pentru grădină și animale), hârtia, protejând pădurile și vegetația, (neimprimând materiale pe care le pot citi pe calculator, folosind biblioteca școlii sau pe cea locală, lăsând colegilor din clasele mai mici manualele și cărțile școlare de care nu mai au nevoie, imprimând pe ambele părți ale foii), pădurea (fără a rupe în joacă puieții și copacii; unii cresc câțiva ani pentru a ajunge la înălțimea unui copil).

"Școli pentru un viitor verde" a urmărit antrenarea elevilor în acțiuni ce presupun definirea codului micului ecologist, realizarea, întreținerea și actualizarea colțului verde din clasă, plantarea unor flori, copaci, concurs între clase de colectare a deșeurilor.

Carta drepturilor fundamentale a UE promovează și dreptul cetățenilor europeni la un mediu protejat, ceea ce determină cunoașterea legislației naționale, armonizarea cu cea europeană și importanța conștientizării apărării și conservării mediului în calitate de membri ai comunității școlare, locale, regionale, naționale, europene, mondiale.

Proiectul Comenius **"Our small but steady steps together save the 3E: Environment, Europe and Earth!"**, cu elevi și cadre didactice din Italia, Polonia, Suedia, Turcia, Anglia și România, în care școala noastră este partener, se derulează în prezent. Tematica întâlnirii din octombrie

2014 din Suedia a fost TECHNICAL ARENA - Monitorizarea consumului de energie timp de o săptămână, analiza comparativă a rezultatelor, prezentarea soluțiilor tehnice pentru reducerea consumului de energie din fiecare țară.

Elevii au putut analiza comparativ rezultatele monitorizării, propunând soluții tehnice pentru reducerea consumului de energie, discutând despre avantajele și dezavantajele acestora. Pe baza acestei analize fiecare grupă a avut drept obiective finale realizarea unui glosar de termeni uzuali în limbile țărilor participante, dar și în limba engleză, precum și a unui poster, reprezentând modalități de reducere a consumului de energie.

Elevii au participat, de asemenea la o serie de activități organizate de gazde sub forma unor ateliere, care au avut ca tematică abordarea unui stil de viață durabil; ele au fost organizate și animate de către elevi suedezi, au avut un aspect ludic și au pus în valoare creativitatea, ingeniozitatea, cooperarea, calități absolut necesare în contextul propus de proiectul „Save the 3E!”.

Cea mai recentă reuniune de proiect, la școala parteneră din Italia, din luna februarie 2015, a avut tematica EVERYDAY LIFE ARENA – soluții practice pentru o viață durabilă.

Au fost prezentate rezultatele chestionarelor comune aplicate unui număr de peste 25 de elevi din fiecare școală parteneră, pe tema obiceiurilor alimentare și de consum ale elevilor. S-au evidențiat asemănările și deosebirile dintre modurile de alimentație ale elevilor din școlile partenere.

În cadrul unor grupe mixte elevii au lucrat la realizarea unor prezentări PowerPoint în care au ilustrat exemple de meniuri specifice fiecărei țări, cu precizarea nutrienților și a gradului de ”sănătate” și ”sustenabilitate”. Au conceput și realizat din materiale refolosibile o piramidă 3D, corectă, a alimentelor.

Prin **Patrula de reciclare** – ROREC elevii învață să colecteze selectiv, să recycleze deșeurile urmărind etapele:

1. Identificarea deșeurilor reciclabile din locuință;
2. Presarea deșeurilor din plastic, metal sau cartoanele, înainte de depozitare, pentru a economisi spațiu;
3. Depozitarea deșeurilor separat de gunoiul menajer;
4. Depunerea deșeurilor colectate separat în containerele galben, verde și albastru;

“Plant a tree for Peace campaign” – ENO, Environment Online este un program internațional derulat de școala noastră de 5 ani, prin care elevii

nu doar plantează copaci, ci se simt solidari cu alții, pentru o cauză nobilă.

Programul YRE (Young Reporters for the Environment–„Tineri reporteri pentru mediul înconjurător”) îi încurajează pe elevii școlii să investigheze problemele de mediu, să studieze posibilitatea de a diminua impactul negativ al acestora și să materializeze rezultatele cercetărilor în revista școlii “Ecologie și turism”.

Excursiile și drumețiile organizate de școală au multiple valențe de informare și formare a elevilor, oferă acestora prilejul de a efectua observații directe asupra obiectivelor și fenomenelor așa cum se prezintă ele în stare naturală. Ele au menirea de a stimula activitatea de învățare, de a întregi și desăvârși ceea ce elevii au acumulat în cadrul orelor de curs, de a forma atitudini față de mediul înconjurător.

În drumețiile și excursiile organizate cu elevii, am trăit plăcerea de a sta în pădure, dar am învățat și reguli de comportare civilizată și responsabilă în pădure: să nu rupem crengile copacilor, să nu scrijelim trunchiurile, să nu lăsăm resturi menajere, să nu aprindem focul în pădure, să ocrotim plantele și animalele pădurii, să respectăm potecile.

Datorită faptului că se desfășoară într-un cadru nou, diferit de cel tradițional (sala de clasă), lecțiile-excursii stârnesc interes, produc bucurie, îi reconfortează pe copii, le prilejuiesc însușirea unor experiențe de neuitat, precum și îmbogățirea orizontului cultural-științific.

Preocuparea pentru protejarea mediului este o necesitate, iar școala este cea care formează viitorul cetățean în spiritul respectului față de natură.

BIBLIOGRAFIE:

Paraschiva, Alina-Maria. *Psihologia educației*. Editura ASA, București, 2006
Robu, Maria, *Empatia în educație*, Didactica Publishing House, București, 2008
Văideanu, George, *Educația la frontiera dintre milenii*, Editura Politică, București, 1998.

PREZENTAREA PROIECTULUI EDUCAȚIONAL „ANTIDOT PENTRU VIOLENȚĂ” STRATEGIE DE PREVENIRE ȘI INTERVENȚIE PRIVIND VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ

Prof. Florentina Gusti

Prof. Șeran Elena

LICEUL TEHNOLOGIC „SPIRU HARET” TÂRGOVIȘTE

Violența elevilor manifestată în școală cât și în afara ei este o problemă care își face simțită prezența din ce în ce mai mult și din acest motiv LICEUL TEHNOLOGIC „SPIRU HARET” TÂRGOVIȘTE a desfășurat un proiect educațional numit „ANTIDOT PENTRU VIOLENȚĂ”.

În prezent credem că nu numai pentru noi profesorii, ci și pentru părinți, este important să știm când și cât să ne implicăm în eradicarea acestor acte de violență care, vrem nu vrem, ne înconjoară. De cele mai multe ori, copilul ia primul contact cu violența în cadrul familiei sale, exportând apoi comportamentele violente asupra altor persoane din mediul extrafamilial, atât la școală cât și în afara acesteia. Astfel, ne-am propus prin campania: “ANTIDOT PENTRU VIOLENȚĂ” să-i educăm pe elevi să-și trăiască viața frumos, să se ferească de incidente violente, să-i învățăm pe elevi, pe părinți indirect și de ce nu pe cei din jur, cum să reacționeze în anumite situații violente.

Există un nivel de indisciplină inerent în școli, ca rezultat al faptului că elevii (în special cei din clasa a IX-a) sunt la o vârstă la care sunt tentați să treacă peste reguli, iar această indisciplină poate duce la un comportament violent. Lipsa modelelor sociale, mediatizarea excesivă a cazurilor de violență și indisciplină pot influența comportamentul elevilor, aceștia putând fi tentați să imite acțiunile văzute la televizor. Aceste exemple sunt perpetuate și în familie, și pe stradă, dar noi, școala avem șansa de a schimba mentalitatea elevilor în condițiile în care toate celelalte surse de informare spun contrariul. Copiii sunt în școală șase ore pe zi. În rest sunt acasă, pe stradă, se uită la televizor. Tot ce învață în școală – cum să vorbească, cum să se poarte – este contrazis de ce văd în rest, părinții neimplicându-se suficient.

Agresiunile întâlnite în școală sunt injuriile, jignirile, îmbrâncelile, intimidările, vulgaritățile. Conflictele au de cele mai multe ori o justificare minoră, însă pot culmina cu agresiuni fizice. Elevii nu discută cu profesorii și preferă să-și rezolve singuri conflictele ce apar între ei,

fără implicarea cadrelor didactice, dar simt nevoia unor ore în care să discute despre problema conflictului, metode și tehnici de negociere a conflictelor sau despre consecințele comportamentului violent. Este necesară prezența în fiecare școală a unui psiholog care să consilieze elevii și să colaboreze cu profesorii, dar se face simțită și necesitatea educării părinților, Sunt necesare măsuri pentru întărirea securității, respectiv angajarea unor firme de pază și o mai bună colaborare cu poliția, instalarea unor sisteme de supraveghere video în curtea și holurile școlii.

OBIECTIVUL GENERAL/SCOPUL

Proiectul are drept scop prevenirea și combaterea violenței și a comportamentelor nesănătoase în mediul școlar, prin conștientizarea existenței problemei violenței în școală de către elevi, părinți și cadre didactice și prin crearea unui cadru formal de dezbateri a acestei probleme la nivelul școlii.

OBIECTIVE LA NIVELUL ȘCOLII

Sensibilizarea tuturor actorilor școlii cu privire la sursele, cauzele și efectele fenomenelor de violență în școală pe toată perioada desfășurării proiectului;

Formarea de aptitudini și atitudini morale în spiritul prevenirii și înlăturării violenței în grup prin promovarea bunelor practici de comportament pentru cel puțin 50% dintre elevii vizați până la vacanța de primăvară;

Oferirea de alternative educaționale pentru petrecerea timpului liber, prin participarea la activități extracurriculare, nonformale pentru toți participanții pe toată perioada desfășurării proiectului;

Realizarea unei colaborări reale și eficiente între școală, autorități și familie pentru identificarea, monitorizarea și prevenirea actelor de violență și a infracțiunilor prin implicarea tuturor factorilor educaționali pe toată perioada desfășurării proiectului.

O importanță deosebită o are întrebarea pedagogică: „cum pot învăța copiii și adulții să-și recunoască răspunderea de a avea o atitudine clară față de violență, să exerseze forme pașnice de a stinge conflicte, să îndepărteze violența din drumul lor și să reacționeze împotriva violenței?”. Rolul prevenției violenței: întărirea personalității, toleranță, promovarea creativității și sprijinirea dezvoltării individuale. Succesul școlar poate ajuta la clădirea aprecierii personale. Dacă un elev cunoaște

eșecul la școală, trebuie să-l convingem că el este valoros pentru societate și pentru noi. Astfel îi vom întări personalitatea. Înțelegere, abnegație și model, o relație optimă profesor-elev cântăresc mai mult decât pedeapsa. Școala trebuie să dea posibilitatea elevilor să înțeleagă relațiile sociale și să-i pregătească să fie responsabili, să se poată descurca într-o societate a vitezei.

În implementarea proiectului au fost implicați profesorii diriginți de la clasele a IX-a, elevi și părinți, coordonați de prof. Gusti Florentina.

Pentru ca elevii să-și formeze o conduită corectă și un comportament civilizat, în cadrul proiectului s-au desfășurat lunar activități atractive în care aceștia împreună cu părinții lor vor fi antrenați. Activitățile sunt următoarele:

ACTIVITATEA

NR.

1

Titlul activității: „Cuvinte care jignesc, fapte care rănesc”

Teme: “ 30 ianuarie – Ziua internațională a nonviolentei în școli.” –

Prezentare

Power

point

-Cuvinte care jignesc, fapte care rănesc- eseu

ACTIVITATEA

NR.2

Titlul activității: “Alfabetul nonviolentei”

ACTIVITATEA NR. 3

Titlul activității: “Violența verbală, fizică sau psihică și implicațiile ei”

ACTIVITATEA NR. 4

Titlul activității : „Urmăm un model și suntem un model”

ACTIVITATEA NR. 5

Motto:

“Dacă unul se poartă josnic, tu fii demn!

Dacă altul te tratează urât, tu fii bun!

Dacă el îți face rău, tu ai răbdare.

Căci D-zeu plătește pentru fiecare!” (G.Washington)

Titlul activității: “După faptă și răsplată”

ACTIVITATEA NR. 6

Titlul activității: “Vorba dulce, mult aduce “

ACTIVITATEA NR. 7

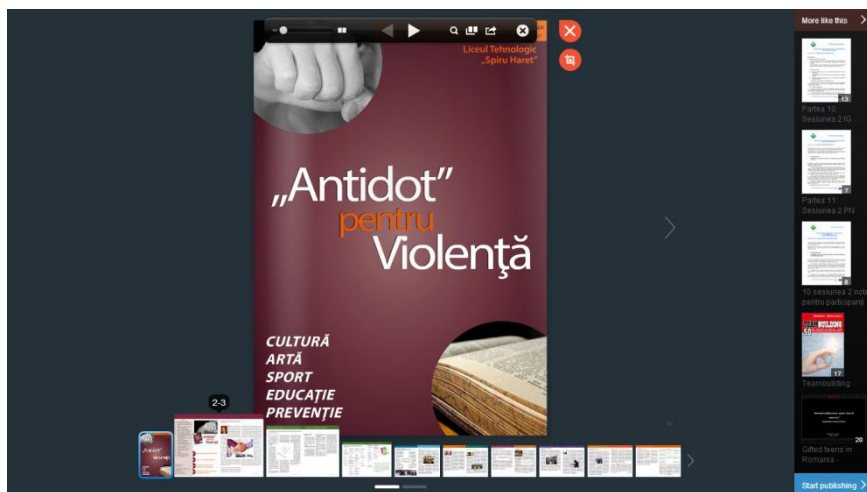
Titlul activității: *Diseminare proiect*

ACTIVITATEA NR. 8

Titlul activității: *Revista "Antidot pentru violență", ISSN 2286 – 2307; ISSN – L 2286 – 2307. Coordonator, prof. Șeran Elena.*

Eradicarea violenței în școala noastră se poate realiza cu ajutorul mijloacelor argumentative ale învățării și prin câștigarea respectului elevilor față de profesori și personalul auxiliar, față de bunurile școlii, dar mai ales prin dorința acestora de a deveni cetățeni demni în societate. Dobândirea unei poziții respectate de ceilalți poate fi încurajată și de reprezentarea artistică prin care elevul își poate găsi exprimarea. Artă se dovedește astfel în tematica violenței o formă potrivită de exprimare, pentru că ea face loc nu numai argumentelor, ci și a sentimentelor de apropiere de semenii. În cadrul proiectului a fost realizată revista „ANTIDOT PENTRU VIOLENȚĂ”, ca avanpost împotriva violenței fizice și verbale. În procesul de prelucrare grafică a revistei s-a făcut schimb de idei cu elevii, profesorii coordonatori având posibilitatea să participe cu sfaturi.

http://issuu.com/jonathanpetit/docs/antidot_pentru_violenta_-_web

[illegible][illegible]

Pentru o evaluare corectă a activităților și a rezultatelor obținute s-a utilizat o metodologie complexă de evaluare ce cuprinde diferite tipuri de instrumente (chestionare, fișe de observații, ghiduri de interviu). Au fost utilizate atât instrumente de autoevaluare, de evaluare internă (de către directorul școlii și grupul de lucru la nivelul școlii), cât și de evaluare externă.

LINKURI

http://issuu.com/jonathanpetit/docs/antidot_pentru_violenta_-_web
http://staticlb.didactic.ro/uploads/magazines/17/24/8//nr.1antidot_pentru_violenta.pdf
http://spiruharettargoviste.weebly.com/uploads/4/7/4/2/4742539/revista_antidot_pentru_violenta_liceul_tehnologic_spiru_haret.pdf
<http://seranelena.blogspot.ro/2013/06/revista-antidot-pentru-violenta-nr1-mai.html>

Bibliografie :

Ordin nr.1409/29.06.2007 cu privire la aprobarea strategiei Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului cu privire la reducerea fenomenului de violență în unitățile de învățământ preuniversitar.

 Anexa la OMECT nr 1409-2007_Strategia națională privind violența.pdf
"Prevenirea și combaterea violenței în școală", Ghid practic pentru directori și cadre didactice, ISE, 2006
Plan de acțiune antiviolență ISJ Dâmbovița

Formularul poate fi accesat online la adresa: <https://docs.google.com/forms/d/18I0MYNkLgDIwbbeY5XNWuHmSoyiOIu1ae93Xwq0owgw/viewform>

Chestionarul a fost aplicat la clasă în laboratorul de informatică al școlii. Rezultatele chestionarului au fost vizionate cu ajutorul unui videoproiector, fiind discutate cu elevii în aceeași oră de dirigenție, în cadrul ședinței cu părinții elevilor clasei a IX-a A precum și la comisia metodică a diriginților.

REZULTATELE CHESTIONARULUI

3/19/2015

VIOLENȚA VERBALĂ ȘCOLARĂ - Formulare Google

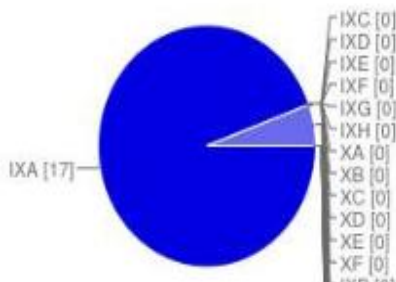
 [Editați acest formular](#)

26 (de) răspunsuri

[Afișați toate răspunsurile](#)

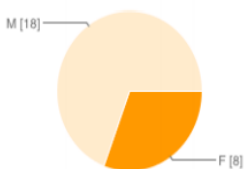
Rezumat

Clasa IXA

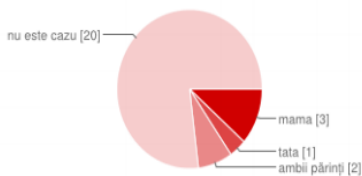
18.03.2015

VIOLENȚA VERBALĂ ȘCOLARĂ - Formulare Google

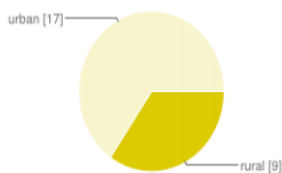
F	8	30.8%
M	18	69.2%

Părinți plecați în străinătate:

mama	3	11.5%
tata	1	3.8%
ambii părinți	2	7.7%
nu este cazul	20	76.9%

Domiciliul stabil

rural	9	34.6%
urban	17	65.4%

Crezi că în această școală copiii vorbesc urât unul cu celălalt?

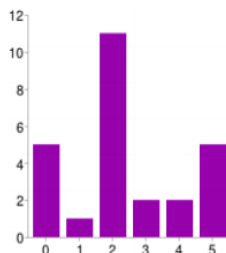

da	23	88.5%
nu	3	11.5%

18.03.2015

VIOLENȚĂ VERBALĂ ȘCOLARĂ - Formulare Google

Pe o scală de la 0 la 5, cum apreciezi frecvența acestor situații?

0	5	19.2%
1	1	3.8%
2	11	42.3%
3	2	7.7%
4	2	7.7%
5	5	19.2%

Ce diferențe ai remarcat între vorbele urâte ale fetelor și cele ale băieților?

Nu multe.

Nu prea exista diferente :D

In general fetele au o limita la injuraturi, amenintari, pe cand baietii folosesc un limbaj mai "dur" si isi duc pana la capat "promisiunile".

Nu stiu

Toate sunt la fel

Nu sunt diferente la aceste aspecte

Nu exista o diferenta exacta. Baietii vorbesc intr-un mod mult mai vulgar precum fetele, dar asta nu inseamna ca ele nu vorbesc urat.

Fetele atunci cand injura nu se leaga de familie.

Baietii vorbesc mai vulgar.

Modul de exprimare iar faptul ca fetele sunt mai retinute in a folosi un limbaj neadecvat.

Fetele vorbesc mai urat

nici o diferenta. Fetele vorbesc mai urat decat baietii

Multe dintre fete folosesc un limbaj mai urat decat baietii

Nici una, fetele au ajuns sa vorbeasca mai urat ca baieti.

nu exista nici o diferenta

Am observat ca fetele injura mult mai urat ca baietii.

Nu exista nici o diferenta intre modul in care vorbesc fetele si cel prin care vorbesc baietii

Nu exista diferente .

sunt multe diferente

Nu exista diferente deoarece si fetele si baietii vorbesc urat cu aceleasi cuvinte.

nu sunt rasisti , toti injura la fel.

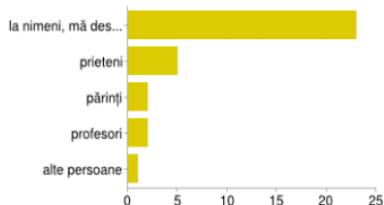
Baietii au un mod mai cizelat de a adresa o injuratura, in mare parte aceasta este spusă pe ocolite, fara ca cineva sa inteleaga sensul acelor spuse .

18.03.2015

VIolența VERBALĂ ȘCOLARĂ - Formulare Google

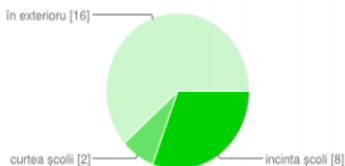
colegi	17	65.4%
profesori	1	3.8%
părinți	0	0%
alte persoane	7	26.9%
nu este cazul	8	30.8%

La cine apelați în cazul unui act de agresiune verbală asupra voastră?

la nimeni, mă descurc singur(ă)	23	88.5%
prieteni	5	19.2%
părinți	2	7.7%
profesori	2	7.7%
alte persoane	1	3.8%

Actele de agresiune verbală se petrec mai ales în:

incinta școlii	8	30.8%
curtea școlii	2	7.7%
în exteriorul școlii	16	61.5%

Ați agresat verbal alte persoane??

Bibliografie:

Materiale didactice realizate în cadrul proiectului multilateral Comenius *The Union of European School Against Violence and Social ExclSION*, coordonator prof. Talpalaru Alina, CEAR

Boloș D., Sălăgean D., „Ghid de educație civică și antiinfracțională”, Ed. Eurodidact, Cluj Napoca, 2003

Mărgineanțu, D., Petroman, C., „Consiliere și dirigenție- consultații, vol.I,

<http://www.pinka.info/violenta-verbala-si-fizica-din-copilarie/>

<http://jurnalul.ro/viata-sanatoasa/sanatatea-familiei/stop-violentei-verbale-301375.html>

<http://www.cna.ro/article1638,1638.html>

<http://cuvintelelor.ro/violenta/>

<http://cuvintelelor.ro/wp-content/uploads/EBOOK-FINAL.pdf>

<http://www.unicef.ro/media/violenta-verbala-raneste/>

<http://www.elle.ro/lifestyle/violenta-emotionala-9235/2/>

IMPLICAREA ELEVILOR ȘI CADRELOR DIDACTICE ÎN REZOLVAREA UNOR PROBLEME ALE TINERILOR ȘI ALE COMUNITĂȚII ÎN GENERAL, PRIN REALIZAREA DE ACȚIUNI DE PROTECȚIE A MEDIULUI

Profesor Luca Fănica

Colegiul Național Alexandru Dimitrie Ghica din Alexandria, județul Teleorman

Una din problemele comunității noastre este poluarea puținelor spații verzi pe care le avem. În activitățile descrise mai jos, tinerii și membrii comunității au fost permanent preocupați de faptul că natura înseamnă viață, că trebuie prețuită, de aceea au fost implicați să ajute la curățarea acesteia, să învețe să o respecte, iar acest proiect i-a ajutat să mobilizeze alți tineri ai comunității, în acest sens.

Promovând activitățile comunității, în special ale tinerilor, cum sunt activitățile de participare la luarea deciziilor în clasă/școală/comunitate (consilii școlare, consiliile elevilor, parlamentele copiilor), acțiunile civice din comunitate (vizite, excursii, acțiuni de sprijin pentru persoanele defavorizate, activități voluntare, campanii de informare), acțiunile de petrecere a timpului liber (cluburi, grupuri de interese), se va aduce o contribuție de valoare în educația nonformală a comunității.

Mai mult decât atât, ceea ce au început, va fi continuat de generații de tineri, crescând gradul de implicare a tinerilor în acțiuni civice.

O mare problemă a comunității este lipsa de interes față de activitățile ecologice. Pentru că foarte puțini oameni se implică în activități de acest gen, grupul de tineri va realiza o schimbare în mentalitatea lor, desfășurând împreună cu alți tineri activități de informare a publicului despre problemele mediului înconjurător, promovate în ziarele locale, acțiuni de curățare a spațiilor verzi, contribuind la purificarea și protejarea naturii, lucru care s-ar întoarce în brațele tuturor membrilor comunității.

Scopul ultim al educației este pregătirea pentru viață a elevului, tânărului, iar munca în acest proiect a fost o modalitate de a infuza societatea cu persoane competente pentru viața privată, profesională, publică, de a pregăti tinerii să perceapă viața ca pe un uriaș labirint ce ascunde multe experiențe care trebuie explorate, multe locuri care trebuie descoperite, mulți oameni care trebuie cunoscuți și multe provocări.

Prin acest proiect a fost stimulat interesul tinerilor de a participa la acțiuni comunitare, pentru că sunt numeroase modalități prin care își pot înmulți

activitățile extrașcolare, activități de unde pot cumula un bagaj impresionant de cunoștințe.

Activitățile realizate de tinerii interesați de domeniul ecologiei, cu caracter teoretic și practic, au fost finalizate cu organizarea Festivalului de mediu și film ecologic.

Animați de dorința de a rezolva una din problemele comunității, cea legată de mediu, tinerii implicați au făcut vizite pe teren sau la instituții, de unde au putut prelua informațiile necesare. Rezultatele cercetărilor s-au materializat sub forma unor articole, aduse la cunoștința publicului prin expoziții prezentate în cadrul Festivalului, ziare, televiziune și prin publicarea pe site-uri naționale.

Pin activitățile cuprinse în proiect tinerii au învățat să iubească natura și viața, să selecteze și să valorifice deșeurile refolosibile, să economisească resursele Terrei, să recreeze „colțuri verzi” ale spațiului unde trăiesc, să sensibilizeze autoritățile și comunitățile locale cu privire la educația pentru mediu, sa-i atragă alături de ei în toate activitățile derulate.

Cele mai importante dintre activitățile derulate au fost:

1. Masa rotundă cu tema „Protejez mediul pentru a avea o viață sănătoasă”.

Toți cei interesați de masa rotunda au fost încurajați să surprindă imagini de pe stradă, din școală, liceu, campus sau imagini din călătoriile lor, care să reflecte modul în care comunitățile locale respectă, sau nu, mediul înconjurător.

2. Workshop-ului cu tema: „Viața sănătoasă într-un mediu sănătos”.

La acest workshop cu intrare liberă, participanții au putut realiza diverse obiecte din materiale reciclabile, au primit cadouri ecologice și au savurat produse ecologice realizate de participanții la proiect. Din obiectele confecționate s-au realizat expoziții care au rămas în Centrul de promovare a economiei sociale, existent la Asociația Catalactica, parteneră în proiect. Expozițiile pot fi vizitate oricând de către membrii comunității, reprezentând exemple de bune practici pentru aceștia.

3. Festivalul de mediu și film ecologic - prima ediție. În cadrul festivalului au avut loc proiecțiile de filme ecologice prezentate de tinerii implicați în proiect. Înainte de începerea festivalului 19 tineri implicați în proiect, au vizitat rezervații naturale și monumente ale naturii din Teleorman (Rezervația naturală din pădurea Troianu, în care este protejată specia de *Paeonia peregrina* varianta romanica (bujor românesc), Rezervația naturală Pădurea Pojorâtele din Drăgănești unde

este protejat și conservat tipul de habitat natural – șleau normal de luncă), Balta de la Suhaia, unde există pasări și plante protejate. În cadrul festivalului au fost prezentate filmele despre natură cu tematică ecologică, care au surprins efectele catastrofale ale poluării mediului, cât și despre frumusețile naturale încă existente pe planetă.

Cele mai importante dintre așteptările grupului de tineri, ca rezultat al proiectului, a fost atragerea membrilor comunității în acțiuni civice, creșterea interesului acestora de a participa la alte proiecte, optimizarea relației școală-familie, a competențelor, competitivității, promovarea valorilor științei, obținerea de rezultate care să răspundă și să depășească așteptările beneficiarilor, iar tinerii comunității noastre să fie recunoscuți oriunde în lume ca adevărați profesioniști.

Acești tineri au obiective comune și au încercat împreună să se înțeleagă prin toate mijloacele și canalele de comunicare pe care le au la îndemână, în vederea atingerii obiectivelor proiectului, în sprijinul creării adevăratelor valori.

În altă ordine de idei, tinerii au fost susținuți pentru a provoca cu tact și respect acele puncte de vedere care perpetuează inegalitatea sau discriminarea, în aceste cazuri au utilizat metode de lucru care să le permită implicarea în mod egal, fără rețineri, fără să utilizeze stereotipuri iar aceste activități derulate de ei pot fi exemple de bune practici pentru alte generații de elevi, studenți și pentru membrii comunității în general.

Bibliografie:

www.ec.europa.eu/youth, **GHIDUL PROGRAMULUI TINERET ÎN ACȚIUNE**, Sub-Acțiunea 1.2 – Inițiative ale tinerilor, paginile 15-25, anul apariției 2013

Luca Sergiu, Raport Final al proiectului „Să cunoaștem și să protejăm împreună mediul pentru a avea o viață sănătoasă”, Acțiunea 1 – Tineri pentru Europa, Sub-Acțiunea 1.2 – Inițiative ale tinerilor, paginile 10-20, anul apariției 2014

ACȚIONEAZĂ ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI DE GEN!

Prof. Mazga Doina

Liceul "Ștefan Procopiu" Vaslui

Titlul proiectului	Acționează împotriva violenței de gen!
REZUMATUL PROIECTULUI	
1. Numărul estimat de elevi/copii implicați în proiect: 20	
2. Numărul estimat de profesori, părinți, comunitatea locală 8	
3. Principalele activități:	
Activitatea nr. 1: "Mituri și realități despre violența de gen"	
Activitatea nr. 2: "Roata puterii și a controlului"	
Activitatea nr. 3: "Violența culturală"	
Activitatea nr. 4: "Ce putem face noi? Strategii de schimbare"	
Activitatea nr. 5: "Hărțuirea stradală-formă a violenței de gen?"	
Activitatea nr. 6: "Să acționăm împotriva violenței de gen!"	
4. Produse finale: Ghidul "Să acționăm împotriva violenței de gen!"	

1. Argumentare-contextul și justificarea proiectului (max. 30 rânduri)
Departate de a fi un fenomen marginal, banal și lipsit de importanță, violența de gen este o realitate larg răspândită în România, dar și în Uniunea Europeană. Violența de gen este o problemă stringentă în statele Uniunii Europene. În același timp, se fac eforturi pentru a lupta împotriva acestei probleme, dovadă fiind numeroase documente adoptate la nivel european în acest sens (precum "Rezoluția Parlamentului European referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor" din 2009, "Strategia pentru egalitatea între femei și bărbați. 2010-2015" din 2010, "Convenția de la Istanbul -2013). Potrivit statisticilor, violența pe criterii de gen ucide la fel de multe femei ca și cancerul. Arma cea mai bună împotriva acestui tip de violență este EDUCAȚIA. Pasivitatea încurajează manifestările de genul acesta. De ce avem nevoie de un proiect despre violența de gen? Iată câteva motive: Pentru elevi: neconștientizarea de către tineri că violența de gen este o problemă socială și o încălcare a drepturilor omului, cunoștințelor reduse ale tinerilor despre violența de gen (cauze, forme de manifestare, consecințe), lipsa abilităților tinerilor de a propune soluții pentru reducerea violenței de gen. Pentru profesori: lipsa unui ghid cu activități despre violența de gen pe

care profesorii diriginți să îl utilizeze în cadrul orelor de consiliere și orientare. Produsul final al acestui proiect este un ghid care va conține descrierea activităților desfășurate. Acest pachet de activități va fi conceput pentru a-i ajuta pe profesorii diriginți să organizeze și să susțină sesiuni de instruire cu tineri pe tema violenței de gen.

Acest proiect este relevant pentru obiectivele și prioritățile Apelului Județean având în vedere că proiectul susține dezvoltarea în școală și în comunitate a unui mediu non-violent, rezolvarea pașnică a conflictelor și încurajează utilizarea rezultatelor, a produsului final și a schimbului de bune practici în activitatea didactică. De asemenea, în elaborarea sesiunilor de lucru, profesorii din echipa de proiect vor valorifica experiența dobândită în cadrul parteneriatului Grundtvig "Everybody can do it!" (derulat de liceu între anii 2012-2014 și care abordează teme precum egalitatea de gen, violența de gen, stereotipuri și prejudecăți de gen), contribuind astfel la promovarea dimensiunii europene în sistemul și practicile europene.

2. Obiectivul general și obiectivele specifice ale proiectului

Obiectivul general: dezvoltarea abilităților participanților de a recunoaște diferite manifestări ale violenței de gen, de a-și însuși metode de intervenție și acțiune împotriva violenței de gen.

Obiective specifice:

conștientizarea de către participanți a faptului că violența de gen este o problemă socială actuală și o încălcare a drepturilor omului;

îmbunătățirea cunoștințelor participanților referitoare la cauzele, formele și consecințele violenței de gen;

îmbunătățirea abilităților participanților de a propune soluții pentru reducerea violenței de gen.

Obiectivele proiectului "Acționează împotriva violenței de gen!" sunt relevante pentru tema Apelului Județean de miniproiecte "Stop violența" deoarece participanții își vor îmbunătăți abilitățile de a identifica soluții pentru reducerea violenței de gen și vor deveni agenți ai schimbării, promovând dezvoltarea în școală și în comunitate a unui mediu pașnic, non-violent bazat pe cooperare.

3. Descrierea și nevoile grupului (lor) țintă (max. 20 rânduri)

Acest proiect se adresează unui grup de 20 de elevi cu vârste cuprinse 17-19 ani (clasele XI-XII) care s-au implicat activ în viața școlii și care pot deveni agenți ai schimbării în ceea ce privește violența de gen.

Proiectul răspunde nevoilor elevilor prin:

oferirea unor alternative pentru petrecerea timpului liber, pentru dezvoltarea unor competențe civice și implicarea activă în comunitatea locală prin transformarea elevilor participanți în agenți care promovează nonviolența și luptă împotriva violenței de gen;

neconștientizarea de către elevi că violența de gen este o încălcare a drepturilor omului;

lipsa cunoștințelor elevilor despre violența de gen și a abilităților de identifica strategii de acțiune împotriva acestei realități;

Proiectul răspunde nevoilor cadrelor didactice prin: elaborarea ghidului "Să acționăm împotriva violenței de gen!", un instrument util pentru cadrele didactice care îl pot valorifica în special în timpul orelor de dirigiență sau în cadrul Programului "Școala Altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!".

4. Descrierea activităților

Activitatea nr.: 1 Titlul: "Mituri și realități despre violența de gen"

Tipul: sesiune de instruire

Beneficiari: 20 de elevi din grupul țintă, 5 profesori din echipa de proiect, 3 reprezentanți ai CJRAE Vaslui

Scurtă descriere: Prima sesiune de instruire din cadrul programului de training pe tema violenței de gen va avea următoarele etape: Exercițiu de intercunoaștere "Îmi place să fiu femeie/bărbat deoarece ...", Evaluarea inițială, "Gen sau Sex?", "Violență de gen sau violență domestică?", "Fals sau adevărat?", evaluarea sesiunii de instruire. Metode aplicate: dezbateră, "metoda alpinistului", studiu de caz, brainstorming, lucru pe grupe.

Activitatea nr.: 2 Titlul: "Roata puterii și a controlului"

Beneficiari: 20 de elevi din grupul țintă, 5 profesori din echipa de proiect, 3 reprezentanți ai CJRAE Vaslui

Scurtă descriere: A doua sesiune de instruire din cadrul programului de training pe tema violenței de gen va avea următoarele etape: Exercițiu de intercunoaștere, "Cine-i de vină?", "Roata puterii și a controlului" (formele de manifestare a violenței de gen), "Consecințele violenței de gen", evaluarea sesiunii de instruire. Metode aplicate: "patru colțuri", dezbateră, studiu de caz, brainstorming, lucru pe grupe.

Activitatea nr.: 3 Titlul: "Violența culturală"

Scurtă descriere: A treia sesiune de instruire din cadrul programului de training pe tema violenței de gen va avea următoarele etape: Exercițiu de intercunoaștere, "Violența culturală versus violența de gen", Exercițiul

"Povestea Ioanei și povestea lui Ion" (pentru identificarea imaginilor femeilor și bărbaților care predomină în societatea românească), "Limbajul modelează realitatea și gândirea" (activitate pe grupe), evaluarea sesiunii de instruire. Metode aplicate: "patru colțuri", dezbateră, studiu de caz, brainstorming, lucru pe grupe.

Activitatea nr.: 4

Titlul: "Ce putem face noi? Strategii de schimbare"

Scurtă descriere: patra sesiune de instruire din cadrul programului de training pe tema violenței de gen va avea următoarele etape: Exercițiu de intercunoaștere, "Factorii de risc: Povestea Nadiei", "Strategii de acțiune" (stat, sistem educațional, mass-media, familie, biserică, școală, sectorul civic, sectorul economic), evaluarea sesiunii de instruire. Metode aplicate: dezbateră, studiu de caz, brainstorming, lucru pe grupe.

Activitatea nr.: 5 "Hărțuirea stradală-formă a violenței de gen?"

Scurtă descriere: A cincea sesiune de instruire din cadrul programului de training pe tema violenței de gen va avea următoarele etape: Exercițiu de intercunoaștere, "Ce este hărțuirea stradală?", "Aceeși poveste, alte culori alte și personaje", Manifest: "Să acționăm împotriva hărțuirii stradale!", evaluarea sesiunii de instruire și evaluarea finală a programului de training pe baza unui chestionar. Metode aplicate: storytelling (arta povestirii), jocul de rol, dezbateră, studiu de caz, brainstorming.

Activitatea nr.: 6 Titlul: "Să acționăm împotriva violenței de gen!"

Beneficiari: direcți: 20 de elevi din grupul țintă, 5 profesori din echipa de proiect, 3 reprezentanți ai CJRAE Vaslui **și indirecti:** părinții/famiile elevilor din grupul țintă, elevi și profesori din liceu și alte unități școlare (prin utilizarea produsului final), membri ai sectorului civic

Această ultimă activitate este o sesiune de lucru în cadrul căreia profesorii din echipa de proiect vor revizui sesiunile de instruire în urma observațiilor și concluziilor desprinse cu prilejul susținerii celor 5 sesiuni de instruire și vor da forma finală a ghidului "Să acționăm împotriva violenței de gen!". Acest ghid va conține descrierea sesiunilor de instruire ale programului de training, materiale informative utile pentru formatori, modele de fișe de lucru pentru participanți, chestionare de evaluare inițială și finală a programului de training.

5. Evaluarea proiectului, inclusiv indicatori de evaluare

Metode și instrumente pentru monitorizarea și evaluarea progresului proiectului și a rezultatelor așteptate:

-observarea comportamentului elevilor în timpul activităților proiectului;
-discuții/dezbateri cu participanții la activități; la sfârșitul fiecărei sesiuni de instruire se va realiza o scurtă evaluare a acesteia;
-aplicarea chestionarului de evaluare inițială (la începutul programului de training) și a chestionarului de evaluare finală

Indicatori de realizare imediată: ghidul "Să discutăm despre violența de gen!" care va cuprinde descrierea celor 5 sesiuni de instruire (acesta poate fi utilizat de profesorii diriginți în cadrul orelor de consiliere și orientare și în cadrul programului educațional "Școala Altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun"), un program de training cu 5 sesiuni de instruire, 2 buletine informative realizate pentru diseminarea activităților, Manifestul "Să acționăm împotriva hărțuirii stradale!".

Indicatori de rezulta: creșterea numărului de elevi participanți la activități extrașcolare, creșterea numărului activităților curriculare și extracurriculare pe tema violenței.

Indicatori de impact: îmbunătățirea cunoștințelor elevilor din grupul țintă despre violența de gen (cauze, forme de manifestare, consecințe), îmbunătățirea abilităților elevilor din grupul țintă în ceea ce privește propunerea de soluții pentru reducerea violenței de gen, conștientizarea de către elevii din grupul țintă a faptului că **violența de gen este o realitate acută (deși uneori invizibilă) și o problemă socială din România secolului XXI.**

Rezultate cantitative:

ghidul "Să discutăm despre violența de gen!" care va cuprinde un program de training cu 5 sesiuni de instruire și care poate fi utilizat de profesorii diriginți în cadrul orelor de consiliere și orientare
2 buletine informative cu prezentarea activităților desfășurate;
manifestul "Să acționăm împotriva hărțuirii stradale!";
chestionar de evaluare inițială și finală a programului de training;

Rezultate calitative:

cunoașterea de către cei 20 de elevi din grupul țintă despre violența de gen (cauze, forme de manifestare, consecințe);
abilități îmbunătățite pentru cei 20 de elevi din grupul țintă în ceea ce privește propunerea de soluții pentru reducerea violenței de gen, aceștia devenind agenți ai schimbării în grupurile din care provin;

impulsionarea implicării participanților în promovarea egalității de gen și a nonviolentei în relațiile dintre femei și bărbați;
dezvoltarea, pentru cei 20 de participanți, a abilităților de lucru în echipă, a competențelor de sociale și de comunicare, de exprimare și susținere a punctelor de vedere;
dezvoltarea abilităților celor 5 profesori din echipa de proiect de a organiza și de a susține programe de training cu elevii.

Impactul proiectului asupra elevilor: dezvoltarea interesului elevilor pentru implicarea în activități extrașcolare ca o alternativă pentru petrecerea timpului liber, conștientizarea de către elevi a faptului că violența de gen este o realitate a societății românești, îmbunătățirea cunoștințelor elevilor participanți despre fenomenul violenței de gen, însușirea de către elevi a unor strategii de acțiune împotriva violenței de gen și transformarea acestora în agenți ai schimbării, dezvoltarea abilităților de lucru în echipă, a competențelor de sociale și de comunicare, de exprimare și susținere a punctelor de vedere, dezvoltarea stimei de sine și a motivației elevilor de a se implica în diverse activități extrașcolare.

Impactul proiectului asupra cadrelor didactice: îmbunătățirea cunoștințelor despre violența de gen, dezvoltarea abilităților de a organiza și susține sesiuni de instruire cu elevii, îmbunătățirea competențelor de implementare a proiectelor educaționale, îmbunătățirea colaborării dintre cadre-membre în echipa de proiect.

Impactul proiectului asupra instituției școlare: integrarea proiectului în planul de activități educative pentru anul școlar următor, îmbunătățirea relației de colaborare dintre școală și partenerul local CJRAE Vaslui, realizarea unui ghid care pot fi utilizat și valorificat în activitățile curriculare și extracurriculare și la orele de consiliere și orientare.

Impactul proiectului asupra comunității educaționale largite: creșterea accesului diverselor instituții școlare la materiale informative (ghidul) despre violența de gen care pot fi utilizate în cadrul orelor de consiliere și orientare, dezvoltarea ofertei de exemple de bune practici în ceea ce privește abordarea fenomenului violenței de gen în mediul școlar, dar și de către organizațiile non-guvernamentale.

Impactul proiectului asupra comunității locale: crearea, la nivel local, a unor resurse didactice care pot fi utilizate ca exemple de bune practici în organizarea activităților curriculare și extracurriculare referitoare la fenomenul violenței de gen, îmbunătățirea ofertei de programe educative

a Centrului județean de resurse și asistență educațională Vaslui și a altor ONG-uri locale pentru programul "Școala Altfel: Să știi mai multe, să fii mai bun!"

EDUCAREA INTERESULUI PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR LA ELEVII CLASELOR PRIMARE

*Prof. învăț. primar Munteanu Simona
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui
Prof. învăț. primar Diaconu Alina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui*

Conceptul de interes. Introdus în literatura filosofică în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea de către Condillac și Helvetius, conceptul de interes va fi utilizat în secolul al XIX-lea de către W. James și J. Dewei în concepția lor psihologică. La începutul secolului al XX-lea acest concept capătă o largă circulație datorită lucrărilor lui Ed. Claparède, O. Decroly, E. Key, M. Montessori etc. De altfel, acești psihologi pun bazele unei orientări psihologice în pedagogie, conform căreia în educație totul trebuie să pornească de la copil, de la nevoile, interesele și aspirațiile lui, fără nici un fel de constrângere exterioară.

Interesul constituie un parametru în definirea persoanei și a personalității. Există multiple definiții ale conceptului de interes. Strong consideră interesul drept "tendința de a ne ocupa de anumite obiecte, de a ne place anumite activități." R. Meili definește interesul ca o "tendință la acțiune îndreptată spre obiecte sau activități determinate, o formă specială a motivației." Ed. Claparède concepe interesul ca o expresie a unei necesități (primare sau derivate) a organismului, ca mijloc de autoreglare a organismului pentru a-și menține viața. Mc. Dougall înțelege interesul ca atenție în stare latentă, iar atenția ca interes în acțiune. J. Piaget consideră că "interesul este raportul dintre un obiect și o necesitate pentru că un obiect devine interesant în măsura în care răspunde unei necesități. Interesul este, deci, orientarea proprie tuturor actelor de asimilare mintală."

Alți autori consideră că interesul face parte din categoria atitudinilor, fiind astfel o componentă a personalității. Astfel, Eysenck definește interesul ca o "atitudine cu valențe pozitive", iar A. Chircev drept o "atitudine stabilizată de natură emotiv-cognitivă față de obiecte și activități."

Categorii de interese. La început, ca și în cadrul aptitudinilor (variabilă a personalității cu care interesele se află într-o strânsă interacțiune) pot fi diferențiate două mari categorii de interese:

- generale, cu o largă sferă de cuprindere (de cunoaștere, estetice, etc.);

- specializate, cu o sferă mai restrânsă de cuprindere (aici pot fi integrate cele matematice alături de cele pentru fizică, geografie, istorie, etc.).

În funcție de baza și geneza lor, Al. Roșca definește interesele ca fiind:

- native, care au la bază instinctele;

- derivate, dobândite sau secundare, care se formează pe baza celor native.

O clasificare mai amplă a intereselor prezintă I. Holban astfel:

- interese intelectuale (de cunoaștere științifică și estetice);

- interese practice (tehnice, casnic-gospodărești, practico-agricole, sportive);

interese sociale (politice, umane, moderne).

Interesul pentru mediul înconjurător face parte din categoria intereselor intelectuale de cunoaștere științifică. Este un interes specializat. Va putea fi format la elevi printr-o prezentare cât mai atractivă a conținuturilor, stimulând curiozitatea elevilor, accentuând pe latura formativă și nu doar pe latura informativă (care îi îndepărtează pe elevi). Predarea științelor naturii este stimulativă și formativă pentru că este o adevărată fereastră spre lume, spre teritorii apropiate sau îndepărtate și, în plus, este o pregătire pentru a gândi « spațial ». Un studiu care-i permite elevului să înțeleagă fenomenele spațiale, procesele de creare a spațiului, diferitele sale nivele de articulare și diferenții „actori”, este un studiu util. Elevii trebuie să conștientizeze că trebuie să protejăm mediul înconjurător la nivel micro și macro. Informațiile științifice oferite de disciplinele legate de Științele naturii, Geografie fac posibilă o înțelegere mai profundă a legăturii dintre mediul înconjurător și calitatea vieții. Acest lucru este posibil prin implicarea directă a elevilor în activități practice.

Modalități concrete de stimulare a interesului pentru protejarea mediului la elevii mici :

Utilizarea metodelor participativ-active

Realizarea de activități tematice, marcând evenimentele ecologice internaționale.

Colectarea selectivă a deșeurilor și reciclarea lor

Folosirea în lecții a mijloacelor didactice stimulative

Utilizarea unor lecturi, jocuri, curiozități («Știați că ?»)

Interesul elevilor de orice vârstă față de un anumit obiect de învățământ crește evident dacă educatorul le poate arăta unele aplicații practice ale informațiilor pe care le predă:

exerciții de orientare cu ajutorul busolei, ceasului, Soarelui, mușchiului copacilor etc.

confecționarea de materiale obiectuale și figurale
extinderea aplicațiilor practice în natură prin excursii, vizite, observații directe; executarea unor măsurători, schițe, hărți;
elaborarea unor teme-portofolii;
analiza unor fenomene și fapte actuale vizând: utilizarea resurselor naturale, utilizarea deșeurilor, explozia demografică, urbanizarea, protecția mediului înconjurător.

Exemplificare prin aplicarea metodei **Joc de rol** la clasa a IV-a:

Metoda jocului de rol se bazează pe ideea că se poate învăța nu numai din experiența directă, ci și din cea simulată. A simula este similar cu a mima, a te preface, a imita, a reproduce în mod fictiv situații, acțiuni, fapte. Scopul este de a-i pune pe participanți în ipostaze care nu le sunt familiare tocmai pentru a-i ajuta să înțeleagă situațiile respective și pe alte persoane care au puncte de vedere, responsabilități, interese, preocupări și motivații diferite. Este știut faptul că de cele mai multe ori avem tendința de a subaprecia, de a blama sau, dimpotrivă, de a supraaprecia „rolurile” pe care diferite persoane cu care intrăm în contact trebuie să le îndeplinească. De asemenea, de multe ori „încremenirea în propriul proiect” ne împiedică să vedem posibile variații și alternative ale propriilor „roluri”. Din această perspectivă, prin jocul de rol elevii pot învăța despre ei înșiși, despre persoanele și lumea din jur într-o manieră plăcută și atrăgătoare.

Există mai multe variante, dintre care menționăm:

Jocul cu rol scris, dat prin scenariu – participanții primesc cazul și descrierea rolurilor pe care le interpretează ca atare.

Jocul de rol improvizat, creat de cel care interpretează – se pornește de la o situație dată și fiecare participant trebuie să-și dezvolte rolul.

Etapele metodei:

1. Stabiliți obiectivele pe care le urmăriți, teme / problema pe care jocul de rol trebuie să le ilustreze și personajele de interpretat.

Pregătiți fișele cu descrierile de rol.

Decideți împreună cu elevii câți dintre ei vor juca roluri, câți vor fi observatori, dacă se interpretează simultan, în grupuri mici sau cu toată clasa.

Stabiliți modul în care se va desfășura jocul de rol:

ca o povestire în care naratorul povestește desfășurarea acțiunii și diferite personaje care o interpretează;

ca o scenetă în care personajele interacționează, inventând dialogul odată cu derularea acțiunii;

ca un proces care respectă în mare măsură procedura oficială.

Acordați elevilor câteva minute pentru a analiza situația și pentru a-și pregăti rolurile / reprezentația. Dacă este nevoie, aranjați mobilierul pentru a avea suficient spațiu.

Elevii interpretează jocul de rol.

În final, este important ca elevii să reflecteze la activitatea desfășurată ca la o experiență de învățare. Evaluați activitatea cu „actorii” și „spectatorii”. Întrebați-i:

- Ce sentimente aveți în legătură cu rolurile / situațiile interpretate?
- A fost o interpretare conformă cu realitatea?
- A fost rezolvată problema conținută de situație? Dacă da, cum? Dacă nu, de ce?
- Ce ar fi putut fi diferit în interpretare? Ce alt final ar fi fost posibil?
- Ce ați învățat din această experiență?

Am folosit la clasă procesul –dezbatere, care se dovedește a fi de o mare atractivitate și, prin aceasta, de o mare eficiență instructiv-educativă.

Materialele de bază pentru aceste activități le constituie operele studiate, lecturile particulare sau în acest caz, observațiile elevilor în cadrul excursiei de studiu.

Un posibil scenariu al procesului poate fi „Mediul versus Poluarea”

Acest proces are următoarea structură:

audierea petiționarului;

audierea martorilor apărării și acuzării;

cuvântul apărării;

deliberarea și pronunțarea sentinței.

Locul de desfășurare: sala de ședință a unui „tribunal” (sala de clasă). În față, masa completului de judecată, așezată pe podium. Alături, mai jos, masa grefierului. De o parte și de cealaltă: masa procurorului și a apărătorilor. Lângă masa apărării, banca pe care vor lua loc învinuiții (acuzatii). Participanții la proces sunt: completul de judecată, președintele tribunalului, procurorul, grefierul, avocatul apărării, avocatul acuzării, inculpații etc.

Inculpații sunt considerați: proprietarul pădurii și factorii poluanți (substanțe chimice, deșeuri și reziduuri toxice, fum, funingine, gaze toxice, zgură)

Martorii: solul, plantele, păsările, apa, aerul, ecologiștii .

Toate personajele vor fi interpretate de către elevi..

Președintele le aduce la cunoștință inculpaților că sunt trimiși în judecată pentru infracțiunea de distrugere a pădurii prin poluarea solului, a apei, a

aerului și a ecosistemului pădurii. Pentru aceasta urmează să răspundă penal în condițiile prevăzute de art. 42, alin. 1 și 2 din Codul silvic, art. 63, alin. 3 Cod Penal și art. 183 Cod Penal.

Probele aduse în instanță sunt fotografiile ce reprezintă : tăierea copacilor fără plantarea altora în loc, frunză arsă de stropii ploilor acide, pădurea uscată datorită poluării aerului, tăierea abuzivă a copacilor, efectul ploilor acide, incendii izbucnite datorită secetei sau neglijenței oamenilor, ape poluate cu reziduuri, păsări afectate poluarea cu petrol etc.

Procurorul așteaptă de la copii sugestii privind măsurile de remediere a situației create de poluarea întregului ecosistem din pădurea de deal.

„Educația pentru mediul înconjurător are scopul de proceda în așa fel încât oamenii să se simtă bine în limitele spațiului său, în mijlocul peisajelor înconjurătoare, dar și în regiunile și peisajele altor civilizații, pentru că le cunosc originea și evoluția; apoi, odată înțelese, va fi în măsură să acționeze asupra lor, să le transforme în mod conștient”.

B. M. SCOUAKER

Bibliografie:

Dottrens, Robert: A educa și a instrui,

Editura Didactică și Pedagogică, București, 2010;

X X X: Crearea claselor orientate după necesitățile copiilor, Step by Step, 1999
copyright pentru România – C.E.D.P

Petroaia, Elena, Discipline optionale la clasele I-IV,

Pârâială, Dumitru, Editura Polirom, Iași, 2000.

Pârâială, Elena:

IMPACTUL PROIECTELOR EXTRACURRICULARE ASUPRA ELEVILOR

Prof. Mihaela Nicolae

Liceul de Arte "Bălașa Doamna" Târgoviște

Consider că proiectele extracurriculare reprezintă pentru noi, cadrele didactice, o modalitate de a oferi copiilor și adolescenților un nou orizont de așteptare, acela al devenirii lor ca adulți, al responsabilizării, al înțelegerii modului în care, fiecare dintre ei, trebuie să participe activ la viața de zi cu zi. Prin intermediul acestor proiecte se creează în școală o atmosferă deschisă și de sprijin, care permite tinerilor să își pună în valoare abilitățile, calitățile, să înțeleagă rolul lor în viața comunității.

Unul dintre proiectele în care a fost implicat Liceul de Arte "Bălașa Doamna" din Târgoviște, în anul școlar 2010-2011, programul care s-a adresat școlilor și tinerilor cu vârste cuprinse între 14-18 ani, a avut ca temă traficul de ființe umane, considerat una dintre problemele majore ale secolului al XXI-lea. Parteneri au fost: Asociația Caritas București, Secours Catholique – Caritas France și Caritas Ruse.

Prin acest proiect, ne-am propus să desfășurăm activități de informare și prevenire în rândul elevilor, atât a celor din liceul nostru, cât și din alte licee din județ. Scopul realizării unui astfel de proiect a fost acela de a reduce riscul ca tinerii să devină potențiale victime ale traficului de ființe umane și de a crea un mediu mai sigur pentru copii, prin adoptarea unei atitudini unitare a școlii și părinților în ceea ce privește traficul de ființe umane din țara noastră.

Obiectivele concrete ale proiectului au fost: informarea elevilor cu privire la fenomenul traficului de ființe umane; conștientizarea unui grup cât mai mare de elevi asupra pericolului reprezentat de acest fenomen; formarea tinerilor în vederea unei bune cooperări cu instituțiile specializate în domeniul prevenirii și combaterii traficului de ființe umane; dobândirea de către elevi a capacității publice de a activa în vederea prevenirii traficului de ființe umane; cunoașterea măsurilor privind protecția victimelor traficului; mediatizarea acestui proiect școlar în comunitatea locală, prin realizarea de către elevi și distribuirea unor materiale informative cu caracter preventiv; inițierea unor parteneriate cu instituții publice locale, agenți economici și organizații nonprofit, în vederea asigurării cofinanțării și a promovării acțiunilor prevăzute în proiect.

Nevoile grupului țintă au fost identificate prin intermediul unor chestionare, care au relevat o acută lipsă de informare a elevilor cu privire

la fenomenul traficului de ființe umane, la cauzele acestuia, la consecințele sale devastatoare atât asupra victimelor, cât și asupra familiilor acestora, precum și o lipsă de informare privitoare la modalitatea de prevenire a acestui fenomen. Am observat că tinerii nu percep traficul de ființe umane ca pe ceva ce li se poate întâmpla lor, din cauza faptului că nu sunt suficient de angajați în campanii de sensibilizare și de prevenire.

CHESTIONAR

Ce crezi că reprezintă traficul de ființe umane?

Cât de informat consideri că ești în prezent despre traficul de ființe umane?

foarte bine informat

suficient de informat

nu prea informat

deloc informat

De unde obții / ai obținut informațiile pe acest subiect?

de la școală prin activități extrașcolare

din mass-media

de la cunoscuți

de la alte organizații

din alte surse (specifică)

Ai cunoscut / cunoașteți persoane din comunitate, victime ale traficului de ființe umane?

Enumeră câteva instituții / organizații care se ocupă de această problemă în comunitatea ta sau la nivel național.

Indică cinci motive pentru care un tânăr(ă) ar putea deveni o victimă a traficului de ființe umane:

Consideri că școala poate face ceva pentru a informa și preveni acest fenomen în comunitatea ta ?

Dacă DA, cum? Enumeră trei posibile modalități.

Te consideri o persoană suficient de informată și puternică pentru a nu deveni o victimă a traficului de ființe umane? De ce crezi asta?

După constituirea echipei de proiect, s-a realizat atât distribuirea sarcinilor, precum și calendarul activităților ce urmau a fi desfășurate în următoarele luni: informarea elevilor și cadrelor didactice prin intermediul stației de radioficare a școlii; prezentarea proiectului într-un

articol publicat în revista școlii; organizarea în școală a unui loc special amenajat cu rezultatele proiectului; realizarea unei pag web, prin intermediul căreia informația a fost diseminată în comunitate; postarea pe site-ul www.anti-trafficking.info a rezultatelor proiectului; realizarea de materiale informative și distribuirea acestora membrilor comunității, în cadrul unor campanii stradale. Alte activități derulate au fost: realizarea de activități cu Poliția de proximitate; crearea unei pagini web a proiectului; informarea populației despre proiect în mass-media locală; realizarea de workshopuri cu elevii și profesorii din alte licee; crearea unei piese de teatru având ca temă traficul de ființe umane participarea la emisiuni radio și TV, la nivel local; realizarea unui stand, în biblioteca școlii, cu materiale informative; scrierea de articole pe tema traficului de persoane în presa locală; realizarea unei expoziții cu picturi, fotografii, afișe, postere; organizarea unui concurs cu premii.

Una dintre cele mai importante activități din proiect a fost participarea la Conferința Internațională din Ruse, Bulgaria, conferință organizată de către partenerii din proiect: Asociația Caritas București, Secours Catholique – Caritas France și Caritas Ruse. Din echipa de proiect a Liceului de Arte "Bălașa Doamna" au participat 9 eleve, care s-au implicat în toate activitățile derulate pe parcursul celor 3 zile ale conferinței finale a proiectului.

În cadrul sesiunilor de comunicare, elevele au realizat prezentări ale școlii din care provin, ale modului cum s-au derulat activitățile în decursul celor 2 ani de proiect, au oferit informații despre seminariile realizate cu elevii și profesorii din alte școli, despre campaniile stradale, despre diseminarea rezultatelor. Au adus broșuri create de către elevii din echipa de proiect a liceului și au realizat, în sala în care s-au desfășurat lucrările conferinței, o expoziție cu peste 25 de afișe, desene și postere, având ca temă traficul de ființe umane. Totodată, au prezentat filme video, create de către elevii implicați în proiect, pe această temă, filme care au demonstrat înțelegerea exactă de către aceștia a fenomenului traficului de ființe umane.

Fig. 1 – Postere realizate de către elevii din echipa de proiect a Liceului de Arte „Bălașa Doamna” Târgoviște

Momentul cu cel mai mare impact a fost prezentarea unei succesiuni de momente dramatizate, realizate de către elevi în limba engleză, prin care au punctat cauzele traficului de ființe umane, precum și consecințele existenței acestui fenomen în societate. Jocul elevelor a fost aplaudat la scenă deschisă și a marcat încheierea activităților derulate de echipa noastră de proiect.

Fig.2 – Dramatizare realizată de către elevii din echipa de proiect a Liceului de Arte „Bălașa Doamna” Târgoviște

Rezultatele obținute de către elevi în acest proiect au fost diseminate atât pe site-ul proiectului, în revista școlii, cât și în presa locală, iar evaluarea s-a realizat prin intermediul unui chestionar.

CHESTIONAR DE EVALUARE FINALĂ

Menționați numărul și tipul de inițiative de informare și prevenire a traficului de persoane desfășurate de școala dvs. în perioada octombrie 2010 – septembrie 2011.

Menționați numărul de tineri / grupuri de tineri formatori și gradul lor de implicare în activitățile de informare și prevenire.

Estimați numărul de persoane informate (beneficiari direcți /indirecți ai proiectului) prin activitățile desfășurate de școala dvs.

Indicați ce parteneri (alte școli, autorități, ONG-uri, agenții, sector privat, etc.) au fost identificați și cum au contribuit / participat / sprijinit aceștia la acțiunile desfășurate.

Menționați cum a contribuit / ajutat acest proiect la îmbunătățirea școlii, ca instituție de educație, a relațiilor din și din afara comunității școlare.

Care considerați că sunt cele mai reprezentative realizări, experiențe și lecții câștigate prin acest proiect?

Care considerați că sunt cele mai reprezentative provocări / obstacole pe care le-ați întâmpinat în cursul acestui proiect?

Alte impresii / opinii / recomandări / sugestii.

Impactul pe care l-a avut acest proiect extracurricular asupra elevilor din liceul nostru a fost deosebit. S-a creat în școală o atmosferă deschisă și de sprijin, care a permis tinerilor să ia decizii informate, în cunoștință de cauză în ceea ce privește riscurile traficului de ființe umane. De asemenea, prin intermediul acestui proiect au fost mediatizate eforturile elevilor de participare la acest program de prevenire, prin diseminarea informațiilor în alte școli din județ. Am reușit să atragem și să sensibilizăm comunitatea, pentru că am considerat că aceasta trebuie să înțeleagă problemele adolescenților și să se implice activ în viața lor.

Deși proiectul s-a încheiat în 2011, el s-a derulat în continuare și în anul școlar următor, o parte din fondurile necesare obținându-se de la Asociația de părinți „Bălașa Doamna”, iar o altă parte prin atragerea de sponsori din rândul organizațiilor nonguvernamentale și a unor instituții private.

S-a continuat diseminarea informațiilor, atât în școlile din oraș și județ, cât și în comunitatea locală, pentru cunoașterea în profunzime, de către cât mai mulți membri ai comunității, a fenomenului de trafic de persoane. Astfel, s-au realizat întâlniri cu reprezentanți ai instituțiilor

guvernamentale, nonguvernamentale și private din oraș și din județ, prin intermediul căror echipa de proiect a prezentat cele mai importante aspecte ale activității realizate.

Existența acestui proiect, ca și a altora similare, în liceul nostru a demonstrat capacitatea elevilor de a se mobiliza, de a-și asuma responsabilitatea, oferindu-le posibilitatea de a-și pune în valoare calitățile, abilitățile, dar, mai ales, de a înțelege importanța fenomenului traficului de ființe umane, care, din păcate, a căpătat în secolul al XXI-lea o amploare extraordinară.

Dar, dincolo de beneficiarii direcți ai proiectului – tinerii, prin implicarea membrilor comunității, a instituțiilor și organizațiilor acesteia, considerăm că beneficiarii acestui proiect sunt mult mai numeroși și că o societate și un viitor mai sigure nu pot fi realizate decât prin efortul conjugat al întregii comunități.

VIOLENȚA ÎN ADOLESCENȚĂ

Prof. Pletea Maria

Colegiul de Industrie Alimentară "Elena Doamna", Galați

Violența în școli reprezintă o preocupare constantă a societății noastre. Se caută motivele, aspectele sociale și psihologice ce conduc către un comportament violent în rândul adolescenților.

Formele de manifestare sunt cele verbale, fizice și psihologice.

Scop/rezultate așteptate: micșorarea numărului de cazuri de violență (elev-elev, elev-profesor) și a comportamentului necorespunzător în interiorul școlii. Informarea și sprijinirea adolescenților în înțelegerea fenomenului violenței, a formelor pe care le poate îmbrăca aceasta și cunoașterea resurselor ce le stau la dispoziție în caz de nevoie: poliția, serviciile sociale, psihologii școlii.

Grupul țintă: elevii, părinții, profesorii.

Tipul de activitate:

Discuții libere pe tema violenței în școală și în afara ei.

Prezentarea modalităților de manifestare a violenței.

Cunoașterea, conștientizarea și respectarea regulamentului școlar și de ordine interioară.

Resurse umane: Profesorii, diriginții claselor, elevii, părinții acestora, reprezentanți ai autorităților publice locale, psihologi școlari, asistenți sociali etc.

Conținutul activității: în timpul orelor de dirigenție, în cadrul activităților extrașcolare și a activităților din cadrul săptămânii "Școala altfel" elevii împreună cu profesorii participă la discuții libere pe tema violenței.

Elevii prezintă modalitățile prin care ei consideră că sunt supuși violenței și modul în care ei percep și înțeleg acest fenomen tot mai răspândit în zilele noastre.

Împreună cu profesorii, elevii descoperă conceptul de "violență", formele pe care le îmbracă violența, modalitățile prin care poate fi combătută violența, atitudinea pozitivă și rolul comunicării în combaterea violenței.

În cadrul discuțiilor libere sunt prezentate exemple reale de cazuri de violență la care au participat sau asistat.

Exemplu:

"doi colegi de clasă se ceartă de la un scaun, mai întâi doar se contrazic, când realizează că nici unul nu intenționează să renunțe, încep să își adreseze cuvinte jicnitoare", din fericire profesorul ajunge în clasă înainte

de a se ajunge la violența fizică, spre surprinderea acestuia, restul clasei asistau la scenă, fie nepăsători, fie amuzați de situație”.

Organizarea:

Primul pas: Prezentarea regulamentului școlar, a regulamentului de ordine interioară, conștientizarea necesității aplicării și respectării acestuia.

Conștientizarea faptului că comunicarea, este o modalitate de reducere a comportamentului violent în școală și în afara ei.

Conștientizarea importanței evitării conflictelor sau medierii acestora, alternativă la violență, prin prezentarea unor exemple reale întâlnite în școală sau în afara ei.

Vizionarea unor filme cu tematică ce implică violența asupra adolescenților, inițierea discuțiilor pe acest subiect și căutarea soluțiilor pentru rezolvarea amiabilă a conflictului.

Prezentarea explicită a modalităților de rezolvare a unui conflict, având la bază un caz real.

Al doilea pas: Elevii vor fi stimulați să se implice în clarificarea și medierea conflictelor, folosirea tehnicilor de negociere în cadrul conflictelor între profesori/elevi și elev/elev și a modalităților prin care se poate ajunge la consens.

Implicarea activă a elevilor în înțelegerea strategiilor prin care pot combate sau reduce atât violența fizică, cât și cea verbală sau psihologică. Prezentarea consecințelor ce survin în urma comiterii violenței, cunoașterea sancțiunilor ce vor fi suportate de cei care comit fapte violente.

Al treilea pas: Stabilirea unor competențe ce urmează a fi atinse în timpul desfășurării activității.

Stabilirea de comun acord profesori-elevi-părinți, a numărului de ore dedicat participării la aceste activități.

Contactarea și încheierea unor parteneriate cu instituțiile abilitate în combaterea violenței: poliția, serviciile sociale, psihologii școlii.

Realizarea unui material didactic suport privind formele violenței, modalități de combatere a ei și tehnici de negociere a conflictelor.

Durata programului: pe parcursul întregului an școlar, în timpul orelor de dirigiență, precum și în cadrul activităților extra-curriculare, în săptămâna ”Școala altfel”.

Suport material necesar: Cărți, filme video, înregistrări audio, statistice, postere, afișe, broșuri etc.

Imaginea nr. 1 – Violența la în școală și în afara ei

BIBLIOGRAFIE:

- Kira Stellato - SOS ADOLESCENȚII, editura ALL , București, 2011
Mihai Curelaru - VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ, editura Universitatea Al. I. Cuza, Iasi, 2013
Debarbieux Eric - Violenta in scoala, editura Institutul European, Iași, 2010
www.eva.ro
www.psihospecialist.ro

TINERII - UTILIZATORI/BENEFICIARI VS. CONSUMATORI/CONSUMAȚI DE INTERNET

Prof. Teodora Popa

Colegiul Național "Constantin Carabella" Târgoviște

Prof. Zepiși Simona

Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște

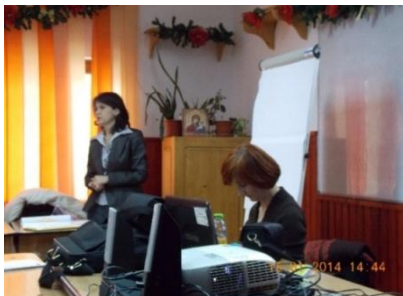
În cadrul proiectului multilateral Comenius "The Healthy Young People of Today Are The Future of Europe Tomorrow"- HYPTEUT, anul școlar trecut, am desfășurat activitatea "Internetul și televizorul - prieteni sau dușmani". Proiectul a fost un parteneriat desfășurat la nivelul a nouă unități școlare din nouă țări din Uniunea Europeană.

Scopul activității a fost informarea elevilor cu privire la efectele nocive ale unor emisiuni TV și ale Internetului asupra dezvoltării afective și emoționale și sensibilizarea acestora referitor la consumul abuziv și excesiv de TV și/sau Internet.

Grupul țintă a fost constituit din elevi din clasele VIII-XII din Colegiul Național "Constantin Carabella" Târgoviște, elevi care, anterior activității, completaseră un chestionar despre avantajele și dezavantajele TV/Internetului. Beneficiarii indirecti au fost invitați ai elevilor respondenți, dar și cei patru profesori care au colaborat pentru organizarea și desfășurarea activității.

Descrierea activității

În luna decembrie 2014 a fost aplicat chestionarul "Questionnaire about advantages and disadvantages of using TV/Internet/Social networks". Răspunsurile au fost centralizate, iar datele statistice și interpretarea acestora au fost prezentate elevilor la începutul activității. S-a insistat pe răspunsurile elevilor la întrebări referitoare la siguranța pe Internet, la violența în media și mediul virtual, la tipurile de dependență de TV/ Internet.

Ulterior, pentru a nu trece cu vederea și avantajele și efectele pozitive ale acestor două canale de informare și socializare, elevilor le-au fost menționate două zile importante pentru lumea întreagă, respectiv 21 Noiembrie - Ziua Mondială a televiziunii și 11 Februarie - Ziua Siguranței pe Internet.

Următoarea etapă a activității a constat în completarea de către elevii care au vizionat filmul "Disconnect" a fișei *Jurnal cu dublă intrare*, în care au menționat două momente sau idei din film pentru care să răspundă la următoarele întrebări:

De ce apreciezi că ai notat acest moment? Care apreciezi că este semnificația acestui moment/ acestei idei pentru ceilalți colegi?

Este posibil ca unul din aspectele notate de tine să schimbe ceva în gândirea, atitudinea sau comportamentul tău la școală sau în familie, sau în cercul de prieteni? Cum?

În paralel, ceilalți elevi care nu vizionaseră filmul, au completat un chestionar - Testul Young, pentru evaluarea dependenței de calculator.

Ulterior, elevii care au completat *Jurnalul cu dublă intrare*, au împărtășit celorlalți elevi propriile opinii și trăiri, profesorul mediator provocându-i să răspundă la întrebări precum:

Credeți că situațiile prezente în film exagerează realitatea?

După ce ați văzut filmul, cei care au răspuns în chestionar că se simt în siguranță pe Internet, își mențin opinia? Dacă nu, cum apreciază că trebuie să se protejeze de acum înainte?

Neignorând aspectele pozitive pe care le oferă Internetul, profesorii organizatori au stârnit elevii să își exprime părerile insistând pe conștientizarea de către elevi a efectelor, consecințelor Internetului asupra psihicului, asupra personalității și identității emoționale a tinerilor care practică frecvent jocuri pe Internet sau a căror realitate este preponderent virtuală.

În paralel, doi dintre profesorii organizatori au centralizat datele din testul Young aplicat elevilor care nu vizionaseră filmul și au prezentat rezultatele.

În partea a doua a activității, discuțiile s-au purtat pe marginea concluziilor biofizicianului Virgiliu Gheorghe, autorul cărții "Efectele televiziunii asupra minții umane". Mai concret, au fost selectate câteva secvențe dintr-un interviu acordat de dl. Virgiliu Gheorghe, în cadrul emisiunii "Garantat 100%".

S-a avut în vedere evidențierea aspectelor pozitive și negative ale Internetului/TV, elevii fiind provocați să comenteze, în grup sau frontal, aspecte precum:

Care este rolul unui computer, al Internetului, în viața lor?

Ce învață adolescenții din relația lor cu computerul? Care este importanța interacțiunii face to face în dezvoltarea tinerilor?

Deficitul de atenție, anxietatea, irascibilitatea sunt tulburări specifice consumatorilor de jocuri pe Internet/ calculator?

Ce antrenează mai mult creierul: lectura și matematica sau jocurile electronice?

Care este diferența între un consumator și un "consumat"/ dependent de internet?

Ce diferență este între lumea virtuală, "lumea electronică" și lumea reală? Pe care o preferați? De ce?

Poate fi înlocuită existența fizică cu cea on-line?

Sensibilizați și determinați să schimbe ceva în practica lor, în relația lor cu computerul, dar mai ales, cu ei înșiși, la sfârșitul activității elevii au elaborat mesaje către alți tineri.” Trezește-te și vei trăi!”, “Totul cu

Simpozionul Național "Probleme majore ale omului secolului XXI", 25 aprilie 2015, Târgoviște
măsură!", "Stay Healthy and make it count!", "Păstrează-ți VIAȚA privată!", "Să creăm un echilibru între viața reală și viața virtuală!"

La final, elevilor li s-a oferit fișa "Știați că?", pentru a-i invita să continue reflecția acasă, în familie sau în grupul de prieteni. Precizăm câteva din aspectele supuse reflecției:

În lume aproximativ 90% dintre adolescenți joacă jocuri video, iar 15% dintre aceștia ar putea fi chiar dependenți de această activitate.

În România, există cinci milioane de utilizatori care petrec cel puțin o oră săptămânal pe internet. Dintre aceștia, 16% utilizează internetul în mod frecvent, iar 23% din când în când. Conform unui studiu realizat de PricewaterhouseCoopers, rata creșterii numărului de utilizatori de internet din România este de un milion pe an.

Ca și tutunul, alcoolul, sau drogurile, calculatorul poate provoca dependență. Dependența se capătă rapid, în aproape 3 luni de la începutul utilizării calculatorului/Internetului. Sunt cunoscute cazuri în care cei care nu au putut să se mai despartă de computer și-au pierdut slujbele, familiile și banii.

Tratamentul medical pentru vindecarea cyberdependenței este similar celui folosit pentru cei dependenți de jocurile de noroc și poate dura de la o lună la doi ani. Trebuie să ai voință ca să „scapi”!

Impactul activității asupra elevilor

Conștientizarea efectelor negative ale consumului regulat, abuziv sau excesiv al Internetului/TV: deteriorarea stării de sănătate fizică și psihică (iritabilitate, dureri de cap, de spate, de ceafă, uscăciunea ochilor, igienă personală precară), somn insuficient/insomnie, management defectuos al timpului, libertate iluzorie.

Conștientizarea riscurilor la care se expun tinerii dependenți de Internet/jocuri video: chiul de la școală, izolare, violență, epuizare, eșec școlar, anxietate, depresie.

Înțelegerea importanței limitării accesului, timpului alocat navigării pe Internet, în favoarea activităților sociale, sportive, a lecturii, activități ce contribuie la antrenarea minții, la o dezvoltare armonioasă.

Creșterea interesului pentru o informare corectă referitoare la ofensiva tehnică la care suntem supuși, criteriile de selecție a valorilor.

Reflecții asupra activității

Puncte tari:

interesul manifestat de elevi pentru tematica analizată;

disponibilitatea elevilor de a viziona filmul în timpul liber;

participarea la discuții pentru analizarea unor situații din film sau din interviu;

manifestarea libertății de exprimare, a spiritului de inițiativă;

inter-relaționarea și lucrul în echipă;

momentele de reflecție individuală și împărtășirea acestora în grup;

manifestarea creativității, a dorinței de a realiza ceva original;

mesajele adresate colegilor, referitoare la importanța stabilirii unui echilibru între timpul petrecut în mediul virtual și cel în lumea reală, în vederea menținerii unei sănătăți fizice, mentale și emoționale;

manifestarea dorinței de informare continuă, de cunoaștere, de învățare permanentă.

Puncte slabe:

programarea activității după orele de curs, aspect ce a necesitat antrenarea susținută a elevilor, pentru a învinge oboseala acumulată în timpul programului.

Bibliografie

1. Liiceanu Aurora, Săucan Doina-Ștefana, Călugăru Daniela, Viața mea - un joc serios (pag. 64-73), Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, Fundația pentru Pluralism, 2007

2. Virgiliu Gheorghe, Efectele televiziunii asupra minții umane, Editura Prodromos, 2008

Resurse web

<https://www.youtube.com/watch?v=BrmwCimHKoo>

IMPACTUL PARTENERIATELOR ASUPRA FORMĂRII PERSONALITĂȚII ELEVILOR

*Prof. Preda-Vîlcu Geanina,
Liceul Tehnologic „Mihai Viteazul” Pitești
Prof. Ghiold Mihaela,
Liceul Tehnologic „Mihai Viteazul” Pitești*

Termenul de personalitate vine de la cuvântul etrusc “persona” (mască, rolul jucat de actor pe scenă) și desemnează omul considerat sub toate aspectele: biologicogenetice, psihologice, morale, culturale și sociale. Din multitudinea definițiilor date personalității dorim să o amintim pe următoarea: „Ansamblu de trăsături morale și intelectuale, de însușiri și aptitudini sau defecte care caracterizează modul propriu de a fi al unei persoane, individualitatea ei comparativ cu alte persoane.” (C. Gorgos)

La formarea personalității contribuie factori ereditari și constituționali, factori ce țin de educație și instrucție, factori culturali. În urma integrării europene a României, una din direcțiile fundamentale ale redefinirii învățământului românesc o constituie dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și creative, prin diversificarea și optimizarea activității educative extracurriculare și extrașcolare, de mare impact asupra elevilor, cadrelor didactice și comunității locale. Rolul major al educației se relevă și în Convenția cu privire la Drepturile copilului, art.29: „Educația trebuie să fie dirijată în sensul dezvoltării personalității și talentelor copilului, pregătindu-l pentru viața activă ca adult”. Elaborarea, coordonarea, desfășurarea și implicarea în proiecte educative extracurriculare atrag atenția atât asupra importanței acestora pentru școală, cât și asupra formării și modelării personalității elevului. Extinderea preocupărilor pentru încheierea de parteneriate cu diverse instituții demonstrează recunoașterea rolului lor în comunitate.

Procesul e complex și trebuie să angajeze nu numai grupul de educatori din sistemul național de învățământ, ci și părinții, instituțiile culturale, mijloacele de comunicare în masă, într-un cuvânt, societatea în ansamblul său. Scopul final al educației îl constituie dezvoltarea copilului pentru a se putea manifesta ca subiect social activ. Acest lucru este posibil doar dacă familia în care trăiește și se formează copilul, școala la care învață și comunitatea, prin acțiunile sale, îl fac să se simtă protejat și să-și dezvolte personalitatea. Dar, din ce în mai des, familia, din diverse motive (venituri insuficiente, somaj, delicvență, droguri, etnobotanice, etc.) a

devenit tot mai fragilă și vulnerabilă. Prin urmare, școlii îi revine tot mai mult rolul de a întări educația copiilor și tinerilor, de a susține familia și, implicit, de a contribui la îmbunătățirea climatului social al comunității. Ca principal factor de cultură și civilizație, școala își concentrează învățarea pe elev care devine subiect activ al propriei deveniri.

Proiectul este un complex de activități specifice noi, programate în conformitate cu un plan de activități, în scopul realizării unor obiective, într-un interval de timp definit, cu ajutorul unor resurse umane, tehnice și financiare, identificate ca atare la momentul elaborării propunerii de proiect.

Parteneriatul educațional este o atitudine abordată în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educativă și presupune participare la o acțiune educativă comună, interacțiuni constructive acceptate de către toți partenerii, comunicare eficientă între participanți, acțiuni comune cu respectarea rolului fiecărui participant, interrelaționare. Parteneriatul educațional mai presupune unitate de cerințe, de opțiuni, decizii și acțiuni educative, subordonate actului educativ propriu-zis.

Proiectul de parteneriat, formă modernă și complexă de învățare-evaluare, se bazează pe toate formele de organizare a activităților – individual, pe perechi, pe grup, frontal – grupele participante devenind o comunitate de învățare, în care fiecare contribuie atât la propria formare, cât și la procesul de învățare colectiv. Învățarea bazată pe proiect este o abordare instrucțională care angajează elevii într-o investigație bazată pe cooperare-comunicare-colaborare. Elevii află soluțiile problemelor prin formularea și rezolvarea întrebărilor; dezbateri de idei; proiectarea de planuri sau experimente; comunicarea ideilor și a rezultatelor unii altora; adresarea de noi întrebări; crearea de produse noi; extragerea concluziilor; formularea de predicții. Această abordare are o eficiență crescută în creșterea motivației copiilor și în stimularea operațiilor superioare ale gândirii. Învățarea bazată pe proiect este o acțiune de cercetare și acțiune practică în același timp.

Parteneriatul de colaborare „Și eu sunt ca tine” dintre Liceul Tehnologic „Mihai Viteazul” și Grădinița Specială „Sf. Elena” Pitești cu durata între 2011-2014 are la bază argumentul că fiecare copil are dreptul de a se dezvolta și forma cât mai adecvat pentru a-și forma identitatea socială și culturală. Societatea nu este formată din oameni perfect sănătoși și inteligenți, ci din indivizi cu „bune și rele”. De aceea, considerăm că trebuie să învățăm să ne acceptăm, să ne ajutăm unii pe alții, să colaborăm.

În conformitate cu politica de integrare, se urmărește socializarea și integrarea copiilor cu C.E.S., pornind de la activități extracurriculare organizate împreună. Obiectivele noastre, ca și profesori coordonatori au fost și sunt în continuare atinse:

asumarea unui rol activ în raport cu nevoile, problemele, prioritățile comunității;

integrarea școlară și socială;

dezvoltarea unui simț al înțelegerii față de persoanele cu dizabilități;

implicarea elevilor în activități și proiecte de voluntariat din proprie inițiativă, inclusiv participarea acestora la activități sportive și evenimente organizate de părțile implicate;

respectarea trăsăturilor particulare ale partenerilor de comunicare, încurajarea toleranței și înțelegerii față de aceștia;

identificarea și respectarea diferitelor talente, aptitudini și abilități individuale;

îndrumarea elevilor către valori și obiective precise pe care să le dezvolte pe termen lung și mediu;

crearea unui climat pozitiv, permisiv, deschis, ca fond al comunicării cu partenerii implicați;

integrarea școlară și socială.

În fiecare lună am efectuat vizite la Grădinița Specială. Liceenii care au făcut parte din primul grup care a vizitat copiii cu deficiențe din grădiniță au fost atât de sensibilizați, încât au povestit mai departe colegilor de clasă și i-au convins să se înscrie în proiect. Suntem sigure că grupul nostru nu ar fi fost atât de numeros la ora actuală, dacă informația nu ar fi fost diseminată în mod neoficial și informal de înșiși participanții direcți. Copiii au primit de fiecare dată cu bucurie pachetele cu dulciuri, jucării, rechizite, dar și dragostea, căldura și suportul liceenilor. Aceștia din urmă au înțeles că beneficiarii nu sunt numai copiii cu C.E.S., ci și ei înșiși prin experiența de viață acumulată, toleranța de care încep să dea dovadă în general față de cei mai puțin norocoși. Au înțeles cât trebuie să sufere părinții lor, în primul rând, apoi copilașii. Au mai înțeles că dacă nu vom da dovadă de o toleranță universală și unită, nu se pot schimba lucrurile prea mult pentru acești copii, care, cu voia lui Dumnezeu vor reuși poate să ajungă la adolescență, apoi la maturitate. Se întrebau ei „oare ce se va întâmpla cu aceștia atunci când nu vor mai fi la vârsta când impresionează ușor?” Oare lumea dovedește aceeași compasiune pentru un adult cu cerințe speciale? Răpunsul nu este greu de ghicit, dar măcar

de am avea puterea de a învăța unii de la alții ce este bine să facem, cum este bine să ne comportăm cu persoanele cu C.E.S., indiferent de vârstă.

De aceea, parteneriatele și proiectele educaționale, în special proiectele de voluntariat trebuie să se bucure de un interes major, atât pe plan local, cât și la nivelul ministerului, oferind materiale și resurse financiare tuturor doritorilor care își dăruiesc constant din timpul, energia și abilitățile lor pentru a-i ajuta pe cei aflați în nevoie. Când un voluntar donează din timpul său, el dă speranță unei persoane care are nevoie de acest timp. Trebuie să facă o prioritate din el. La fel și liceenii noștri au înțeles necesitatea și importanța voluntariatului și au mers la grădiniță și în afara activităților planificate și organizate prin proiect. Au lăsat acolo o parte din timpul și banii lor, dar au plecat mai impliniți sufletește.

Parteneriatele în care ne-am implicat cu elevii noștri ne-au ajutat să-i cunoaștem mai bine. Prin activitățile specifice învățării prin cooperare am urmărit diminuarea sentimentului de inferioritate, de respingere și evitare resimțit la elevii cu nevoi speciale, realizarea unui climat socio-afectiv pozitiv, constructiv, menit să-i motiveze să se implice în acțiunile propuse. Prin programe artistice, ateliere de lucru, activități ludice am cunoscut nu numai abilitățile celor mici, dar și pe ale liceenilor. Munca în echipă a asigurat mai multe oportunități de alăturare, participare, interacțiune în rândul elevilor și între partenerii implicați în proiect. La finalul fiecărei activități s-au realizat fotografii, portofolii, albume, pliante, etc. care pot deveni adevărate modele pentru ceilalți copii.

Proiectele se pot îmbogăți sau simplifica în funcție de mai mulți factori, dar cel mai important credem că este preocuparea și deschiderea spre nou, spre schimbare. A nu profita de aportul formativ-educativ al activităților în parteneriat, înseamnă a refuza dreptul copiilor de a învăța să comunice deschis, de a avea puterea să recunoască atunci când au nevoie de ajutor, pentru a-l cere fără rezerve, înseamnă a-i lipsi de capacitatea de a fi toleranți, însușire necesară în societatea noastră.

Modernizarea și perfecționarea procesului instructiv-educativ impun imbinarea activității școlare cu activități extracurriculare ce au numeroase valențe formative. Desfășurarea activităților școlare și extrașcolare permite și manifestarea creativității de grup, a relațiilor creative. În acest cadru, și educatorul își poate afirma spiritul novator, creativitatea didactică.

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activității de învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața

socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întrezească educația școlară, contribuind la formarea personalității. De aceea școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

BIBLIOGRAFIE:

1. Băran-Pescaru, Adina, "Parteneriat în educație", Ed. Aramis Print, București, 2004, cap. 2;
2. Cristea, Sorin, "Fundamentele pedagogiei", Ed. Polirom, Iași, 2005
3. Gherguț, Alois, "Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale", Ed. Polirom, Iași, 2006
4. Joița, E., Pedagogie și elemente de psihologie școlară, Ed. Arves, Craiova, 2003.

CERCETARE - FORMAREA COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC AL ELEVILOR DIN GIMNAZIU

Prof. Stela Predescu

Școala Gimnazială Singidava Cugir

Educația referitoare la mediu își propune să-l conducă pe elev, deci pe viitorul cetățean, spre formarea unui punct de vedere mai obiectiv asupra realității (al cărei fundament este relația om - mediu), să-l incite la participare, să devină conștient de viitor, de faptul că viața generațiilor viitoare, calitatea ei, depinde într-o mare măsură și de opțiunile sale. Educația ecologică trebuie să urmărească dezvoltarea gradului de conștiință și a simțului responsabilității tuturor oamenilor față de mediu și problemele sale astfel încât ei să dobândească cunoștințele, motivația, angajarea și instrumentele necesare pentru a acționa individual și colectiv în vederea soluționării problemelor actuale și prevenirii apariției unor noi probleme.

Educația ecologică este un proces foarte complex și de durată și presupune:

- instruirea ecologică, adică asimilarea unui sistem de cunoștințe, reguli și norme;
- înțelegerea semnificației acestui sistem de valori;
- formarea conștiinței ecologice care include un ansamblu de noțiuni, reprezentări, judecăți, convingeri, sentimente și atitudini;
- formarea comportamentului ecologic alcătuit din deprinderi și obișnuințe prin adoptarea unor modele de comportare, aici intervenind voința.

Școala are la îndemână multiple posibilități de realizare a unei bune pregătiri ecologice a copiilor care să se materializeze în adoptarea unei atitudini ecologice care să devină un „mod de viață”. Educația ecologică trebuie să devină o componentă importantă a educației, care să asigure o informare corectă despre relația om - natură, despre rolul și locul omului în natură ecologică și se cere a fi permanentă și interdisciplinară.

Am optat pentru o cercetare calitativă de tip longitudinal, întemeiată pe înțelegerea comportamentelor în contextul situațiilor specifice, care mizează pe interacțiunea motivațiilor, a așteptărilor ca factor explicativ al realității individuale și sociale. Cercetarea vizează evoluția în timp a performanțelor elevilor (eșantionul de analiză rămânând același pe întreaga durată a cercetării). Ea presupune măsurarea

în două momente - inițial și postintervenție didactică - a acelorași variabile (cunoștințe, valori, comportamente).

Tema cercetării: Formarea convingerilor și comportamentelor ecologice ale elevilor din gimnaziu în cadrul orelor de biologie

Scopul cercetării: Realizarea de activități instructiv - educative și practice pentru:

- transformarea comportamentelor cotidiene ale elevilor în stiluri de viață ecologice, economice, sănătoase și durabile prin întreținerea unui ambient curat;

- promovarea unui stil de viață durabil, structurat pe componente de natură ecologică, educativă și socială.

Obiectivul general al cercetării: Formarea convingerilor și comportamentelor ecologice ale elevilor din gimnaziu prin optimizarea metodelor și procedeele de predare - învățare - evaluare la biologie.

Ipoteza cercetării: Proiectare și desfășurarea sistematică a unor activități de educație ecologică prin utilizarea unor strategii interactive adecvate colectivului de elevi, respectând particularitățile de vârstă, psihologice și ritmul de lucru al fiecăruia, determină formarea și modelarea convingerilor și comportamentelor ecologice ale elevilor.

Eșantionare și durată:

Eșantionul de participanți este constituit din elevii din clasele a V- a, și a VI - a ai Școlii Gimnaziale Singidava Cugir.

Perioada de desfășurare a cercetării este anul școlar 2012 - 2013.

Locul de desfășurare a cercetării - orele alocate de trunchiul comun disciplinei biologie.

Eșantionul de conținut:

Temele vizate pentru clasa a V - a și a VI - a sunt în număr de 10.

Clasa a V- a

1. *Plantele și mediul lor de viață;*
2. *Rădăcina alcătuire și funcții;*
3. *Funcțiile frunzei;*
4. *Sămânța;*
5. *Plante inferioare: Bacteriile*
6. *Gimnospermele;*
7. *Fasolea și plantele înrudite;*
8. *Stejarul și plantele înrudite;*
9. *Influența omului asupra vegetației;*
10. *Ocrotirea plantelor în țara noastră.*

Clasa a VI- a

1. *Animalele și mediul lor de viață;*
2. *Protozoarele;*
3. *Viermi inelați. Râma;*
4. *Artropode. Albina;*
5. *Principalele grupe de păsări;*
6. *Mamifere insectivore. Liliacul;*
7. *Animale dăunătoare agriculturii și omului;*
8. *Efectele activității omului asupra faunei;*
9. *Supraexploatarea resurselor naturale;*
10. *Ocrotirea animalelor în România.*

Etapale cercetării:

Pe baza ipotezei formulate mai sus, mi-am propus parcurgerea următoarelor etape:

● Etapa constatativă (inițială):

- a. explorarea percepției elevilor asupra mediului și protejării acestuia prin aplicarea inițială a chestionarului;
- b. diagnosticarea nivelului de dezvoltare a proceselor senzoriale și intelectuale ale elevilor prin observație, convorbire, analiza produselor activității.

● Etapa formativ - ameliorativă:

- a. proiectarea și desfășurarea activităților de cunoaștere și protejare a mediului (educație ecologică) prin utilizarea unor strategii interactive individuale și de grup;
- b. formarea și evidențierea convingerilor și conduitei ecologice ale elevilor în urma utilizării preponderente a unor strategii interactive de învățare.

● Etapa evaluării finale:

- a. aplicarea finală a chestionarului;
- b. analiza și interpretarea rezultatelor.

Cercetarea a continuat prin diversificarea activităților de predare - învățare - evaluare din cadrul orelor de biologie în anul școlar 2012 - 2013, pentru stimularea elevilor în practicarea unui comportament ecologic adecvat, demers menit să verifice ipoteza experimentului.

Am pornit de la ipoteza că, dacă voi proiecta și desfășura sistematic activități de educație ecologică prin utilizarea unor strategii interactive adecvate colectivului de elevi, respectând particularitățile de vârstă și psihologice, voi contribui la formarea și modelarea convingerilor și comportamentelor ecologice ale elevilor.

Un prim pas în realizarea experimentului didactic a fost aplicarea unui chestionar prin care să determin ce cred, ce simt și ce fac elevii cu privire la mediu și problematica protejării acestuia.

Intervenția didactică a constat în proiectarea și desfășurarea activităților de cunoaștere și protejare a mediului prin utilizarea unor strategii interactive individuale și de grup. Au fost alese un număr de 10 teme atât pentru clasa a V - a, cât și a VI - a desfășurate în câte 12 ore și în cadrul cărora am formulat obiective cu caracter ecologic. Am proiectat și desfășurat în cadrul orelor de biologie activități atractive, interactive, punând accentul pe atingerea de către elevi a obiectivelor specifice educației pentru protecția mediului.

Demersul didactic a vizat:

- recunoașterea plantelor și a animalelor, depistarea relației complexe dintre ele și sesizarea aspectelor legate de circulația materiei în natură;
- dezvoltarea unor sentimente de admirație, a respectului față de plante, animale, natură, a dorinței de le proteja;
- observarea intervenției nefaste a omului în ecosistem, a importanței viziunii ecologice în menținerea unei productivități biologice și economice a biocenozei, orientarea spre consumul de alimente cât mai ecologice;
- cunoașterea legilor ecologice, a normelor de comportament în natură, a efectelor pe care le are nerespectarea lor și formarea unei atitudini dezaprobatore față de cei care nu respectă aceste norme;
- conștientizarea necesității economisirii resurselor naturale, implicarea elevilor în activități de colectare selectivă a deșeurilor și reciclare;
- cunoașterea surselor de poluare, a efectelor pe care aceasta le are asupra mediului, reducerea impactului negativ asupra mediului prin găsirea de soluții pentru diminuarea poluării, și utilizarea judicioasă a resurselor;
- implicarea în activități de ecologizare, îngrijire a spațiilor verzi, ocrotire a animalelor;
- colaborarea cu autoritățile locale în acțiuni privind protecția mediului.

Demersul didactic a vizat cunoașterea fenomenelor și relațiilor din mediul înconjurător, dezvoltarea la elevi a spiritului de observare, investigare, formarea unui set de valori pozitive față de mediu și a motivației de a participa la menținerea calității lui. Activitățile realizate au deschis elevilor calea spre cunoaștere dar și spre implicare personală. Am pus accent pe utilizarea cunoștințelor în contexte variate, pe rezolvarea de situații problemă, pe dezvoltarea gândirii și a spiritului critic. Metodele și tehnicile didactice utilizate au vizat dezvoltarea spiritului de echipă al elevilor dar și a creativității lor pe care și-au

manifestat-o gășind soluții la diverse probleme de mediu, confecționând obiecte din materiale refolosibile sau exprimându-și sentimentele față de natură prin versuri, mesaje ecologice sau desene. Elevii au fost antrenați în activități de îngrijire a spațiilor verzi (din curtea școlii și parcul din apropierea ei) și plantare de puieți, realizându-se astfel trecerea de la teorie la practică. Ei au învățat unii de la alții cum se plantează un copăcel, și-au împărțit sarcini, au cooperat și s-au bucurat dând dovadă de entuziasm și implicare, fapt ce a dus la reușita activității. Elevii au învățat că fiecare dintre ei poate face ceva pentru ca mediul să fie mai curat și mai sănătos, au descoperit cât de ușor este și câtă satisfacție le aduce implicarea în astfel de acțiuni, s-au simțit bine lucrând în echipă și au mândri de rezultatul muncii lor, fiind un exemplu pentru ceilalți.

Am considerat că este datoria mea ca dascăl să arăt elevilor că orice hârtie, ambalaj de sticlă, sau cutie de conservă cere naturii un mare efort pentru a le integra în circuitele sale. Prin implicarea în reciclarea materialelor refolosibile, eliminarea risipei, păstrarea curățeniei în sălile de clasă, în curtea școlii, în localitatea natală elevii au făcut primii pași în protecția mediului. Ei au învățat că trebuie să își asume responsabilitatea, dar și că cuvântul și faptele lor pot fi hotărâtoare.

Lecțiile de biologie au contribuit atât la acumularea rapidă și într-o manieră atractivă a cunoștințelor științifice despre plante, animale și mediu, formarea de convingeri și comportamente ecologice, cât și la conștientizarea faptului că omul este cel care are contribuția majoră în degradarea mediului și că lui îi revine sarcina redresării situației acestuia. Elevii au conștientizat faptul că avem un singur Pământ, pe care l-am moștenit și pe care trebuie să îl lăsăm moștenire urmașilor noștri, că acest Pământ are resurse naturale finite, că nu ne putem lipsi de nici o viețuitoare, oricât de neînsemnată ar fi la prima vedere, iar eliminarea ei poate avea urmări de neprevăzut din punct de vedere ecologic, atunci vor adopta un alt mod de a privi mediul.

Prin evaluarea fiecărei activități desfășurate (discuții, desene, mesaje, experimente, activitățile de ecologizare și plantare de puieți) am constatat dobândirea nu numai a cunoștințelor referitoare la mediu și protejarea lui, dar și formarea convingerilor și comportamentelor ecologice (respectarea normelor de conduită ecologică, utilizarea judicioasă a resurselor, implicare în acțiuni de îngrijire a spațiilor verzi, plantare de puieți, antrenarea în activități de îngrijire a animalelor, colectarea selectivă și reciclarea deșeurilor, consum de produse ecologice, manifestarea unei atitudini dezaprobatoare față de cei care încalcă

normele ecologice și colaborarea cu autoritățile în probleme privind protecția mediului).

Bibliografie:

1. Cozma, T., Educația și provocările lumii contemporane, în Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Ed. Polirom, Iași, 2005;
2. Potolea, D., Neacșu, I., Iucu, R.B., Pânișoară, I.O., coord., Pregătirea psihopedagogică, Manual pentru definitivat și gradul didactic II, Ed. Polirom, Iași, 2008.

TOLERANȚĂ – ÎNVEȚI CEEA CE TRĂIEȘTI

Ec. Șişman Vasilica Valerica
Școala Gimnazială „Nichita Stănescu” Ceptura,
județul Prahova

Prolog

„ Să le aşternem copiilor noştri calea astfel încât să poată vedea lumea în cea mai bună lumină posibilă.

Să o considere şi să o ajute să devină un loc în care este plăcut să trăieşti. ”

Toleranța este un termen social, etic și religios aplicabil unei colectivități sau unui individ, care definește respectul libertății altuia, al modului său de gândire și comportament, precum și al opiniilor de orice natură ale sale.

Toleranța nu trebuie să reprezinte doar o simplă atitudine, ci trebuie să inducă respect.

A tolera este o virtute sau ar trebui să fie. A tolera pe cineva înseamnă a-l accepta așa cum este, fie că este de altă culoare, de altă rasă, de altă credință, fie că are dorințe și așteptări diferite.

Societatea de astăzi este una într-o continuă schimbare. Oamenii sunt stresați. Își pierde repede cumpătul, răbdarea, nu mai încearcă, renunță ușor, simt că nu mai pot face față problemelor cu care se confruntă.

Toleranța reprezintă de fapt misterul evoluției umane. O zicală românească grăiește cu mult adevăr: „Tratează-i întotdeauna pe alții așa cum ți-ar conveni să fii tratat tu însuși”.

Greșeala e totuși un gest uman. Toți greșim. E bine și important să o asumăm prin corectare și nu să reacționăm agresiv.

Deși pare un cuvânt banal, toleranța poate schimba destine. Lipsa ei produce o degradare continuă și contribuie la dezvoltarea unei viziuni în doar două culori, alb și negru.

A tolera înseamnă a suporta. Toleranța presupune:

Bunul simț de a nu fi egoist;

Respect față de sine și de semenii;

Armonie în diferențe;

Virtute care face pacea posibilă;

Responsabilitate privind drepturile omului, pluralism, democrație, stat de drept;

Toleranța nu presupune nici obligativitate, nici concesie, nici condescendență, nici indulgență.

Există un singur lucru care nu poate fi tolerat și anume *intoleranța*.

Organizația școlară trebuie să promoveze principiile de bază ale toleranței în mediul școlar.

Atmosfera din clasă și din școală trebuie să fie una caldă, primitoare, binevoitoare.

În privința toleranței, școala, ca și instituție de învățământ și cultură, are responsabilități, precum:

Asumarea actului educațional prin și pentru toleranță;

Abordarea pozitivă a diversității sociale;

Dezvoltarea unui mod pozitiv de a gândi despre ceilalți;

Promovarea lucrurilor care unesc și nu care dezbină;

Combaterea naționalismului și a rasismului;

Crearea unei atmosfere pozitive în cadrul organizației;

Ce este de fapt toleranță? Este capacitatea omului de a accepta semenii așa cum sunt, în vederea formării unui grup unitar, numit societate.

În școli, elevii nu sunt întotdeauna toleranți unii cu ceilalți. Acest lucru nu apare doar din cauza lor.

Depinde de educația acestora. Dacă părinții lor sunt intoleranți, ei au șansa de a deveni intoleranți la rândul lor și îi vor învăța pe copiii lor să aibă aceleași principii. Este un cerc vicios.

Epilog

Toleranța înseamnă a da fiecărui om fiecare drept pe care ți-l arogi.

Bibliografie

1. Vincent, R. , Cunoașterea copilului, EDP, București, 1972
2. Sima, I. , Psihopedagogie specială, EDP, București, 1998
3. Neculau, A. , Fereol, G. , Minoritari, Marginali, Excluși, Ed. Polirom, Iași, 1996

ȘCOALA-GRANIȚĂ ÎNTRE TOLERANȚĂ ȘI SIGURANȚĂ

*Profesor Tănăsă Daniela-Gabriela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui*

Școala este a doua casă a tânărului în formare. În această casă, el trebuie să pășească cu bucurie și încredere.

Școala va trebui să prevină violența pe toate căile, cultivând spiritul de fair-play în rândul elevilor. Școlarii trebuie învățați ce înseamnă a trăi în societate, a-i înțelege pe ceilalți, a asculta opiniile celor din jur, a-ți exprima problemele în cuvinte și nu în fapte, a lua decizii colective și a-și controla anumite porniri violente și-n contradictoriu.

Profesorul are menirea de a observa comportamentul elevilor lor pentru a putea preveni eventualele manifestări violente, atât prin discuții cu elevii în cauza cât și cu familia acestora. Doar o bună relație familie-școală va putea evita posibilele acte de violență și dacă acestea vor avea loc se va putea soluționa mai cu ușurință. Școala este cadrul care asigură siguranță fizică și emoțional a elevilor, dar și un mediu în care elevul învață să medieze conflictele, să găsească punți și soluții de rezolvare a conflictelor de orice fel și-n afara școlii, pe tot parcursul vieții lor.

În țara noastră, școala constituie un mediu sigur pentru elevi, un loc unde se simt păziți. Școlile sunt supravegheate video în permanență, sunt școli unde există contracte cu firme de pază și securitate, poliția desfășoară ample acțiuni de prevenire a oricărui act de violent în școli.

Ca formă mai des întâlnită este totuși violența verbală, intimidarea. Se caută soluții de aplanare a acestor forme de violență, prin strânsă legătură profesor – diriginte – psiholog - părinte și instituții locale, prin campanii de prevenire, prin multiple activități de cultivare a frumosului, a binelui și păcii.

Pentru a decodifica actele de violență în școli este mai important să cunoaștem motivele care duc la declanșarea acestora decât să rezolvăm eventualele cazuri.

În centrul învățării despre rezistența fără violență trebuie să se afle iubirea și respectul. A plăti ura cu aceeași monedă nu înseamnă decât să contribui la creșterea urii. Fiecare trebuie să afle suficientă morală și înțelegere pentru a putea distruge lanțul urii. Aceste poziții sunt alternative la violență și ură.

PROIECT DE PREVENIRE A CONSUMULUI DE DROGURI ÎN RÂNDUL TINERILOR

Prof. Trandafir Carmen Daniela
Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște

ARGUMENT

“ Flagelul drogurilor reprezintă unul dintre fenomenele cele mai complexe, mai profunde și tragice ale lumii contemporane. Consumul de droguri, prin efectele sale devastatoare și prin rapiditatea cu care se propagă, este un fenomen îngrijorător, tineretul fiind categoria cea mai afectată.

Tinerii sunt curioși și foarte labili în opțiunile ce le fac. Din curiozitate, teribilism sau solidaritate față de anturaj, din dorința de a brava, din spirit de imitație, ori în căutarea unui refugiu, cel mai adesea, ei merg la prima întâlnire cu drogurile ca într-o excursie. Acești tineri, care au încercat drogurile, sunt tocmai cei cu probleme la învățătură, comportament violent sau delincvent, manifestă tulburări psihosomatice mult mai intense decât ceilalți elevi

Un rol important în lupta împotriva drogurilor îl are latura preventivă. De aceea, pentru a diminua consumul este necesar în primul rând ca adolescenții și tinerii să fie informați corect cu privire la consumul de droguri și efectele acestuia.”

SCOPUL PROIECTULUI

Conștientizarea factorilor de risc ce însoțesc consumul de droguri contribuind astfel la reducerea riscului ca tinerii să devină potențiale victime ale consumului de droguri și adoptarea unei atitudini unitare a școlii, părinților și a întregii comunități cu privire la pericolul reprezentat de consumul de droguri.

GRUP ȚINTĂ – elevii claselor a XI- a și a XII-a

LOC DE DESFĂȘURARE - Colegiul Național “Ienăchiță Văcărescu”

PARTENERI: Direcția de Sănătate Publică Dâmbovița

Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Dambovită

OBIECTIV GENERAL - Promovarea unui stil de viață de calitate prin

realizarea unor proiecte și programe de conștientizare a pericolului consumului de droguri la vârsta adolescenței

OBIECTIVE SPECIFICE

Informarea tinerilor privind principalele categorii de droguri și a efectelor acestora asupra dezvoltării fizice și psihice

Identificarea cauzelor consumului de droguri

Sensibilizarea adolescenților cu privire la impactul consumului de droguri asupra evoluției și afirmării personalității

Conștientizarea importanței menținerii sănătății ca element indispensabil al vieții

Informarea părinților cu privire la riscurile consumului de droguri, precum și a impactului derulării acestui proiect asupra tinerilor

orientarea tinerilor către alte activități care pot preveni consumul de droguri;

crearea în cadrul comunității școlare a unei atmosfere deschise și de sprijin care să permită tinerilor să ia decizii informate, în ceea ce privește riscurile consumului de droguri;

organizarea unei Campanii de informare a elevilor și profesorilor privind derularea proiectului în școală

SCOPURI INSTRUCTIV-EDUCATIVE CARE POT FI ATINSE PE PARCURSUL DERULĂRII PROIECTULUI:

Implicare: - asumare de sarcini;

- abilitatea de a lua decizii;

- crearea unei atmosfere deschise de lucru, stimulativă pentru schimbul, completare de idei, opinii.

Abilități de muncă individuală:

- autocunoaștere;

- autoevaluare;

- formularea unor soluții pentru studiile de caz propuse

Abilități de lucru în grup:

- intercunoaștere;

- relații de colaborare, încredere, respect reciproc;

- participare activă cu idei noi în cadrul grupului.

Competențe de comunicare eficientă:

- exersarea capacităților de comunicare;

- consolidarea deprinderilor de comunicare, de susținere (argumentare) a ideilor;
- abilități de exprimare orală importante în relațiile interpersonale.

ACTIVITĂȚI DESTINATE ELEVILOR

Activitățile se vor desfășura pe parcursul a 3 ore de dirigenție .

Activitatea 1. – Prima ora de dirigenție - dirigențele propune elevilor câteva cazuri (Studii de caz) privind consumul de droguri în rândul tinerilor.

Activitatea 2. - A doua ora de dirigenție - elevii, grupați în echipe, găsesc soluții de rezolvare a cazurilor propuse de domnii dirigenți.

Activitatea 3. – Această activitate se va desfășura în plen pe fiecare an de studiu (clasa a XI-a și clasa a XII-a). La această activitate va participa câte un echipaj format din 3 elevi de la fiecare clasă. În cadrul acestei ultime activități se vor discuta toate soluțiile găsite de elevi și se vor formula concluziile acestor activități.

Strategii didactice:

Dezbateri

Brainstorming

Discuție colectivă

Exercițiu individual și în perechi

Joc de rol

Simularea

Studiu de caz

Problematizarea

Resurse umane:

Elevi

Profesori

Cadre specializate

– de la Centrul Antidrog Dambovită va participa la întâlnirile cu elevii – p.c. Mihnea Moldoveanu

- de la Direcția de Sănătate Publică va participa la întâlnirile cu elevii dr. Camelia Savu.

Proiectul a fost realizat în colaborare cu insp. Bobe Nicoleta de la CPECA Dâmbovița.

SĂPTĂMÂNA TOLERANȚEI ÎN ȘCOALA MEA

Prof. Trandafir Marius Vasile
Liceul Tehnologic „Goga Ionescu”- Titu

Argument

“Educația este mijlocul cel mai eficient pentru a preveni intoleranța. Prima etapă, în sensul educației pentru toleranță, e de a o învăța pe fiecare persoană din societate care-i sunt drepturile și libertățile pentru ca ele să fie respectate și de a promova voința de a proteja drepturile și libertățile altora.

Educația în sensul de a fi tolerant trebuie să fie considerată un imperativ prioritar; iată de ce trebuie să fie promovate metodele sistematice și raționale de predare a toleranței care să se adreseze la sursele culturale, sociale, economice, politice și religioase ale intoleranței, surse care tocmai constituie cauzele fundamentale ale violenței și excluderii. Politicile și programele toleranței atât între indivizi cât și între grupurile etnice, sociale, culturale, religioase și lingvistice și națiuni.

Educația în domeniul toleranței urmează a viza contracararea influențelor care ar duce la frică și excluderea altora și trebuie să-i ajute pe tineri să-și dezvolte capacitățile de a-și formula o părere proprie, de a avea o reflexie critică și de a judeca în termeni etici.”

(Declarația Principiilor Toleranței – 16 noiembrie 1995)

"Tinerii trebuie să învețe să soluționeze conflictele prin mijloace neviolente, să conștientizeze că altul înseamnă fiecare dintre noi. A practica toleranța înseamnă a renunța la violență.”

(Federico Mayor, Director General a UNESCO)

Obiective:

Cultivarea sentimentului și spiritului de acceptare, cooperare, toleranță;
Însușirea unor norme de comportament civilizat, de cultivarea încrederii în aproapele său;
Stimularea imaginației, a creativității;
Dezvoltarea capacităților de autocunoaștere / autoevaluare;
Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de sine ca persoană unică și valoroasă;
Formarea atitudinilor, achiziționarea cunoștințelor și abilităților inter-personale.

Activități propuse:

Lecție demonstrativă de dirigenție: "Ce știm despre toleranță?"
Vizionarea de către elevi, în cadrul orelor de dirigenție, a unor materiale informative despre toleranță, realizate cu ajutorul programului PowerPoint
Sondaj de opinie " Chestionar - Suntem toleranți ? "
Concurs de desene: " TOLERANȚĂ / INTOLERANȚĂ "
Concurs de eseuri : " Toleranța – atributul umanității "
Realizarea unui avizier despre toleranță, drepturile copiilor și drepturile omului

Resurse umane:

Profesori
Elevi

Resurse materiale:

Flip-chart
Videoproiector
Pliante
Afișe
Computer, imprimantă, xerox

Metode folosite:

Dezbateri
Brainstorming
Discuție colectivă
Studiu de caz
Joc de rol
Problematizarea

Evaluare:

Eseuri

Pliante

Desene

Citate despre toleranță:

“Legile singure nu pot asigura libertatea de exprimare, pentru ca fiecare persoană să-și poată exprima fără consecințe negative părerea, trebuie să existe un spirit de toleranță în rândul întregii populații.”

(Albert Einstein)

“Cine este înclinat să nu-i respecte pe alții, acela nu se respectă, înainte de toate, pe sine.”

(Dostoievski)

“Prejudicata este o opinie fără judecată.”

(Voltaire)

“Testul curajului intervine când suntem în minoritate. Testul toleranței intervine când suntem în majoritate.”

(Ralph W. Sockman)

“Singuri nu realizăm nimic în lume.”

(Sandra Day O'Connor)

CHESTIONAR – SUNTEM TOLERANȚI ?

Notă: Încercuiește varianta / variantele

1. Ești:

- a) fată b) băiat

2. Din ce surse ai aflat și înțeles sensul cuvântului tolerant (concesiv, răbdător, îngăduitor, blând) ?

- a) părinți b) profesori c) mass – media

3. Ești tolerant (răbdător, îngăduitor, blând) în familie ?

- a) uneori b) tot timpul c) niciodată

4. Sunt părinții toleranți (răbdători, îngăduitori, blânzi) în relația cu tine ?

- a) DA b) NU c) uneori

5. Sunt profesorii toleranți (răbdători, îngăduitori, blânzi) în relația cu tine ?

- a) DA b) NU c) uneori

6. Considerați că profesorii sunt mai toleranți cu:

- a) fetele b) băieții c) elevii buni la învățătură
d) elevii slabi la învățătură

7. Stabilești relații cu persoane din alte grupuri etnice ?

- a) DA b) NU

8. Vă simțiți discriminați la școală ? În raport de:

- a) sex b) situația materială c) vestimentație

9. Dintre formele de agresivitate (lovirea unui coleg, lovirea unui obiect, intimidarea, cuvinte obscene, injurii, jigniri, amenințarea, gălăgie, indisciplină), alegeți trei care considerați că sunt cele mai des întâlnite la voi în școală.

10. Credeți că vizionarea frecventă de filme și programe TV saturate de agresivitate influențează conduita persoanelor care se comportă agresiv ?

- a) DA b) NU c) NU ȘTIU

11. Ați fost vreodată victima unui comportament agresiv, în școală ?

- a) DA b) NU

12. Să presupunem că nu ar exista decât filme cu personaje pozitive și cu acțiuni bune. Credeți că ar mai exista violență în lumea contemporană ?

- a) DA b) NU c) NU ȘTIU

13. Ați primit vreodată observații din partea colegilor din cauza comportamentului neadecvat pe care l-ați avut ?

- a) DA b) NU

14. Expunerea frecventă la violență poate induce la oameni o insensibilitate la violență ?

a) DA b) NU c) NU ȘTIU

15. Din următoarea listă (pacea, toleranța, respectul pentru alte culturi, egalitatea de șanse, solidaritatea, împlinirea personală, libertatea individuală, drepturile omului, democrația) care sunt pentru tine cele mai importante trei valori ?

Bibliografie:

***---„Și noi avem drepturi[dosar educativ],editat de organizația „Salvați copiii”

***---Constituția României,București,2005

***---Convenția pentru drepturile copilului

***---Declarația Universală a Drepturilor Omului

***---„Dicționar explicativ pentru elevi”,DREV,EDP,București,1992

***---„Toți diferiți,toți egali”, Pachet educațional împotriva rasismului , xenofobiei,antisemitismului și intoleranței, Institutul Intercultural Timișoara , 1998.

***---„O lume demnă pentru copii”,lucrare editată de UNICEF , București,Editura MarLink,2003

Țâncău,C.;Leca,C.---„Educație referitoare la lege,drepturile și responsabilitățile omului-Ghidul profesorului” ,Europa pentru Europa,București,1997

Cucoș,C-tin---„Educația-dimensiuni culturale și interculturale”, Polirom,Iași,2000

Cozma,Teodor[coord.]---„O nouă provocare pentru educație interculturală” , Polirom,2001

VIOLENȚA ÎN ȘCOALĂ

Prof. Tudor Corina Clara

Prof. Grecu Laura

Școala Gimnazială Specială Târgoviște

1.INTRODUCERE

„A lupta contra violenței școlare înseamnă a ameliora calitatea relațiilor și a comunicării între toate persoanele angrenate în actul educațional.” (Dardel Jaouadi). Violența este o problemă actuală a societății noastre, având impact asupra actului educațional desfășurat într-un cadru instituționalizat. Fiind un fenomen complex, violența are determinări psihologice, sociale, culturale, economice, lucru evident atunci când luăm în considerare amploarea formelor ei de manifestare și inter-relațiile pe care le presupune.

Violența școlară este doar una dintre manifestările violenței cotidiene. În Europa, dezbaterile privind relația între conceptul de „drept la siguranță” și mediul școlar au căpătat o dezvoltare continuă, cu diferențe de la țară la țară, devenind oficial o problemă politică, în urma unei întâlniri a experților, organizată de Comisia Europeană în 1997.

Școala nu mai este o entitate izolată, un spațiu social autonom, necorelat cu dinamica socială, neafectat de conflictele și dificultățile cu care se confruntă societatea, în general. Ea este o parte integrantă a comunității largi, iar problemele cu care se confruntă ca instituție și mediu de formare a tinerilor privesc întreaga societate. Școala trebuie văzută ca un forum al socializării, un spațiu transparent, deschis lumii exterioare, ale cărei tensiuni le asimilează și devenind chiar un spațiu de manifestare a violenței.

Violența școlară nu este un fenomen nou, manifestându-se și în trecut, în spațiul autonom al școlii. În zilele noastre, școala, ca instituție, este mai transparentă. În contextul cultural și politic european se acceptă și se promovează ideea că școala trebuie să fie un spațiu privilegiat, al securității, liber de conflicte și de manifestări ale violenței sociale. Violența în școli este un fenomen social mai vizibil astăzi, datorită mediei. Cu ce forme de violență ne întâlnim în școli, care sunt cauzele care determină violența școlară, de ce unii copii adoptă modalități de comportament violent în relațiile lor cu colegii, cu prietenii, cu profesorii, cu părinții, de ce unii profesori instituie relații de putere, exprimate prin violență la adresa elevilor, sunt doar unele dintre întrebările la care trebuie să găsim răspunsuri pentru a asigura în școli un climat pozitiv și pentru a ține sub control violența interpersonală.

O cercetare asupra dimensiunii fenomenului de violență în școli, identificând totodată , cauzele,formele și factorii care îl determină ar fi foarte laborioasă și de amploare. De aceea , cercetarea de față își propune să studieze doar un aspect și anume , mediul școlar ca factor de influență al violenței. Formarea personalității copilului se realizează în strânsă legătură cu instituțiile în care acesta asimilează diferite cunoștințe despre om și societate, respectiv grădinița și școala. Acestea reprezintă primele instituții în care copilul intră în contact cu alte persoane, locul în care el trebuie să se adapteze unui program și anumitor norme de conduită. Aici copilul își formează prima atitudine în raport cu societatea, și asimilează primele cunoștințe referitoare la raporturile dintre oameni.

2.METODOLOGIA CERCETARII

Demersul aplicativ a avut ca scop general identificarea cauzelor din mediul școlar, în declanșarea și manifestarea comportamentelor agresive și violente ale actorilor implicați în procesul educativ.

Cercetarea pornește de la presupunerea(ipoteza) că dacă mediul școlar este caracterizat de anumite variabile cum ar fi, situarea școlii în anumite zone, comportamentul inadecvat al cadrelor didactice,colaborare deficitară școală – familie - comunitate, atunci el reprezintă o sursă în declanșarea și manifestarea comportamentelor agresive și violente la elevi. Școala prin structura ei organizatorică poate determina frustrări ale elevilor, care la rândul lor pot reprezenta puncte de plecare pentru comportamente agresive și violente.

Obiectivele cercetării vizează următoarele aspecte:

Evidențierea gradului de asociere dintre existența actelor normative oficiale ale școlii și comportamentul elevilor

Evaluarea relațiilor dintre comportamentul cadrelor didactice și agresivitatea elevilor

Elaborarea unui set de recomandări destinate cadrelor didactice și părinților cu scopul de ameliorare a fenomenului violenței în școală.

În cadrul demersului nostru am realizat o cercetare având la bază o metodă calitativă și anume analiza documentelor. Analiza s-a centrat pe documentele oficiale care vizează tematica studiului:

H.G. nr. 972/4 decembrie 1995 privind aprobarea Planului național de acțiune în favoarea copilului (cap IV - adaptarea curriculumului și a

regulamentului școlar astfel încât acestea să respecte exigențele Convenției ONU în privința drepturilor copiilor).

Ordinul Ministrului de Interne și al Ministrului Educației și Cercetării privind colaborarea în domeniul educației și pregătirii anti-infracționale a elevilor (Ordin al Ministerului de Interne nr. 183/29 noiembrie 2001 și Ordin al Ministerului Educației și Cercetării nr. 3032/14 ianuarie 2002). Acest Ordin cuprinde reglementările cele mai specifice cu privire la fenomenul violenței școlare și se referă la prevenirea violenței, victimizării elevilor, delincvenței juvenile și criminalității prin cooperarea dintre Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul de Interne.

Legea nr. 272/21 iunie 2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului

Legea 1/2011 – legea educației naționale

Plan de dezvoltare instituțională al Școlii Gimnaziale Speciale Târgoviște

Regulamentul de ordine internă al școlii

Vom prezenta în continuare cel mai semnificativ document pe baza căruia s-a aplicat analiza de date și anume Planul de dezvoltare instituțională (PDI) .

Rezumatul PDI - ului: Proiectul de dezvoltare instituțională pentru perioada 2011-2015 s-a realizat plecând de la o radiografie complexă și realistă asupra mediului extern în care activează instituția de învățământ și asupra mediului organizațional intern. Tehnicile de analiză SWOT au permis o evaluare echilibrată și exigentă a resurselor și mijloacelor, a impactului pe care factorii socio-economici, conjuncturali și politici îl au asupra activității unității. Planul de dezvoltare instituțională are în vedere eliminarea "punctelor slabe", a cauzelor generatoare și a riscurilor asociate, înlăturarea "amenințărilor" sau atenuarea efectelor acestora. Stabilirea scopurilor strategice a pornit de la identificarea "punctelor tari" (care reprezintă capitalul de referință) și a "oportunităților" oferite de cadrul legislativ sau de comunitate. S-au luat în considerare ideile desprinse din proiectele întocmite la nivelul catedrelor și comisiilor, a compartimentelor funcționale organizate la nivelul unității, consultările cu elevii.

Din analiza documentului am desprins următoarele teme și subteme:

TEMA	COD	SUBTEMA	COD
Prezentarea generală a instituției	PGI	Date generale	1
		Resurse umane	2
		Resurse materiale	3
		Resurse financiare	4
		Relația școală-familie-comunitate	5
		Curriculum școlar	6
Viziunea și misiunea	VM		0
Ținte strategice	TS	Reducerea fenomenului de absenteism școlar	1
		Motivarea elevilor pentru participarea la activități școlare și extrașcolare	2
		Dezvoltarea parteneriatelor educaționale, a programelor comunitare și realizarea unor proiecte europene care să crească dimensiunea europeană a școlii	3
Planificare operațională	PO	Descriere activitate	1
		Obiective propuse	2
		Resurse	3
		Rezultate așteptate	4

Interpretarea și elaborarea concluziilor

Ținând cont de complexitatea schimbărilor din cadrul școlii, rezultatele cercetării arată că factorul comun al reușitei îl reprezintă existența unei strategii globale la nivelul unității de învățământ care plasează dezvoltarea socială și afectivă în centrul procesului de învățare. Existența unor documente de calitate, PDS, ROI, codul de etică, întocmite prin implicarea actorilor importanți ai comunității educative: personal, elevi, părinți cu rol reglator în procesul de învățământ, reduce fenomenul de violență școlară. Zona în care este amplasată școala, mărimea acesteia precum și diversitatea populației școlare influențează fenomenul de violență în școală. Cu cât școala este mai mare cu atât supravegherea elevilor este mai greoaie și cazurile de violență mai multe. În ciuda

eforturilor de reformă a sistemului de evaluare a rezultatelor școlare din ultimii ani, investigația de față arată că evaluarea continuă să fie o sursă de stres și frustrare pentru elevi. Din cercetarea efectuată rezultă că unii profesori nu evaluează corect rezultatele elevilor, iar subiectivitatea în evaluare poate fi o cauză posibilă a violenței elevilor. Stilul autoritar al profesorului este considerat de unii elevi o sursă importantă a reacțiilor de tip violent în timp ce discuțiile de grup au dezvoltat, în esență, o strategie de prevenire și ameliorare a comportamentelor violente. Unul din factorii importanți de stres pentru elevi îl reprezintă programa școlară densă și programul școlar prea încărcat. Supraîncărcarea programelor reprezintă și un obstacol în efortul de a stabili o comunicare mai bună cu elevii. Baza materială atractivă a școlii motivează elevii să urmeze cursurile școlii, absenteismul școlar este redus și în consecință și cazurile de violență școlară. Din analiza documentului supus cercetării reiese faptul că într-o mică măsură școala face distincția între activitățile de prevenire și activitățile de asistență acordate elevilor cu manifestări de violență și nu dezvoltă programe coerente anti-violență, pornind de la cunoașterea problemelor cu care se confruntă. Chiar acolo unde există acțiuni destinate problemei violenței, acestea nu contează pe implicarea efectivă a celor vizați, sunt puțin popularizate în rândul celor care ar trebui cu prioritate să le cunoască, nu sunt organizate în forme atractive pentru elevi și se limitează la expuneri de documente sau de situații problemă. Se confundă existența unui regulament școlar sau a altor documente pe care școala le-a inițiat cu funcționalitatea efectivă a acestora. Având în vedere cele constatate putem formula câteva recomandări privitoare la școală (așa cum și-a propus cercetarea, nu și la familie sau individ), pentru diminuarea fenomenului de violență în mediul școlar. Elaborarea și derularea unor programe de asistență individualizată pentru elevii implicați (ca autori sau ca victime)

Valorificarea intereselor, aptitudinilor și capacității elevilor care au comis acte de violență prin implicarea acestora în activități școlare și extra-școlare (sportive, artistice etc) - creșterea motivației de învățare.

Responsabilizarea elevilor cu comportament violent prin aplicarea unor măsuri de intervenție cu potențial educativ și formativ; evitarea centrării exclusiv pe sancțiuni. Identificarea și asistarea elevilor care au fost victime ale violenței școlare prin implicarea cadrelor didactice, a personalului specializat (consilieri școlari, psihologi, asistenți sociali, mediatori), a părinților. Intervenții la nivel curricular: valorificarea temelor relevante pentru problematica violenței, care se regăsesc în curriculumul diferitelor discipline școlare în utilizarea unor strategii

activ-participative (studiu de caz, joc de rol, analiză critică a mesajelor audio-vizuale cu conținut violent, problematizare), care să conducă la conștientizarea și dezvoltarea unei atitudini critice a elevilor față de problematica violenței școlare. Creșterea transparenței evaluării rezultatelor elevilor (criterii, metode), în scopul diminuării tensiunilor care conduc la apariția unor situații de violență (între elevi și profesori sau între elevi); monitorizarea la nivel instituțional a cadrelor didactice care utilizează notarea ca mijloc de sancționare a comportamentelor sau atitudinilor elevilor, în scopul corectării acestor situații. Ameliorarea managementului comunicării între toți actorii de la nivelul școlii, prin identificarea principalelor bariere comunicaționale și prin diversificarea strategiilor de predare-învățare-evaluare și a canalelor de comunicare.

BIBLIOGRAFIE

1. Chelcea, S. (2001). Metodologia cercetării sociologice: metode cantitative și calitative. București: Editura Economică
2. Neamțu, Cristina, Devianța Școlară. Ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor. Iași, Editura Polirom, 2003
3. Păun, Emil, Școala. Abordare socio.pedagogică, Iași, Editura Polirom, 1999
4. Neamțu, Cristina, Devianță școlară. Ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor, Iași, Editura Polirom, 2003
5. Albu, Emilia, Manifestări tipice ale devierilor de comportament la elevii preadolescenți. Prevenire și terapie, București, Editura Aramis Print SRL, 2002.
6. <http://scspecialatgv.scoli.edu.ro>

**Secțiunea 2 - Proiecte didactice
implementate la Consiliere și orientare
(Calitatea stilului de viață)**

SPUNE NU DROGURILOR!

Prof. Amariei Iulia Nicoleta
Liceul Tehnologic de Marină Galați

Obiective:

Depistarea motivelor pentru care adolescenții consumă droguri și formarea abilităților de prevenire/renunțare la aceste substanțe toxice;

Punerea în balanță a câștigurilor și pierderilor (conștientizate de adolescent) determinate de consumarea drogurilor;

Recunoașterea și identificarea prejudecăților care favorizează și susțin consumul de droguri;

Motivația: Căutarea soluțiilor de prevenire și înlăturare a consumului de droguri

Punctul de plecare în realizarea acestui demers îl constituie chiar informarea corespunzătoare a adolescenților (dar și a părinților) asupra consecințelor consumului acestor substanțe toxice. Astfel, adolescenții trebuie să conștientizeze faptul că nu drogurile le asigură o imagine specială care să-i facă mai plăcuți, mai interesați, mai independenți, că nu pot scăpa de probleme ascunzându-se de ele, ci asumându-și cu curaj consecințele posibile ale situațiilor mai dificile, dezvoltându-și capacitățile necesare surmontării oricăror obstacole; plăcerea găsită în consumul acestor substanțe este îndoielnică și efemeră, autentică fiind plăcerea găsită în practicarea unor hobby-uri, în satisfacerea intereselor, dorințelor, idealurilor identificate în cadrul unei teme anterioare(Autocunoașterea)

Viciul constituie una din barierele cele mai solide pe care fiecare ni le ridicăm în fața aspirației la libertate, libertate înțeleasă ca putere de a crește, de a te dezvolta și autodezvolta permanent. Acesta este un aspect pe care adolescenții nu îl au în vedere (sau nu îl știu): „sunt liber să fac ce vreau, deci sunt liber să prizez" - este o frază pe care o auzim frecvent de la ei, fără să-și dea seama că lucrurile stau tocmai invers; nu este o manifestare a libertății lor faptul că consuma droguri etc., ci tocmai acest lucru le limitează libertatea lor de a trăi ca ființe sănătoase fizic și mintal, capabile să-și construiască viitorul.

Fie că o fac din curiozitate (cel puțin la început), fie că o fac din dorința de a părea importanți, atractivi sau independenți, tinerii care consumă aceste substanțe nocive sunt sclavi ai grupului din care fac parte, sclavi ai

propriei imagini, ai propriilor slăbiciuni și temeri și, nu în ultimul rând, sunt sclavi ai propriei ignoranțe.

Metode didactice: dezbateră, studiul de caz, discuția, brainstormingul, jocul de rol

Mijloace de învățământ: fișe de informare, chestionare, pliante, materiale informative.

Forme de organizare a activității: frontal, individual, munca în echipă

DEMERSUL DIDACTIC

Evocarea

Elevii primesc fișa de activitate, pe care le vor completa individual, răspunsurile lor fiind discutate către sfârșitul orei, împreună cu ceilalți colegi. (fișa 1)

Studiu de caz

George și Ionuț sunt elevi în aceeași clasă, a X-a. Ei sunt colegi și prieteni foarte buni. Ionuț a fost văzut consumând droguri într-un grup din cartier iar colegii și dirigintele îl bănuiesc acum și pe George cunoscând relația dintre ei. George a început să absenteze în mod nemotivat, de la școală iar dirigintele simte că este mințit atunci când îl întreabă de ce a lipsit și a observat că nu se concentrează la ore. George este un băiat inteligent, curios, nonconformist, sociabil. Părinții nu cunosc toate absențele lui dar au observat în comportamentul fiului lor unele schimbări: este mai nervos, nu mai are așa multă răbdare, nu mai acordă așa multă atenție studiului individual iar de câteva ori au lipsit bani din casă. George are un program constant cu Ionuț pentru jocuri electronice deși părinții sunt împotriva pierderii timpului în acest fel.

1. Subliniați și grupați pe categorii factorii care intervin în acest caz
2. Cauze posibile ale schimbării comportamentului lui George
3. Cum am proceda dacă am fi colegii lui George

Se lucrează pe grupe, după care, fiecare grupă își prezintă punctul de vedere

Realizarea sensului

Brainstorming

- Gândiți-vă la cât mai multe efecte negative ale consumului de droguri
- Găsește cât mai multe variante privind modul cum va decurge viitorul unui consumator de droguri ilegale
- Spune cât mai multe lucruri pe care crezi că le gândește / simte un consumator de droguri.

După consemnarea răspunsurilor, elevii completează un chestionar privind dependentă de droguri. (fisa 2)

Pentru realizarea brainstormingului revizuit elevii vor parcurge în grup fișele de informații cu privire la droguri și consecințele utilizării lor și vor bifa termenii corecți, formulați anterior. (fisa 3)

Reflecția

Legea

Ex: Imaginați-vă că faceți parte din Parlamentul României și urmează să fie propusă și votată o lege împotriva consumului de substanțe. Încercați să concepeți câteva articole care considerați că ar fi bine să existe în această lege.

Se lucrează pe grupe. Fiecare grupă își prezintă prin intermediul unui "purător de cuvânt", articolele concepute.

Se citesc cele mai importante articole din Legea 143/ și se compară cu cele concepute de elevi.

Are loc analiza eventualelor nelămuriri și punerea în discuție a termenilor neînțeleși.

Atenție! Legea trebuie să fie cunoscută și respectată. Chiar și parlamentarii trebuie să respecte o lege creată de ei.

FISA 1

FIȘĂ DE ACTIVITATE

I. Completează următoarele propoziții după cum îți sugerează începutul;

- a) Drogurile
- b) Dacă cineva mi-ar oferi gratis droguri
- c) Persoanele care se droghează
- d) Aș lua droguri dacă

II. A. Scrie cel puțin 3 motive posibile ale consumului de droguri:

- 1.
- 2.
- 3.

B. Scrie cel puțin 5 consecințe negative ale consumului de droguri:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

III. Citește cu atenție afirmațiile de mai jos și bifează-le pe cele pe care le consideri adevărate:

- a) Drogul te face să te simți liber.
- b) Numai persoanele slabe ajung dependente de droguri.
- c) Nu este nimic grav dacă încerci să vezi cum sunt drogurile.
- d) O petrecere reușită presupune și consumare de droguri.
- e) Uneori viața este atât de grea încât drogurile reprezintă singurul refugiu.

FISA 2

Test pentru evaluarea cunoștințelor privind dependența de droguri

Citiți cu atenție următoarele afirmații și indicați dacă sunt adevărate sau false, bifând cu X căsuța corespunzătoare:

Afirmație	Adevărat	Fals
1. Nu poți deveni dependent după o singură doză		
2. Drogurile te fac să comunici mai ușor		
3. Marijuana nu duce la dependență		
4. Consumul de droguri te face mai creativ		
5. Adolescenții nu pot deveni dependenți		
6. Drogurile afectează creierul și procesele cognitive		
7. Poți renunța oricând la consumul de droguri, trebuie doar să vrei acest lucru		
8. Persoanele dependente au risc crescut pentru infectarea cu HIV		
9. Drogurile produse natural nu au efecte asupra sănătății		
10. Drogurile te fac să devii mai sociabil		
11. Consumul unui drog o singură dată nu are efecte negative		
12. Sub influența drogului ești mai liber		
13. Numai indivizii slabi pot deveni dependenți de droguri		
14. Drogurile sunt oferite numai de străini		
15. Consumul de droguri este una din cauzele principale ale accidentelor de mașină în care sunt implicați adolescenți și tineri		
16. Consumul de droguri îți îmbunătățește rezultatele școlare		

17. Consumul de droguri crește riscul de a avea relații sexuale neprotejate		
18. În multe cazuri consumul de droguri duce la suicid		
19. Consumând droguri câștigi respectul prietenilor		
20. Consumatorii de droguri rămân de obicei corigenți sau repetenți când sunt elevi		
21. Drogurile duc la pierderea interesului față de activitățile preferate (film, muzică, artă, sport, lecturi)		
22. Dependența de droguri duce uneori la infracțiuni minore cum ar fi furtul sau prostituția		
23. Familiile consumatorilor sunt mai fericite decât alte familii		
24. Persoana dependentă de droguri devine de obicei agresivă, ostilă sau izolată, retrasă, deprimată		
25. Consumul de droguri îți scade stima de sine		

Răspunsuri corecte: Adevărat: 6, 8, 15, 18, 20, 21, 22, 24, 25

Fals: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 19, 23

FISA 3 FIȘĂ CU INFORMAȚII

Drogurile și consecințele lor

Consumul drogurilor produce dependență, indiferent de cantitatea și tipul de drog folosit (cocaină, marijuana, cannabis, extasy etc.), atâta vreme cât cel în cauză nu este conștient de consecințele acestora:

- izolarea și îndepărtarea de ceilalți;
- trecerea fără motiv de la veselie la tristețe;
- agresivitate fără motiv;
- pierderea apetitului chiar și pentru alimentele favorite;
- pierderea interesului față de școală, profesie, activități preferate;
- somnolență, apatie permanentă;
- aspect fizic neplăcut, neîngrijit;
- preocupare permanentă de a procura droguri, chiar cu riscul renunțării la orice bun material, la orice persoană apropiată.

TUTUNUL, ALCOOLUL, DROGUL, SEMNE DE MATURITATE?

prof. PAVEL SIMONA

Liceul Tehnologic Auto Câmpulung

Aria curriculară: Consiliere și orientare

Disciplina: Consiliere și orientare

Clasa: Anul II – A doua șansă

Profesor: Pavel Simona

Data/Nr. ore: 19- 01- 2015/1h

Modulul: Calitatea stilului de viață

Tema lecției: "Tutunul, alcoolul, drogul, semne de maturitate?"

Locul desfășurării: sala de clasă.

SCOPUL LECȚIEI: Prezentarea/cunoașterea aspectelor nocive ale tutunului, alcoolului și drogurilor.

Competențe specifice:

Proiectarea unor activități de promovare a unui stil de viață sănătos și de calitate, în dezvoltarea carierei.

Obiective:

cognitive:

Să cunoască influența nocivă a tutunului, alcoolului și drogurilor.

Să-și formeze deprinderile de a combate sub orice formă drogurile.

afective:

Formarea convingerii că tutunul, alcoolul și drogurile sunt nocive.

Satisfacția de a cunoaște.

psihomotorii:

Să afle despre cazuri reale ale efectelor distructive ale tutunului, alcoolului și drogurilor.

La sfârșitul orei, elevul va fi capabil, să:

dovedească în comportament, că apreciază sănătatea personală și a celorlalți, ca pe o valoare esențială.

evalueze critic, efectele consumului de droguri.

acționeze în sensul prevenirii consumului de droguri.

Tipul lecției: de comunicare și însușire de noi cunoștințe.

RESURSE:

Resurse materiale:

chestionar, fișe de lucru, metode interactive, scheme, pliante, proiecte, broșuri, publicații, materiale informative, programe de dezvoltare personală.

Resurse procedurale:

conversația euristică, explicația, dialog: profesor – elev, elev – elev, munca independentă, problematizarea, dezbateră, metoda gândirii critice, modelarea.

FORME DE ORGANIZARE:

Frontală, individuală.

FORME DE DIRIJARE A ÎNVĂȚĂRII:

Dirijată de profesor sau/și prin materiale didactice.

Independentă.

SCENARIUL DIDACTIC:

Evenimente didactice	Activitatea dirigintelui	Activitatea elevilor	Timp	Metode	Resurse	Evaluare
Organizarea clasei	Analiza documentelor școlare	Ascultă cu atenție: observațiile/ comentariile dirigintelui.	5 min.	Conversația	catalogul	Îmbunătățirea situației școlare: note, prezență.
Motivarea elevilor	Conceptele cheie: drog, fumat pasiv, fumat activ, alcoolism, drog, beție acută, dependență de drog (psihologică, fizică), toxicomani-e, toleranță, sevraj, pandemie. (Anexele)	Motto: "Alimentul tău să fie medicamentul tău și medicamentul tău să fie alimentul tău" (Hipocrate) "Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus" (să ne bucurăm așadar cât suntem tineri) Elevii urmăresc cu atenție expunerea	5 min.	Conversația		
Anunțarea temei și a	Împarte pliantele, fișele/testele pentru evaluarea	Elevii enunță tema: "Tutunul, alcoolul,	3 min.	Expunerea		

obiective- lor activității	cunoștințele privind riscurile consumului de alcool, tutun,dro- guri; precizează indicații cu privire la completa- rea acestora.	drogul – semne de maturitate?”				
Desfășura rea activității	Analizează răspunsu- rile cu invitații, apoi le cere elevilor să definească, pe rând conceptele cheie.	Elevii completează chestionarul/ fișele din Anexă	30 min.	Rezolva re de proble- me. Conver- sație euristică	Chestio nar	Corectitudi nea răspunsuri- lor în definirea cuvintelor cheie. Capacitatea proprie de exprimare a elevilor, a termenilor cheie. Originalita- tea și alegerea unor valori autentice
Asigura- rea transferu- lui	Se trag concluziile referitoare la modul în care elevii au reușit să clarifice problemele, privind tema discutată, să conștientize ze responsabili- tate și respect față	Elevii argumentează în continuare ierarhia aleasă.	5 min.	Explica- ție Proble- matiza- rea		Participarea la rezolvarea aplicațiilor, la elucidarea sensului termenilor: efectele consumului de tutun, alcool, drog: S. O. S. – consum de droguri = sinucidere

	de propria persoană, față de familie, societate					în mai multe trepte/etape =sinucidere în serial !
Încheierea activității: feedback	Reamintește tema viitoare: "Calamități naturale și catastrofe de mari proporții", din modulul: Calitatea stilului de viață.	Elevii își notează tema viitoare.	2 min.			Aprecieri verbale asupra participării elevilor la lecție, evidențierea elevilor, care au participat activ la oră.

TUTUNUL

Renunță astăzi la fumat !

O țigară poate fi asemănată cu o „seringă”. Ea are următoarele componente:

Nicotina

Gudron

Acetona

Arsenic

Monoxid de carbon

Cadmiu

Acid cianhidric

Fumul de țigară, conține peste 4000 substanțe chimice, incluzând 40 cunoscute ca un potențial carcinogen.

Nicotina: este o substanță lichidă naturală, produsă de planta de tutun, care duce la dependență.

Gudronul: este o substanță lipicioasă, asemănătoare catranului de pe stradă. Acest gudron de țigări, se lipește de plămâni. Tot el îngălbenește dinții și degetele.

Oxidul de carbon: este un gaz otrăvitor, asemănător celui care iese pe țeava de eșapament a mașinilor.

Efecte negative de foarte scurtă durată(la câteva minute, după primul fum):

- ~ ritmul inimii se accelerează.
- ~ crește tensiunea arterială.
- ~ oxidul de carbon, intră în sânge.
- ~ substanțele cancerigene intră imediat în plămâni.
- ~ aerul este poluat.
- ~ ochii pot fi iritați.
- ~ temperatura pielii scade.

Efectele pe termen scurt, ale fumatului activ.

Efectul nicotinei asupra creierului: nicotina influențează funcțiile cerebrale, cum ar fi: dispoziția, emoțiile, etc.

Alte efecte fizice ale fumatului:

- ~ creșterea frecvenței cardiace.
- ~ creșterea tensiunii arteriale.
- ~ efecte gastrointestinale.
- ~ scăderea temperaturii pielii, datorată vasoconstricției periferice.

Alte efecte negative de scurtă durată:

Alterarea mucoaselor buzelor, limbii cerului gurii, laringelui.

Tusea, respirația urât mirositoare, infecții ale gurii.

Alterarea mirosului.

Riduri faciale.

Pete galbene pe dinți.

Interferența cu o respirație normală și reducerea rezistenței la infecții respiratorii.

Efecte negative de lungă durată:

Cancer pulmonar, al cavității bucale, al esofagului, laringelui, pancreasului și vezicii urinare.

Boli de inimă.

Ulcere digestive.

Afecțiuni circulatorii și palpitații.

Efectele fumatului pasiv:

Iritații ale nasului, gâtului și pieptului.

Dificultăți în respirație.

Tuse(răceli).

Strănut.

Iritația ochilor(ochi roșii și lăcrimare).

Dureri de cap, amețeli.

Greață.

Tulburări de concentrare.

Efecte secundare ale fumatului.

Incendii.

Poluarea aerului.

ÎN LOC DE CONCLUZII

Efecte căutate:

Relaxare

Preocupare

Scădere în greutate

Plăcere

Independență

Maturitate și importanță

Efecte nedorite:

Scăderea rezistenței la infecții

Cancer pulmonar, de buză, esofag, laringe, pancreas, vezica urinară

Boli de inimă

Ulcer gastric

NU-ȚI VINDE VIAȚA PE ȚIGĂRI !

ALCOOLUL

Alcoolul este, astăzi problema numărul unu, în ceea ce privește consumul de droguri.

Alcoolul este cauza directă a afecțiunilor ficatului, creierului, stomacului, pancreasului și a altor afecțiuni.

Alcoolul este o sursă concentrată de calorii și cu toate acestea, el furnizează puțină energie. Deoarece el trebuie, să fie mai întâi prelucrat de ficat, nu poate fi utilizat direct de mușchi. Această etapă, face ca alcoolul, să fie sursă inefficientă de energie.

ETAPELE INTOXICĂRII CU ALCOOL SUNT:

VESELIA: persoana devine vorbărească, relaxată, adesea mai sociabilă decât în stare normală, apare și o scădere a rațiunii.

COMPORTAMENTUL DEZORDONAT: gândirea este afectată; rațiunea este cu siguranță, de necontrolat; emoțiile sunt fluctuante; timpul de reacție crește.

CONFUZIA: apare dezorientarea; persoana devine irascibilă, emoțiile se amplifică; apar temerile, furia; vorbirea neclară este un indiciu pentru această etapă; poate apărea și vorbirea dublă.

PIERDEREA CONTROLULUI este remarcată de cei de afară; persoana nu mai este capabilă să stea pe picioare, sau să meargă, se împiedică, adesea vomită; persoana abia dacă este conștientă.

INCONȘTIENȚA: persoana intoxicată este complet inconștientă, poate muri.

Efecte de scurtă durată:

Răspunsuri încetinite față de mediul ambiant.

Scăderea coordonării.

Scăderea capacității de a gândi limpede.

Tulburări de vedere.

Comă.

Pierderea cunoștinței.

Deces.

Efecte de lungă durată:

Alcoolismul.

Pierderea memoriei.

Ciroză hepatică.

Deteriorarea creierului.

Boli de inimă.

Scurtarea duratei de viață.

Moarte prin accidente legate de alcool.

Efectele alcoolului asupra societății:

Dificultăți în economie.

Pierderea creativității.

Delicvența juvenilă.

Certuri în familie care duc la distrugerea căminului.

Lipsa de respect față de sine.

Decese datorate conducerii în stare de ebrietate.

Peste 60% din accidentele rutiere, crimele violente și violurile sunt datorate consumului de alcool.

DE CE CONSUMĂ OMUL ALCOOL?

Considerăm consumul de alcool ca pe un test al înțelepciunii, al culturii și al voinței fiecărui individ.

Cel lipsit de înțelepciune, de cultură și de voință va consuma alcoolul fără măsură și se va comporta în consecință. Situația în care este adus omul de

consumul cronic de alcool este sugestiv sintetizată, într-un vechi aforism englezesc: "Băutura îl scoate pe bețiv mai întâi din societate, apoi din viață".

Consumatorii de alcool consideră greșit faptul că alcoolul ar ține de "foame". "Alcoolul îl face să trăiască pe cei ce-l vând, dar și să moară pe cei ce-l beau" (Anatol France).

ÎN LOC DE CONCLUZII....

Cura de dezalcoolizare constituie metoda unică de recuperare a celor care, căzând în patima alcoolului, și-au pierdut onoarea, familia, sănătatea și locul de muncă.

Ca și în cazul adevăratelor droguri, cura de dezintoxicare alcoolică trebuie să fie urmată neapărat de unele măsuri de resocializare și de revenire la o viață normală a tuturor acelor care, din diverse motive, au devenit sclavii alcoolului.

Privește în jurul tău, rezistă tentațiilor și decide singur drumul vieții tale !

DROGURILE

"Există un moment în care ființa umană este foarte sensibilă și chiar dacă vă simțiți foarte puternici sunt și lucruri fragile în voi" (**Françoise Dolton**)

La 15 sau 20 de ani, problema drogurilor nu poate să te lase indiferent.

În jurul tău se vorbește tot mai mult despre droguri.

Ce sunt drogurile?

Cum acționează și care sunt principalele droguri?

Care este riscul folosirii lor?

CE SUNT DROGURILE

Drogurile sunt substanțe ce pot fi consumate legal (cu sau fără rețetă medicală) sau ilegal.

Drogurile reprezintă un pericol pentru libertatea, demnitatea și viața ființei umane – este important să te informezi asupra acestui pericol.

CUM ACȚIONEAZĂ ȘI CARE SUNT PRINCIPALELE DROGURI?

Drogurile acționează asupra creierului modificându-ne senzațiile și comportamentul. Consumul repetat duce la dependență

DROGURILE OBTINUTE DIN PLANTE

MARIJUANA ȘI HAȘIȘUL

Origine – marijuana și hașișul se obțin dintr-o plantă numită canabis sau cânepă indiană. Marijuana se obține din frunzele și florile uscate de canabis, iar hașișul din rășina rezultată.

Aspect – marijuana se prezintă sub formă de frunze pisate ce pot fi fumate. Hașișul se prezintă sub forma unui bloc solid de culoare brună sau verzui.

Pericole – aceste droguri creează inițial o stare de relaxare, dar în doze mari pot provoca halucinații. Ele pot, de asemenea, crea senzații de panică, anxietate, pierderea noțiunii de timp și spațiu. Pe termen lung determină tulburări ale memoriei, încetinirea gândirii și activității.

COCAINA

Origine – este extrasă din frunze de coca.

Aspect – cocaina se prezintă sub forma unei pudre albe, cristaline, care poate fi prizată, fumată sau administrată injectabil.

Pericole – drogul stimulează funcțiile organismului și dă impresia unei stări aparente de bine. Cocaina afectează mușchii inimii, mucoasa nazală, determină o pierdere în greutate, insomnii și uneori un comportament violent. Accelerează îmbătrânirea și distrugerea sistemului nervos. O supradoză poate duce la moarte prin oprire respiratorie și apoi cardiacă. Lipsa cocainei declanșează o importantă stare de slăbiciune și de depresie.

HEROINA

Origine – provine din fructul încă verde al macului. Din el se extrage mai întâi opiu. Opiul este transformat în morfină și apoi în heroină.

Aspect – heroina este o pudră albă, uneori brună sau rozie, care poate fi fumată, inspirată sau injectată.

Pericole – determină o plăcere de scurtă durată și o senzație de aparentă stare de bine; aceste efecte dispar repede, ceea ce determină o creștere a dozelor. Folosirea repetată a drogului determină pierderea apetitului, căderea dinților și duce la degradarea fizică a persoanei. Utilizarea seringilor favorizează transmiterea unor grave boli ca: hepatita B sau SIDA. O supradoză poate provoca moartea prin oprire respiratorie și cardiacă.

DROGURILE DE SINTEZĂ

L S D

Origine – este un produs obținut din laborator.

Aspect – se prezintă sub formă lichidă sau comprimate.

Pericole – provoacă crize halucinatorii, uneori agreabile, alteori sub formă de coșmaruri. Aceste halucinații pot conduce la sinucideri, acte criminale, grave tulburări neuropsihice. Ele pot dispărea pentru a reapărea câteva luni mai târziu.

BARBITURICELE

Origine – sunt medicamente tranchilizante și somnifere.

Aspect – sunt comercializate sub formă de siropuri, comprimate sau gelule.

Pericole – în doze mari, barbituricele devin droguri care determină ruperea de realitate. Dau o stare de beție, de somnolență și chiar de agresivitate. Consumate în asociere cu alcoolul, sau în doze foarte mari, ele pot duce la moarte. Oprirea consumului determină teribile crize de sevraj care constau în anxietate, tremurături, delir și riscul apariției crizelor de epilepsie.

SOLVENȚII

Origine – sunt produse chimice ca: eter, esențe, adezivi care degajă vapori toxici.

Pericole – solvenții acționează ca o doză foarte mare de alcool. Ei determină pierderea contactului cu realitatea și apariția de vertij, vărsături sau dureri de cap. Pe termen lung solvenții pot afecta creierul, ficatul și rinichii. Cei ce îi respiră riscă asfixia sau chiar moartea prin comă.

AMPHETAMINELE

Origine – sunt medicamente cu acțiune stimulentă.

Aspect – se prezintă sub formă de comprimate.

Pericole – amfetaminele determină o stare de excitație urmată de momente de angoasă și tristețe. Aceste medicamente taie apetitul și provoacă stări de insomnie. Ele pot antrena tulburări psihice și acte criminale. Lipsa amfetaminelor determină stări importante de oboseală și depresie.

PRINTR-O INFORMARE CORECTĂ, TE POȚI APĂRA DE DROGURI !

TEST PENTRU EVALUAREA CUNOȘTINȚELOR PRIVIND CONSECINȚELE FUMATULUI

Apreciați prin : adevărat sau fals

1. Fumatul produce un miros și un gust plăcut, contribuind la înlăturarea ridurilor faciale.
2. Fumătorii sunt de trei ori mai mult supuși riscului de a face infarct decât nefumătorii.
3. Fumătorii nu fac infecții respiratorii.
4. Cancerul gurii, buzelor, limbii, laringelui și esofagului apare mult mai des la fumători.
5. Fumatul este una din cauzele principale ale afecțiunilor cardiace.
6. Tinerii fumează înainte de a împlini 16 ani, principalul motiv fiind integrarea într-un anumit grup.
7. Emfizemul pulmonar este o boală reversibilă.
8. Nicotina și gudronul nu sunt substanțe chimice cancerigene.
9. Gudronul din țigări, îngălbenește dinții și degetele.
10. Fumatul crește tensiunea arterială, prin spasmul micilor vase sanguine și ritmul cardiac.

Răspunsuri corecte: adevărat – 2, 4, 5, 6, 9, 10; fals – 1, 3, 7, 8.

TEST PENTRU EVALUAREA CUNOȘTIINȚELOR PRIVIND RISCURILE CONSUMULUI DE ALCOOL

Însușirea cunoștințelor privind riscurile consumului de alcool, poate fi evaluată cu ajutorul testului de mai jos.

Se va răspunde prin adevărat sau fals.

1. Consumul moderat de alcool, nu dăunează unei femei însărcinate.....
2. Este periculos să conduci, dacă ai băut mai mult de trei pahare.....
3. Alcoolismul este un semn de slăbiciune morală.....
4. Consumul de alcool, în exces, duce la pierderea memoriei.....
5. Consumul excesiv de alcool, nu produce ciroză hepatică.....
6. Majoritatea persoanelor alcoolice nu au serviciu.....
7. Alcoolul poate deteriora atât vederea, cât și auzul.....
8. Dacă o persoană încetează să mai consume alcool, nu mai este considerată alcoolică.....
9. Beția și alcoolismul înseamnă același lucru.....

10. Alcoolul este descompus la nivelul celulei hepatice, doar în cantități mici.....

Răspunsurile corecte: adevărat – 2, 3, 4, 7, 8, 10; fals: 1, 5, 6, 9.

PĂREREA TA CONTEAZĂ, CHIAR DACĂ NU PRIMEȘTI NOTĂ!

Bifează cifra, care consideri că reprezintă răspunsul tău/corect, la întrebările următoare:

I) Fumatul pasiv este:

- 1) fumatul cel mult a cinci țigări pe zi;
- 2) se referă la persoanele care sunt nevoite să trăiască și să lucreze într-un mediu viciat, de fumul rezultat din țigările altora.

II) Fumatul activ este:

- 1) fumatul doar la anumite ocazii;
- 2) fumatul pe care-l practică adevărații fumători.

III) Beție acută(intoxicație alcoolică), înseamnă:
consum de alcool în cantitate exagerată, în timp scurt.
consum de alcool, pe timp îndelungat.

IV) Alcoolismul, înseamnă:
ansamblul fenomenelor patologice, determinate de abuzul de băuturi, care conțin etanol, definit ca intoxicație cronică.
anumite fenomene rezultate/datorate consumului de alcool, ocazional.

V) Drogul este:

- 1) o substanță licită sau ilicită, foarte necesară/benefică organismului, fără a induce dependență.
- 2) este substanța licită sau ilicită, al cărei consum, determină fenomene de dependență și toleranță.

VI) Dependența de drog este:

fenomenul caracterizat prin întreruperea/oprirea/stoparea utilizării drogului din diferite motive.

fenomenul caracterizat prin nevoia imperioasă sau persistentă de a continua utilizarea drogului, ignorând consecințele în plan fizic, psihologic și social în scopul obținerii unei stări de bine, sau pentru a evita starea de disconfort, generată de întreruperea consumului substanței respective.

VII) **Toleranța** sau obișnuința, față de drog este:

1) fenomenul de adaptare a organismului consumatorului, la prezența unei substanțe denumite generic: "drog".

2) fenomenul inadaptării organismului la consumul de droguri.

VIII) **Sevrăjul** (sindrom de abinență sau de dezintoxicare) reprezintă: reacția organismului la mărirea dozei de drog.

un ansamblu de simptome fizice și psihice, ce apare la întreruperea administrării unei substanțe psihoactive, la administrarea unei doze insuficiente din acea substanță, sau după administrarea unui medicament cu proprietăți antagoniste față de cea psihoactivă;

IX) **Dependența psihologică**, reprezintă:

atitudinea unei persoane, care consideră că nu trebuie, neapărat să continue să administreze drogurile.

atitudinea unei persoane, care crede, că trebuie neapărat să continue să utilizeze drogurile, pentru a putea face față problemelor vieții.

X) **Dependența fizică** este:

1) acea stare a organismului, ajuns în situația de a se obișnui cu prezența unui drog și a cărui administrare, continuă pentru a preveni apariția simptomelor de "sevrăj", de lipsă, de "înțărare".

2) acea stare a organismului, ajuns în situația de nu mai consuma droguri, organismul rezistând tentației drogului.

XI) **S. O. S.** Dacă mergând pe stradă/parc, observ un cetățean căzut, fără a-mi lăsa impresia unui alcoolic, atunci:

îmi continui liniștit drumul, spunând: "să-i fie de bine, se odihnește!"

dau telefon la salvare, cum ajung la primul telefon, dacă nu am unul cu mine.

XII) **Toxicomania** este:

1) obișnuința farmaco-dependentă de un drog natural sau sintetic.

2) obișnuința de a consuma ceaiuri neîndulcite.

XIII) Pandemia este:

epidemie care se extinde aproape la toți locuitorii unei așezări, sau la întregi zone geografice.

Epidemia pe cale de dispariție, din toate zonele geografice.

XIV) Tutunul, alcoolul, drogul – reprezintă:

Semne de maturitate !

Sinucidere în mai multe etape, sinucidere în serial, "moarte albă" !

BIBLIOGRAFIE:

Bucur Gheorghe - Eugen, Popescu Octavian, Educația pentru sănătate - în familie și în școală; Editura FIAT LUX, ediția a III-a, revizuită și adăugită, 2009.
Popescu Octavian, Achim Vasile, Popescu Aristide Liviu, Viața în hexagonul morții: tutunul alcoolul drogurile HIV/SIDA poluarea malnutriția, Editura FIAT LUX, 2008.

Campbell Ross, Copiii noștri și drogurile, Editura Curtea Veche, 2001.

BĂUTURILE ENERGIZANTE, PERICOL DEVASTATOR PENTRU CONSUMATORII DE TOATE VÂRSTELE

*Prof. Pilică Liviu
Școala cu clasele I-VIII, Mănești*

TEMA: Băuturile energizante, pericol devastator pentru consumatorii de toate vârstele

CLASA: a VII-a

DURATĂ: 50 minute

MODULUL: Calitatea stilului de viață

COMPETENȚĂ GENERALĂ: Exersarea abilităților de management al unui stil de viață de calitate

COMPETENȚĂ SPECIFICĂ: Analizarea unor fenomene cu consecințe negative asupra vieții tinerilor și asupra stilului de viață sănătos

VALORI ȘI ATITUDINI: orientarea spre o viață de calitate, în prezent și în viitor

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

să stabilească motivele consumului de băuturi energizante;

să clasifice efectele consumului ;

să identifice factorii de risc ai consumului de băuturi energizante ;

să argumenteze necesitatea evitării consumului de energizante;

EVALUARE:

observarea directă ;

participarea la discuții ;

prezentările realizate de fiecare grupă.

eseu de cinci minute;

RESURSE:

coli A4 și A3, markere, flip-chart, materiale Power Point, aparatură audio - video

procedurale: brainstorming, metoda ciorchinelui, Gândiți – lucrați în perechi – comunicați, eseu de cinci minute, conversația, expunerea, exercițiul

Desfășurarea lecției

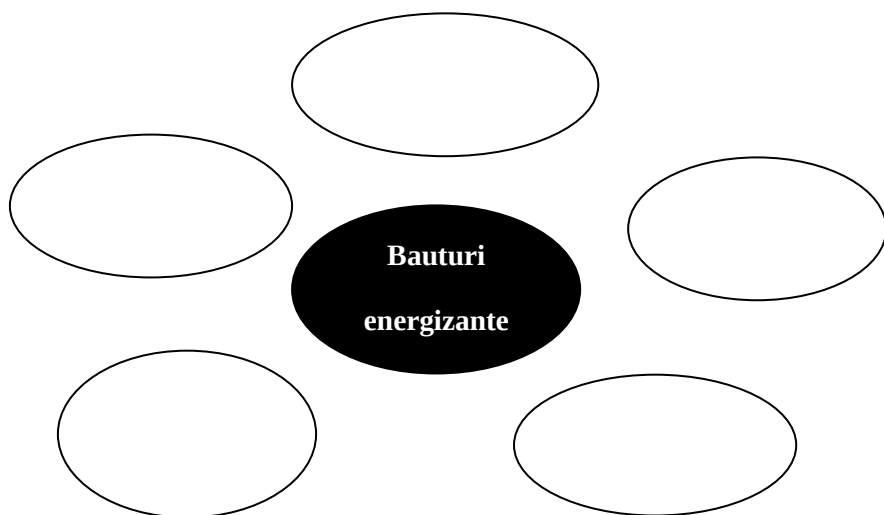
Etapetele activității (durata)	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Strategii de realizare	
			Metode și procedee	Forme de organizare
Moment organizatoric	Asigură condițiile desfășurării lecției; verifică resursele materiale	Elevii se pregătesc pentru ora de dirigenție	Conversația	Frontal
Captarea atenției	Anul trecut, Organizația Mondială a Sănătății a cerut interzicerea vânzării de energizante copiilor, după modelul țigărilor. Inițiază o discuție pe tema abordată	Discută, poi completează individual fraza “De ce cred eu că OMS a luat o astfel de decizie...”. Răspunsurile sunt consemnate pe foi de flip-chart.	Conversația euristică	Individual
Anunțarea temei, scopului și obiectivelor	Profesorul anunță tema, scopul și obiectivele lecției, motivând necesitatea abordării unei astfel de teme.	Elevii sunt atenți la explicațiile profesorului.	Expunerea	Fontal
Prezentarea optimă a noului conținut și dirijarea învățării	Este prezentat elevilor un studiu al medicilor privind efectele băuturilor energizante. (Anexa 2)	Elevii urmăresc prezentarea Power Point	Conversația	Frontal
	Elevii sunt grupați și li se solicită listă cu motive care determină consumul de astfel de energizante. Dacă nu sunt puse în evidență de către elevi, profesorul accentuează diverse motive ale consumului	Elevii realizează organizatorul grafic solicitat Elevii colaborează în vederea realizării sarcinii primite. Prezintă argumentat	Metoda ciorchinelui Brainstorming	Activitate de grup Activitate de grup

	incriminat	rezultatele activității de grup. Sunt discutate asemănările, deosebirile între opinii și sunt completate informațiile de către profesor.		
	Profesorul expune într-o prezentare Power Point principalii factori de risc. Solicită elevilor să ofere exemple pentru fiecare categorie în parte	Elevii urmăresc expunerea și caută să ofere exemple pentru fiecare categorie de factori de risc.	Expunerea Conversația	Frontal
	Elevii sunt rugați să stabilească individual o listă de argumente pro - contra consumului ocazional de băuturi energizante. Sunt solicitați să comunice între ei, să-și completeze lista, după care să se decidă asupra unei opinii pro sau contra. Sunt discutate concluziile.	Lucrează în perechi, comunică și prezintă concluziile.	Metoda "Gandiți - lucrați în perechi - comunicați	Activitate de grup
Fixarea cunoștințelor	Se solicită elevilor să realizeze un ciorchine tematic (fiecare grupă) (Anexa 1)	Elevii colaborează pentru realizarea sarcinii solicitate și desemnează un raportor pentru prezentarea produsului final	Metoda ciorchinelui	Activitate de grup

Stabilirea feed-back-ului	Se solicită răspuns la întrebarea "Ce răspuns ai da, dacă ar trebui să combați argumentul..." (Anexa 3)	Elevii combat argumentul oferit.	Exercițiul	Individual
Evaluarea activității (3 minute)	Solicită elevilor sa precizeze un lucru învățat, o întrebare și un comentariu.	Elevii îndeplinesc sarcina solicitată		Individual
Extinderea activității	Se cere elevilor ca până la următoarea oră să scrie un scurt eseu cu tema analizată		Eseul de 5 minute	Individual Activități de grup

Tabel 1. Desfășurarea lecției

ANEXA 1

ANEXA 2

Efectul asupra sănătății celor care consumă în mod regulat energizante

Medicul Hans-Peter Kubis, expert în nutriție, atrage atenția asupra efectelor pe care consumul excesiv de băuturi cu efect energizant le are asupra sănătății. Acesta susține că **o cutie mare de energizant de circa 437 mililitri are în componență aproximativ 13 lingurițe de zahăr și 150 de miligrame de cofeină, adică echivalentul a patru cești de cafea instant**, scrie Daily Mail.

Efectul asupra sănătății celor care consumă în mod regulat energizante este unul devastator, medicul spunând că băuturile de acest tip pot cauza accelerarea ritmului cardiac, presiune arterială ridicată, probleme cu somnul, creșterea în greutate, spasme musculare, amețeli și senzație de vomă. Consumul acestui tip de băuturi în mod regulat poate cauza chiar moartea subită.

Rezultatele descoperite în urma unui studiu realizat la începutul acestui an l-au șocat pe Kubis, astfel încât acesta susține că nu mai consumă nici un fel de băuturi acidulate, văzând ce efect au acestea asupra organismului.

"Deși există dovezi clare conform cărora cofeina poate avea și efecte benefice asupra corpului, precum performanțe cognitive îmbunătățite, cu toții suntem conștienți că aceasta poate avea și repercusiuni fiziologice grave. Fiecare persoană are un anumit grad de sensibilitate pentru cofeină, și anumite persoane mai tinere sau cele care au probleme cardiovasculare se expun unor riscuri. De fapt cofeina are tendința de a bloca aportul de sânge care ar trebui să ajungă la mușchi, rinichi și alte țesuturi".

Conform medicului Hans-Peter Kubis, combinația alcool-zahăr-cafeină poate păcăli creierul în a crede că se simte plin de energie, în timp ce restul corpului trebuie să se adapteze la efectele negative pe care aceste substanțe le au asupra corpului, care uneori pot duce chiar la moarte.

Doctorul Kubis susține că oamenii ar trebui să se ferească de băuturile energizante. **Comparația energizantelor cu cafeaua solubilă sau ceaiul sunt nepotrivite**, susține medicul, deoarece acestea din urmă nu se pot consuma foarte rapid, fiind de obicei prea fierbinți. Pe deasupra, **ceaiul sau cafeaua se servesc în cantități mult mai mici, iar acestea nu conțin de obicei mai mult de 51 de grame de zahăr.**

"Băuturile energizante au gust dulce, astfel încât ele sunt foarte atrăgătoare pentru copii sau tineri, în timp ce ceaiurile nu sunt atât de atractive pentru aceștia deoarece pot fi amăruți. Șansele ca un tânăr să consume un echivalent de 150 miligrame de cofeină din ceai sau cafea sunt foarte mici, în timp ce șansele ca aceștia să consume și o a doua cutie de băuturi energizante sunt foarte mari", a declarat doctorul Kubis, conform sursei citate.

ANEXA 3

Ce răspuns ai da, dacă ar trebui să combați argumentul...

- 1)...toată lumea bea.
- 2)...dacă bei, arăți că ești stilat.
- 3)...nu ști să-ți trăiești viața dacă nu bei.
- 4)...dacă nu bei, nu poți fi prietenul nostru.
- 5)...numai tociarii și proștii nu beau.

BIBLIOGRAFIE:

- 1) Gabriela Lemeni, Mircea Miclea, Consiliere și orientare – Ghid de educație pentru carieră, Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2004
- 2) Alexandru Gheorghe și alții, Dirigenția și consilierea - ghid metodologic, Editura "Gheorghe Alexandru", Craiova 2004
- 3) Romania TV (site online) : http://www.romaniatv.net/bauturile-energizante-periculoase-pentru-sanatate-contin-cantitati-imense-de-zahar-si-cofeina_47372.html#ixzz3WWH1y5o8

PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI

Prof. Stanomir Adriana

Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București

DISCIPLINA: Consiliere și orientare

TEMA : Prevenirea consumului de droguri

CLASA: IX- XII

DURATĂ: 50 min

COMPETENȚA GENERALĂ:

Utilizarea unor noțiuni, concepte, legi și principii specifice educației pentru sănătate

COMPETENȚE OPERAȚIONALE SPECIFICE:

La finalul activității elevii vor fi capabili să:

C₁ Să înțeleagă că drogurile reprezintă substanțe toxice care duc la distrugerea rapidă a organismului;

C₂ Să cunoască efectele drogurilor asupra organismului uman;

C₃ Să dobândească abilitățile necesare prevenirii consumului de droguri.

C₄ Să respecte opinia celorlalți.

C₅ Să coopereze în timpul sarcinilor de lucru.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE:

brainstorming-ul, descoperirea dirijată, conversația euristică, problematizarea, observarea sistemică audio - vizuală, munca independentă, dezbaterile în grupuri și sesiuni de raportare

MATERIALE NECESARE:

video-proiector, calculator, internet, flip-chart, fișe de lucru, coli de hârtie, bandă adezivă, markere; post-it-uri

FORME DE ORGANIZARE:

frontal, individual și în grupe de 5-7 elevi

EVALUAREA:

Modul în care se realizează obiectivele stabilite se urmărește prin: observația directă la clasă, tehnici autoevaluative

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

1. Moment organizatoric: 3 minute;

Salutul, asigurarea climatului necesar bunei desfășurări a activității.

Pregătirea video-proiectorului și a materialului de prezentat, a fișelor de lucru și chestionarelor.

2. Captarea atenției: 10 minute

Scop: captarea atenției elevilor.

Metoda: Se proiectează un film („Tentațiile adolescenței”) prin care elevii vor fi sensibilizați asupra problemelor importante cauzate de consumul de droguri.

Materiale: calculator, material video

Desfășurare: Profesorul va stimula participanții să elaboreze o definiție a substanțelor psihoactive și să identifice tipurile acestora.

3. Anunțarea temei: 2 minute;

Se anunță tema activității („**Prevenirea consumului de droguri**”) și obiectivele propuse. (POWER POINT).

Desfășurarea activităților: 30 minute

4. Activitatea nr. 1: 10 minute

Scop: participanții vor explora și exemplifica conceptul de drog.

Obiectiv:

La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să înțeleagă că drogurile reprezintă substanțe toxice care duc la distrugerea rapidă a organismului

Metoda:

Brainstorming, discuție facilitată, prezentare PPT.

Materiale:

flip-chart, marker diverse culori, prezentare PPT

Desfășurare:

Profesorul va stimula participanții să elaboreze o definiție a substanțelor psihoactive și să identifice tipurile acestora. Se notează răspunsurile pe o foaie de flip-chart.

5. Activitatea nr. 2: 10 minute

Scop: Să dobândească abilitățile necesare prevenirii consumului de droguri

Obiectiv:

La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să identifice motivele consumului de droguri la tineri.

Metoda:

Lucrul în grup, discuție facilitată

Materiale:

Fișa de lucru „Motivele consumului de droguri” foaie de flip-chart, foi de scris, marker

Desfășurare:

Elevii se împart în grupe de 5 - 7 persoane, fiecare grup primește ca sarcină să identifice motivele pentru care tinerii consumă droguri. Se realizează o listă comună cu motivele identificate de fiecare grupă de elevi. În continuare elevii vor formula alternative la comportamentul de consum de droguri pentru 3 dintre motivele enumerate.

6. Activitatea nr. 3: 10 minute

Scop: Să dobândească abilitățile necesare prevenirii consumului de droguri

Obiectiv:

La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să identifice consecințele consumului de droguri la tineri.

Metoda:

Lucrul în grup, discuție facilitată

Materiale:

foaie de flip-chart, foi de scris, marker

Desfășurare:

Elevii se împart în două grupe: un grup va prezenta efectele pe termen scurt ale consumului de droguri iar grupa a doua prezintă efectele pe termen lung ale consumului de droguri.

Argumentele pro și contra se notează pe un tabel pe foaia de flip-chart.

7. Concluzii și feed back: 5 minute

Elevii sunt rugați să scrie pe un post-it un gând , o emoție , o concluzie cu care pleacă de la această activitate.

BIBLIOGRAFIE:

Adriana Băban coordonator – „Consiliere educațională”, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere – Editura Asociația de Științe Cognitive din România, Cluj-Napoca, 2009

coord. Luminița Ciocar, Anca Oprea, Aura Dinu – „Exerciții de dirigenție” Ed. Atelier Didactic, 2014

Răducu A. – „Școala diriginților... sau De vorbă fără catalog”, Iași, Ed. ASS , 2006

coord. C. Bălan - „Educație pentru viața de familie suport de curs” 2012

NU-ȚI FUMA VIAȚA!

Prof. Stan Gabriela – Cristina

Liceul Tehnologic Bârsești, Târgu-Jiu, Gorj

CLASA: a X-a

UNITATEA ȘCOLARĂ:

DISCIPLINA: Consiliere și orientare

TEMA: Nu-ți fuma viața!

MODUL TEMATIC: Calitatea stilului de viață

COMPETENTE SPECIFICE:

5.1 Analizarea informațiilor, serviciilor și resurselor care promovează un stil de viață de calitate

5.2 Analizarea unor fenomene cu consecințe negative asupra vieții tinerilor și a stilului de viață sănătos

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

să identifice principalele cauze ale fumatului

să enumere cel puțin cinci efecte ale fumatului asupra persoanelor din jur

să conștientizeze efectele pe care le are fumatul asupra fumătorilor

să propună strategii de renunțare la fumat

RESURSE:

procedurale: brainstorming, studiul de caz, conversația, explicația, dezbaterea, expunerea, problematizarea;

materiale: chestionare, pliante, prezentări PowerPoint, filmul „Ce se întâmplă când fumăm?”, calculator, videoproiector;

forma de organizare: frontal, individual, pe grupe.

BIBLIOGRAFIE:

Alexandru Gheorghe ș.a., *Dirigenția și Consilierea – ghid metodologic*, Editura „Gheorghe Alexandru”, Craiova, 2006

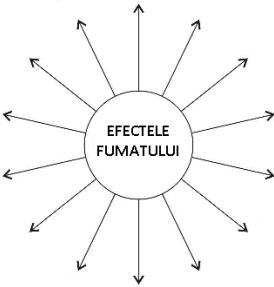
Nicoleta-Adriana Florea, Cosmina-Florentina Surlea, *Consiliere și orientare*, Editura Arves, Craiova

Gabriela Lemeni, Mircea Miclea, *Consiliere și orientare – ghid de educație pentru carieră*, Editura ASCR, Cluj.Napoca, 2004

Gabriela Lemeni, Anca Tărașu, *Consiliere și orientare – ghid de educație pentru carieră. Activități pentru clasele IX-XII/SAM*, Editura ASCR, Cluj.Napoca, 2004

Desfășurarea activității

Momentele lecției	Timp alocat	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor
Momentul organizatoric	2 min.	Asigură condițiile necesare desfășurării lecției și pregătește materialele necesare	Se așează în bănci și așteaptă începerea lecției
Captarea atenției	2 min.	Notează pe tablă citatul „Fiecare țigară fumată îți scurtează viața cu 8 minute!”	Citesc citatul și meditează asupra semnificației acestuia
Anunțarea temei și a obiectivelor	3 min	Anunță titlul și obiectivele operaționale ale lecției motivând necesitatea abordării unui astfel de temă la vârsta adolescenței	Urmăresc enumerarea obiectivelor
Dirijarea învățării	35 min	Solicită elevilor să se grupeze câte patru și să realizeze o listă cu motivele care pot determina tinerii să se apuce de fumat Înmânează fiecărei grupe de elevi câte un chestionar de evaluare a cunoștințelor referitoare la efectele fumatului și solicită completarea chestionarului respectiv Organizează o dezbatere privind efectelor fumatului, evaluând astfel cunoștințele de care dispun elevii Pentru a completa cunoștințele elevilor referitoare la efectele fumatului, profesorul propune vizionarea filmului „Ce se	Se așează în grupe de câte patru și enumeră posibile motive ale fumatului Completează chestionarul Participă la dezbatere Vizionează filmul.

		întâmplă când fumăm?" Solicită fiecărui grup de elevi elaborarea unei „Știri TV” privind unul dintre efectele fumatului Solicită elevilor să realizeze o listă cu cel puțin patru alternative la consumul de tutun Pentru fixarea cunoștințelor solicită copletarea unui organizator grafic de tipul: 	Colaborează pentru realizarea știrii. Un reprezentant al fiecărui grup prezintă „Știrea” elaborată Colaborează pentru întocmirea listei Completează organizatorul grafic solicitat de către profesorul diriginte
Realizarea feed-back-ului	5 min	Solicită răspuns la întrebarea: „Ce ați spune pentru a combate următoarele argumente: ... toată lumea fumează ... dacă fumezi, arăți că ești stilat ... nu știi să îți trăiești viața	Combat argumentele

		dacă nu fumezi ... și așa viața este scurtă. Măcar plăcerea de a fuma să o avem"	
Evaluarea activității	3 min	Solicită elevilor să folosească metoda „Hârtiei de 1 minut” pentru a preciza un lucru învățat și un comentariu referitor la cele învățate	Îndeplinesc sarcina solicitată

COLEGUL MEU AGRESIV

*prof. Mihaela Achiței
Școala Gimnazială Frăsuleni
Com. Victoria, jud. Iași*

Unitatea școlară: Școala Gimnazială Frăsuleni

Cadru didactic: prof. Mihaela Achiței

Clasa: a VII-a

Obiectul: Consiliere și orientare

Modulul: Comunicare și abilități sociale

Tema: „Colegul meu agresiv”

Scopul: Promovarea unor metode alternative pentru dezvoltarea unor comportamente dezirabile social;

Obiective de referință:

O₁: să aplice tehnici de autocontrol;

O₂: să distingă între comportamentul asertiv, pasiv și agresiv;

O₃: să demonstreze abilități de comunicare eficientă;

O₄: să explice importanța responsabilității sociale în diferite contexte.

Metode: conversația euristică, observația, explicația, dezbateră, brainstorming.

Forma de activitate: frontal, pe grupe.

Mijloace didactice: computer, TV, flip-chart, coli flip-chart, markere de diferite culori, coli A4.

Scenariul activității

Momentul organizatoric: (2 minute)

Se pregătesc materialele, se împarte colectivul în 4 grupe punându-i să extragă dintr-un coșuleț bilețele pe care au fost notate numerele grupelor, se distribuie markerele.

Captarea atenției: (5 minute)

Pentru început se anunță titlul și obiectivele lecției, apoi se face o scurtă introducere despre importanța eradicării în școală a violenței.

Psihologii consideră că această escaladare a violențelor s-ar datora, în primul și în primul rând, programelor de televiziune care abundă în producții cinematografice pline de violență, mass-media care difuzează zilnic știri în cadrul cărora sunt prezentate diferite fapte reprobabile.

Elevii sunt întrebați dacă în timpul vizionării programelor TV au întâlnit aspecte care să li se pară violente sau dacă în cadrul colectivului au avut conflicte care au dus la violență.

Desfășurarea activității: (35 minute)

Pe Patru coli de flip-chart se scriu mesajele – obiectiv: „Ce tipuri de comportamente poate avea o persoană?”, „Care sunt cauzele unui comportament violent?”, „Care sunt consecințele unui comportament violent?”, „Cum poate fi combătută violența”?

Fiecare lider al grupei va nota, sub fiecare întrebare răspunsul grupei sale.

Profesorul va îndruma elevii prin întrebări ajutătoare la găsirea unor răspunsuri cât mai apropiate de experiența școlară a lor, din experiența proprie a fiecărui copil încercând discret să identifice eventualele acte de violență din familii, sau din situații reale prezentate în mass-media.

Profesorul le va adresa câteva întrebări de genul:

- „Care sunt cauzele care-l conduc pe un elev la violență față de ceilalți semeni din jurul său, sau față de ceea ce se află în jurul său?”
- „Este violența o soluție?”
- „Care sunt consecințele pe care le ajung să le suporte cei care dau dovadă de un comportament violent?”
- „Identificați câteva soluții pe care elevul din film le-ar putea găsi pentru a-și rezolva problema?”
- „Ce trebuie să facem atunci când lângă noi se petrec fapte ce duc la violență verbală sau fizică?”
- „Ce alte soluții se pot lua pentru a combate violența între elevi?”
- „Care sunt caracteristicile comportamentului unei persoane, din punctul de vedere al relațiilor interpersonale?”

În continuare grupele de elevi, urmează să realizeze fiecare pe o coală de flip-chart, „portretul colegului agresiv” – o temă de lucru, care să determine conștientizarea de către elevi a aspectelor negative legate de ceea ce înseamnă „coleg agresiv”. Se încurajează astfel prezentarea de către elevi într-o formă originală a propriilor idei legate de fenomenul violenței în școală și nu numai.

Concluzii și aprecieri (3 minute)

Se concluzionează asupra ideii de combatere a violenței tocmai prin evitarea acelor acțiuni pe care elevii le-au prezentat ca stând la baza caracterului violent al unor elevi.

Se va insista asupra faptului că un comportament agresiv este distructiv și de cele mai multe ori cu consecințe grave.

De asemenea, va fi subliniat faptul că un comportament violent nu duce la rezolvarea problemei ci chiar atrage altele.

Personal, am remarcat că la plecarea mamelor în străinătate cei mai mulți elevi au schimbări majore de comportament, fiind tentați să adopte un comportament violent. Nu același lucru se întâmplă când cel care pleacă este tatăl. Ce mi se pare grav este că la revenirea mamelor comportamentul agresiv nu încetează ci parcă se acutizează.

Evaluarea grupelor (3 minute)

Acordarea de diplome: locul I, II, III și mențiune.

PREVENIREA VIOLENȚEI ÎN ȘCOALĂ

Prof. Vișan Ionela

Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București

DISCIPLINA: Consiliere psihopedagogică

TEMA: Prevenirea violenței în școală

CLASA: a IX

DURATĂ: 50 minute

COMPETENȚA GENERALĂ:

Creșterea nivelului de siguranță și securitate în școală prin prevenirea și diminuarea agresivității și violenței în rândul elevilor.

COMPETENȚE SPECIFICE :

La finalul activității elevii vor fi capabili să:

C1: Înțeleagă și să explice noțiunile de agresivitate și violență

C2: Să identifice forme ale agresivității și violenței.

C3: Să descopere și să analizeze cauze ale agresivității și violenței.

C4: Să participe activ și conștient la activitățile propuse.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE: dezbateră, studiul de caz, brainstorming, descrierea, conversația.

MATERIALE NECESARE: video-proiector, calculator, flip-chart, fișe de lucru, coli de hârtie, bandă adezivă, markere (culori vii);

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

1.Moment organizatoric: 3 minute;

Salutul, asigurarea climatului necesar bunei desfășurări a activității, pregătirea video-proiectorului și a materialului de prezentat, a fișelor de lucru și chestionarelor.

2.Captarea atenției: „PUNTEA” 5 minute;

Scop: Participanții vor avea un tonus ridicat, vor fi bine-dispuși și motivați pentru sesiunile care urmează.

Materiale: Sfoară

Desfășurare: Așezați sfoara derulată dintr-un colț în altul al camerei, pe diagonală. Rugați participanții să se așeze pe hârtie, unul lângă altul. Hârtia reprezintă puntea, iar de o parte și de alta sunt crocodili, așa că, fără să rupă „puntea” și fără să vorbească (doar prin semne se pot ajuta),

trebuie să se ordoneze după ziua și luna de naștere, de la stânga la dreapta (stânga reprezintă ianuarie, iar dreapta decembrie).

După ce s-au ordonat întrebați-i pe fiecare data de naștere și felicități-i dacă s-au așezat în ordine crescătoare a datelor.

3 .Anunțarea temei: 2 minute;

Se anunță tema activității și obiectivele propuse. (POWER POINT).

Materiale: calculator, proiector.

Desfășurarea activităților: 30 minute

4.Activitatea nr. 1 „Privire generală asupra violenței umane” - 5 minute

Scop: Prevenirea și diminuarea agresivității și violenței în rândul elevilor.

Obiectiv: La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să identifice caracteristicile generale asupra agresivității și violenței.

Metoda: Prezentare PPT, discuție facilitată

Materiale: calculator, proiector, foaie de flip-chart, foi de scris, marker

Desfășurare: Elevii sunt atenți la prezentare și intervin pentru clarificarea neclarităților.

5.Activitatea nr. 2:” TIPURI DE VIOLENȚĂ ” - 15 minute

Scop: Diminuarea agresivității și violenței în rândul elevilor.

Obiectiv: La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să identifice forme ale agresivității și violenței, să descopere și să analizeze cauze ale agresivității și violenței.

Metoda: Studiul de caz, discuție facilitată

Materiale: Fișa de lucru nr. 1 „Sudiu de caz.

Desfășurare: Se prezintă de către un elev Studiul de caz; se centralizează ideile exprimate în urma dezbaterii.

6.Activitatea nr. 2- FORME DE MANIFESTARE A VIOLENȚEI - 15 minute

Scop: Diminuarea agresivității și violenței în rândul elevilor.

Obiectiv: La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să identifice caracteristicile relațiilor virtuale

Metoda: Studiul de caz, discuție facilitată

Materiale:Fișa de lucru nr. 1 „Sudiu de caz.

Desfășurare: Se prezintă de către un elev studiul de caz; se centralizează ideile exprimate în urma dezbaterii.

7. Concluzii și feed back: 5 minute

Elevii sunt rugați să scrie pe un post-it un gând, o emoție, o concluzie cu care pleacă de la această activitate.

Fișa de lucru nr. 1 – „Privire generală asupra violenței umane”

Violența este o realitate proprie naturii umane dar și a celei animale. Natura umană include în structura ei violența. Ceea ce se încearcă să se schimbe este atitudinea față de violență, devalorizarea ei treptată prin conștientizarea consecințelor ei negative, nedezirabile, și, implicit, creșterea controlului pulsionilor violente și structurarea unui răspuns: nu violenței!

DEFINIRE:

ansamblul de conduite ostile de distrugere, negare sau umilire a unei ființe sau lucru, investite cu semnificație de către agresor și care reprezintă pentru el o provocare;

accent pe intenție: orice act care are ca intenție producerea unui prejudiciu, a unor răniri și daune țintei vizate;

DELIMITĂRI:

conduita boxerului;

conduita indiferență, pasivă, refuzul ajutorului, tachinare, ironie;

otrăvirea lentă;

conduita de autoapărare;

conduita de afirmare în viața socială, școlară, profesională, politică, în concurență cu semenii;

comporament agresiv: autoagresiunea, autoviolența și heteroagresiunea, heteroviolența;

Fișa de lucru nr. 2 - „Sudiu de caz”

Bogdan, elev în clasa a XI-a, a fost un elev bun. Părinții lui sunt ingineri și locuiesc toți într-un apartament de bloc. Bogdan s-a împrietenit cu niște băieți care se adunau în spatele blocului lui, aveau bani și erau lăsați la voia întâmplării de către părinți. Treptat, notele lui au scăzut, situația la învățătură a devenit chiar dramatică, avea multe absențe, a început să fie distrat și a slăbit mult. Au început să dispară bani din casă, iar mama a realizat că el se droga. Cu chiu cu vai a intrat la facultate, dar nu s-a dus aproape deloc. Din casă au continuat să dispară lucruri, iar o fată vecină cu el i-a spus mamei că l-a invitat la ea, el neavând cheia de

la apartament, observând apoi că i-a dispărut portofelul. Îl bănuia pe Bogdan dar nu avea dovezi. Tatăl a aflat de la mama despre situația fiului său, a început să bea, s-a pensionat medical și a devenit violent. Părinții își reproșau unul altuia situația fiului lor. Când în casă nu au mai rămas decât paturile și niște farfurii, el a decis să-l dea afară pe Bogdan, în urma unor discuții și bătăi, s-a certat apoi și cu soția sa, ajungând chiar la bătaie. Bogdan a dispărut, iar la câteva zile a venit poliția să anunțe pe părinți ca fiul lor a furat și a traficat droguri, fapt pentru care a fost reținut.

DEZBATERE:

analiza cauzelor care au dus la situația personajului de mai sus;
înțelegerea situațiilor- comunicării din familie;
cum putem cunoaște consecințele negative ale comportamentului aditiv și cum îl putem preveni?
relația între droguri și violență;
rolul grupului și al presiunii în adoptarea unor comportamente nedizercabile, adesea autodistructive;
indicați cum ați fi procedat în situația părinților?
câte tipuri de violență pot fi identificate în acest caz?

Fișa de lucru nr. 3 - „Sudiu de caz”

Alin este un copil liniștit, de 11 ani, dar tatăl său este alcoolic și el simte că atmosfera de acasă este tensionată. Tatăl său este mereu la cărciumă și nu se ocupa deloc de familie. Mama lui se simte foarte nenorocită și nu știe cum să se mai descurce cu banii. Aflând că tatăl i-a luat alocația și s-a dus să bea banii, Alin, într-o clipă de deznădejde, nevăzând nicio urmă de speranță, își ia viața spânzurându-se.

Violeta vine de la serviciu târziu, seara. Ea locuiește într-un bloc; într-o seară, venind grăbită spre casă, nu a observat că este urmărită de un tânăr. În momentul în care își caută cheia în geantă, acesta s-a repezit la ea, a îmbrâncit-o și a lovit-o, smulgând-i geanta, în care avea banii și un telefon mobil.

Aaliza situațiilor prezentate:

Ce ar fi trebuit să facă Alin?

Există copii în situații de risc de a-și produce lor înșși rău și cum ar putea fi evitate aceste drame?

Cine este răspunzător de tentativa de sinucidere a lui Alin?

Este tâlhăria o formă de violență? Dacă Violeta era doar amenințată și nu lovită mai putem vorbi despre violență?

Comparați cele două cazuri. Există asemănări și deosebiri între cele două situații? Care caz vi se pare mai grav prin urmările lui?

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual.

BIBLIOGRAFIE:

Badea Elena – „Consilierea psihologică” - Editura Orion, București 1999

Adriana Băban coordonator – „Consiliere educațională”, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere – Editura Asociația de Științe Cognitive din România, Cluj-Napoca, 2009

coord. Luminița Ciocar, Anca Oprea, Aura Dinu – „Exerciții de dirigenție” Ed. Atelier Didactic, 2014

Răducu A. – „Școala diriginților... sau De vorbă fără catalog”, Iași, Ed. ASS , 2006

coord. Gabriela Lemeni, Anca Tatar – „Ghid de educație pentru carieră” Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2004

coord. Simona Zamfir - „Prevenirea abuzului de droguri - Caietul elevului” Editura Speed promotion, București, 2006

CINE SUNT EU?

GEORGESCU MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 RM. VÂLCEA – JUD. VÂLCEA

Clasa: a V-a

Obiectul: Consiliere și orientare

Tema: "Cine sunt eu?"

Tipul activității: Consiliere de grup

Competența generală: dezvoltarea conștiinței de sine și a atitudinilor pozitive față de propria persoană

Competențe specifice:

O1 - să identifice caracteristici personale și caracteristici ale colegilor;

O2 - să sesizeze deosebiri și asemănări între oameni și modul în care aceștia sunt unici;

O3 - să evidențieze efectele unei păreri pozitive sau negative despre propria persoană;

O4 - să identifice modalități de dezvoltare a imaginii de sine.

Strategii didactice: de tip expositiv, de tip dialogat, bazate pe activitatea independentă a elevilor.

Metode și procedee didactice: problematizarea, argumentarea, brainstorming

Forme de organizarea a activității elevilor: frontală, pe grupe, individuală

Mijloace de învățământ: fișe de lucru, flip-chart

Bibliografie:

Băban, A. (coord.) (2001). *Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca;

Băban, A., Petrovai, D., Lemeni G. (2002). *Consiliere și orientare. Ghidul profesorului*, Ed. Humanitas Educațional, București;

Alba, A., Balaci, I., Erdei, I., Harasemiuc, O., Velciov, N., (2003). *Cinci pași pentru cariera mea! Ghid pentru profesori*, Ed. BIC ALL, București.

	C3	Acum vom trece la alt exercițiu- pe grupe de câte 4 (anexa2).	Elevii completează fișa, împărțiți în grupuri.		
4. Desfășurarea activității	C1	Se împarte prima fișă „Cine sunt eu?" (anexa 1). După completarea fișei, câțiva elevi citesc răspunsurile. Pe marginea răspunsurilor se poartă o discuție despre asemănările și deosebirile dintre oameni, despre unicitatea fiecărei persoane. Pentru a ne cunoaște și mai bine, uneori, vom ține cont și de părerea celor din jur. Ei văd ceea ce noi nu	Elevii completează fișele. Câțiva elevi citesc răspunsurile.	munca independen tă	Scrisă
	C2	vedem la propria persoană. Din păcate, se întâmplă de multe ori ca persoanele din jurul nostru să aibă o părere greșită despre noi etc. Și toate aceste lucruri ne influențează modul în care ne percepem. Noi suntem însă valoroși, indiferent de modul în care ne văd cei din jur.	Elevii sunt atenți la explicații și rețin că sunt valoroși.	explicația	orală
	C3	Acum vom trece la alt exercițiu- pe grupe de câte 4 (anexa2).	Elevii completează fișa, împărțiți în grupuri.		

	C4	Se discută răspunsurile accentuându-se faptul că există diferențe și asemănări între oameni. Toate acestea conferă unicitate persoanei. Urmează completarea următoarelor fișe de lucru (anexa 3) <i>Ce gândesc oamenii care au o părere bună despre ei înșiși?</i> „Pot să fac acest lucru”. „Mă descurc singur”. „Dacă nu mă descurc singur cer ajutor”. „Sunt convins că pot să fac acest lucru”. „Îmi place de mine așa cum sunt”. „Sunt supărat când vorbești așa cu mine”. „Pot să îmbunătățesc anumite aspecte referitoare la mine”. <i>Ce gândesc oamenii care au o părere mai puțin bună despre ei înșiși?</i> „Nu sunt bun de nimic”. „Nu sunt în stare să fac nimic”. „Nu am nicio calitate”. „Nu mă place nimeni”. „Nu mă interesează că am luat nota 4 la...” „Nu stiu cum să rezolv problema”. „Nu pot să învăț”. „Dacă cineva mă critic, înseamnă că sunt prost și ridicol”. <i>În final, fiecare elev își va face propriul „Afiș publicitar” (anexa 4).</i>	Cate un elev desemnat de grup citește răspunsul. Elevii completează fișamunca alegând ceea ce li se potrivește din propozițiile enumerate.	dialogul scrisă	
5. Obținerea performanței		Identificați pe fișe câte trăsături pozitive ați ales fiecare. Concluzii: Fiecare personalitate are puncte tari și puncte slabe. Oamenii identifică mai ușor calitățile decât punctele slabe. Imaginea de sine este o trăsătură fundamentală a personalității noastre. Respectul de sine este abilitatea de a gândi pozitiv despre tine.	Elevii numără calitățile alese și stabilesc cât de mult li se potrivește.	explicația reflecția	orală
6. Asigurarea feed-back-ului		Exercițiu de destindere în final. Fiecare participant scrie un cuvânt pe un bilețel prin care descrie activitatea de azi.	Fiecare elev scrie cuvântul potrivit bilețel.	munca independentă	scrisă

FIȘĂ DE ACTIVITATE

Se dă următoarea listă de afirmații.

Citiți cu atenție fiecare afirmație.

Pot să îmbunătățesc anumite aspecte referitoare la mine. Nu pot să învăț. Sunt supărat când vorbești așa cu mine. Nu stiu cum să rezolv problema. Îmi place de mine așa cum sunt. Nu am nicio calitate. Mă gândesc cum să rezolv problema. Mă descurc singur.	Pot să fac acest lucru. Dacă nu mă descurc singur, cer ajutor. Nu sunt bun de nimic. Sunt convins că pot să fac acest lucru. Nu mă interesează că am luat nota 4 la... Nu pot să învăț. Dacă cineva mă critică, înseamnă că sunt prost și ridicol.
--	--

După ce ați înțeles sensul acestor propoziții, selectați-le în două categorii, în următorul tabel:

Nr. crt.	Aspecte care definesc o persoană cu o părere bună despre ea însăși	Nr. crt.	Aspecte care definesc o persoană cu o părere mai puțin bună despre ea însăși
1.		1.	
2.		2.	
3.		3.	
4.		4.	
5.		5.	
6.		6.	
7.		7.	
8.		8.	
9.		9.	
10.		10.	

Comentați cele două categorii identificate.

AȘA SUNT EU!

prof. inv. primar, Raizu Alina - Nadia
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

CLASA A IV – A

DISCIPLINA: Consiliere și orientare

TEMA: **Așa sunt eu!**

OBIECTIV CADRU: dezvoltarea unei atitudini pozitive față de sine
ca persoană unică și valoroasă

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ: analizarea componentelor dezvoltării
personale

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

să exprime datele de identificare ale propriei persoane;

să identifice interesele, preferințele, aspirațiile privind dezvoltarea
personală;

să evalueze punctele tari și punctele slabe, interesele, abilitățile personale.

STRATEGII DE REALIZARE

METODE ȘI PROCEDEE: exercițiul de spargere a gheții, explicația,
dezbateră, chestionarul, conversația, brainstorming-ul, jocul de rol.

RESURSE:

psihologice – motivația activității

de timp – 45 minute

materiale: chestionare, markere, carioca, fișe de lucru, fișe de evaluare

MODALITĂȚI DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII:

frontal

individual

pe grupe

DESFAȘURAREA ACTIVITĂȚII

MOMENTELE LECȚIEI	ACTIVITATEA ÎNVĂȚĂTORULUI	ACTIVITATEA ELEVILOR
I. Moment organizatoric	- asigură o ambianță plăcută în clasa de elevi - împarte ecusoane elevilor - citește motto- ul: ”Îndrăznește să devii ceea ce ești! Există posi- bilități minunate în fiecare ființă. Convinge-te de forța	- fiecare elev scrie pe ecuson “Așa sunt eu!” și îl pune în piept - se comentează motto-ul

[illegible]

	apreciază oamenii - două lucruri pe care doriți să le schimbați la voi - două obiective de viitor - două lucruri pe care le aduceți într-o prietenie	
V. Dezbateră	- se cere elevilor să-și prezinte fișele nr. 1 și 2 - se analizează fișele și se trag concluzii	- elevii își prezintă fișele cu datele cerute
VI. Evaluarea	- se vor forma 4 grupe de elevi - se cere grupelor să alcătuiască „ Portretul elevului model ”	- se împart elevii în grupe - își aleg liderul de grup - fiecare grupă realizează sarcina - se premiază grupa câștigătoare

FIȘA NR. I

AFLUENȚII FLUVIULUI

“Afluenții fluviului,,

- desenați cursul unui fluviu;
- desenați patru râuri, afluenți ai fluviului și mai multe pâraie care să se verse în fiecare râu;
- în dreptul fiecărui râu notați câte una din întrebările:

Cine sunt eu?

Ce-mi place?

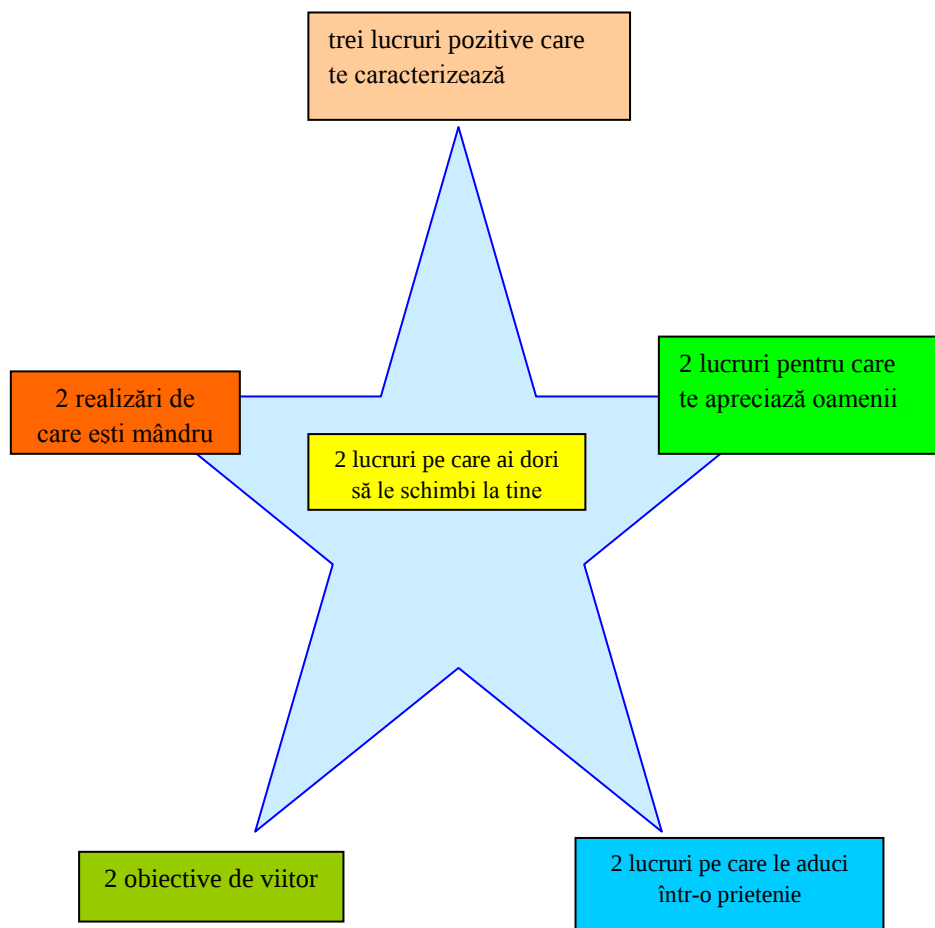
Ce nu-mi place?

Cum sunt eu?;

- imaginați-vă că sunteți într-o barcă care navighează pe acel fluviu;
- răspundeți la întrebări când ajungeți în dreptul fiecărui râu.

FIȘA NR. 2

STEUA RESPECTULUI DE SINE

EFECTELE DISCRIMINĂRII ASUPRA ELEVILOR

Prof. Grosu Mădălina Mirela
Liceul Tehnologic „Dimitrie Guști” București

DATA: 10.05.2015

CLASA: a XI-a

DISCIPLINA: Consiliere și orientare

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: Stil de viață sănătos

SUBIECTUL LECȚIEI: Efectele discriminării asupra elevilor

TIPUL LECȚIEI: mixtă

DURATĂ: 50 minute

OBIECTIV GENERAL: Formarea unei atitudini pozitive față de diferențele dintre indivizi, prin conștientizarea efectelor discriminării asupra acestora.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

O1: Să cunoască sensul cuvintelor „stereotip”, „prejudecată”, „discriminare”.

O2: Să găsească criterii discriminatorii ce funcționează în societatea românească.

O3: Să identifice factorii care contribuie la formarea comportamentelor discriminatorii.

O4: Să adopte atitudini empatică față de persoanele diferite de ei .

O5: Să dezvolte metode de evitare a discriminării.

O6: Să identifice efectele discriminării asupra oamenilor.

STRATEGII DIDACTICE:

metode și procedee: Conversația, Brainstorming, Fișe de lucru, Expunerea, Explicația, Studiul de caz

material didactic: materiale: coli, markere, foi flipchart, coli colorate.

forme de organizare: frontală, individuală, pe grupe

Secvențele lecției	Conținut didactic	Metode și procedee	Forme de evaluare
Moment organizatoric	Se verifică prezența elevilor și existența resurselor materiale. Realizarea unei	Conversația	

	ambianțe specifice lecției.		
Captarea și orientarea atenției	Sunt pregătite 2 pachete surpriză: unul cu aspect urât, iar celălalt cu aspect frumos. Înăuntrul primului pachet va fi o prăjiturică iar în cel de-al doilea o gumă. Elevii sunt rugați să își aleagă un cadou și să explice de ce face această alegere.	Dezbattere	Aprecieri verbale
Anunțarea temei și obiectivelor	Se scrie pe tablă subiectul lecției și sunt precizate obiectivele sub forma planului de lecție. Elevii notează pe caiet temă și planul lecției.	Prezentare frontală	
Reactualizarea și verificarea cunoștințelor anterior înșușite	Se verifică lecția anterioară: „ Atitudini față de noi și față de ceilalți „ prin întrebări ca : - Definiți noțiunea de atitudine . - Ce tipuri de atitudini cunoașteți ? - De ce sunt importante atitudinile?	Discuții dirijate	Evaluare inițială criterii: completitudinea răspunsurilor
Dirijarea învățării	Se va reveni la exercițiul alegerii , se va explica jocul și ce s-a urmărit în realizarea lui. Este o tendință normală a creierului de a organiza informațiile	Prezentare teoretică	Concentrarea atenției

	pe care le primim în categorii. Aceasta este stereotipia. Vor fi explicate noțiunile de stereotip și prejudecată. Utilizând fișa “<i>Care-i diferența ?</i>” se va face legătura între stereotip și prejudecată, ca atitudini negative și comportamentul de discriminare. Discriminarea reprezintă tratamentul diferențiat (excludere, restricție, preferință) aplicat unei persoane sau grup de persoane, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, apartenență la o categorie socială defavorizată care are ca scop încălcarea drepturilor omului. Informare privind existența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a cărei activitate se bazează pe Legea 324/2006		
--	--	--	--

	discriminare, sub formă de viermișori În jurul copacului vor fi lipite efectele discriminării, sub formă de frunze care cad. În peisaj vor fi lipite zonele în care întâlnim discriminarea sub formă de nori . Ei vor împărtăși colegilor ideile lor și le vom completa cu idei noi.	Discutarea exemplelor	Comentariu informativ
	Activitate "Tu cu cine ți-ar plăcea să locuiești?" 1.Voi desena pe o coală de flipchart o casă 2.Voi citi povestea familiei Ionescu. 3.Participanții sunt rugați să își imagineze că sunt David și trebuie să aleagă 3 chiriași din lista de mai jos.Pentru acest lucru au la dispoziție 5 min. 4.După ce toți participanții au ales individual, clasa va fi împărțită în 4 grupuri a câte 5 persoane. 5.Ei sunt rugați ca în grupul din care fac parte să hotărască asupra a 3 participanți. Procesare- Întrebări :	Exercițiu de conștientizare Activitate pe grupuri	Implicarea activă a elevilor

	Alegerile voastre au corespuns cu cele ale colegilor? Cum a fost să alegeți cei trei chiriași? De ce ați ales acești 3 chiriași? Cum credeți că se întâmplă în viața de zi cu zi		
	Elevii vor primi, prin tragere la sorți a unui mesaj, o metodă de a evita discriminarea pe care o vor citi la sfârșitul jocului .	Exercițiu	
Asigurarea feedback-ului	Elevii sunt rugați să completeze fișa de evaluare - "<i>Ce am învățat azi?</i>" cu : 3 termeni (concepte) din ceea ce au învățat; 2 idei pe care ar dori să le aplice și 1 o pricepere pe care consideră ei că au dobândit-o în urma activității.	Tehnica 3-2-1	

BIBLIOGRAFIE:

- Cucoș, Constantin (2000). *Educația-dimensiuni culturale și interculturale*, Polirom, Iași.
- Cozma, Teodor [coord.] (2001). *O nouă provocare pentru educație interculturală*, Polirom, Iași.
- N.C. Matei (1981). *Psihologia relațiilor morale interpersonale*, Editura Scrisul Românesc, București.

**„NOI SUNTEM EGALI”
DINCOLO DE ROZ ȘI BLEU. SĂ DISCUTĂM DESPRE
STEREOTIPURI ȘI PREJUDECĂȚI DE GEN!**

Mazga Doina

Liceul „Ștefan Procopiu” – Vaslui, România

DATA: 22.01.2014

CLASA: XII C,A,I,F, XI H

ȘCOALA: Liceul „Ștefan Procopiu” – Vaslui, România

PROFESORI: MAZGA DOINA

ARIA CURRICULARĂ: CONSILIERE ȘI ORIENTARE

Titlul activității: Dincolo de roz și bleu. Să discutăm despre stereotipuri și prejudecăți de gen!

Numărul de participanți: 26 participanți

Scopul activității: Identificarea și analizarea stereotipurilor de gen.

Obiectivele specifice/concrete ale activității:

definirea unor termeni și expresii precum stereotipuri de gen, roluri de gen, discriminare, egalitate de gen, prejudecăți de gen, identitatea de gen etc.;

recunoașterea stereotipurilor de gen în atitudinile și comportamentele proprii, dar și ale celorlalți;

identificarea efectelor stereotipurilor asupra societății și indivizilor;

minimalizarea stereotipurilor față de celălalt gen și implicarea în promovarea conceptului egalității de gen;

încurajarea gândirii critice și a reflecției în legătură cu stereotipurile de gen;

RESURSE:

Procedurale: brainstorming, exercițiul, explicația, conversația, jocul didactic, învățarea prin cooperare, problematizarea, observarea.

Materiale: coli de flip-chart, flip-chart sau tablă, videoproiector, markere, o minge.

Descrierea etapelor activității:

Exercițiul 1: Exercițiu de spargere a gheții: ”Îmi place să fiu femeie/bărbat deoarece ...” (5-10 minute)

Participanții vor fi așezați în cerc. Pentru desfășurarea exercițiului este necesară o minge. Participantul care prinde mingea trebuie să menționeze

un argument pentru care îi place că este femeie(fata) sau bărbat (baiat), după care va arunca mingea următorului participant.

În timpul exercițiului, unul dintre participanți va nota răspunsurile. Astfel, la sfârșitul exercițiului, participanții vor fi întrebați dacă **argumentele menționate se pot aplica ambelor sexe, sau doar femeilor sau doar bărbaților.**

Concluzii:

Ce înseamnă egalitatea de gen? **Egalitatea de gen** se referă la corectitudinea tratamentului în funcție de gen, un comportament echivalent în ceea ce privește drepturile, responsabilitățile și oportunitățile.

Care credeți ca este tema activității noastre de astăzi?

Participanții vor viziona filmul de animație referitor la diferențele dintre bărbați și femei realizat de Bozzetto. Filmul se găsește pe youtube: http://www.youtube.com/watch?v=x7QMoudKDGg&feature=player_embedded

Femei vs. Bărbați (Acționează ca o femeie/bărbat) (25-30 minute)

Participanții vor fi încurajați să-și exprime părerile despre cum acționează bărbații și femeile în următoarele contexte: sosirea acasă, comunicarea, vizionarea unui film romantic, călătoria de afaceri, dieta/cura de slăbire, întâlnirea cu iubitul/iubita, metodele de seducție, mersul la toaletă, geanta, cumpăraturile, partenerul ideal.

Subiect	Femei	Bărbați
Sosirea acasă		
Comunicarea		
Vizionarea unui film romantic		
Călătoria de afaceri		
Dieta/cura de slăbire		
Întâlnirea cu iubita/iubitul		
Mersul la toaletă		
Geanta		
Cumpărăturile		

Discuții: Ce înțelegeți prin stereotipuri de gen? Dar prin prejudecăți de gen? De ce avem stereotipuri de gen? Care sunt consecințele stereotipurilor asupra vieții tale?

Concluzii:

Stereotipurile de gen reprezintă un set de convingeri și opinii referitoare la caracteristicile femeilor și ale bărbaților, la calitățile presupuse ale feminității și masculinității. Stereotipurile ne spun cum sunt femeile și bărbații și ne indică cum ar trebuie să fie și să acționeze.

Prejudecățile de gen reprezintă idei preconcepute care determină etichetări din perspectiva a ceea ce este stabilit ca fiind admis sau respins, întrucât o persoană este bărbat sau femeie.

Ce consecințe au stereotipurile de gen? Stereotipurile de gen duc la discriminare care poate avea consecințe negative pe termen lung, pot limita dezvoltarea personală și profesională a unei persoane (pentru că această persoană își construiește scenariul de viață în funcție de stereotipurile și rolurile de gen), pot determina o persoană să-i judece pe ceilalți din prisma stereotipurilor și prejudecăților de gen, neținând cont de particularitățile individuale ceea ce conduce la opinii greșite despre persoana respectivă.

EVALUAREA ACTIVITĂȚII.

CINE SUNT EU?

prof. Georgeta Tifor,
Colegiul Național „Iosif Vulcan”, Oradea

ALGORITM INTRODUCATIV:

Unitatea de învățământ: Colegiul Național "I. Vulcan" Oradea

Data: 5 octombrie 2014

Clasa: a II-a

Institutor: Georgeta Tifor

Obiectul: Consiliere și orientare

Unitatea de învățare: Autocunoaștere

Subiectul: Cine sunt eu?

Tipul lecției: de învățare

Obiectiv general:

dezvoltarea capacității de autocunoaștere și a atitudinii pozitive față de sine

Obiective operaționale:

- O1 - să utilizeze în contexte diferite numele lor propriu;
- O2 – să înțeleagă necesitatea utilizării numelor proprii și a actelor de identitate;
- O3 – să formuleze asemănări și deosebiri între persoane pe baza unor criterii ca: nume, înfățișare, vârstă, preferințe;
- O4 – să prezinte date despre propria persoană.

Strategii didactice:

Resurse procedurale (metode și procedee):

- M1 explicația
- M2 conversația
- M3 jocul de rol
- M4 povestirea
- M5 ciorchinele
- M6 exercițiul

Resurse materiale:

- m1 imagini ale unor persoane
- m2 fișă cu ciorchinele
- m3 volum de povestiri
- m4 diferite acte de identitate
- m5 fișă de evaluare

Forme de organizare: frontală, individuală, în grup

Resurse umane: 25 elevi

Resurse de timp: 45 minute

Forme și strategii de evaluare: observare sistematică, aprecieri verbale, evaluare formativă

DESFĂȘURAREA LECȚIEI:

Nr crt	Secvențe pedagogice	Activitatea cadrului didactic	Activitatea elevului	Resurse procedurale	Resurse materiale	Metode de evaluare
1	Organizarea colectivului pentru lecție	-asigurarea materialelor necesare desfășurării lecției; -stabilirea ordinii și disciplinei în clasă;	-își pregătesc materialele necesare			
2	Pregătirea psihologică	-se va realiza prin lecturarea povestirii „Necunoscut la adresă” de M. Sântimbreanu; -se va deduce de ce nu se întâlnesc cei doi copii	-ascultă povestea cu atenție -vor constata că numele persoanei este foarte important pentru asigurarea comunicării între oameni	M4 M2	m3	
3	Anunțarea subiectului și a obiectivelor	-se precizează tema și obiectivele				
4	Dirijarea	1.Conversație	-precizează	M2		

		-se va evidenția faptul că sunt diferiți, dar au aceleași îndatoriri, aceleași scopuri, se ajută și se respectă între ei	religia, preferințe etc.			
6	Evaluarea	-se va realiza prin rezolvarea sarcinilor de lucru din fișă (anexa 2)	completează fișa	M6	m5	evalua-re formati-vă
7	Analiza și aprecierea activității	-se fac aprecieri colective și individuale privind desfășurarea activității				apreci-eri verbale

Bibliografie:

Sântimbreanu, Mircea – „Recreația mare”, Ed. Ion Creangă, București, 1987;
 *** „Atlasul lumii în imagini” Ed. Aqvila, Oradea, 2000;
 Moscovici, Sergiu – „Psihologia relațiilor cu celălalt”, Ed. Polirom, Iași, 1998.

ACCIDENTELE RUTIERE – ACCIDENTE ALE VIEȚII

Profesor Bucur Magdalena Iuliana
Colegiul Național "Ienăchiță Văcărescu"
Târgoviște, județul Dâmbovița

Clasa: a XI-a

Obiectul: Consiliere și orientare

Modulul: Calitatea stilului de viață

Subiectul lecției: Accidentele rutiere – accidente ale vieții

Scopul lecției: dezvoltarea unui comportament responsabil în vederea prevenirii accidentelor rutiere

Obiective operaționale: Elevii vor fi capabili:

să identifice factorii care pot conduce la producerea accidentelor rutiere

să identifice efectele produse de accidentele rutiere

să propună soluții pentru evitarea producerii accidentelor de circulație

Metode și procedee didactice: conversația euristică, explicația, problematizarea

Mijloace de învățământ:

Fișa de lucru 1 – texte & sarcini de lucru

Fișa de lucru 2

Imagini care prezintă accidente rutiere

Desfășurarea lecției

1. Captarea atenției

Profesorul le prezintă elevilor statistici privind accidentele rutiere.

Organizația Națiunilor Unite: *În anul 2000, 1.260.000 de oameni au murit în accidente de circulație reprezentând 2,2% din totalitatea deceselor și 25% din decesele provocate de accidente în general (cauza principală a deceselor pentru persoanele cu vârsta între 15 și 44 ani și pe locul 9 pentru toate categoriile de vârstă). Proгноza OMS pentru 2020 indică trecerea accidentelor de circulație de pe locul 9 pe locul 3 la cauza deceselor, după sinucideri și afecțiuni cardiovasculare.* În continuare, profesorul le prezintă elevilor o serie de imagini reprezentând accidente rutiere și le cere să sugereze posibile cauze ale acestor accidente.

Elevii notează sugestiile pe fișa nr. 2, apoi își prezintă propunerile colegilor.

Durata: 5 min

2. Enunțarea scopului

Profesorul îi informează pe elevi că vor discuta în continuare despre cauzele și consecințele accidentelor rutiere.

Durata: 1 min

3. Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării

Elevii se grupează astfel încât să existe un număr de 3 grupuri.

Fiecare grup primește o sarcină de lucru specifică textului dat.

Fișa de lucru 1 – Text 1

Citiți textele de mai jos și rezolvați sarcina de lucru:

Identificați cauzele producerii accidentelor rutiere prezentate

Sâmbătă, în numai câteva ore, în județ au fost consemnate trei accidente, în urma cărora două persoane au ajuns la spital. Cel mai grav dintre acestea a avut loc pe drumul național Botoșani-Săveni, când un tânăr din Botoșani, Andrei D. de 18 ani, aflat la volanul unui Audi A4 împrumutat, a pierdut controlul mașinii, pe fondul neadaptării vitezei la carosabilul ud. Intrat în derapaj, autoturismul a ieșit de pe șosea, a izbit un copac, a ricoșat în al doilea, după care s-a oprit în șanț. În urma accidentului, șoferul și un pasager din autoturism, Beniamin I. de 18 ani, au ajuns la Urgențe.

Luni, 20 Octombrie 2014 (12:24:43)

Doi tineri fără permis de conducere au provocat două accidente rutiere duminică, după care au părăsit locul faptei, în ambele cazuri mașinile conduse de aceștia izbindu-se în garduri. Duminică dimineața, la ora 06.01, pe DN 2E, în interiorul comunei Păltinoasa, un localnic de 23 ani, fără permis de conducere, în timp ce conducea un autoturism, într-o curbă la stânga nu a adaptat viteza și a intrat într-un gard, după care a părăsit locul faptei. În urma impactului, un tânăr de 19 ani din localitate, pasager în autoturism a fost rănit ușor. În al doilea caz o patrulă din cadrul Secției 4 Poliție Rurală Gălănești a fost sesizată duminică seară despre faptul că un autoturism a intrat în gardul locuinței unei femei din comuna Frățăuții Vechi, după care a părăsit locul accidentului. Din cercetări, polițiștii au stabilit faptul că autoturismul a fost condus de un tânăr de 19 ani, din municipiul Rădăuți. Cu ocazia verificărilor în baza de date, polițiștii au stabilit faptul că tânărul nu deține permis de conducere, iar numărul de înmatriculare provizoriu este expirat din 23.09.2014.

Fișa de lucru 1 – Text 2

Citiți textul de mai jos și rezolvați sarcina de lucru:

Ce aspecte psihologice ale tinerilor pot conduce la producerea accidentelor rutiere?

Faptul că șoferii tineri se clasează pe primul loc în topul vinovaților de accidente mortale pe șosele poate fi explicat prin nevoia acestora de afirmare, de confirmare în ochii celorlalți, spun psihologii. *"(...) în primul rând explicația stă în lipsa de experiență a tinerilor, dar și distragerea atenției șoferilor de către alți tineri de vârsta lor cu care aceștia se află în mașini sau de fete pe care vor să le impresioneze. E nevoia de confirmare, nevoia de a brava, de a demonstra ceva celorlalți. De aici apar și excesul de viteză și manevrele periculoase. Se află în ciclul de viață copil – adult, când nu sunt suficient de pregătiți pentru a conduce mașini puternice, iar aici intervine și o vină a părinților prin nevoia de a-și demonstra potența financiară."* precizează psihologul **Mihaela Dăescu**, specialist consiliere psihologică - terapie de cuplu și de familie, de la centrul medical "Ana Wellness", din Timișoara. Potrivit acesteia, în cazul tinerilor șoferi se pune din nou problema responsabilității, care apare după anumite etape ale vârstei, adolescența fiind cea mai puternică perioadă a lipsei de responsabilitate. *"E toată acea furtună hormonală și tinerii au impresia că pot face orice, senzație care se temperează cu trecerea anilor, când se focalizează mai mult pe carieră și intră în relații stabile. Pentru tineri condusul unei mașini este o aventură, pe când ciclul de viață tânăr –adult este marcat de responsabilitate, odată cu căsătoria, cu calitatea de părinte"*, mai arată Mihaela Dăescu.

Fișa de lucru 1 – Text 3

Citiți textele de mai jos și rezolvați sarcina de lucru:

Identificați cauzele producerii accidentelor rutiere prezentate

Unul dintre cele mai grave accidente rutiere s-a produs în Comanesti, la sfârșitul lunii septembrie. În urma evenimentului rutier, cinci tineri cu vârste cuprinse între 19 și 26 de ani au murit pe loc, iar a șasea victimă a fost transportată la spital, în stare foarte gravă. Din cauza vitezei, șoferul, de 26 de ani, a pierdut într-o curbă controlul mașinii, iar aceasta s-a oprit în zidul de susținere al unui pod de cale ferată. Impactul cu betonul a fost nimicitor.

Un alt accident deosebit de grav s-a petrecut la începutul verii, la ieșirea din localitatea Nicolae Balcescu. Un pusti de numai 18 ani, care avea permis de conducere de la 1 iulie, s-a urcat la volanul unei Dacia Logan

si... si-a omorat prietenul, de numai 16 ani. Cosmin D. nu a adaptat viteza intr-o curba, a intrat pe contrasens si s-a izbit in plin de o autoutilitara Fiat, condusa regulamentar.

*În seara aceleiași zile, ora 23:30, Poliția orașului Țicleni a fost sesizată prin SNUAU 112, despre faptul că pe str. Petroliștilor din localitate s-a produs un accident de circulație soldat cu pagube materiale. La fața locului s-a deplasat echipa operativă din cadrul subunității care a constatat că G.D., de 23 ani, din orașul Țicleni, în timp ce conducea un autoturism, fără a poseda permis de conducere și aflându-se sub influența băuturilor alcoolice, a pierdut controlul asupra direcției de mers, a părăsit partea carosabilă, iar după ce a tamponat un stâlp al rețelei electrice, s-a oprit cu autovehiculul într-un pom. În urma testării cu aparatul etilotest, G.D. a prezentat o concentrație de **0,74 mg/l** alcool pur în aerul expirat.*

Elevii lucrează în grupuri, elaborând răspunsurile pentru sarcinile primite, bifându-le sau adăugând pe fișa 2.

Durata: 9 min

4. Fixarea cunoștințelor

Profesorul le cere elevilor să discute, în grupuri, factorii care au condus la alegerea tipului de comportament al conducătorului auto care a provocat accidentul: lipsa de experiență, teribilismul, presiunea grupului de prieteni, încurajarea neadecvată din partea celorlalți ocupanți, dorința de se compara cu alți șoferi și de a-și demonstra superioritatea; rolul mediului – familie, prieteni – în prevenirea/ producerea accidentelor rutiere.

Profesorul le cere elevilor să identifice consecințele accidentelor rutiere comentate, precum și implicațiile psihologice ale acestora și să le noteze în fișa 2.

Durata: 15 min

5. Evaluarea activității

În grupuri, elevii sunt solicitați să realizeze câte un colaj care expune:

- cauzele producerii accidentelor prezentate și imaginile corespunzătoare
- consecințele accidentelor prezentate și imaginile corespunzătoare
- măsuri de prevenire a comportamentului care conduce la producerea accidentelor rutiere de către tineri

Durata: 15 min

Fișa de lucru 2

1.Cauzele producerii accidentelor rutiere:
2.Consecințele accidentelor rutiere:
3.Implicațiile psihologice ale accidentelor rutiere:
4.Rolul mediului – familie, prieteni – în producerea accidentelor rutiere:

Bibliografie:

1. www.vitalitate.com,
2. <http://www.monitorulsv.ro/Ultima-ora-local/2014-10-20/Accidente-provocate-de-tineri-fara-permis-de-conducere-care-au-fugit-de-la-locul-faptei#ixzz3Q6DBTeWXPoze> (1)

ACCIDENTE RUTIERE PROVOCATE DE TINERII ȘOFERI

Prof. State Camelia
Liceul Tehnologic Petrol Moreni

Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Petrol Moreni

Diriginte: State Camelia

Clasa: a XII-a A

Disciplina: Consiliere și orientare

Tema: Accidente rutiere provocate de tinerii șoferi

Modul tematic: Calitatea stilului de viață

Locul de desfășurare: laboratorul de informatică

Competența generală: Exersarea abilităților de management al unui stil de viață de calitate

Competențe specifice: Analizarea unor fenomene cu consecințe negative asupra vieții tinerilor și a stilului de viață sănătos

Obiective operaționale:

La sfârșitul orei elevii vor fi capabili:

- să enumere cauzele generatoare ale accidentelor grave de circulație
- să conștientizeze riscurile la care se expun în cazul nerespectării normelor rutiere
- să enumere metode de prevenire a accidentelor rutiere.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, dezbateră, brainstorming, studiul de caz, lucrul în perechi.

Mijloace didactice: calculator, videoproiector

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

1. Moment organizatoric (3 minute)

- se face prezența;
- se pregătește materialul didactic și se verifică echipamentele de calcul;
- se anunță modul de organizare al activității.

2. Captarea atenției (5 minute)

Metoda Brainstorming:

Se adresează întrebarea: **Vă doriți permis de conducere sau preferați să rămâneți pietoni?**

Elevii își exprimă opiniile, iar concluziile sunt notate pe tablă, pe două coloane, cu argumente pentru ambele categorii de răspunsuri.

3. Anunțarea titlului lecției, a scopului și a obiectivelor (2 minute)

4. Desfășurarea activității (30 minute)

Dirigintele prezintă cu ajutorul videoproectorului imagini referitoare la accidente rutiere provocate de tinerii șoferi, din cauza teribilismului, oboselii, vitezei excesive, alcoolului, drogurilor, utilizării telefonului mobil la volan. Li se explica elevilor circumstanțele în care au avut loc tragediile.

Dirigintele mizează pe impactul acestor imagini agresive, care se întipăresc în memoria elevilor, pentru a preveni implicarea lor în accidente rutiere.

Elevii vor comenta pe marginea acestor imagini, mai ales ca unii dintre ei au deja permis sau, mai grav, au fost implicați în evenimente rutiere.

Pentru a evidenția anumite tipuri de comportamente în contexte rutiere, dirigintele propune metoda: lucrul în perechi.

Elevii se vor organiza în 4 grupe. Fiecare elev trebuie să dispună de cont Gmail. Ei vor accesa aplicația Google Presentation, accesând adresa <https://docs.google.com/presentation>, pentru a crea și edita câte o prezentare online, folosind informații de pe Internet.

Temele prezentărilor:

Grupa 1 – Cauzele accidentelor auto provocate de tinerii șoferi

Grupa 2 – Cauzele accidentelor moto provocate de tinerii șoferi

Grupa 3 – Factori de risc pe șosele

Grupa 4 - Metode de prevenire a accidentelor rutiere.

Prin intermediul acestei aplicații, elevii din fiecare grupă au posibilitatea de a colabora pentru realizarea prezentării, în timp real.

Fiecare grupă își va salva documentul și-l va face public pentru ceilalți colegi din alte grupe.

Câte un reprezentant al fiecărei grupe va prezenta produsul realizat.

Dirigintele monitorizează întreaga activitate, susținând efortul elevilor. El va avea rol de observator, consultant dar și de arbitru.

Cu ajutorul elevilor, se stabilesc concluziile care se desprind din materialele prezentate.

5. Asigurarea feed-back-ului (8 minute)

Dirigintele distribuie elevilor un chestionar:

1. În apropierea unei treceri pentru pietoni, șoferul:
 - a. claxonează ușor, pentru ca pietonii să nu se angajeze în traversare
 - b. accelerează, pentru a trece înaintea pietonilor
 - c. frânează din timp, pentru a acorda prioritate de trecere pietonilor.
2. Pietonul va traversa strada:
 - a. în fugă
 - b. pe marcajul pietonal, prin dreptul indicatoarelor "Trecere pentru pietoni", sau la culoarea verde a semaforului
 - c. prin fața sau prin spatele mijloacelor de transport public aflate în stație.
3. Ce se recomandă pe timp de noapte, din punct de vedere al conduitei preventive, pentru un conducător de autovehicul începător?
 - a. să aibă bateria de acumulatori în stare bună de funcționare
 - b. să evite, pe cât posibil, deplasarea, dacă trebuie să parcurgă un traseu lung, care cuprinde drumuri intens circulate
 - c. să aibă în dotare setul de triunghiuri reflectorizante, precum și becuri de rezervă, pentru a asigura funcționarea ireproșabilă a farurilor.
4. Câțiva copii traversează strada jucându-se cu o minge. Cum este recomandat să vă comportați, din punctul de vedere al unui șofer?
 - a. reduceți viteza, deoarece comportamentul copiilor poate fi imprevizibil
 - b. circulați fără restricții, deoarece copiii vor urca pe trotuar
 - c. accelerați, pentru a părăsi cât mai repede zona.
5. Conducătorul unui autovehicul angajat într-un accident din care a rezultat moartea sau rănirea unei persoane poate părăsi locul faptei fără încuviințarea poliției?
 - a. da, dacă autovehiculul a blocat circulația
 - b. da, dacă accidentul nu s-a produs din vina sa
 - c. nu, întrucât fapta constituie infracțiune.

6. Aprecieri și recomandări (2 min)

Se fac aprecieri asupra desfășurării orei și a activității elevilor.

Bibliografie:

1. <http://chestionare.auto.ro/>
2. <http://www.politiaromana.ro/>
3. <http://www.pemotoare.ro/>
4. <https://www.pdc.ro/>

PREVENIREA TRAFICULUI DE PERSOANE

Prof. Bulmez Mariana Ana

Liceul Tehnologic „Dimitrie Gusti” București

DISCIPLINA: Consiliere și orientare

TEMA: „Prevenirea traficului de persoane”

CLASA: XI

DURATĂ: 50 minute

COMPETENȚA GENERALĂ:

Utilizarea unor noțiuni, concepte, legi și principii specifice educației pentru sănătate

COMPETENȚE OPERAȚIONALE SPECIFICE :

La finalul activității elevii vor fi capabili să:

C1: Să identifice elementele caracteristice traficului de persoane;

C2: Să descrie care sunt etapele traficului de persoane;

C3: Să analizeze factorii de vulnerabilitate la trafic și condițiile în care traficul de ființe este posibil;

C4: Să se raporteze critic la fenomenul traficului de persoane;

C5: Să explice necesitatea prevenirii și combaterii acestuia.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE: Know- Want- Learn, studiu de caz, activitate pe grupe, brainstorming-ul, descoperirea dirijată, conversația euristică, problematizarea, observarea sistemică audio- vizuală, munca independentă, dezbateră în grupuri și sesiuni de raportare

MATERIALE NECESARE: video-proiector, calculator, internet, flip-chart, articole din ziar, fișe de lucru, coli de hârtie, bandă adezivă, markere, post-it-uri

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual și în grupe de 5-6 elevi

EVALUAREA: Modul în care se realizează obiectivele stabilite se urmărește prin: observația directă la clasă, tehnici autoevaluative

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

1. Moment organizatoric: 3 minute;

Salutul, asigurarea climatului necesar bunei desfășurări a activității.

pregătirea video-proiectorului și a materialului de prezentat, a fișelor de lucru și chestionarelor.

2. Captarea atenției: 5 minute;

Se prezintă o știre (din ziar/ Tv) despre traficul de ființe umane (<http://news.click.md/item/sase-fete-salvate-de-la-exploatare-sexuala-de-politisti-14740706>)

3. Anunțarea temei: 2 minute;

Se anunță tema activității și obiectivele propuse.(POWER POINT).

Desfășurarea activităților: 30 minute;

4. Activitatea nr. 1:- 10 minute

Scop:

Participanții vor explora și exemplifica conceptul trafic de persoane.

Obiectiv:

La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să identifice elementele caracteristice ale traficului de persoane.

Metoda: K-W-L

Materiale: fișa de lucru nr. 1

Desfășurare:

Se împarte tabla în trei coloane și li se cere elevilor să completeze fișa de lucru nr. 1; se consemnează în prima rubrică elementele relevante și ideile principale; se consemnează neclaritățile în a doua coloană.

5. Activitatea nr. 2- „Știu de caz”- 20 minute

Scop:

Să se raporteze critic la fenomenul traficului de persoane și să explice necesitatea prevenirii și combaterii acestuia

Obiectiv:

La finalul acestei activități elevii vor fi capabili să analizeze factorii de vulnerabilitate la trafic și condițiile în care traficul de ființe este posibil.

Metoda: vizionare audio-video/ “Film elevi”, discuție facilitată

Materiale:

Film cu interviul unei victime a traficului de persoane, foaie de flip-chart, foi de scris, marker

Desfășurare: Se discută cu elevii depre aspectele prezentate în film, solicitându-le să răspundă la întrebările din Fișa de lucru nr. 2

6. Concluzii și feed back:- 10 minute

Se completează individual pe foaie de lucru nr. 1 coloana a treia. Se împarte clasa în grupe de câte 5 elevi . Se compară în grup răspunsurile, se stabilesc asemănări și deosebiri. Liderul fiecărei grupe consemnează răspunsul final pe foaia de flip- chart. Se cere elevilor să compare coloana unu cu coloana trei, coloana doi cu coloana trei. Se lămuresc elementele neclare.

Fișa de lucru nr. 1 K-W-L

Traficul de persoane

Ce știu ?	Ce vreau să știu ?	Ce-am învățat ?

Fișa de lucru nr. 2

Cum a fost racolată victima ?

Care sunt caracteristicile recrutorului ?

Care sunt caracteristicile victimei ?

Ce s-a întâmplat după recrutare ?

De ce s-a întâmplat? Trebuia oare să se întâmple ?

Care au fost motivele care au determinat-o pe victimă să accepte oferta recrutorului ?

Existau și alte lucruri care puteau fi făcute pentru evitarea acestei situații?

Ce crezi că a simțit persoana respectivă pe tot parcursul dramei ?

Ce ai fi simțit tu într-o astfel de situație ?

Unde a greșit victima ?

Cum ai fi procedat tu ?

BIBLIOGRAFIE:

Adriana Băban coordonator – „Consiliere educațională”, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere – Editura Asociația de Științe Cognitive din România, Cluj-Napoca, 2009

coord. Luminița Ciocar, Anca Oprea, Aura Dinu – „Exerciții de dirigenție” Ed. Atelier Didactic, 2014

„Identificarea victimelor traficului de ființe umane în Moldova”, Centrul Internațional pentru protecția și Promovarea Drepturilor Femeii „La stradal, Chișinău 2006

coord. Elena Bălan, Dorina Chiritescu, Cristina Mahai, Angela Tesileanu
„Participarea școlii la prevenirea și combaterea traficului de ființe umane”

Secțiunea 3 - Rolul părinților în prevenirea consumului de droguri, a violenței, traficului de persoane, accidentelor de circulație și în protejarea mediului

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA VIOLENȚEI

*Prof. Bănuțescu Ramona Florina
Colegiul Tehnic "Dimitrie Dima", Pitești, Județul Argeș*

Violența în școală a devenit o preocupare educațională și socială la nivel mondial, generând preocupări de ordin științific (cercetare), social și politic. Oricâte cercetări s-au întreprins până în stadiul actual, aceasta rămâne o problemă neelucidată total, cu repercusiuni asupra formării și dezvoltării tinerei generații. Complexitatea fenomenului, a determinat puncte de vedere diferite din partea specialiștilor, începând de la definirea noțiunii de violență în general, până la deosebirea ei de fenomenul agresivității, formele specifice și particularitățile pe care le îmbracă.

Familia este nucleul fundamental al oricărei societăți, de a cărei stabilitate depinde dezvoltarea armonioasă și echilibrul societății. Din nefericire, astăzi, din cauza multiplelor constrângeri, a destrămării instituției căsătoriei, a efectelor negative ale evoluției din știință și tehnică, celula familială se confruntă cu mari dificultăți. Acestea se repercutează asupra comportamentului dezvoltat de copil la școală, comportament caracterizat nu de puține ori prin agresivitate și violență. Multe opinii susțin că printre factorii cei mai predictori ce țin de familie, cu rol în declanșarea delincvenței juvenile sau a tulburărilor de comportament, se numără: criminalitatea parentală, abuzul sexual și maltratarea părinților, lipsa de interes a părinților pentru activitățile școlare ale copilului sau pentru petrecerea timpului său liber (Debarbieux, 2010). Stilul parental reprezintă o sursă importantă de agresivitate și violență în comportamentul copiilor, dacă întrunește anumite caracteristici. Este cunoscut faptul că un stil parental autoritar poate duce la comportamente deviante ale copiilor, un stil educativ permisiv, de asemenea, iar un stil ce alternează autoritarismul cu indiferența produce confuzie și lipsa reperelor pentru copil, ceea ce reprezintă un alt factor de risc. Conflictele intrafamiliale, divorțul și separarea părinților au un impact negativ asupra psihicului copilului, cu repercusiuni ce se pot manifesta în comportamentul acestuia.

Statutul socio-economic și cultural al familiei pot determina la rândul lor, comportamente nedorite la copii. Statutul socio-economic al familiei este considerat o combinație între educația, ocupația și venitul părinților. Aceste aspecte sunt interconectate influențându-se unul pe celălalt. Nivelurile mai scăzute de educație se corelează de multe ori cu venituri

diminuate. Copiii săraci se confruntă cu un risc crescut de eșec școlar, stare proastă de sănătate fizică și probleme de comportament. Cercetările au descoperit că experiențele de învățare din copilăria mică au efecte puternice asupra rezultatelor școlare și a funcționării cognitive a copilului mai târziu.

Pentru majoritatea părinților, a ajunge să-i înțeleagă pe copii reprezintă o lucrare de o viață întreagă pentru că fiecare copil este diferit în mod unic. Dacă un copil se simte neînțeles, respins și manipulat, aceasta poate dezvolta cu ușurință în el trăsături negative și, foarte adesea rezultatul va fi: amărăciune, conflict, răzvrătire prin violență.

Problemele emoționale profunde și de durată sunt complexe și necesită, de obicei, nu doar răbdare și înțelegere din partea părinților, dar și terapie și consiliere specializată, din partea unui psiholog.

Pentru orice părinte este o bucurie să-și vadă copilul crescând, dar e greu de înțeles de ce sunt rare momentele în care să se înțeleagă bine cu ei. Copilul a crescut, se simte nedreptățit de faptul că cei din jurul său nu văd că el este "aproape" un adult.

Pentru adolescent este apreciată ca benefică „supravegherea democratică”. Este de preferat o abordare permisivă a adolescentului față de una autoritară, de respingere; în alte condiții minorii nu ezită să spună că „părinții uită că au fost și ei tineri” și „nu își cunosc limitele”.

Copilul trebuie respectat și iubit...

Violența tinerei generații este expresia vulnerabilității acesteia, a confuziei, a neliniștii, a suferinței, a lipsei de repere în viață. Elevii care manifestă comportamente violente provin, de obicei, din familii dezorganizate sau cu situație materială precară, dar sunt și copii care fac parte din „familii bune”. Ce-i determină pe aceștia din urmă să fie violenți? Părinții lor cred că au „tot ce le trebuie”(referindu-se la calculatoare, mașinuțe, dulciuri, etc) și nu le înțeleg comportamentul agresiv. Se impune deci consilierea acestor părinți pentru că manifestările violente ale copiilor provin uneori din dorința de a fi „băgați în seamă”. În zadar le oferă tot ce-și doresc dacă nu-și fac timp, cel puțin o jumătate de oră pe zi, să le asculte bucuriile și necazurile pe care le-au trăit în ziua respectivă, să le ofere un sfat, o mângâiere, să-i facă să simtă că părinților le pasă de ei.

Violența în general și violența în școală în special, este o realitate a zilelor noastre cu care ne confruntăm uneori fără să o percepem suficient. Ne-am obișnuit să sesizăm actele de violență sau agresivitate puternice,

neacordând suficientă atenție celor minore, un gest, o vorbă, un fapt ce par a fi nevinovate la momentul respectiv, dar care pot duce la acte de violență majore.

Foarte multe studii arată că abuzurile verbale suferite în copilărie cresc șansa de a deveni delicvent. De asemenea, alte studii arată că un copil abuzat verbal va avea o dezvoltare fizică, emoțională, socială și educațională mult mai scăzută decât a celor care nu sunt supuși acestui tratament. Soluția problemelor nu stă în reproșuri și intimidări, ci într-o comunicare eficientă și o privire de ansamblu corectă asupra situației.

Cea mai frecventă formă de abuz și de violență asupra copiilor este și cea mai puțin dezbătută și conștientizată: neglijarea nevoilor fizice și psiho-emoționale ale copilului de către adultul responsabil de creșterea sa. Neglijarea este o formă non-fizică a violenței și reprezintă incapacitatea sau refuzul adultului de a asigura dezvoltarea copilului în toate aspectele vieții sale. Copiii neglijăți sunt mai predispuși la comportamente antisociale, tulburări de personalitate și comportament violent.

În 1954 Dorothy Law Nolte a scris un celebru poem pedagogic intitulat *Children Learn What They Live – Copiii învață ceea ce trăiesc*. Fiecare vers al său enunță un adevăr simplu despre consecințele, benefice sau nefaste, ale modelului familial în care se formează copiii. Poemul a devenit cunoscut în toată America și a fost tradus în zece limbi – inclusiv în româna, o data cu publicarea acestei cărți.

„ Dacă trăiesc în critică și cicăleală, copiii învață să condamne.

Dacă trăiesc în ostilitate, copiii învață să fie agresivi.

Dacă trăiesc în teamă, copiii învață să fie anxioși.

Dacă trăiesc înconjurați de milă, copiii învață autocompătimirea.

Dacă trăiesc înconjurați de ridicol, copiii învață să fie timizi.

Dacă trăiesc în gelozie, copiii învață să simtă invidia.

Dacă trăiesc în rușine, copiii învață să se simtă vinovați.

Dacă trăiesc în încurajare, copiii învață să fie încrezători.

Dacă trăiesc în toleranță, copiii învață răbdarea.

Dacă trăiesc în laudă, copiii învață prețuirea.

Dacă trăiesc în acceptare, copiii învață să iubească.

Dacă trăiesc în aprobare, copiii învață să se placă pe sine.

Dacă trăiesc înconjurați de recunoaștere, copiii învață că este bine să ai un țel.

Dacă trăiesc împărțind cu ceilalți, copiii învață generozitatea.

Dacă trăiesc în onestitate, copiii învață respectul pentru adevăr.

Dacă trăiesc în corectitudine, copiii învață să fie drepecți.

Dacă trăiesc în bunăvoință și considerație, copiii învață respectul.

Dacă trăiesc în siguranță, copiii învață să aibă încredere în ei și în ceilalți.

Dacă trăiesc în prietenie, copiii învață că e plăcut să trăiești pe lume."

Dorothy Law Nolte

Problema comportamentelor violente în familie și școli poate și trebuie să devină o temă de reflecție pentru toți cei implicați în actul educațional. Cu atât mai mult cu cât credem că noi, dascălii, dispunem de importante resurse pentru a concepe programe de prevenire a violenței și pentru a rupe cercul vicios al violenței în mediul educațional.

Interacțiunea individ - mediu școlar are o mare importanță în demersul educativ, iar mediul școlar trebuie să ofere toate condițiile necesare bunei desfășurări ale activității didactice, astfel încât ambianța educațională din cadrul școlii să fie una propice dezvoltării elevilor.

Dardel Jaouadi spune: *"lupta împotriva violenței școlare are ca rezultat ameliorarea relațiilor și a comunicării între persoanele implicate în activitatea educațională."* Acest lucru este esențial pentru desfășurarea activităților educaționale, care au ca scop formarea de personalități armonioase, active și creatoare, în concordanță cu cerințele individuale și sociale.

BIBLIOGRAFIE

1. Ferreol, Gilles, Adrian, Neculau, *Violența. Aspecte psihosociale*, Iași, Editura Polirom, 2003;
2. Kuzma, K, *Înțelege-ți copilul*, Editura Viață și sănătate, București, 1985;
3. Piajet, *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968;

VIOLENȚA ASUPRA COPILULUI ÎN FAMILIE

Prof. Bucurescu Iuliana

Colegiul Tehnic Dimitrie Dima Pitești

Legătura părinte-copil trebuie să fie una pozitivă și echilibrată și să crească progresiv. Ea este menită să atragă fericire, liniște, siguranță și zâmbete. Dacă părinții își cresc copiii cu dragoste, căldură, grijă și multă răbdare, atunci aceștia vor crește ca maturi responsabili, sănătoși și cu multă ambiție. Totuși, aceste legături între părinți și copii diferă în funcție de religie, rădăcini de familie sau principii.

Dependențele și limitele sociale la care sunt supuși copiii într-o lume a adulților creează o serie de situații care îi predispun la riscul de a fi victime ale violenței. Pe lângă aceste situații, există și factori care acționează în favoarea copilului, în sens protector. De asemenea, ariile în care se manifestă riscurile pot constitui tot atâtea arii de intervenție, iar situațiile de risc pot fi și factori de declanșare a semnalării. Factorii de risc și de protecție sunt valabili atât pentru violența asupra copilului, cât și pentru violența în familie.

Violența asupra copilului reprezintă un concept complex și integrator pentru diversele forme de abuz fizic, verbal, emoțional, sexual, neglijare, exploatare economică/exploatare prin muncă, exploatare sexuală, răpire și/sau dispariție, migrație în situații de risc, trafic, violență prin internet etc., raportându-se la toate mediile cu care copilul se află în relație: familie, instituții de învățământ, medicale, de protecție, medii de cercetare a infracțiunilor și de reabilitare/detenție, internet, massmedia, locuri de muncă, medii sportive, comunitate etc.

Există o serie de aspecte specifice legate de violența asupra copilului în familie pe care profesioniștii este de dorit să le aibă în vedere la identificarea și rezolvarea cazurilor:

Perceperea negativă a copiilor de către proprii părinți, uneori chiar de la naștere, conduce la diferite grade de respingere a copiilor: sunt trecuți cu vederea, ridiculizați, respinși sau văzuți ca sursă a problemelor părinților.

Amenințarea repetată a copilului cu pedepse, cu părăsirea sau alungarea, conduc la o stare de anxietate, căreia copilul cu greu îi face față și care lasă urme pe termen lung.

Neglijarea copilului conduce adesea la asumarea de responsabilități pentru care copiii nu sunt suficient de maturi să le facă față. Astfel, nu le mai rămâne decât foarte puțină energie și bucurie pe care să o investească

în joacă, în relațiile cu alți copii și în învățatură. Mulți ani mai târziu pot fi observate probleme de identitate ale acestor copii, ale conștientizării proprii valori și ale identității sexuale.

Copiii consumatorilor de droguri sunt afectați deja de la nivelul vieții intrauterine. Sindromul de alcoolemie fetală se caracterizează prin: fizionomie specifică, malformații congenitale, tulburări de creștere și retard mintal. În cazul copiilor mai mari, aceștia observă că adulții sunt prea preocupați de propria lume, de propriile lor nevoi și probleme, încât nu mai pot avea grijă de ei și de nevoile lor. Drept consecință, copiii își asumă responsabilități în locul părinților. În plus, consumatorii de droguri folosesc adesea negarea și proiecția ca mecanism de apărare. Astfel, neagă, minimizează și raționalizează abuzul pe care îl săvârșesc. Se întâmplă adesea ca acela care consumă droguri să realizeze proiecția asupra copilului, pe care s-ar putea să-l facă să se simtă răspunzător de orice problemă ar apărea. Un consumator de droguri poate distorsiona percepția copilului asupra realității la fel de mult ca un părinte cu o tulburare severă de sănătate mintală.

Eșecul non-organic de dezvoltare este definit ca o formă de neglijare emoțională a cărei consecință este retardul în creștere și în greutate. Este cunoscut în psihiatria copilului ca tulburare de atașament primar ce are drept consecință nanismul staturo-ponderal.

Divorțul este un alt moment traumatizant pentru copil care poate conduce la abuz emoțional. Astfel, copiii se văd aruncați în mijlocul unui conflict cronic în care unul dintre părinți îl acuză pe celălalt, iar ei sunt forțați să „ia partea unuia dintre ei”. Copilul devine anxios și se întâmplă adesea să aibă sentimente confuze. El pierde un părinte fără să-i fie permis să fie necăjit sau să ceară și să primească ajutor. Furia, asociată cu aceste trăiri, precum și disperarea copilului deseori nu sunt exprimate direct, el devenind deprimat și/sau dificil. Copilul trece printr-un proces care îi poate afecta legăturile cu cei apropiați, într-un mod negativ și pe timp îndelungat.

Violența poate avea consecințe imediate și/sau pe termen lung asupra sănătății, dezvoltării și bunăstării copilului. Pe termen lung, consecințele se răsfrâng și asupra vieții de adult, fiind reflectate de dificultatea de a dezvolta sau menține relații intime cu sexul opus sau chiar relații sociale în general, de a-și găsi un loc de muncă stabil, de a avea atitudinile și abilitățile necesare unui părinte suficient de bun s.a.

Nu numai actul în sine al violenței are consecințe, ci și contextul în care aceasta se produce. De obicei, are loc o interacțiune între mai mulți factori de risc care conduc la apariția consecințelor și creșterea impactului. Intervievarea/audierea repetată a copilului ulterior descoperirii actului de violență poate, de asemenea, revictimiza copilul.

Consecințele se reflectă asupra dezvoltării copilului atât pe plan afectiv, cât și asupra celorlalte aspecte ale dezvoltării și asupra adaptării școlare.

- Pe plan afectiv: atașament atipic (dezorganizat), carențe afective, emoționalitate negative, agresivitate, stima de sine redusă etc.

- Pe planul celorlalte aspecte ale dezvoltării: retard al creșterii, întârzieri în dezvoltarea motorie, cognitivă și de limbaj, competențe sociale reduse ș.a.

- Pe planul adaptării școlare: performanțe școlare reduse, dificultăți de învățare, abandon școlar

Un copil, victimă a violenței intrafamiliale, este de obicei un copil cu probleme în adaptarea școlară. Relația școală-familie este și terenul de manifestare a unor disfuncționalități, care, dacă se corelează sistematic, duc la apariția fenomenelor de inadaptare școlară, dificultăți de învățare, absenteism, violența școlară – toate reprezentând devianța școlară.

Elevii cu probleme de comportament prezintă o motivație redusă pentru învățarea școlară - de aceea ei trebuie întotdeauna motivați pentru a se implica în învățare; în acest sens se pot enumera unele sugestii privind modalitățile de intervenție în înlăturarea comportamentelor indezirabile și întărirea celor dorite, adaptative:

- Aprobarea, stimulii pozitivi (recompensele) întăresc comportamentul și probabilitatea ca acesta să se repete în viitor va fi mare.

- Extra-atenția acordată unui comportament sau altul întăresc acel comportament. De aceea aceasta trebuie acordată numai comportamentelor dorite însoțită de recompense.

- Nu trebuie acordată extra-atenție comportamentelor indezirabile, pentru că, deși poate fi una negativă (ridicarea tonului, amenințarea cu sancțiunea, teorii lungi și plictisitoare despre moralitate etc.), ea poate întări și recompensa comportamentul. Copiilor le place să atragă atenția, și dacă singurul mod de a atrage atenția este atenția negativă, se va comporta astfel încât să o obțină.

- Atunci când se consideră că un anumit comportament incomod

nu merită a fi sancționat, se căuta a fi ignorat. Pentru aceasta trebuie să se evite contactul vizual cu copilul și să se încerce să se mențină calmul. Când copilul a încetat comportamentul inadecvat, e invitat să participe la activitățile curente. Este de evitat contactul vizual prelungit, rugămintea sau cearta.

- În cazul în care anumite conduite nu pot fi ignorate (acțiuni precum lovirea unui alt copil), se intervine cu mult calm și tact. Se caută motivul supărării într-o manieră cât mai impersonală. Este ajutat copilul să-și recapete controlul prin încurajarea blândă. I se arată multă grijă, atenție, afecțiune, fiind ajutat să înțeleagă "necazurile".

Unele modalități de diminuare a comportamentelor indezirabile pot fi :

- animarea comunicării între familii și stimularea unor demersuri comune de către grupuri de părinți cu probleme sau situații asemănătoare;
- inițierea și abilitarea părinților în utilizarea procedeele educative adecvate vârstei și particularităților individuale ale copiilor;
- formarea unor atitudini care să favorizeze colaborarea familiei cu alte instituții educative: școala, grădinița, biserica etc.;
- asistența psihopedagogică sau psihoterapeutică acordată familiilor aflate în situații de criză ;
- consilierea părinților ai căror copii sunt victime ale violenței intrafamiliale;
- pregătirea cuplurilor tinere în vederea maternității și paternității.

În unele cazuri de abuzuri este necesară intervenția instituțiilor abilitate în ocrotirea copilului. O modalitate de scoatere a copilului din mediul violent este plasamentul familial.

Conform practicii internaționale, plasamentul familial constă în încredințarea unui copil, unei persoane sau familii, alta decât părinții biologici, cu sau fără consimțământul acestora.

Familia de primire poate fi din rândul familiei lărgite sau din comunitatea din care face parte copilul. Familia primitoare își asumă responsabilitățile pentru creșterea și educarea copilului. Deși plasamentul familial și încredințarea erau considerate alternative prioritare față de instituționalizarea copilului, în practică ele au fost și rămân încă forme marginale.

Pentru profesionistul implicat în investigarea situațiilor de rele tratamente împotriva copilului este important să știe să descopere simptomele neglijării și abuzului și să ia măsurile care se impun pentru

Bibliografie:

- Ciprian Grădinaru – sociolog, Diana Stănculeanu – psihoterapeut, coordonator de proiect, Abuzul și neglijarea copiilor în familie : studiu sociologic la nivel național /Organizația Salvați Copiii. - București : Speed Promotion, 2013;
2. Popa Jana, Stop - violența intrafamilială, Studiu, Alba Iulia;
 3. Constantin Mădălina, „Maltratarea copilului între cunoaștere și intervenție”, Editura Lumen,2004;
 4. Muntean, Ana, Popescu, M.; Popa, S. „Victimele violenței domestice: copiii și femeile”, p. 64, Editura Eurostampa, Timișoara, 2001;
 - 5.<http://www.copilul.ro/pentru-mama/sentimente/Legatura-dintre-parinti-si-copiii-lor-a7405.html>

DROGURILE – SEMNAL DE ALARMĂ PENTRU PĂRINȚI ȘI ADOLESCENȚI

Prof. Bujeniță Viviana

Colegiul de Industrie Alimentară „Elena Doamna”, Galați

Este cunoscut faptul că există anumite aspecte ale vieții de familie care cresc riscul apariției unei probleme legate de consumul de tutun, alcool sau droguri. Astfel, lipsa de supraveghere a copiilor, comunicarea inefficientă între părinți și copii, reguli insuficiente sau neclare, stilul educativ inconsecvent, neadaptat nevoilor copiilor, conflictele din familie și, nu în ultimul rând, atitudinile și comportamentele familiale favorabile consumului de tutun, alcool și droguri, sunt factori de risc în debutul consumului de droguri.

Există mulți factori de risc care pot determina un copil să înceapă să consume tutun, alcool sau alte droguri, cum ar fi:

- curiozitatea și dorința de a face lucruri noi (caracteristici ale adolescenței);
- influența grupului de prieteni;
- influența publicității;
- influența familiei (ex. părinți care au consumat sau sunt consumatori de tutun, alcool sau alte droguri).

Comunicarea și interacțiunea deficitară între părinți și copii reprezintă factori familiali de risc, în timp ce comunicarea și interacțiunea bună între părinți și copii, relațiile apropiate, deschise și afectuoase din familie sunt factorii familiali de protecție față de consumul de tutun, alcool și droguri. Relația dintre părinți este un model de comportament pentru copii. Dacă părinții au probleme de comunicare în cuplu sau nu își controlează furia, există o probabilitate mai mare ca și copiii să imite aceste modele de comportamente conflictuale ca: bătăi, absențe la școală, randament școlar scăzut, toți aceștia fiind factori de risc, în timp ce relațiile apropiate, afectuoase dintre părinți și copii sunt factori de protecție ce previn consumul de tutun, alcool și droguri.

Regulile și modele de comportament clare și coerente, reprezintă factori de protecție, în timp ce o educație foarte severă sau inconsecventă, reprezintă factori de risc pentru consumul de droguri și alte comportamente problematice, datorită faptului că generează conflict sau distanță între părinți și copii și împiedică supravegherea comportamentului. Stabilirea de către părinți a regulilor și a sancțiunilor,

chiar dacă funcționează sau nu, pot provoca opoziția sau revolta copilului, adesea fiind încălcate sau ocolite.

Copilul nu trebuie să fie un spectator pasiv al încercărilor de educare ale părinților ci un actor activ și responsabil, care nu doar respectă regulile de teama sancțiunilor ci contribuie la instituirea acestora (reguli și sancțiuni), asumându-și-le și înțelegându-le.

Adolescenții pot aluneca ușor către ceea ce grupul de prieteni consideră că este mai potrivit. Îndoiala îi poate face vulnerabili față de „rezolvarea imediată a problemei” pe care ei cred că le-o oferă țigările, alcoolul sau drogurile.

Conștientizând faptul că adolescentul poate lua atât de ușor contact cu lumea drogurilor, este important să ne gândim la aceasta ca la un eventual pericol și să ne pregătim din timp pentru a-l contracara.

Educația joacă un rol major în orientarea adolescentului spre un sistem de valori sănătos, spre o gestionare eficientă a banilor, o alimentație sănătoasă, o igienă adecvată, către o modalitate plăcută și atrăgătoare de petrecere a timpului liber.

Este foarte importantă descoperirea și cultivarea unor hobby-uri corespunzătoare așteptărilor, dorințelor și aptitudinilor lui.

Unii părinți pot fi tentați să aștepte să îl prindă în flagrant pe tânărul adolescent, crezând că în acest mod el nu va mai putea nega consumul de droguri. Dar în acest caz există pericolul unei rupturi brutale între părinți și adolescent și a blocării comunicării sub presiunea șocului produs atât asupra părintelui, cât și asupra adolescentului. Din aceste considerente este indicată obținerea mărturisirii din partea tânărului a dependenței sale de droguri, ceea ce poate constitui un pas important în recuperarea sa.

Dacă tânărul nu conștientizează că are o problemă atunci încercarea celorlalți de a-l ajuta va fi îngreunată, existând riscul alunecării mai mari a acestuia către dependență.

Consumul de droguri reprezintă o problemă de mare importanță și complexitate pentru noi toți. El semnifică o speranță sau o provocare pentru tineri, o problemă serioasă pentru părinți și pedagogi și un semnal de alarmă pentru societate. Adolescența este vârsta la care apare nevoia de identificare, de a se găsi și înțelege pe sine și pe cei din jur. Este vârsta experiențelor personale, vârsta căutării coordonatelor proprii sufletului și corpului, vârsta descoperirii dimensiunilor realității.

Drogul are de multe ori forma unei astfel de experiențe, care reunește: curiozitatea, dorința de a încerca ceva nou, de a experimenta totul, dorința

de a-și ridica performanțele intelectuale și chiar dorința de a fi modern pur și simplu. Autori americani care au studiat fenomenul, au demonstrat că există o adevărată "foame" de a descoperi și cunoaște realitatea înconjurătoare în toate ipostazele incitante și sensurile ei profunde.

Un alt aspect deosebit este că drogul începe să fie din ce în ce mai prezent în principalele grupuri în care se poate afla adolescentul la această vârstă: anturajul și școala. Este ceea ce determină formarea unui model biopsihosocial, care este dezvoltat de interacțiunea dintre factorii psihologici, de mediu și cei fiziologici.

În lupta cu drogurile este esențială voința de a renunța, conștientizarea dependenței, recunoașterea statutului de toxicoman și dorința unei vieți independente și normale. Pe lângă toate acestea, toxicomanul, în momentul de față în România, trebuie să lupte și cu statutul său de infractor.

Pentru a preveni această neplăcută experiență, voi expune mai jos câteva din simptomele cele mai frecvente ale consumului de droguri.

Semne fizice:

- pierderea sau creșterea poftei de mâncare, o inexplicabilă scădere sau creștere în greutate, orice schimbare a obiceiurilor alimentare.
- schimarea ritmului mersului, o încetinire sau o înțepenire a mersului, o slabă coordonare a mișcărilor
- insomnie, trezirea la ore neobișnuite, o lene nefirească
- ochii roșii, înlacrimați, pupile mai mari sau mai mici decât de obicei
- palme umede și reci, mâini tremurătoare
- față roșie sau palidă
- miros de substanțe la expirație, din corp sau de pe haine
- foarte activ, excesiv de vorbăreț
- secreții nazale ca la raceală, extremități reci
- urme de înțepături pe antebrate sau picioare
- grețuri și vome frecvente, sau transpirații excesive
- tremurul mâinilor, picioarelor sau capului
- puls neregulat

Semne comportamentale

- schimbare în atitudine, comportament sau personalitate fără o cauză aparentă
- schimbarea prietenilor sau evitarea celor vechi, nu vrea să vorbească despre prietenii cei noi sau aceștia sunt cunoscuți ca și consumatori de droguri

- schimbare în activități, hobby-uri sau interese
- scăderea performanțelor școlare, sau la muncă, întârzieri la școală, absentări nemotivate sau abandon școlar
- schimbarea comportamentului acasă, pierderea interesului pentru familie și activitățile de familie
- dificultăți de concentrare, distrat, uituc
- o lipsă de motivație în general, pierderea energiei, a stimei de sine, o atitudine de nepăsare
- frecvent hipersensibil, își pierde repede cumpătul, sau are resentimente puternice
- stări de iritabilitate sau mânie

Semne clare de abuz de substanțe și drogurile care le cauzează:

Marijuana - Ochi roșii, sticloși; vorbirea pe un ton ridicat, râsul strident, urmate de o stare de somnolență; miros dulceag de ars/afumat

Alcool - Grosolănie, lipsă de tact; mersul legănat; incapacitatea de a purta o discuție coerentă; pupile dilatate; lipsa interesului și a motivației;

Antidepresive (incluzând barbituricele și tranchilizantele) - Aceleași aparențe ca și ale unui om beat, dar fără mirosul de alcool; dificultăți în concentrare; somnolență; pupile micșorate.

Stimulente - Activitate crescută; euforie; iritabil; anxietate; comunicativitate excesivă, urmată de un somn neregulat și depresie; perioade lungi de timp fără poftă de mâncare sau somnolență; pupile dilatate; gura și gât uscate; pierderi în greutate.

Inhalante (aerosoli, vapori, etc.). - Ochi umezi; vedere neclară; secreții ale cavității nazale sau roșeată în jurul nasului/gurii; dureri de cap sau greață; incapacitatea de a controla bine mușchii; schimbări ale apetitului.

Halucinogene - Pupile dilatate; comportament bizar și irațional; halucinații; îndepărtare de oameni; discurs incoerent; confuzie.

Heroina - Urme de înțepături; somnolența la ore ce nu corespund programului normal; transpirație abundentă; stare de vomă; tuse și strănut; spasme; pierderea apetitului; pupile micșorate, care nu reacționează la lumină.

Tutun/Nicotina - Miros persistent de tutun; degete și dinți pătați.

Înainte de 1989, intensificarea traficului ilicit de stupefiante în lume nu a afectat în mod deosebit țara noastră, din cauza controlului strict exercitat de regimul comunist. Fenomenul a luat amploare după 1989, când România a devenit un mediu vulnerabil la invazia drogurilor. Traficul de

stupefiante a devenit cea mai profitabilă "afacere" din țara noastră, câștigându-se sume fabuloase.

Capcana drogurilor se dovedește a fi mai periculoasă pentru o anumită categorie socială, cea a tinerei generații. Vârsta adolescenței se caracterizează prin dorința de a cunoaște cât mai multe, de a trăi experiențe cât mai variate și mai inedite.

România se află sub media europeană privind consumul de droguri, dar numărul consumatorilor este în creștere, dezvăluie un raport al Centrului de Monitorizare European pentru droguri și toxicomanie (EMCDDA). Drogul principal raportat în țara noastră a fost heroina, urmat de alcool, tutun, cannabis, metadona și alte stimulente.

În țara noastră există în acest moment aproximativ 28.000 de consumatori de droguri, marea lor majoritate fiind în București, adică 24.000 de persoane.

BIBLIOGRAFIE

1. Ivașcu Alis Diana, Teodorescu Andreea - Fenomenul consumului de droguri, Editura Psihomedica, 2010
2. Blume Arthur - Consumul și dependența de droguri: ghid practic de evaluare, diagnostic și tratament, Editura Psihomedica, 2011
3. Rădulescu Sorin, Dâmboeanu Cristina – Sociologia consumului și abuzului de droguri, Editura Lumina Lex, 2006
4. <http://www.salvaticopiii.ro>
5. <http://spunenedrogurilor.com/tag/drogat>
6. <http://www.7p.ro/Default.aspx?PageID=1228>

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI ÎN CAZUL ELEVILOR DE LICEU

Prof. Cîrcotă Roxana

Liceul Tehnologic de Marină Galați

Pretutindeni în lume consumul de droguri a devenit o problemă. Preocuparea crescândă a adolescenților și tinerilor pentru consumul de droguri a luat societatea românească prin surprindere. În cadrul unui studiu realizat de Direcția de Sănătate Publică a Municipiului București și Organizația Salvați Copiii, în toate liceele din județul Galați 12% dintre tineri au recunoscut că sunt consumatori de droguri, de aceea m-am hotărât să abordez această problemă. Vârsta minimă la care începe consumul de droguri a scăzut vertiginos. Drogurile se consumă în tot mai multe și diverse locuri. Îngrijorător este faptul că societatea noastră nu dispune de instituții care să combată eficient acest fenomen, sau să ofere condiții de tratament cu grad mare de recuperare pentru societate a celor care s-au pierdut în această lume iluzorie a consumatorilor de droguri.

În ultima perioadă au început să apară materiale cu sprijinul organizațiilor non-guvernamentale sau al altor instituții, dar multe dintre ele oferă informații teoretice mai degrabă axate pe abordarea tratamentului toxicomaniei după ce aceasta s-a instalat și mai puțin pe tehnici eficiente în prevenirea consumului.

Ținând cont de toate argumentele menționate mai sus trebuie să acordăm o importanță din ce în ce mai mare prevenirii primare a consumului de droguri prin educația realizată în familie și în cadrul școlii. Unul din procesele semnificative în dezvoltarea personalității adolescentului îl constituie procesul de identificare. Identificarea constă în adoptarea de către acesta a caracteristicilor, atitudinilor și comportamentelor unor persoane importante pentru el, imitării unui model. Cel mai frecvent, modelul îl constituie părintele, de aici rezultând importanța modului de comportament al părintelui și mai puțin a prelegerilor educative pe care acesta le oferă copiilor lor.

Educația primită în familie are un rol deosebit în formarea personalității adolescentului. O educație excesiv de severă poate dezvolta sentimentul că nu este iubit, poate duce la instalarea complexului de inferioritate și a unei indispoziții permanente. În consecință acesta va căuta să evadeze din mediul familial pentru a-și găsi un grup de prieteni care să-l accepte și să-l valorizeze. Nevoile lui fundamentale (de siguranță, de dragoste, de

acceptare) nesatisfăcute în propria familie, îl vor face mai puțin selectiv în alegerea prietenilor.

Stima de sine pozitivă este sentimentul de autoapreciere și încredere în forțele proprii. Evaluările părinților reprezintă principala sursă pentru formarea stimei de sine. Eșecul părinților în a diferenția între comportament și persoană (etichetarea copilului după comportament) duce la formarea unei imagini de sine negative. Pot influența negativ imaginea de sine gesturile de interdicere, amenințările cu abandonul, deficite ale stilului de relaționare părinte-copil. Lipsa de comunicare în familie este prielnică pentru dezvoltarea sentimentului copilului că nu este înțeles și iubit. Numai o bună comunicare în familie poate ajuta copilul să transmită părinților stările prin care trece.

O educație excesiv de tolerantă poate induce adolescentului ideea că totul i se cuvine, că totul îi este permis. În plus, o astfel de educație dă naștere la o nevoie crescută de satisfacere imediată a dorințelor, fără a lua în calcul consecințele acestora.

Se întâmplă deseori în familiile monoparentale să existe un sentiment de vinovăție al copilului pentru divorțul părinților sau decesul unuia dintre ei. Acest lucru este cu atât mai problematic cu cât între copil și părintele cu care a rămas nu se dezvoltă o relație apropiată bazată pe o comunicare de calitate.

Părinții joacă un rol mult mai important în experimentarea și consumul de droguri al copilului decât suntem uneori dispuși să recunoaștem. Pentru ca adolescentul să nu devină victimă a tragediei dependenței de droguri, recomandăm părinților :

Nu trăiți cu iluzia că este imposibil să se întâmple așa ceva în familia dumneavoastră, doar pentru că i-ați oferit tot ceea ce îi trebuie pentru a se dezvolta armonios.

Conștientizați faptul că adolescentul dumneavoastră poate lua atât de ușor contact cu lumea drogurilor, pregătiți-vă din timp pentru a-l contracara.

Educați-vă adolescentul spre un sistem de valori sănătos, spre o gestionare eficientă a banilor, o alimentație sănătoasă, o igienă adecvată, către o modalitate plăcută și atrăgătoare de petrecere a timpului liber.

Descoperiți și încurajați hobby-uri corespunzătoare așteptărilor, dorințelor și aptitudinilor lui.

Nu încercați să îl prindeți în flagrant pe tânărul adolescent, în acest caz existând pericolul unei rupturi brutale între părinți și adolescent și a blocării comunicării sub presiunea șocului produs atât asupra părintelui,

cât și asupra adolescentului. Este indicată obținerea mărturisirii din partea tânărului a dependenței sale de droguri, pentru că dacă tânărul nu conștientizează că are o problemă atunci încercarea celorlalți de a-l ajuta va fi îngreunată, existând riscul alunecării mai mari a acestuia către dependență.

Primul pas pe care trebuie să-l realizeze părinții în prevenirea consumului de droguri îl reprezintă recunoașterea semnelor consumului în stadiul incipient. Există o combinație de mai multe semne pe care le putem observa la adolescent:

 minte și fură din casă

 are prieteni noi, de obicei mai în vârstă decât el

 are probleme la școală și întârzie deseori

 eșec la învățătură când până acum mergea foarte bine

 își pierde interesul pentru școală, sport și hobby-uri

 își pierde capacitatea de concentrare, are pierderi de memorie, halucinații, este mereu obosit și somnoros

 nu vorbește despre prietenii săi și de modul în care își petrece timpul

 lipsesc bani din portofelul părinților

 pierde în greutate, are nasul și ochii iritați, poartă bluze cu mâneci lungi care îi acoperă brațele

 prezintă schimbări radicale în comportament și de personalitate, schimbări bruște de dispoziție

Dar părinții trebuie să fie conștienți că nu întotdeauna prezența unora dintre aceste semne ne indică faptul că am avea de-a face cu un consumator de droguri. Ele constituie doar un indiciu care poate să ne dea de gândit și nu o certitudine. În fața greutății de a înțelege care este adevărata explicație a simptomului, va trebui să ne luăm măsuri, ca să verificăm motivul autentic al semnalului.

Familia reprezintă, pentru adolescent, în unele cazuri un factor de risc: părinții alcoolici; perceperea permisivității părinților privind utilizarea drogurilor/alcoolului; lipsa sau inconsistența disciplinei parentale; modele de comunicare negative; conflictele; legăturile scăzute; stress-ul și disfuncționalități cauzate de moarte, divorț, încarcerarea părinților, sau venituri scăzute; lipsa sau extinderea familiei sau a sistemelor de suport; părinți cu probleme emoționale; problemele părinților; lipsa abilităților de a face față problemelor familiale; respingerea parentală (de exemplu, copilul nedorit); lipsa supravegherii din partea adultului; lipsa ritualurilor

familiale (cum ar fi vacanțele petrecute împreună cu familia); supraveghere și comunicare deficitară ale familiei; abuzul fizic și/sau social și/sau or sexual; și abuzul de substanțe al părinților sau altor persoane apropiate.

Strategiile de prevenire în aceste cazuri se pot concretiza în oferirea de suport familiei, oferirea de training-uri de abilitare a familiei. Terapia de familie reduce efectele riscului abuzului de substanțe inclusiv delinquența, problemele comportamentale și depresia.

În concluzie, cel mai important rol în preîntâmpinarea consumului de droguri îl au părinții, care trebuie să-și educe copiii corespunzător din punct de vedere moral și spiritual, pregătindu-i pentru a face față realităților dure ale vieții. Atmosfera sănătoasă din familie, dragostea, afecțiunea, comunicarea între părinți și adolescenți, constituie astfel principalul aliat în lupta împotriva consumului de droguri.

Fiecare adolescent trebuie înțeles și personalitatea sa respectată. Meseria de părinte este grea, dar încercați să comunicați cu copiii Dvs. Lipsa de dialog creează bariere de netrecut.

Vă sfătuiesc să:

Încercați să fiți în primul rând prietenii lor, dar fără a fi exagerat de îngăduitori.

Explicați-le riscurile la care se expun în anumite situații, cum le afectează viața greșelile comise.

Fiți fermi cu copiii, dar în nici un caz agresivi. Violența nu va rezolva niciodată problemele, dimpotrivă, le agravează, iar unii tineri copiază comportamentul violent al părinților.

Fiți un exemplu pentru ei și încercați să le oferiți un climat familial de bună înțelegere.

Atunci când observați o schimbare în comportamentul copilului, motivați-l pentru a discuta și a căuta soluții împreună pentru problemele sale.

Încercați să-i cunoașteți și să vă apropiați de prietenii lor. Anturajul poate avea o influență nefastă asupra comportamentului adolescentului Dvs.

Deci, dragi părinți, vă puteți ajuta adolescenții să reziste tentației drogurilor, doar asumându-vă răspunderea pentru educația lor, pentru găsirea propriei identități. Au nevoie de Dvs, părinții lor, nu au nevoie de droguri pentru împăcarea cu ei înșiși!

Bibliografie:

Băban, Adriana (coord), *Consiliere educațională*, Cluj-Napoca, Imprimeria "Ardealul", 2001

Băban, Adriana, Petrovai, Dominica, Lemeni, Gabriela, *Consiliere și orientare*, București, Editura Humanitas, 2002

Mitrofan, Iolanda (coord), *Terapia toxicodependenței*, București, Editura Sper, 2003

Mitrofan, Iolanda (coord), *Psihoterapie experiențială – o paradigmă a restructurării și dezvoltării personale*, București, Editura Infomedica, 1997

Tapai, Violeta, Niculiță, Denisa, Barbu, Carmen, *Caietul elevului pentru orele de consiliere și orientare școlară*, Pitești, Editura Carminis, 2000

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI

ȘI EU POT DEVENI O VICTIMĂ?

Prof. Cîrjan Adriana

Colegiul Tehnic „Constantin Istrati”, Câmpina

Trăim într-o lume aflată într-o continuă schimbare, ce întâmpină mari dificultăți și căreia adesea pare că nu-i aparținem. Ne place sau nu toți trebuie să acceptăm și să înțeleg diversitatea de riscuri pe care le conține o astfel de lume. Dacă nu suntem informați în privința diverselor pericole cum ar fi *consumul de droguri* nu putem să luptăm împotriva lor.

Preocuparea adolescenților pentru consumul de droguri este o problemă a societății noastre. Drogurile au început să se consume în tot mai multe și diverse locuri, iar societatea noastră nu este dotată cu instituții care să combată eficient acest fenomen. Ar trebui să acordăm o importanță mai mare educației realizată în cadrul familiei și să venim în sprijinul părinților cu materiale informative, utile și practice.

În dezbaterea acestei teme *Rolul părinților în prevenirea consumului de droguri*, doresc să pornesc de la câteva încercări de a defini familia. O familie este un grup de persoane legate direct prin relații de rudenie, ai cărei adulți își asumă responsabilitatea pentru creșterea copiilor.

Familia ar trebui să îndeplinească funcția de socializare a copiilor și, deopotrivă, ar trebui să asigure condiții pentru însușirea și transmiterea valorilor sociale, favorizând astfel, prin îndeplinirea diverselor roluri, integrarea în viața socială.

Ca primă verigă a sistemului educativ familia este cea care are responsabilități clare și precise. Întrebarea este, dacă familiile de astăzi au timp pentru îndeplinirea responsabilităților educative. Sunt oare familiile pregătite să acționeze constant din punct de vedere educativ?

Realitatea zilelor noastre, ne dovedește însă, că nu toate familiile sunt dispuse să-și îndeplinească responsabilitățile educative față de copii. Părinții acuză adeseori lipsa timpului sau povara grijilor zilnice. La aceste două aspecte s-ar adăuga lipsa experienței în educație de care dau dovadă unii părinți.

Dar toți, părinții care și-au asumat în adevăratul sens al cuvântului responsabilitatea de a-și educa copiii, pot preveni această tară a societății: consumul de droguri în rândul adolescenților și nu numai. Ei, părinții, pot fi de mare folos în identificarea acestei probleme, dacă recunosc semnele

consumului de droguri în stadiu incipient. Există o combinație de mai multe semne pe care le putem remarca la tinerii noștri:

Copilul devine neglijent și acordă mai puțină atenție aspectului său exterior;

Nu mai are poftă de mâncare și începe să scadă în greutate;

Minte și începe să fure din casă;

Are prieteni noi, iar aceștia sunt mai mari decât el;

Întârzie la școală și începe să aibă probleme cu disciplina și situația la învățătură;

Își pierde interesul pentru școală, sport și hobby-uri;

Își pierde capacitatea de concentrare, are pierderi de memorie, devine obosit și somnoros;

Nu vorbește despre prietenii săi, dar nici despre modul în care își petrece timpul cu aceștia;

Părinții observă că le lipsesc bani din portofel;

Poartă bluze cu mâneci lungi care îi acoperă brațele, are ochii iritați;

Prezintă schimbări bruște de dispoziție și schimbări radical de comportament.

Toate aceste semne constituie un posibil indiciu al consumului de droguri. Părinții ar trebui să ia măsuri și să valorifice motivul autentic al problemelor de comportament.

De asemenea, părinții ar trebui să cunoască cât mai multe detalii despre diversele forme de droguri. Aceste informații despre droguri i-ar putea ajuta pe părinți să împiedice sau să recunoască la timp semnele consumului de stupefiante:

Alcoolul: cei care-l consumă se simt mai îndrăzneți și mai relaxați, dar consumarea masivă a alcoolului conduce la afecțiuni ale stomacului, ale ficatului și la malnutriție, fiind afectată judecata.

Acidul lysergic (L.S.D.) este de obicei luat sub formă de capsulă și îi face pe oameni să vadă sau să audă într-o manieră diferită. Nu există efecte fizice secundare cunoscute, dar poate provoca anxietate și depresie. Drogul ecstasy combină efectul stimulativ al amfetaminelor cu versiunile efectelor LSD-ului.

Solvenții cu restricție: este ilegal ca magazinele să le vândă copiilor sub 16 ani, dacă socotesc că îi vor inhala (vapori inhalati din vopseluri, lipici, acetone etc.). Efectele includ senzație de bine și de amețală. Folosirea lor poate provoca deteriorări cerebrale sau poate pune viața în pericol datorită otrăvirii sau sufocării accidentale.

Canabisul este o plantă care crește în sălbăcie ca un tufiș fiind foarte răspândită. De obicei se fumează și poate să îi facă pe oameni mai relaxați, mai vorbăreți și mai conștienți de sunet, gust etc. Poate provoca confuzie, anxietate și depresie, dar nu se consideră că provoacă dependență.

Heroina este forma de narcotic cel mai frecvent necorespunzător întrebuințată. Narcoticele atacă sistemul nervos, producând deseori o senzație de bine. După o folosire repetată se poate instala dependența. Simptomele renunțării la heroină includ dureri, tremurături și spasme.

Există și risc de infecție dacă se folosesc ace de seringă deja întrebuințate sau nesterilizate.

Cocaina are miros slab de benzină și se inhalează prin fumat, aspirație pe nas sau injectabil. Provoacă stări deprimante, încetinire psihomotorie, iritabilitate și tulburări ale somnului, senzație de apăsare, amețeli, deteriorarea ritmului cardiac.

Drogurile de sinteză: consumul lor provoacă tulburări și mișcări involuntare ale unor părți ale corpului, contractarea involuntară a mușchilor masticăției, ceea ce duce la imposibilitatea de a deschide gura.

Educația primită în familie are un rol deosebit de important în formarea personalității adolescentului. Educația excesiv de severă nu va împiedica consumul de droguri și poate duce la instalarea complexului de inferioritate și a unei indispoziții permanente. Adolescentul va căuta să evadeze din mediul familial pentru a-și găsi un grup de prieteni care să-l accepte și să-l valorizeze. Nevoile lui de dragoste, siguranță, acceptare în propria familie îl vor face mai puțin selectiv în alegerea prietenilor. O educație excesiv de tolerantă poate induce adolescentului ideea că totul i se cuvine și că nu va păți nimic dacă va încerca măcar o dată gustul drogurilor. În plus, o astfel de educație poate da naștere la o nevoie crescută de satisfacere imediată a dorințelor, fără a lua în calcul consecințele acestora.

Însă, trăim într-o societate cu un ritm accelerat de schimbare, iar părinții, așa cum afirmat mai sus, nu mai au timpul necesar să acorde suficientă atenție copiilor lor. Din păcate, tinerii și adolescenții de astăzi își formează personalitatea, într-o societate fără repere și modele, dar cu cerințe multiple. În consecință, tinerii preferă grupurile de prieteni unde autoritatea părinților nu se manifestă. În mare parte, în aceste grupuri de

prieteni, tinerii preferă alte „activități” (consumul de alcool și de droguri).

Dar oare, lipsa autorității părinților sau autoritatea excesivă a acestora să fie încă unul dintre motivele pentru care tinerii consumă droguri? Din păcate, motivele pentru care tinerii consumă alcool și droguri sunt multiple: curiozitatea vârstei, dorința de a face parte dintr-un grup văzut mai bine de ceilalți, presiunea grupului de prieteni, modele în familie, plăcerea de a consuma diverse substanțe etc.

Așadar, rolul esențial în prevenirea consumului de droguri, îi revine părinților. Aceștia ar trebui să fie prietenii și confidenții tinerilor și, ar trebui să le acorde o libertate controlată din umbră.

DROGURILE, ALCOOLUL, FUMATUL - ILUZII ALE MATURITĂȚII

Prof. Coman Mariana Virginia
Liceul Tehnologic de Marină Galați

Un număr tot mai mare de adolescenți, consumă alcool sau alte substanțe toxice, cu toate că acest lucru este ilegal și periculos. Unii adolescenți încearcă consumul de alcool sau substanțe toxice doar ocazional, dar chiar și acest comportament poate fi considerat periculos, deoarece poate duce la dependență și la problemele secundare acestea (consecințe ilegale, performanțe școlare slabe, pierderea prietenilor din anturaj-izolare socială și nu în ultimul rând, probleme familiale).

Abuzul de alcool și substanțe toxice este o realitate în rândul adolescenților și trebuie privită cu seriozitate.

Fie că admitem sau nu, trăim într-o „cultură a drogurilor”, alcoolului și fumatului. Adolescentul va veni într-un fel sau altul în contact cu aceste vicii. Viciul drogului, alcoolului și fumatului, dependența și folosirea drogului, alcoolului și fumatului pentru „distracție” sunt fapte de viață pentru milioane dintre adolescenții de astăzi. Nici un copil nu este imun. Familia joacă un rol mult mai important în experimentarea și consumul de droguri, alcool și tutun al copilului decât suntem uneori dispuși să recunoaștem.

Educația primită în familie are un rol deosebit în formarea personalității adolescentului. O educație excesiv de severă poate dezvolta sentimentul că nu este iubit, poate duce la instalarea complexului de inferioritate și a unei indispoziții permanente. El va căuta să evadeze din mediul familial pentru a-și găsi un grup de prieteni care să-l accepte și să-l valorizeze. Nevoile lui fundamentale (de siguranță, de dragoste, de acceptare) nesatisfăcute în propria familie, îl vor face mai puțin selectiv în alegerea prietenilor.

O educație excesiv de tolerantă poate induce adolescentului ideea că totul i se cuvine, că totul îi este permis. În plus, o astfel de educație dă naștere la o nevoie crescută de satisfacere imediată a dorințelor, fără a lua în calcul consecințele acestora.

Părinții pot fi de mare folos în identificarea problemei consumului de droguri dacă pot să recunoască semnele consumului în stadiul incipient. Există o combinație de mai multe semne pe care le pot observa la copil:

Minte și fură din casă

are prieteni noi, de obicei mai învârstă decât el

are probleme la școală și întârzie deseori
eșec la învățătură când până acum mergea foarte bine
își pierde interesul pentru școală, sport și hobby-uri
își pierde capacitatea de concentrare, are pierderi de memorie, halucinații,
este mereu obosit și somnoros
nu vorbește despre prietenii săi și de modul în care își petrece timpul
lipsesc bani din portofelul părinților
pierde în greutate, are nasul și ochii iritați, poartă bluze cu mâneci lungi
care îi acoperă brațele
prezintă schimbări radicale în comportament și de personalitate,
schimbări bruște de dispoziție
Pentru ca adolescentul să nu devină victimă a tragediei dependenței de
droguri, alcool și tutun părinții ar trebui să țină cont de următoarele
recomandări:

- Să nu trăiască cu iluzia că este imposibil să se întâmple așa ceva în familia lor, doar pentru că au oferit tot ceea ce îi trebuie.
- Să conștientizeze faptul că adolescentul poate lua atât de ușor contact cu aceste vicii, este important să se gândească la aceasta ca la un eventual pericol și să se pregătească din timp pentru a-l contracara.

- Educația joacă un rol major în orientarea adolescentului spre un sistem de valori sănătos, spre o gestionare eficientă a banilor, o alimentație sănătoasă, o igienă adecvată.

- Este foarte importantă descoperirea și cultivarea unor hobby-uri corespunzătoare așteptărilor, dorințelor și aptitudinilor copiilor.

- Unii părinți pot fi tentați să aștepte să îl prindă în flagrant pe tânărul adolescent, crezând că în acest mod el nu va mai putea nega consumul de droguri, alcool și tutun. Dar în acest caz există pericolul unei rupturi brutale între părinți și adolescent și a blocării comunicării sub presiunea șocului produs atât asupra părintelui, cât și asupra adolescentului. Din aceste considerente este indicată obținerea mărturisirii din partea tânărului a dependenței sale de droguri, ceea ce poate constitui un pas în recuperare.

- Dacă tânărul nu conștientizează că are o problemă atunci încercarea celorlalți de a-l ajuta va fi îngreunată, existând riscul alunecării mai mari a acestuia către dependență.

Atmosfera sănătoasă din familie, dragostea, afecțiunea, comunicarea între părinți și copii, constituie astfel principalul aliat în lupta împotriva acestui flagel.

Fiecare copil trebuie înțeles și personalitatea sa respectată. Meseria de părinte este grea, dar părinții trebuie să încerce să comunice cu copiii. Lipsa de dialog creează bariere de netrecut. Să încerce să fie în primul rând prietenii lor, dar fără a fi exagerat de îngăduitori. Să le explice riscurile la care se expun în anumite situații, cum le afectează viața greșelile comise.

Părinții trebuie să fie fermi cu copiii, dar în nici un caz agresivi. Violența nu va rezolva niciodată problemele, dimpotrivă, le agravează, iar unii tineri copiază comportamentul violent al părinților. Așadar, părinții trebuie să fie un exemplu pentru ei și să încerce să le ofere un climat familial de bună înțelegere.

Atunci când observă o schimbare în comportamentul copilului, să-l motiveze pentru a discuta și a căuta soluții împreună pentru problemele sale.

Să încerce să-i cunoască și să se apropie de prietenii lor. Anturajul poate avea o influență nefastă asupra comportamentului copiilor. Asupra tinerilor acționează și presiuni sociale, determinându-i să consume pentru a fi în rând cu ceilalți.

Doar asumându-și răspunderea vor putea să ajute copiii să reziste tentației acestor vicii. Cu siguranță nu de ele au nevoie pentru împăcarea cu ei înșiși!

În cazul în care un părinte își dă seama că, copilul lui consumă droguri sau alcool, consilierea în grup-părinte-copil, poate ajuta. Fiecare va descoperi nu numai ce este bine și ce este rău ci vor găsi o motivație pentru a acționa în sensul binelui. Cu această ocazie părintele și copilul învață să-și acorde atenție, își găsesc afinități și trăiri asemănătoare care să îi apropie.

BIBLIOGRAFIE

1. **Băban, Adriana (coord),** *Consiliere educațională*, Cluj-Napoca, Imprimeria "Ardealul", 2001
2. selecție – ***Ghid practic pentru orele de consiliere pe problema prevenirii consumului de droguri – clasele VII-XII / material elaborat de CMBRAE – București***

EDUCAȚIA PĂRINȚILOR

PROF. GEORGESCU MARIA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 5 RM. VÂLCEA - JUD. VÂLCEA

A educa înseamnă a scoate la iveală, a dezvolta capacitățile și calitățile elevilor noștri; a educa mai înseamnă a conduce, a orienta, a ajuta, a susține, a sprijini, a avea grijă... în sfârșit, a iubi.

Evidențierea unei dimensiuni afective în educație se poate regăsi încă din Grecia antică: Platon, de exemplu, sublinia rolul iubirii ca „liant în educație”.

Ne întrebăm, deci, de ce se uită tocmai acest aspect important pentru că, așa cum mărturisește Ross Campbell în “Educația prin iubire”: ”copilul este o personalitate complexă și nu doar o înșiruire de comportamente.” Pentru înflorirea armonioasă a personalității sale, copilul are nevoie de dragoste și de înțelegere... într-o atmosferă de afecțiune și de securitate morală și materială.” (Declarația Drepturilor Copilului – principiul 6).

Părinților le revine rolul esențial în creșterea copiilor, asigurându-le acestora nu numai existența materială, ci și un climat familial afectiv și moral. Sunt situații când părinții consideră că este suficient să se ocupe doar de satisfacerea nevoilor primare – hrană, îmbrăcăminte, locuință, cheltuieli zilnice, etc – ignorând importanța unei comunicări afective, a nevoii de a fi iubiți.

Majoritatea părinților își iubesc copiii, dar nu toți își exprimă afecțiunea astfel încât să se facă înțeleși. Unii părinți își educă copiii prin **metoda reacției** care are la bază un sistem de pedepse, alții prin **metoda proactivă**, prin care se anticipează și se încearcă satisfacerea nevoilor copiilor. Metaforic vorbind, nevoile emoționale ale copilului satisfăcute prin iubire, înțelegere și o disciplină blândă s-ar putea numi “**rezervorul emoțional**.” Atâta timp cât rezervorul emoțional e plin, copilul poate funcționa la cote maxime.

Educația prin iubire este oarecum asemănătoare cu pietrele de temelie ale unei case. Acestea sunt:

Satisfacerea nevoilor emoționale și de iubire ale copilului;

Asigurarea unei pregătiri pline de iubire, dar și formarea unei discipline a copilului;

Asigurarea unei protecții fizice și emoționale pentru copil;

Explicarea și exemplificarea controlului mâinii pentru copil.

Iubirea noastră pentru copii trebuie demonstrată, aceasta fiind mai eficientă decât simpla vorbă; trebuie să fie o „**iubire necondiționată**.”este imposibil să disciplinezi un copil fără iubire necondiționată.

Există patru componente principale de care se pot folosi părinții pentru a le oferi copiilor lor iubirea necondiționată: - **contactul vizual;**

- **contactul fizic;**

- **atenția acordată;**

- **formarea propriu-zisă.**

Contactul vizual este ușor de oferit și totuși puțini părinți o fac pentru că nu sunt conștienți de importanța sa.

Contactul fizic, adică îmbrățișări, sărutări, o mângâiere pe umăr sau pe spate, o mână prin păr, însoțite de contactul vizual, îi demonstrează copilului dragostea părintească. Într-un studiu realizat de revista Reader's Digest se arată că: "acei copii care au beneficiat de contactul fizic și vizual al părinților au dat dovadă de mai multe calități fizice și mintale".

Cea de-a treia modalitate de satisfacere a nevoilor copiilor este atenția. Dacă dorim să devenim părinți excepționali, trebuie să ne stabilim niște priorități. Dacă nu le vom stabili, vom cădea în "tirania nevoii imediate" adică ne vom ocupa doar de lucrurile urgente, neglijând lucrurile importante. În fruntea listei de priorități trebuie să fie copiii. Trebuie să petrecem cât mai mult timp împreună cu ei..

A patra modalitate este formarea propriu-zisă prin **pregătire** și **disciplină**. Pentru a educa trebuie să fie pregătiți atât părinții cât și copiii. Părinții trebuie să dețină controlul în orice moment, să fie fermi, dar nu inflexibili. Relația cu proprii copii nu se impune a fi una de frică. Disciplina nu e sinonimă cu pedeapsa. Pedeapsa se cere să reprezinte doar o mică parte din disciplină. Dar, ce înseamnă disciplina? "Cel mai important lucru în privința unei bune discipline este ca părinții să îi facă pe copii să se simtă iubiți. Apoi "să-i formeze din punct de vedere al minții și al caracterului astfel încât să poată deveni niște membri activi și stăpâni pe sine ai societății.

Disciplina presupune formare, folosind toate tipurile de comunicare posibile: puterea exemplului, modelul de urmat, instrucțiunile verbale, cererile scrise, pregătirea și asigurarea unor situații din care să învețe și să i se pară și distractive în același timp.

Când este momentul ideal de a fi educat copilul? Atunci când se simte iubit, când rezervorul emoțional este plin.

Ce pot face părinții pentru a-i proteja emoțional?

Să folosească mass-media ca pe o modalitate care să poată aborda toate fațetele complexe ale societății;

Să ofere alte forme de distracție benefică;

Să pună televizorul într-o zonă centrală a casei, accesibilă tuturor;

Să fixeze un termen limită de vizionat programe la televizor;

Să se implice în activitatea copiilor, direcționându-i spre un sport, lectură, activități artistice;

Să vizioneze împreună cu copiii programe tv, după care să discute și să comenteze ideile și reacțiile;

Să instaleze filtre de software pentru trierea conținutului programului.

Pentru a ne proteja copiii împotriva influențelor nefaste trebuie să-i învățăm să gândească rațional, să distingă binele de rău, să devină oameni integri. Onestitatea unui om se verifică prin cele trei elemente definitorii: să spună adevărul, să-și respecte promisiunile și să-și asume răspunderea comportamentului personal.

Mulți oameni își bazează părerile și concluziile pe sentimente, fără a-și da seama de acest lucru. În loc să gândească logic, reacționează emoțional. Când sunt confrunțați cu lipsa de logică a concluziilor lor, reacționează din nou emoțional și adesea cu mânie. Atunci când un copil afirmă ceva illogic nu-l contraziceți, pentru că se va simți frustrat. Ascultați-l și apoi spuneți-i cu ce anume sunteți de acord sau în ce măsură îl susțineți. Așa îl veți învăța să gândească logic, dar și să fie dispus să vă împărtășească gândurile lui. Astfel, relația cu el devine mai profundă.

În concluzie, părinții trebuie să reprezinte modele demne de urmat pentru că fiii lor îi imită. Când un părinte e furios, dar se abține să vorbească urât sau să țipe, dă dovadă de înțelepciune, iar copilul va înțelege că s-ar fi putut comporta și altfel, dar a ales să se comporte așa și va căuta să facă și el la fel în situații identice.

Câteva **sfaturi** pe care le-ar da profesorii români părinților:

Vorbiți suficient cu copilul dumneavoastră!

Dacă fiul dumneavoastră susține că e persecutat de profesori, aflați și părerea acestora!

A ajuta copilul la lecții nu înseamnă a-l lăsa să copieze referate de pe internet!

Bunul simț se predă acasă, nu la școală!

Nu trimiteți copilul la școală fără să facă duș!

Uneori, copilul dumneavoastră este agresiv!

Țineți permanent legătura cu școala și nu lipsiți de la ședințele cu părinții!

Nu subminați autoritatea profesorilor vorbindu-i de rău în fața copiilor!

Organizați-le timpul liber, înscriindu-i la diverse activități artistice, sportive, ca să nu aibă timp de activități nedorite!

Verificați temele copiilor înainte de a-i trimite la școală!

Nu cred ca vă dați seama ce copil minunat aveți!

Nu încetați să fiți copii! Trăiți împlinirile și neîmplinirile copilului dumneavoastră punându-vă în pielea lui!

Fiți cel mai bun prieten al copilului vostru, construind o relație bazată pe respect și încredere reciprocă!

Aflați care este anturajul copilului! Știți trei nume de prieteni de-ai copilului dumneavoastră?

Regret că nu există o școală a părinților, fiindcă mulți ar trebui să o frecventeze.

Helena Keller "Cele mai bune și mai frumoase lucruri din lume nu pot fi văzute, nici atinse...ci se simt în inimă."

Bibliografie:

Ross Campbell, *„Educația prin iubire”*, Editura Curtea Veche, Arad, 2011

NU, VIOLENȚEI!

Prof. Gheorghiță Elena-Cristina
Colegiul Național "Roman Vodă" - Roman

Violența umană este o problemă actuală care îngrijorează societatea în ansamblul ei.

Nevoia de conștientizare, prin campanii sociale, dar și de programe educaționale care să urmărească atât dezvoltarea unei culturi a nonviolentei, cât și ameliorarea manifestării violentei în relațiile umane este prezentă pe agenda de lucru a instituțiilor de stat și a mass mediei.

Violența este o realitate proprie naturii umane, dar și a celei animale, care are continuitate în istoria umanității. Natura umană include în structura ei violența. De aceea expresia „eradicarea violentei” este inadecvată. Ceea ce se încearcă să se schimbe este *atitudinea față de violență*, devalorizarea ei treptată prin conștientizarea consecințelor ei negative, nedezirabile și implicit, creșterea controlului pulsionilor violente individuale sau colective și structurarea unui răspuns: *nu, violentei!*

“Animalul uman” are tendințe agresive. Biologic se știe că omul este un animal cu tendințe agresive într-o perspectivă socială, abordarea violentei este mai complexă, pentru că omul este și un animal social, relațiile de dominație, cele de putere, nevoia de a supune, de a exploata, orgoliul, incapacitatea de a gândi toleranța, ca soluție pentru ambele părți adverse, incapacitatea de a rezolva pacifist conflictele și de a evita pierderile.

În rezolvarea conflictelor foarte importante sunt: comunicarea, ascultarea, manifestarea emoțiilor pozitive și atitudinea pozitivă centrată pe găsirea soluțiilor comune.

Dacă dorim să rezolvăm conflictele, atât cadrele didactice cât și părinții trebuie să procedeze astfel:

exprimarea opiniilor în mod calm

permiteți copilului să își exprime propriile opinii

nu atacați opiniile copilului în timp ce acesta vorbește

așteptați ca și copilul să termine ceea ce are de spus, apoi puneți întrebări

și cereți explicații

nu transformați discuția în monolog personal, ci în dialog

tot ceea ce spuneți să arate dragoste și afecțiune

încercați să luați în calcul și alternativele propuse de copil, chiar dacă nu sunt soluții autentice, nu trebuie respinse din start.

Cum pot fi ameliorate relațiile dintre elevi, părinți și profesori astfel încât să se ajungă la un efort comun de a rezolva situațiile tensionate și conflictuale? Sunt copiii violenți cei care trebuie blamați, excluși, judecați, ajutați, consiliați sau violența este și problema noastră, a părinților, a profesorilor, a colegilor de clasă?

Violența umană este un fenomen complex, având determinări psihologice, sociale, culturale și economice. Aceste cauze pot determina comportamentul de tip violent atât la adulți, cât și la copii. Violența umană, indiferent în ce context se manifestă, este inerentă naturii umane, dar acest lucru nu înseamnă că nu trebuie să i se dea un răspuns ferm, prin acordarea unui rol special prevenirii și combaterii acestui fenomen social.

Violența poate îmbrăca forme diferite, de exemplu:

violența între elevi – cea mai răspândită formă – conflicte între elevi. Se manifestă mai frecvent în următoarea ordine: în imediata vecinătate a școlii după program, în pauze, în școală, în școală după program, în timpul orelor. Se manifestă, în ordinea frecvenței: între elevi din aceeași clasă, între elevi din clase diferite și de același nivel școlar (clase paralele), între elevi de diferite niveluri școlare.

violența elevilor față de profesori – se manifesta prin comportamente neadecvate în raport cu statutul lor (absenteism școlar, fuga de la ore, ignorarea mesajelor cadrelor didactice), agresiune verbală și nonverbală (ofense, refuzuri, atitudini ironice, gesturi inadecvate/obscene) și violența gravă (injurii, jigniri, loviri, agresiune fizică)

violența profesorilor față de elevi – se manifestă sub diferite forme, în ordinea frecvenței, ca: ironie / sarcasm / dispreț explicit, evaluare neobiectivă (nedreptate), agresiuni nonverbale, ignorare / neacordarea atenției; excludere de la ore, injurii, jigniri, violență fizică (tras de păr, tras de urechi)

violența părinților în spațiul școlii – părinții au comportamente neadecvate față de profesori (țipete, discuții aprinse, ironii, amenințări cu reclamații, agresivitate fizică). Părinții pot avea comportamente violente față de propriul copil sau colegi ai propriului copil

violența în afara spațiului școlii – se manifestă între elevi sau sunt provocate de alte persoane în jurul școlii (foști elevi ai școlii, locuitorii

din zonă, tineri din găști de cartier, elevi de la alte școli, necunoscuți). Acest tip de violență poate avea manifestări diferite (furt, agresiune verbală, nonverbală, tâlhărie, agresivitate fizică, sexuală).

Studii făcute au demonstrat că există o serie de factori de risc privind violența. Acești factori se referă mai ales la relațiile în familie, climatul familial, sărăcie, instabilitatea mediului în care se dezvoltă copilul, personalitatea copilului, mass media, aspecte legislative, spiritul vremii și valorile promovate, confuzia valorilor, lipsa de toleranță în diferite aspecte ale vieții sociale.

Se consideră cauze familiale ale comportamentelor violente ale copiilor o serie de factori de mediu socio-familial, de exemplu :
relații conflictuale, violență domestică (certuri, bătăi)
indiferență, neglijență, interes redus al părinților pentru copil
familii dezorganizate, monoparentale
sărăcie, șomaj
carențe afective, lipsa iubirii arătată copilului
alcoolism (unul sau ambii părinți)
nivel redus de instrucție al părinților
familie supradimensionată, mulți copii
părinți absenți, plecați la muncă în străinătate
părinți / părinte în detenție.

Copiii au un puternic simț al dreptății. Atunci când li se aplică o pedeapsă nemeritată sau nepotrivită vârstei lor, de orice natură ar fi ea – o notă mică, privarea de anumite lucruri promise – ei reacționează violent, preferând mijloacele directe de răzbunare, după principiul „ochi pentru ochi, dinte pentru dinte”.

Totodată, ei sunt buni manipulatori. Știu că atrag atenția prin comportamentul agresiv, că, de cele mai multe ori, le sunt îndeplinite cerințele pentru a nu perturba liniștea clasei, a familiei, a grupului, așa că recurg cu succes la învingerea voinței „adversarului” prin această stratagemă. Sigur că se impun niște soluții clare și curajoase pentru suprimarea unui asemenea tip de atitudine.

Elevii violenți manifestă un grad scăzut de empatie, lor plăcându-le nu numai vizionarea scenelor de violență din filme și participarea la scene virtuale de violență prin exersarea jocurilor video, dar și asumarea unui rol activ, prin însuși violența pe care o provoacă și o trăiesc.

Eforturile privind abordarea problemei violenței trebuie să se concentreze îndeaproape pe situații concrete și este nevoie de un angajament clar din partea tuturor: adulți, părinți sau profesori, elevi, comunitate. Se impune astfel cooperarea între școli și toți factorii responsabili, care să se concretizeze prin activități ce s-ar putea concentra pe :

Prevenirea violenței în școală,

Implicarea elevilor în programe de prevenire a violenței școlare,

Lucrul cu familiile și părinții în vederea prevenirii violenței,

Reguli, norme și sancțiuni în viața școlară,

Educație alternativă pentru elevii eliminați din școală pentru motive de violență și monitorizarea acestor tineri,

Asistare psihologică, psihopedagogică și socială a autorilor actelor grave de violență,

Cooperarea cu autoritățile judiciare și cu poliția, cooperarea între școală și autoritățile locale,

Materiale folosite în prevenirea comportamentului violent și promovarea comportamentelor sociale (broșuri, clipuri video, cărți, pliante),

Gestionarea violenței în mediul școlar: liniile directoare pentru profesori, studenți, părinți;

Dacă vrem ca și copiii noștri să rămână cu picioarele pe pământ trebuie să așezăm responsabilitatea pe umerii lor. Cele mai prețioase cadouri pe care le putem oferi copiilor sunt rădăcinile responsabilității și aripile independenței. Dându-le rădăcini puternice vor ști să evite violența, să nu cadă victime sau să nu devină agresori și astfel vor cunoaște ce să facă cu independența câștigată.

Bibliografie:

Baban A., Consiliere educațională - ghid metodologic pentru orele de dirigiență și consiliere, Imprimeria Ardealul; Cluj Napoca, 2001

Bolas D., Sălăgean D, Ghid de educație civică și antiinfracțională, Editura Eurodidact, Cluj, 2005

Cucoș C., Pedagogie, Editura Polirom, București, 2006

- Simpozionul Național "Probleme majore ale omului secolului XXI", 25 aprilie 2015, Târgoviște*
-
- Ghica V., Ghid de consiliere și orientare școlară, Editura Polirom, București, 1998
- Jigău M, Program pilot de intervenție prin sistemul zone prioritare de educație, București., 2006
- Stan E, Profesorul între autoritate și putere", Editura Teora, București, 1999
- Șoitu L., Hăvârneanu C., Agresivitatea în școală, Institutul European, Iași, 2001.

O METAMORFOZĂ COTIDIANĂ

Prof. Iancu Nicoleta – Jeanina
Colegiul Economic Ion Ghica Târgoviște

Privesc în jur și observ un fenomen bizar: cu toții ne supunem orbește valului occidental, fără să ne temem că ne vom pierde identitatea, conștiința, poate verticalitatea. În acest context, consumul de droguri reprezintă o problemă fundamentală, de o actualitate dureroasă. Tinerii, în general, sunt victime sigure ale drogurilor. De ce ? Poate din dorința de a evada din această lume meschină, incapabilă să-i înțeleagă, poate din cauza problemelor familiale sau poate din pricina anturajului, un factor decisiv pentru alegerile de mai târziu.

Tinerii sunt într-o permanentă căutare, încearcă să își explice sensul existenței, aspectele complexe ale vieții, sunt tentați uneori să cedeze în fața necunoscutului care, în același timp, îi atrage ca *fata morgana*.

Dornici de tentații tari, de experiențe noi și trăiri intense, tinerii devin *prada* substanțelor năucitoare, care le periclitează integritatea, precum și sănătatea trupească și sufletească. Părinții sunt cei care plămădesc fundamentul immanent al copiilor, ei sunt cei care sunt responsabili de evoluția acestora, sunt datori să le insuflă adevăratele valori morale și obligația de a le prezenta aspecte complexe ale existenței, pentru ca ei să poate face alegeri ce îi vor defini. Tot ei, părinții din postmodernism, sunt prea comozi, absenți câteodată din viața copiilor, țaapul ispășitor fiind, desigur, timpul, care nu este suficient niciodată. Culmea, pârdaalnicul timp este singura resursă egală pentru toți ; numai că unii nu știu să îl gestioneze corect, nu sunt capabili să-și stabilească prioritățile. Așa se face că adolescenții au prea multă libertate, cu care nu prea știu ce să facă, au prea mulți prieteni, fie ei și virtuali, cu influențe, de cele mai multe ori, negative. De aici până la libertinaj și droguri, nu mai este decât un pas.

Acestea din urmă subjugă tânărul, care devine dependent și incapabil de a se detașa, de a se opri, de a conștientiza riscurile, pierde stăpânirea de sine și șansa de a-și trăi viața. Un sfat bun la momentul potrivit din partea părinților, ca și un mediu propice unei educații adecvate, sunt bariere solide în drumul tinerilor spre droguri, spre nicăieri...

Tutunul este și el un drog. Cuvântul "tutun" provine de la insula Tobago din arhipelagul Antilelor, acolo unde această plantă era cultivată. Indienii numeau această plantă "petum".

Aztecii și incasii foloseau tutunul cu precădere în timpul ceremoniilor religioase. Le potolea foamea și îi ajuta să reziste mai bine la oboseală.

1. Despre fumat

Fumatul este cunoscut de acum 3000 de ani, dar a început să se răspândească după cel de-al II-lea război mondial în toate țările lumii. În lume, la ora actuală, au loc mai mult de 1 milion de decese anual din cauza fumatului. În ultimi 40-50 de ani s-a dovedit tot mai clar că tutunul conține substanțe nocive.

În frunze se găsesc diverse componente chimice: celuloza, proteine, amidon, steroli, minerale etc. Aceste substanțe se mai găsesc și în alte plante, dar tutunul are ca substanțe specifice **nicotina** și isoprenoizii.

Nicotina este o substanță foarte toxică. O doză de 5 mg fiind suficientă pentru a omorî un câine în câteva clipe, iar o doză 60 mg fiind suficientă pentru a omorî un om. Studiile au arătat că fumatul determină dependență fiziologică de nicotină, exacerbând pofta de nicotină după încercarea de abandonare a fumatului. Fumatul este un obicei ce reduce emoțiile negative cum ar fi durerea, frica, furia etc. Obiceiul fumatului poate avea efecte sociologice adânci, cum ar fi preluarea obiceiului de la părinți și prieteni. Fumatul este un factor de risc sigur pentru dezvoltarea cardiopatiei ischemice și a infarctului de miocard, cât și în amplificarea riscului de moarte și recurența a infarctului miocardic.

2. Dependența de tutun

Criterii de dependență:
Utilizare necontrolată
Efecte psihotrope
Comportament indus de drog
Stereotip în folosire
Folosire în ciuda efectelor adverse
Recidivă după abținere
Toleranță
Dependența fizică

3. Ce trebuie să faci pentru a renunța la fumat ?

Pentru a se lăsa de fumat, un fumător trebuie să decidă singur, prin propria voință, renunțarea la fumat.

4. Statistici

În fiecare zi mai mult de 3000 de adolescenți din S.U.A fumează prima țigară și astfel fac primul lor pas pentru a deveni un fumător regulat.

O treime dintre aceștia vor muri datorită bolilor provocate de fum.

40% dintre adolescenții care fumează regulat au încercat cel puțin o dată să se lase de fumat.

5. Avertismente

- 1). Fumătorii mor tineri;
- 2). Fumatul blochează circulația sângelui în artere, provoacă infarct miocardic și acid vascular cerebral;
- 3). Fumatul provoacă cancer pulmonar, care este letal;
- 4). Fumatul în timpul sarcinii dăunează copilului dumneavoastră;
- 5). Protejați copiii: nu-i lăsați să respire fumul de țigară;
- 6). Doctorul sau farmacistul dumneavoastră vă poate ajuta să vă lăsați de fumat;
- 7). Fumatul dă dependența, nu începeți să fumați!

8). Oprirea fumatului scade riscul de îmbolnăviri cardiace sau pulmonare fatale;

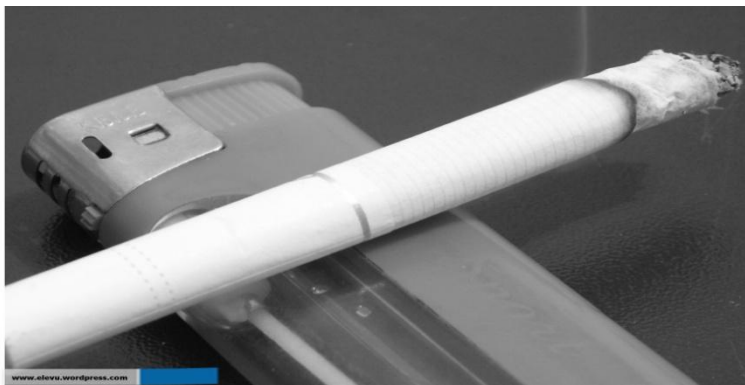
9). Fumatul poate provoca o moarte lentă și dureroasă;

10). Fumatul încetinește circulația sângelui și provoacă impotență;

11). Fumatul provoacă îmbătrânirea tenului (pielii);

12). Fumatul poate dăuna calității spermei și scade fertilitatea;

13). Fumul de țigară conține benzeni, nitrozamine, formaldehide și cianuri.

6. Știați că ...?

fiecare țigară fumată poate scurta cu 8 minute viața celui ce o fumează;
femeile căsătorite cu fumători sunt de patru ori mai predispuse să moară de cancer pulmonar decât femeile căsătorite cu nefumători;
gudronul din țigări îngălbeneste dinții;
există 15 substanțe cancerigene diferite în fiecare țigară;
un om care fumează un pachet de țigări pe zi, timp de 1 an, va avea un 1 litru de gudron depozitat în plămâni;
19% din totalul incendiilor fatale sunt cauzate de fumat;
fumatul alterează gustul și mirosul, determină ridurile faciale, iar unele studii demonstrează că au un efect negativ și asupra auzului;

7. Efectele consumului de tutun asupra sănătății

Sunt semnificative, depinzând de felul în care tutunul este consumat (fumat, aspirat, sau mestecat), precum și de cantitățile utilizate.

Principalele efecte ale fumatului de tutun (principala modalitate de consum) sunt mărirea riscului de cancer la plămâni și de boli cardiovasculare. Organizația mondială a sănătății a estimat în 2002 că în țările în curs de dezvoltare, 26% din decesele bărbaților și 9% din decesele femeilor au la origine fumatul. În mod similar, în Statele Unite, Centrul pentru prevenirea și controlul bolilor, descrie folosirea tutunului drept "cel mai important factor de risc, ce poate fi prevenit, asupra sănătății locuitorilor țărilor în curs de dezvoltare - o importantă sursă a morții premature de pe glob.

8. Tutunul si tinerii

Faptul că rata adolescenților care fumează crește în mod constant este tulburător. Studiile arata că aproximativ 80% dintre fumătorii adulți au început să fumeze pe când erau adolescenți.

Adolescenților le place sa se comporte ca si cum sunt persoane speciale sau periculoase. Fumând se pot conforma acestor sentimente. Deoarece este un lucru atât de nepermis, devine foarte tentant pentru adolescenți. Problema este ca atunci când trag primul fum, pot deveni dependenți. Ideea ca încalcă legea sau regulile stabilite de părinți și regulile scolii este o adicție in sine. Copiilor le place sa li se dea atenție; nu contează ca este atenție fata de faptele lor bune sau rele. Ei tânjesc după atenție, iar prin fumat obțin o mare doză de atenție. Unii adulți ii privesc altfel din cauza fumatului, iar alții se supără si nu știu ce să facă.

9. Experiențe trăite de adolescenți

Iată câteva experiențe frecvente trăite de adolescenții care fumează.

- Au încercat prima țigară în clasa a șasea sau a șaptea
- Adesea nu se descurcă bine la școală
- Nu se simt integrați în mediul școlar
- Se izolează de alți elevi
- Nu pot avea performante sportive bune la întrecerile sportive
- Simt ca au șanse mici de a intra la facultate
- Simt ca au nevoie de un serviciu pentru a le susține obiceiul fumatului
- Sunt cunoscuți în școală pentru chiul
- Încep să folosească alte substanțe ilegale
- Încep să încerce alcoolul și alte droguri
- Simt presiune din partea familiei și a școlii și folosesc tutunul ca formă de relaxare
- Adolescenții fumători se simt bine ascunzându-se când fumează.

10. Fumatul și anturajul adolescenților

Acestea au făcut ca școala să fie mai distractivă pentru unii dintre adolescenții fumători. Aceste tipuri de comportare atrag atenția, deoarece faptul că se apucă de fumat este influențat de existența unui prieten, mai ales prietenul cel mai bun, care fumează.

Factorii de risc nu îi impresionează deoarece tinerii cred că sunt infailibili. Este foarte probabil că amicii lor care fumează sau au o atitudine favorabilă fumatului să folosească și substanțe ilegale. Pe de altă parte, în cazul în care adolescentul dumneavoastră devine membru al unui grup pro-social, cum ar fi echipele sportive, de majorete, sau cluburile care susțin stilul de viață sănătos, probabilitatea ca adolescentul dumneavoastră să se lase de fumat crește.

DROGUL NUMIT CALCULATOR

Prof. Jinga Emilia

Liceul Tehnologic Forestier - Curtea de Argeș

„Bună, sunt o mamă a unui băiat de 16 ani. Problema noastră este lipsa de comunicare pe care băiatul o refuză (stă cu fața întoarsă atâta timp cât sunt în preajma lui, să nu mă vadă, la fel face și cu tatăl lui, iese din încăpere dacă eu intru, răspunde scurt la întrebările noastre și minte în legătură cu școala atunci când e luat la întrebări în legătură cu notele mici). Merge la psihologul școlii la îndemnul nostru, pentru a-și controla stările emotive. [...] Am încercat toate metodele posibile, țin să precizez faptul că sunt total împotriva violenței fizice și evit pe cât posibil și violența verbală, deși uneori cred că îi place să facă tot posibilul ca să facă totul invers precum îi cer să îl atenționez(de ex. să se spele... urmează o perioadă în care refuză să facă până și duș, mințind că face, sau să se spele pe dinți...de mai bine de o lună nu a făcut nimic cu periuța de dinți din baie, sau să-și pregătească cele pentru școală... nici nu mai deschide ghiozdanul). Pur și simplu nu găsesc nici o cale de a-l convinge să se poarte normal și să se îngrijească ca toți oamenii. Singura și principala preocupare a sa este calculatorul și internetul. Am vrut să-i tai internetul, dar îmi este teamă să nu facă vreun gest necugetat, cum am văzut că se întâmplă cu unii tineri. Mi s-a spus să fiu răbdătoare doi trei ani cât ține perioada asta a adolescenței...e normal? Dacă mă puteți ajuta cu vreun sfat, aș fi recunoscătoare.”

Acesta este strigătul de ajutor al unei mame îngrijorate de atitudinea fiului ei. Dar oare câți dintre noi părinți sau dascăli nu recunoaștem măcar o parte dintre simptome la copiii noștri de acasă sau de la școală? Dacă suntem în totalitate sinceri, toți. Cu responsabilitatea care ne caracterizează cei mai mulți ne-am întreat dacă e cazul să ne îngrijorăm sau este doar o etapă trecătoare specifică adolescenței și cu mai multă sau mai puțină răbdare va trece și copilul se va „comporta normal ca toți oamenii”. Iarăși apelez la sinceritate și spun că granița dintre „normalul” impus de societate și „anormalul” individual este destul de greu de stabilit.

"Informatica restabilește nu numai unitatea matematicilor pure și a celor aplicate, a tehnicilor concrete și a matematicilor abstracte, dar și cea a științelor naturii, ale omului și ale societății. Reabilitează conceptele de abstract și de formal și împacă arta cu știința, nu numai în sufletul omului

Simpozionul Național "Probleme majore ale omului secolului XXI", 25 aprilie 2015, Târgoviște
de știință, unde erau întotdeauna împăcate, ci și în filosofarea lor." (Grigore Moisil)

Profesorul Grigore Moisil obișnuia să meargă prin licee, să stea de vorbă cu "copiii fricoși de matematică", să le explice importanța informaticii și noile meserii care se fac din fața calculatorului. Își dă seama, încă din anii '70, că această nouă inginerie, calculatorul, o să schimbe lumea. Or, studenții trebuie să se pregătească de revoluție.

Deci nu trebuie să negăm importanța tehnologiei în viața noastră de zi cu zi. Nu cred că ne putem imagina existența fără PC sau variantele lui mai moderne laptopul, tableta și mai ales smartphone-ul conectate evident la internet. Chiar și punctul zero al acestui articol a fost strigătul de ajutor al unei mame lansat pe calea internetului.

Calculatorul la serviciu este indispensabil. În general calculatoarele sunt mai eficiente decât oamenii, în domeniile ce necesită un volum mare de calcule, datorită rapidității cu care efectuează aceste calcule și a preciziei cu care le realizează.

Calculatoarele sunt folosite în numeroase domenii: la nivel guvernamental, în afaceri, în medicină, în învățământ, etc.

În domeniul administrativ, inclusiv cel guvernamental, calculatoarele sunt folosite în numeroase acțiuni decizionale, precum și pentru colectarea taxelor, fără a mai fi nevoie să se aștepte în fața unui ghișeu. A apărut conceptul de vot electronic, prin care oamenii pot vota cu ajutorul calculatoarelor, fără a mai fi nevoie să se deplaseze la centrele de votare.

În mediul de afaceri calculatoarele capătă o tot mai largă aplicabilitate datorită rapidității cu care trebuie luate deciziile, a cantității mari de informații, precum și a volumului de date ce se vehiculează. În aviație și transporturi - pentru dirijarea traficului aerian. În domeniul bancar calculatoarele au o foarte mare utilizare, fiind folosite pentru calculul dobânzilor, la înregistrarea depozitelor sau a creditelor acordate, la crearea și gestionarea bazei de date a clienților, etc. În domeniul medical, pe lângă întocmirea unei baze de date a pacienților, calculatoarele au întrebuințări complexe, fiind utilizate cu mare precizie în urmărirea anesteziilor și laboratoarele de analize. Cu ajutorul calculatoarelor se pot observa mai ușor diferite anomalii, pe care un doctor nu le-ar putea descoperi cu ochiul liber. Există diferite instrumente electronice folosite la realizarea operațiilor, în care este necesară mare precizie și care sunt benefice pentru pacienți. Calculatoarele sunt folosite pentru a coordona

folosirea ambulanțelor astfel încât acestea să poată răspunde cât mai prompt diferitelor cerințe.

În domeniul educațional cu ajutorul calculatorului se poate învăța de acasă fără a mai fi nevoie de deplasarea către o instituție de învățământ și fără a depinde de un anumit program. Cu ajutorul unei conexiuni la Internet se pot urmări mai multe cursuri dintr-un anumit domeniu având astfel acces la mai multe opinii. Rezultatele examenelor pot fi difuzate și accesate mult mai rapid și comod în mediul online. Nici măcar lectura nu se mai face din cărți cu pagini de hârtie ci pe eBook reader.

Haideți să ne amintim și " Scandalul manualelor digitale. De ce nu au elevii manuale digitale?" . De ce ar fi mai bune acestea față de manualele clasice după care au învățat generații de elevi? Ar fi argumente pro și contra: elevii nu vor mai fi nevoiți să poarte zilnic în ghiozdane cărți grele care le pot pune în pericol sănătatea, ci vor veni la școală doar cu o tabletă pe care pot fi stocate sute de manual, elevii/ tinerii sunt în general atrași de noile tehnologii, într-un manual digital informația poate fi actualizată/ revizuită foarte ușor, a învăța devine un lucru plăcut, manualul digital permițând un grad foarte ridicat de interactivitate cu elevul și dezvoltându-i creativitatea, elevii vor fi mai bine pregătiți pentru a urma cariere bine plătite în domeniul IT, deoarece pe tablete se pot stoca fișe de lucru, teme pentru acasă etc., se reduce cantitatea de hârtie utilizată la clasă, în favoarea protejării mediului înconjurător.

Oponenții manualelor digitale spun că: manualele digitale pot fi accesate doar pe tablete, care, din cauza prețului ridicat, nu sunt accesibile tuturor elevilor, acest lucru conducând la diferențe nedrepte între școli din punct de vedere al tehnologiilor, studiile arată că utilizarea intensă a tabletelor afectează sănătatea copiilor, tabletele distrag atenția elevilor care, în loc să învețe, pot fi atrași de jocuri, email, sunt mulți profesori care nu știu să utilizeze noile tehnologii și formarea acestora ar necesita costuri mari care s-ar adăuga celor necesare achiziționării de tablete, softuri de manuale, creării de infrastructură wi- fi, studiile demonstrează că persoanele care citesc un text în format hârtie înțeleg și învață mai bine decât persoanele care citesc un text digital, tabletele nu sunt necesare deoarece manualele tipărite chiar și dacă sunt mai vechi și nerevizuite, acoperă conținuturile de bază.

Discuția despre importanța PC-ului în viața noastră poate continua.

Ne punem și o altă întrebare firească: e bine sau rău ca un copil, un tânăr să stea ținut ore în șir în fața unui monitor de calculator? Sunt bune la ceva jocurile "pe calculator"?

Oamenii de știință de pretutindeni se străduiesc de ceva timp să răspundă cât mai corect cu putință la aceste întrebări. Un psiholog din Köln, Elmar Souvignier, studiind câteva grupuri de copii, a observat că, spre deosebire de lotul martor, copiii care au fost antrenați în anumite jocuri electronice și-au ameliorat capacitățile de gândire.

Copiii dotați însă ar trebui să nu se mulțumească doar cu victoriile mai mult sau mai puțin accesibile obținute în jocurile comerciale. Dozându-și bine timpul, ei ar trebui să utilizeze computerul pentru acumularea de cunoștințe noi. Ei se vor dovedi într-o bună zi nu doar ucenici și parteneri ai calculatorului, ci chiar stăpânii acestuia. Cea mai mare problemă o reprezintă însă jocurile violente.

Așadar când trebuie să ne îngrijorăm? Când copilul stă cu telefonul în mână la masă înseamnă că e dependent. Semne ale dependenței de calculator la copii și adolescenți ar fi: rezultate proaste la școală și multe absențe, minciuni, retragere din viața de familie, micșorarea duratei somnului și a frecvenței meselor, izolare, pierderea dorinței de socializare în lumea reală, extaz în fața calculatorului și socializare peste măsură în lumea virtuală, probleme de atenție și hiperactivitate, vorbirea dificilă, exprimarea incoerentă.

Din DEX preluăm două definiții:

DROG, *droguri*, s. n. Substanță de origine vegetală, animală sau minerală care se întrebuintează la prepararea unor medicamente și ca stupefiant. Din fr. *drogue*.

DEPENDENȚĂ, *dependențe*, s. f. [...] 1. Tulburare psihică manifestată prin lipsă de inițiativă, prin atașament total față de unele persoane. 2. Stare patologică datorată obișnuinței de a consuma alcool, stupefiante, medicamente. – Din fr. *dépendance*.

Putem încadra PC-ul la categoria droguri-stupefiante și utilizarea excesivă a acestuia la dependență? Eu nu știu să dau răspunsul.

Utilizarea computerului în exces are o serie de efecte negative asupra organismului. Persoanele care petrec ore în șir în fața calculatorului, se izolează, devin introvertite, renunță la prieteni și ieșiri și consideră că orice efort fizic este inutil, pot fi considerate dependente de acest obiect. Un astfel de comportament poate avea consecințe negative asupra stării fizice, dezvoltării psiho-cognitive, relațiilor și interacțiunii sociale.

Un prim efect negativ al dependenței de calculator constă în apariția tulburărilor de vedere. Cei care stau foarte mult în fața ecranului pot acuza anumite simptome, precum: cefalee, tulburări de atenție, oboseală oculară și vedere încețoșată. Una dintre cele mai grave tulburări de vedere este glaucomul, deseori asociat cu o creștere a presiunii intraoculare. O pauză de 5 minute la o ora două de utilizare a calculatorului este binevenită, deoarece ajută ochii să se relaxeze și să se învioneze. De asemenea, este foarte important cum este poziționat calculatorul. Este indicat ca distanța dintre ochi și monitor să fie între 45 și 75 cm, iar ecranul să fie poziționat sub nivelul privirii.

Dependența de calculator poate duce la apariția unei afecțiuni întâlnită deseori în cazul persoanelor sedentare: obezitatea. Mai mult de 7-8 ore pe zi petrecute în fața calculatorului implică, în mod automat, diminuarea sau chiar excluderea activităților fizice. Totodată, cei care lucrează zilnic în fața unui monitor sunt tentați să consume diverse alimente în timp ce lucrează, obicei nesănătos care duce în timp la creșterea în greutate. În ceea ce îi privește pe copii și adolescenți, părinții sunt sfătuiți să limiteze timpul petrecut de cei mici în fața computerului și să îi îndrume către activități precum sportul.

Totodată, pot apărea probleme la nivelul coloanei vertebrale, mușchilor, oaselor și articulațiilor. Pentru a întâmpina aceste probleme, pe lângă pauzele dese, extrem de importantă este și poziția corpului. O altă afecțiune care apare în timp se numește sindromul de tunel carpian. Netratată, afecțiunea poate duce chiar la paralizia degetelor.

Mai mult, dependența de calculator favorizează apariția crizelor epileptice și duce la apariția tulburărilor hipnice: reducerea duratei de somn, coșmaruri etc. Utilizarea îndelungată a computerului poate determina tulburări emoționale, de la anxietate, iritabilitate până la depresie. Astfel, persoanele dependente de calculator sunt într-o permanentă tensiune interioară, dominată de nerăbdare și neliniște, nesiguranță, vulnerabilitate și iritare, mai ales în prezența celor din jur.

În majoritatea cazurilor, dependența de internet începe prin modificări ale stilului de viață. Dependentul renunță la unele activități pe care le făcea în mod obișnuit pentru a putea petrece cât mai mult timp conectat la internet. Activitatea la care se renunță în mod obișnuit este cea fizică, ajungându-se, în cazuri grave, până la sedentarism. Tot din dorință de a fi cât mai mult timp conectat la internet, dependentul ajunge să se priveze

de somn, să își neglijeze sănătatea sau igiena fizică și să devină tot mai tăcut și retras.

Această dependență nu produce schimbări doar în cazul comportamentului individului ci și schimbări de personalitate sau temperament. Astfel un copil cuminte, ordonat și cu rezultate bune la școală, se poate transforma în unul neglijent cu îndatoririle pe care le are, cu note din ce în ce mai slabe, dezordonat, aflat într-un continuu stres și stare de nervozitate și din ce în ce mai retras, necomunicativ și cu mai puțin prieteni.

Copiii absorbiți de ecran sunt o realitate cruntă. Părinții nu-și dau seama de pericol, sunt doar mulțumiți că e liniște în casă. Dar este o problemă a întregii familii. Psihologii pun accentul pe prevenția fenomenului, care necesită mai puțin timp decât rezolvarea problemei prin ședințe de terapie. Astfel petrecerea unui timp mai îndelungat cu copilul, încurajarea socializării și exercițiilor fizice (prin înscrierea la un club sportiv sau activități împreună cu prietenii și familia), o bună comunicare cu profesorii acestuia și cel mai important tratarea problemelor apărute cu calm și înțelegere poate preveni apariția dependenței. Mulți copii văd în jocurile video sau petrecerea timpului în față calculatorului o metodă de relaxare, un mod de viață sau îl privesc ca pe un loc în care se simț în siguranță, liberi și înconjurați de prieteni.

Cei mai mulți dintre ei și-au creat aceste impresii tocmai datorită neimplicării părinților în viața acestora.

Bibliografie:

Marinescu Silvia, Dinescu Rodica, Invitație la educație - suport metodic pentru lecții educative la gimnaziu și la liceu, pag.93, editura Carminis, Pitești
Comșulea Elena, Șerban Valentina, Teiuș Sabina, Dicționar explicative al limbii române de azi, pag.241, pag.277, editura Litera Internațional, București
<http://ancatirca.blogspot.ro/2013/05/manualele-digitale-pro-si-contra.html>
<http://www.7est.ro/exclusiv-7est/reportaje/item/7737-drogatii-de-calculator-generatia#sthash.013GfXGN.dpuf>
<https://www.farmaciata.ro/psihologia-familiei/item/22054-dependenta-de-calculator-si-afectiuni-posibile>
gabrielachele@gmail.com

ROLUL ȘI IMPACTUL PĂRINȚILOR ÎN ATENUAREA ACTELOR VIOLENTE ADOLESCENTINE

Prof. Mariana JOIȚA

Liceul Tehnologic "Voievodul Mircea", Târgoviște

Adolescența este perioada de tranziție biologică, psihologică și socială de la pubertate la maturitate. Intervalul de vârstă la care are loc această tranziție este ușor diferit de la un individ la altul și depinde de mai mulți factori: sex (în general fetele intră în adolescență înaintea băieților), cadrul socio-cultural etc.

Adolescența este de fapt perioada dintre 10 și 19 ani, dar în numeroase țări occidentale se consideră că adolescența începe între 11 și 13 ani la fete, 12-14 ani la băieți, și se termină în jurul vârstei de 19-21 de ani la ambele sexe.

În această perioadă apar modificări în ceea ce privește aspectul fizic dar și comportamental. Atât fetele cât și băieții devin mai interesați de propria imagine, își aleg prietenii în funcție de propria personalitate dar și de activitățile comune. Este o perioadă dificilă atât pentru părinți cât și pentru profesori, deoarece aceștia trăiesc alături de ei anumite sentimente, stări, schimbări, iau împreună decizii, îi formează pentru viață, îi susțin și ajută de câte ori este nevoie.

Un aspect important al acestei perioade îl reprezintă actele de violență care pot fi fizice dar și verbale. Cauzele sociologice ale creșterii numărului de acte violente ale tinerilor sunt dominate de criza economică și de șomaj. Șomajul părinților, în special cel al tatălui, ocupă un loc important. Băieții au o imagine paternă devalorizată, agravată în cazul unui divorț sau al unei patologii (alcoolism). Apartenența la o familie monoparentală și absența unui tată sunt factori de risc suplimentar pentru comportamente violente în adolescență. Un alt factor declanșator al violenței la această vârstă îl reprezintă "fărâmițarea familială", care este cauzată de deplasarea populației din mediul rural spre orașe sau chiar în alte țări în încercarea de a găsi un loc de muncă mai bun.

Un rol important îl au desigur televiziunea și accesarea Internetului. Televiziunea exercită, până în prezent, una dintre cele mai mari influențe asupra minții umane. Adolescenții petrec mult timp în fața televizorului iar influența acestuia se manifestă în mod special asupra psihicului copilului, afectându-i procesele mentale și având ca efect scăderea atenției, a capacității de concentrare și a capacității de gândire reflexivă,

creșterea impulsivității, a violenței. Efectele nocive se reflectă și în capacitatea de relaționare cu lumea reală, afectând percepțiile copilului asupra acesteia. Pe termen lung, efectele televizorului se pot vedea în creșterea greutății, a autismului, a riscului de boală, în dispariția plăcerii de a citi. Unele buletine de știri, chiar și filme conțin foarte multe informații și scene negative care induc la violență.

Unii adolescenți au tendința de a copia și de a pune în practică ceea ce văd la televizor, lucru ce duce la violență, agresiune fizică și verbală, rebeliune față de profesori și părinți, uneori față de propriii colegi.

Calculatorul și Internetul, implicit, au un impact major asupra formării personalității adolescentului, asupra comportamentului acestuia și al educației, în ultima instanță. Folosirea calculatorului și a Internetului reprezintă un lucru bun atâta vreme cât sunt folosite pentru informare și realizarea de teme, referate, proiecte. Copiii care au crescut cu calculatorul, cu jocurile lui, pot crede foarte ușor că și lumea reală este la fel, că a ucide un om sau o ființă reală este același lucru cu a-i ucide pe calculator. De aceea, unii ajung la crimă, fără emoție, ca și când întreaga viață ar fi un joc.

Dincolo de cauzele sociale și familiale, violența este o trăsătură specifică adolescentului. Apariția ei la această vârstă este influențată și de factori strict individuali. Odată cu primele descoperiri genetice s-a considerat că violența unui individ este probabil legată de zestrea sa genetică. În prezent se înregistrează progrese uriașe în domeniul geneticii. În ceea ce privește hormonii, substanțe secretate în sânge de glande și acționând asupra anumitor organe, în violență este implicat testosteronul, hormonul sexual masculin. Acesta ar putea fi o posibilă explicație a violenței mai accentuate a băieților.

Alte cauze generatoare de acte de violență sunt consumul de substanțe toxice (alcool, solvenți, alte droguri) care antrenează cel puțin o dezinhibiție morală, putând merge până la declanșarea unei stări de confuzie. În cazul anumitor droguri, atacul asupra unor bunuri și persoane poate de asemenea să fie motivat de nevoia de bani necesari procurării substanțelor toxice.

Alături de factori genetici, biologici și toxici, există și o serie de factori interni, psihologici care, asociați sau nu cu factorii sociali și familiali, facilitează recurgerea la acte violente. Angoasa ocupă primul loc în rândul acestor factori. Este un sentiment de insecuritate internă nedefinită, care poate să se manifeste sub formă fizică (senzație de

sufocare). Agresivitatea este cel mai primar, mai direct și mai ușor mod de eliberare de angoasă.

Adolescentul se simte pasiv în fața bulversărilor care îl asaltează și a schimbărilor care îi scapă de sub control. Acțiunea, în particular acțiunea violentă, este pentru el un mijloc de a-și reconferi un rol activ, de a încerca să aibă din nou o influență asupra cursului lucrurilor. Lupta împotriva depresiei în adolescență este însoțită adesea de o transpunere în act. Spre deosebire de adultul deprimat, care prezintă o încetinire motorie, la adolescent asistăm la o luptă activă pentru suprimarea acestei stări de inerție-de altfel cu prețul unor lungi momente de oboseală.

Adolescentul care se simte amenințat de depresie va avea perioade de hiperactivitate, dar și de agresivitate împotriva propriei persoane sau a celorlalți. Folosește un limbaj violent și are zilnic accese de furie. De aceea, repetarea unor comportamente violente conduce la ipoteza existenței unei stări de depresie.

Există dispute în cadrul fiecărei familii, iar cele între frați și surori sunt foarte frecvente. În adolescență ele pot lua o amploare neașteptată. Părinții trebuie să fie imparțiali în acest caz și să nu își compare copiii. Nimic nu este mai supărător pentru un adolescent decât să fie pus în mod sistematic în concurență cu fratele sau sora sa.

De altfel, nu trebuie nici dați ca exemplu pentru cei considerați inferiori. La școală există desigur elevi cu rezultate mai bune și elevi mai slabi iar profesorii nu trebuie să îi compare sau să îi dea ca exemplu pe cei buni pentru a nu crea sentimente de inferioritate care pot duce la gelozii, invidii și chiar acte de violență uneori. Sportul este un remediu pentru agresivitatea greșit controlată iar gelozia nu este singura explicație. Uneori, când un copil își controlează cu greu pornirile agresive poate fi înscris la un sport de contact. Lupta îi va oferi ocazia de a-și transfera nevoia de încăierare în afara familiei și de a o satisface într-un cadru organizat, învățând astfel regulile de luptă. Sunt necesare stabilirea unor reguli de supraviețuire, reguli ce îi vor ajuta mai târziu în viața de cuplu și în societate. Pot fi organizate dezbateri între ei iar fiecare își va spune punctul de vedere detaliat iar părintele sau profesorul nu trebuie să tragă concluziile în timp scurt. Scopul este de a-i direcționa spre argumentarea propriului punct de vedere decât spre ascultarea insultelor adresate unul altuia.

Pentru a evita astfel de conflicte, este bine ca adolescenții să fie separați. De exemplu, acasă pot avea camere diferite în măsura în care este posibil

acest lucru, pot merge în tabere diferite sau înscriși la școli diferite. Pot desfășura chiar și activități diferite. Părinții și profesorii trebuie să constituie modele pentru ei, de aceea și comportamentul și relațiile pe care aceștia le dezvoltă îi vor influența în mod pregnant pe adolescenți.

Violențele fizice sunt net mai frecvente la băieți, deși, în zilele noastre, intervalul tinde să se micșoreze între cele două sexe. Trebuie cercetate cauzele comportamentului violent. În ceea ce privește gesturile violente repetate în afara familiei, atât profesorii cât și părinții trebuie să obțină informații cu privire la violențele fizice a căror victimă ar putea fi copilul.

Majoritatea adolescenților autori ai violențelor fizice grave împotriva persoanelor au fost la rândul lor victime ale violențelor. O posibilă cauză ar fi consumul de substanțe toxice (alcool, solvenți, cocaina, etc.). Un adolescent amenințat cu o stare depresivă poate să lupte inconștient împotriva ei prin trecerea la actul violent. Semnele asociate sunt: probleme cu somnul sau cele de apetit, probleme de sănătate fizică, o scădere a performanțelor școlare sau o tristețe nejustificată. O stare depresivă impune o consultație la medicul specialist.

Trebuie concluzionat ce anume provoacă violența copilului în cadrul propriei familii: conflicte între părinți, respectiv o violență conjugală, dificultăți psihologice în cazul unuia dintre părinți, un părinte dependent de alcool, un părinte care maltratează.

Băieții sunt adesea atrași de imaginea unui părinte desconsiderat (șomaj, alcoolism) și caută printr-o virilitate agresivă să restaureze cu stângăcie, prin acțiunea violentă, această imagine fragilă. Mama va avea grijă să nu degradeze imaginea tatălui și să găsească în familie modele masculine valorizante. O violență în cadrul familiei (educativă sau conjugală) poate să hrănească comportamentul agresiv al adolescentului.

Odată eliminați factorii externi, trebuie analizați și factorii interni, precum angoasa. Adolescentul nu trebuie umilit ci trebuie instaurat un cadru educativ cu sisteme de felicitare, de recompense, de reprobări și de pedepse, ca răspuns la comportamentele adaptate sau primejdioase.

Dificultatea de a-și exprima în cuvinte resentimentele, specifică acestei vârste, este un factor intern care explică recurgerea la violență, căci actul vine să ia locul acolo unde cuvântul eșuează. Violența adolescentină trebuie stopată înainte ca ea să degenereze.

Câteodată, adolescentul se eliberează de propriile tensiuni interne în prezența părinților, prin priviri firoase, insulte, cuvinte tari, scuipături, chiar lovituri în mobilier.

La această vârstă, modul conflictual este un mod privilegiat de comunicare. Adolescenții își testează astfel puterea pe care o au asupra altora. Adolescenților agresivi le este greu să-și stăpânească emoțiile. Adesea întâmpină greutăți în a amâna plăcerea și suportă greu frustrările. Nu au o percepție exactă, nici un bun control asupra lor înșiși; nu-și dau întotdeauna seama de modul în care vorbesc.

Profesorii, precum și părinții elevilor trebuie să îi ajute să își constientizeze propria imagine de sine și noul fel de a fi și de a se exprima, provocându-i să analizeze ceea ce fac și să asculte ceea ce spun. Cursurile de teatru și de televiziune îl ajută pe adolescent să se perceapă mai bine și să-și stăpânească mai bine felul în care comunică și se exprimă. Întotdeauna este de dorit păstrarea calmului și neabordarea unei atitudini la fel de violente astfel încât adolescentul trebuie să își stăpânească emoțiile, tensiunile și impulsivitatea pentru a deveni un adult politicos și capabil să-și controleze foarte bine reacțiile.

Problemele pe care copilul le poate avea la școală trebuie împărtășite imediat părintelui care, la rândul lui trebuie să creeze acasă o atmosferă care să îi încurajeze pe copii să împărtășească orice problemă pe care o au în viața lor. De asemenea, sfaturile bune îi pot încuraja iar împreună pot fi găsite soluții pentru problema respectivă. Poate fi contactat profesorul sau psihologul pentru a vedea dacă au observat o schimbare în comportament a copilului.

Educația pe care părinții și profesorii o dau copiilor în această perioadă va avea repercusiuni pe termen lung, va avea un impact major în formarea lor ca oameni. Astfel, ei trebuie pregătiți pentru viață, pentru schimbări la locul de muncă, pentru gestionarea relației cu un șef autoritar și pentru diferitele provocări ale unei societăți într-o continuă schimbare. Prin urmare, educația de bază, primită la școală și acasă, în această perioadă în care adolescenții se formează ca oameni, va influența acțiunile lor pe tot parcursul vieții, va asigura succesul sau eșecul tuturor acțiunilor în care aceștia vor fi implicați.

De aceea, profesorii și părinții au o responsabilitate foarte mare iar pregătirea adolescenților pentru viață constituie o provocare uriașă în urma căreia toți cei implicați trebuie să iasă câștigători.

Bibliografie:

1. Ciucurovski, Gabriela " *Vorbește cu copilul tău*", Editura Benefica, județul Ilfov, 2013
2. Clerget Stephane „ *Criza adolescenței*”, Editura Trei, București, 2012
3. Clerget Stephane „ *Ghidul adolescentului pe înțelesul părinților*”, Editura Minerva, București, 2011
4. Depino Catherine „ *Violența în școală. Ajută-ți copilul să-i facă față*”, Editura Trei, 2013
5. Lelord Francois, Andre Christophe „*Cum să ne purtăm cu personalitățile dificile*”, Editura Trei, 2011.

ADOLESCENȚA - O LUPTĂ CU NOI ÎNSINE...

Prof. Lorincz Cristina

Liceul de Arte Plastice "Hans Mattis- Teutsch", Brașov

Ce înseamnă cuvântul *conformism* ? Este doar un cuvânt din dicționar sau se leagă în mod nemijlocit de viața noastră cotidiană ? Poate că un adolescent nu l-a folosit niciodată până acum, dar trebuie să se familiarizeze cu înțelesul lui, deoarece în timpul vieții lui acesta va juca un rol foarte important. Cuvântul conformism, conform DEX, se referă la acceptare mecanică, necritică și supunere formală, docilă, neprincipială față de orice obiceiuri, idei, hotărâri etc. – din fr. Conformism, cu alte cuvinte se referă la dorința de a fi exact ca toți ceilalți, de a face ce fac ei, de a spune ce spun ei, de a purta ce poartă ei. Un conformist este o persoană căreia îi este teamă să fie altfel decât majoritatea, el simțind o nevoie permanentă de a fi ca toți ceilalți.

În societatea noastră, din păcate, se exercită o presiune înspăimântătoare asupra noastră, a tuturor, pentru a ne conforma standardelor grupului din care facem parte. Omul a fost creat pentru a trăi alături de alți oameni și, în acest scop, el este indiscutabil legat și afectat de relațiile ce se stabilesc între cei deopotrivă cu el. Societatea în care acesta își desfășoară activitatea îi oferă, sau mai bine zis, trebuie să-i ofere, cadrul propice de manifestare a personalității, cât și aprecierea muncii pe care o face, bineînțeles, într-un scop benefic.

Adolescentul este copilul-adult ce caută senzații și emoții puternice. El încearcă să depășească limitele pe care adulții le impun, adeseori tocmai din dorința de a nu se supune lor, deoarece ideea e că trebuie să trăiești cât mai diferit de ceilalți. Experiența proprie este dovada ceea mai puternică și mai convingătoare, care ține loc întrebărilor fără răspuns la care adulții, în general, nu se sinchisesc să caute soluții.

Tânărul adolescent simte dorința de a se retrage în sine ca la semnalul unei voci interioare mai presus de voință. Aceste momente sunt mai intense decât escapadele dese din cotidian. Ele presupun lupta între diferitele emoții ce-l încearcă, momente de răscruce în conturarea modului de a gândi și de a acționa. Lumea în care trăim este importantă nu doar că este spațiul în care viețuim, ea trebuie să exprime dorința noastră de a progresa și de a urca pe scara umanității. Cei ce vor asigura mai departe continuitatea efortului și a gândirii umane sunt adolescenții de azi, oamenii de mâine.

În general, relațiile cu cei din jurul său sunt în mare parte rezultatul educației însușite în copilărie și nu depind foarte mult, așa cum se crede, de calitatea de adolescent. Este drept că tinerii sunt impulsivi și ușor influențabili, dar valoarea lor constă în puterea de a diferenția binele de rău și de a se corecta atunci când au greșit, iar acest lucru este posibil doar în contextul unei bune educații morale insuflate de familie.

S-a observat că părinții se dovedesc de multe ori a fi fără răbdare și refuză să-i asculte și ce-i mai important, să-i înțeleagă. Frica de a comunica cu cei cărora le datorează viața poate fi în egală măsură atribuită și tinerilor. La prima confruntare de opinii, legăturile cu familia tind să se răcească și se distanțează, ca mai târziu să dea frâu liber unor emoții și dorințe față de niște oameni mai mult sau mai puțin interesați să valorifice frustrarea lor.

Conform studiilor, primii ani de adolescență constituie o perioadă destul de dureroasă, marcată prin rapide schimbări fizice și emoționale. De obicei, al treisprezecelea și al paisprezecelea an de viață sunt cei mai dificili. În acest timp sentimentele de inferioritate și îndoială de sine ajung la maximum, sub influența celor mai mari presiuni sociale experimentate până acum. Conștiința adolescentului despre valoarea lui ca om depinde de modul în care grupul de colegi și prieteni îl acceptă, deziderat nu tocmai ușor de realizat. De aceea, incidente relative minore, care-i dau impresia că este respins sau ridiculizat, au o mare semnificație pentru cel care crede deja despre sine că este un ratat și că nu este bun de nimic. Astfel, aprecierea de sine a unui adolescent în primii ani este serios atacată de statutul său de *adolescent*. Toate privilegiile pe care le au adulții îi sunt interzise, pentru că el este prea tânăr. El nu poate conduce mașina, nu se poate căsători, nu poate bea, nu poate fuma, nu poate pleca de acasă. Trebuie să-și înfrâneze dorințele sexuale la o vârstă când ele devin tot mai presante. Se pare că singurul lucru care i se permite e să stea la școală și să învețe. Bineînțeles că acesta este punctual de vedere al adolescentului care se simte marginalizat și insultat de societate. Multe din relele tinerilor de astăzi vin din percepția acestei *nedreptăți*.

Dacă e să ne amintim definiția științifică a adolescenței, și anume faptul că în această perioadă sistemul endocrin ajunge în faza finală de dezvoltare, atunci putem să traducem: roșeața și căldura în obraji, bubuiturile de tobă ale inimii, care stă să spargă pieptul, furnicăturile din

măini, toate au un singur nume: Iubirea. Oare este întâmplător ca adolescența corespunde perioadei de liceu?

Oare este întâmplător că cele mai frumoase amintiri sunt din această perioadă?

Oare este întâmplător că cele mai trainice prietenii se leagă acum?

Nu poate fi decât un răspuns : Nimic nu e întâmplător.

Este adevărat că epoca informațională în care trăiesc adolescenții de astăzi, își pune puternic amprenta asupra lor.

Suntem cu toții obișnuiți să trăim într-o lume care depinde întotdeauna de altcineva. Sau de altceva. Și toată lumea are idei, toată lumea știe că vrea ceva de la viață... dar, nimeni nu face nimic. Toți se lasă conduși mai mult sau mai puțin. Le este frică să ia atitudine. Oare de ce?! Ce-ar fi să se hotărăscă, într-o zi să trăiască pentru ei. Chiar și un lucru aparent neînsemnat... dar care să fie important pentru sufletul lor. Eu cred că și asta, printre altele, înseamnă spiritul „Adolescentului”.

Ce trebuie să știe fiecare tânăr despre întâlniri?

Unul dintre cele mai emoționante lucruri din adolescență este acela că băieții încep să se uite cu alți ochi la fete. Fata aceea uscățivă, pe care odată îi plăcea să o necăjească, a devenit deodată o imagine a frumuseții feminine. Dorința de a te asocia cu o persoană de sex opus este tot atât de firească precum răsăritul soarelui dimineața. De aici a apărut și subiectul întâlnirilor. Întâlnirile nu sunt numai plăcute, dar au și beneficii:

- ☐ Te ajută să devii sociabil
- ☐ Te ajută să-ți dezvolți personalitatea
- ☐ Te ajută la alegerea unui partener de viață.

Există și riscuri în acest domeniu. Pericolul constă în a face ceva care îți va afecta serios șansele pentru un viitor strălucit și fericit. E ușor pentru tineri să gândească: *Am toată viața înaintea. Alegerile pe care le fac acum nu vor schimba nimic.* Ei bine, ele contează. Modul în care tratăm întâlnirile și lucrurile pe care le facem acum, vor influența mai târziu calitatea vieții și a căsătoriei.

Există și câteva reguli care te pot feri de necazuri:

- ☐ Învață să spui NU!
- ☐ Stabilește-ți propriile standarde înainte de a începe să ai întâlniri!
- ☐ Stabilește-ți o oră precisă de întoarcere acasă!
- ☐ Nu parca mașina numai pentru a *discuta puțin!*

- ☐ Ferește-te de alintări!
- ☐ Nu tachina!
- ☐ Păzește-ți mintea!
- ☐ Păzește-ți sentimentele!

A clădi o relație care să dureze o viață nu este ușor. Dragostea este cel mai frumos lucru. Tinerii din ziua de azi spun că dragostea este un sentiment de simpatie reciprocă, dar după o perioadă acel sentiment dispare.

Dragostea nu are pretenții din partea celuilalt, deci este necondiționată, este o dragoste neschimbătoare, inepuizabilă, care se dă pe sine până la capăt și este cea mai minunată!

- ☐ Dragostea înseamnă acțiune, nu doar o atitudine de bunăvoință.
- ☐ Dragostea înseamnă a te împăca, nu a sta la o distanță confortabilă de nevoile altora.
- ☐ Dragostea înseamnă a iubi necondiționat pe cel care nu merită a fi iubit și nu răspunde la fel.
- ☐ Dragostea înseamnă a te dăruie într-un fel care vrea și lucrează pentru binele suprem al celuilalt, pentru că nu are la bază un sentiment orb, ci se bazează pe cunoașterea celuilalt. Astfel, ea se străduiește să cunoască de ce are nevoie celălalt (ceea ce implică responsabilitate din partea ei) și , astfel, știe ce-i face bine celuilalt.
- ☐ Dragostea înseamnă a fi predat celuilalt permanent, fără rezerve, nu doar atunci când te simți bine sau doar atunci când celălalt răspunde la dragostea ta.
- ☐ Dragostea înseamnă a te purta în mod conștient, arătând o grijă permanentă pentru binele suprem al celuilalt.
- ☐ Dragostea este calea de căpetenie și cea mai bună.
- ☐ Dragostea știe să aștepte.

Oricare adolescent trebuie să știe că nu e sfârșitul lumii dacă nu face parte din *grămadă*.

Ce ar trebui să facă? Să se silească să fie bun, să fie cinstit și interesat de problemele celor din jur. Să fie curat la trup și la minte. Dacă nu e o inteligență pură, să muncească, pentru că nu întotdeauna cei mai talentați înving, ci acei care se luptă și nu renunță niciodată.

Nicolae Filimon spunea că *Fericirea perfectă nu există pe acest pământ; aceasta s-a zis de mult timp și de oameni foarte învățați; avem însă iluziunea, credința și speranța. Aceste daruri divine compun pentru noi, aici pe pământ, ceea ce numim fericire.*

Bibliografie:

1. Academia Română - DEX, Editura Univers Enciclopedic, București, 2009
2. Carmen Mușat-Coman- *Cum s-a făcut de nu mi-am bătut copilul*, Editura Cununi de stele, București, 2011
3. James Dobson – *Pregătirea pentru adolescență*, Editura Misiunea Creștină, Oradea, 1996.

IMPLICAREA FAMILIEI ÎN PREVENIREA CONSUMULUI DE DROGURI

Prof. Mitache Elvira
Liceul teoretic I. C. Vissarion Titu

Un rol important în preîntâmpinarea consumului de droguri îl au părinții, care trebuie să-și educe copiii corespunzător din punct de vedere moral și spiritual, pregătindu-i pentru a face față realităților dure ale vieții. Atmosfera sănătoasă din familie, dragostea, afecțiunea, comunicarea între părinți și copii, constituie astfel principalul aliat în lupta împotriva acestui flagel.

Acest subiect trebuie să intereseze părinții, să știe care sunt drogurile disponibile, efectele și potențialul lor nociv.

Un tânăr petrece mult timp în afara familiei fiind expus unor situații, presiuni, are curiozități, interese, o voință puternică, o dorință de a cunoaște și a experimenta lumea pe cont propriu. Dar și părinții au o voință proprie, pot controla sau impune regulile care guvernează casa: ora de venit acasă, cine are și cine nu are voie să vină acasă, îndatoririle fiecărui membru în gospodărie. Adolescența este perioada în care tinerii încep să ceară și să-și asume tot mai multe drepturi și libertăți, fiind însă, în continuare, dependenți financiar de părinți. Părinții pot stabili obiectivele de performanță școlară și sistemul de recompense. Părinții au datoria de a controla limitele propriei familii și de a menține capacitatea de a comunica între toți membrii familiei.

Părinții pot fi de mare folos în identificarea problemei consumului de droguri dacă pot să recunoască semnele consumului în stadiul incipient. Există o combinație de mai multe semne pe care le putem observa la copil: minte și fură din casă, are prieteni noi, de obicei mai în vârstă decât el, are probleme la școală și întârzie deseori, are eșec la învățătură când până acum mergea foarte bine, își pierde interesul pentru școală, sport și hobby-uri, își pierde capacitatea de concentrare, are pierderi de memorie, halucinații, este mereu obosit și somnoros, nu vorbește despre prietenii săi și de modul în care își petrece timpul, lipsesc bani din portofelul părinților, pierde în greutate, are nasul și ochii iritați, poartă bluze cu mâneci lungi care îi acoperă brațele, prezintă schimbări radicale în comportament și de personalitate, schimbări bruște de dispoziție.

Nu întotdeauna prezența unora dintre aceste semne ne indică faptul că am avea de-a face cu un consumator de droguri. Ele constituie doar un

indiciu care poate să ne dea de gândit și nu o certitudine. În fața greutății de a înțelege care este adevărata explicație a simptomului, va trebui să ne luăm măsuri, ca să verificăm motivul autentic al semnalului.

Din fericire, majoritatea utilizării inițiale de droguri nu conduce la un abuz cronic cu profundele lui consecințe. Factorii care predispun persoana la consumul inițial de droguri sunt diferiți de cei care predispun un individ la abuzul cronic de droguri. În general, utilizarea inițială de droguri și implicarea ocazională în folosirea drogurilor, nici nu crește și nici nu are consecințe negative majore, având o funcție de factor social și de grup, în timp ce abuzul cronic de droguri pare să fie mult mai legat de procesele biologice și psihologice.

Este clar că factorii biologici și genetici joacă un rol important în abuzul de drog, este de asemenea clar că acești factori interacționează într-un mod complicat cu factorii psihologici, sociali și de mediu pentru ca în final să determine evitarea utilizării de droguri sau abuzului de droguri. Cercetările privind prevenirea încearcă să integreze aceste descoperiri științifice pentru o mai bună înțelegere a procesului asociat cu abuzul de droguri și dezvoltarea unor intervenții eficiente pentru a preveni abuzul de droguri.

Rolul părinților în diminuarea abuzului de substanțe implică o complexă interacțiune pentru diminuarea factorilor de risc.

Factorii de risc individuali și interpersonal: stima de sine scăzută, vulnerabilitatea genetică, căutarea de senzații, agresivitatea, problemele de comportament, timiditatea, rebeliunea, singurătatea, eșecul școlar, atașamentul scăzut față de școală, lipsa de activitate cu scop, lipsa de comunicare sunt în multe situații cauze ale consumului de droguri. Tinerii simt nevoia să facă lucruri care să aibă importanță pentru ei și să le confere validare. Un sport, o activitate de voluntariat, responsabilități clare în gospodărie pun tânărul în valoare, îi oferă o identitate și întăresc sentimentul de apartenență.

Factori care țin de "grupul de egali": asocierea cu indivizi care folosesc droguri ilegale, marginalizarea în școala elementară, prietenia cu alți copii marginalizați, legături cu grupuri de egali care abuzează de alcool și droguri și se angajează în alte activități infracționale; presiunea grupului de a folosi substanțe și asocierea cu grupuri care abuzează de substanțe este determinantul final al abuzului de substanțe în rândul tinerilor. Rezistența la presiunea grupului poate fi crescută prin implicarea în programe de training/consiliere privind rezistența la grup.

Familia ca factor de risc: părinții alcoolici, perceperea permisivității părinților privind utilizarea drogurilor/alcoolului, lipsa sau inconsistența disciplinei parentale, modele de comunicare negative, conflictele, legăturile scăzute, stresul și disfuncționalitățile cauzate de moarte, divorț, încarcerarea părinților, plecarea părinților în străinătate sau de veniturile scăzute ale familiei, lipsa sau extinderea familiei, părinți cu probleme emoționale, problemele părinților, lipsa abilităților de a face față problemelor familiale, respingerea parentală (de exemplu, copilul nedorit), lipsa supravegherii din partea adultului, lipsa ritualurilor familiale (cum ar fi vacanțele petrecute împreună cu familia), supravegherea și comunicarea deficitară în familie, abuzul fizic și/sau social și/sau sexual, și abuzul de substanțe al părinților sau altor persoane apropiate.

Consumul problematic de droguri, abuziv, repetat, asociat cu delicvența și cu diminuarea performanței școlare apare ca o manifestare a separării din relația între părinți și adolescent, părinții fiind confrunțați cu diverse alte probleme, care îl exclud pe tânăr. Consumul de droguri devine atunci problematic, pentru că oferă consumatorului ceva de care el sau ea are nevoie - relația cu alți consumatori, ieșirea din singurătate și izolare.

Întărirea familiei poate reduce efectele negative ale influențelor mediului familial asupra tânărului privind abuzul de substanțe. Strategiile de prevenire pot include programe pentru părinți, oferirea de suport familiei, oferirea de training-uri de abilitare a familiei. Terapia de familie reduce efectele riscului abuzului de substanțe inclusiv delicvența, problemele comportamentale și depresia.

Școala ca factor de risc: eșecul școlar, lipsa de implicare în activitățile școlare, lipsa de oportunități pentru implicare și recompensare, perceperea ca fiind nedrepte a regulilor și normelor conduc la abuzul de substanțe. Programele de îmbunătățire a climatului școlar se dovedesc eficiente în reducerea efectelor negative ale abuzului de substanțe la adolescenți.

Comunitatea ca factor de risc: rata crescută a infracționalității, densitatea crescută a populației, disponibilitatea, norme care acceptă abuzul de alcool și alte droguri, valori și atitudini ambivalente. Lipsa oportunităților pentru implicarea tinerilor în activități pozitive, rata înaltă a abuzului de substanțe, sărăcia și lipsa oportunităților de angajare, disponibilitatea drogurilor și alcoolului; lipsa mobilității economice și a suportului social.

În cazul unei persoane care consumă substanțe ce determină dependență, relațiile sociale au tendința de a se deteriora pentru că persoana nu-și îndeplinește obligațiile față de prieteni și rude, sau ca rezultat al atitudinilor impulsive, a exprimării inadecvate a sentimentelor agresive. Persoana poate avea probleme juridice din cauza stării de intoxicație, sau datorită unor infracțiuni pe care le poate comite cu scopul de a obține bani pentru achiziționarea substanței.

Activitatea ocupațională va fi apreciată ca afectată, dacă persoana lipsește de la lucru sau de la școală sau în cazul în care nu este capabil să desfășoare o activitate responsabilă ca urmare a stării de intoxicare.

Consumul poate fi prevenit prin implicarea prietenilor, părinților și a comunității în general.

Modalități ineficiente de comunicare și comportament: critica, moralizarea, predicile, etichetarea, oferirea de sfaturi / soluții despre ce ai face tu dacă ai fi în aceeași situație, lauda cu scopul de a manipula, a da ordine, a impune celui alt ce trebuie să facă, amenințări prin prezentarea a ceea ce se va întâmpla dacă cel alt nu face ceea ce îi spui / recomanzi, indiferența manifestată față de acțiunile celui alt și față de sentimentele acestuia, utilizarea pedepsei ca modalitate de a corecta comportamente.

În consilierea elevilor cu scopul prevenirii consumului de substanțe se aplică următoarele principii: atitudinea informată, atitudinea pozitivă, confidențialitatea, profesionalismul și toleranța.

Creșterea oportunităților pentru implicarea pozitivă în viața comunității poate reduce influențele negative ale mediului asupra tinerilor din punctul de vedere al abuzului de substanțe o activitate desfășurată din proprie inițiativă, de orice persoană fizică, în folosul altora, fără a primi o contraprestație materială, orice acțiune întreprinsă de o persoană fără a se gândi la recompense financiare, orice muncă prestată fără constrângere de o persoană cu intenția de a nu urmări un câștig financiar imediat, munca benevolă, neremunerată, prestată de o persoană în scopul ajutorării unor alte persoane (care nu fac parte din propria familie și nu sunt prieteni apropiați) pentru a obține experiență în vederea unui serviciu mai bun, pentru a-ți face noi prieteni, pentru a fi cu prietenii tăi care sunt deja voluntari, pentru a învăța lucruri noi și a-ți forma deprinderi utile, pentru a da înapoi ceea ce ai primit de la alții, pentru a te simți util, pentru a testa o nouă carieră, pentru a-i ajuta pe cei mai puțin norocoși, pentru a-ți asuma o responsabilitate, pentru a întâlni persoane importante din comunitate, pentru a înțelege problemele comunității în care trăiești.

Pentru a reuși să atingem obiectivele legate de prevenirea consumului de substanțe, comunicarea cu tinerii trebuie să fie limpede, concisă, completă, înțeleasă de cel care o primește. Este important să nu copleșim cu prea multe informații sau cerințe și să ținem cont de faptul că un adolescent care nu beneficiază de o anumită comunicare se va simți izolat, marginalizat și este puțin probabil să devină un colaborator devotat în cadrul activităților.

Bibliografie:

1. Băban, Adriana, Consiliere educațională, Cluj-Napoca, Imprimeria "Ardealul", 2001;
2. Mitrofan, Iolanda , Terapia toxicodenendenței, București, Editura Sper, 2003.

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN EDUCAȚIA ECOLOGICĂ A COPIILOR

Prof. Onel Liliana

Colegiul Tehnic „Traian Vuia” Galați

Poluarea este una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă omenirea. La ora actuală, lista substanțelor poluante este impresionant de lungă. Cu cât gradul de poluare este mai avansat, cu atât riscul de îmbolnăvire este mai mare.

Alături de om, toate celelalte ființe sunt afectate de efectul nefast al poluării. Din cauza unor activități poluante au dispărut nenumărate specii de plante și animale, iar altele sunt în curs de dispariție.

Rolul educației ecologice este de a deștepta CONȘTIINȚA ECOLOGICĂ.

O astfel de educație nu are limită de vârstă. Respectul profund față de natură trebuie cultivat de timpuriu. Excursiile și călătoriile pot avea un important efect educativ.

Aducerea elevului, viitorului cetățean al societății în situația de a respecta valorile naturii și ale peisajului în care trăiește se face prin INSTRUIRE ȘI EDUCAȚIE.

Omul neinstruit și needucat, rupt de natură „, nu este în stare să pătrundă resorturile intime ale existenței sale biologice și nu poate admite răspunderea față de viața prezentă și viitoare” (V. Soran, 1985). În această frază rezidă ROLUL EDUCAȚIEI ECOLOGICE ÎN VIAȚA OAMENILOR DE PE TERRA.

Educația ecologică se fundamentează în *familie*. În primul rând prin puterea exemplului și apoi prin cea a cuvântului. Există două cuvinte magice care indică felul în care copilul intră într-o relație cu mediul său înconjurător. Acestea sunt imitația și modelul. Nu frazele moralizatoare, nici poveștile pline de sens sunt cele care au efect asupra copilului, ci tot ce săvârșesc sub privirea sa adulții în mediul înconjurător.

Conștiința ecologică se dezvoltă foarte mult dacă exemplele sunt legate de relația dintre dezechilibre ecologice și iresponsabilitatea umană. Dacă un om cu conștiință ecologică avansată, obținută prin educația în spiritul ocrotirii naturii, va ajunge vreodată în posturi în care poate lua decizii importante, va avea grijă să acționeze plin de responsabilitate, pentru a nu permite inițierea unor dezechilibre sau catastrofe ecologice să

acționeze iresponsabil în ceea ce privește mediul înconjurător. De cele mai multe ori nu acționează neapărat din rea voință, ci din ignoranță.

Degradarea mediului este consecința faptului că oamenii nu știu să ia atitudine față de nereguli. Sunt prea puține persoane care își asumă această responsabilitate. Nu este de mirare. La noi în țară oamenii nu știu să ia atitudine. Toți așteaptă ca ceilalți să aibă inițiativa. Din această cauză de cele mai multe ori nimeni nu face nimic pentru a opri degradarea mediului.

Oamenii nu cunosc legislația despre protecția mediului. Chiar și atunci când o cunosc nu o respectă. Dacă este crescut în spirit ecologist, copilul s-ar putea să devină mai responsabil.

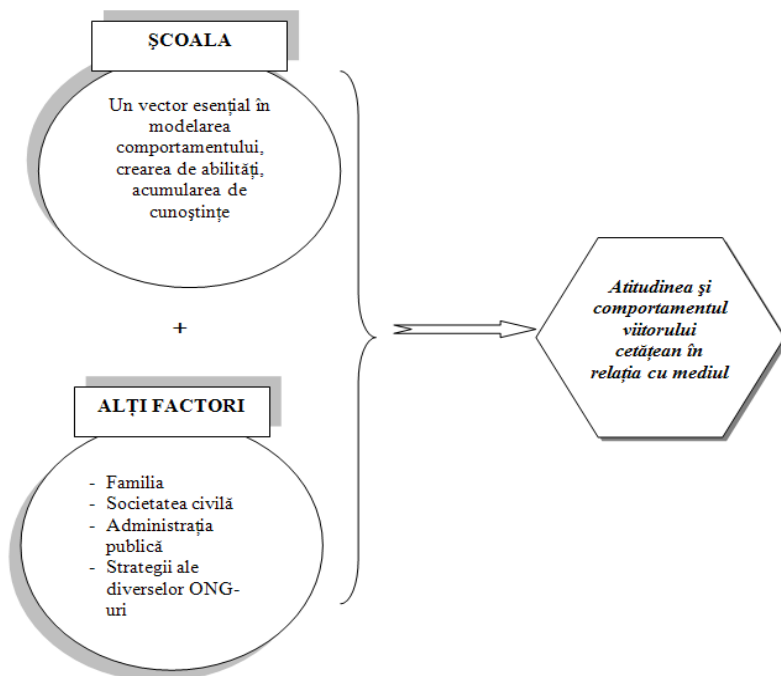
Copilul trebuie antrenat în activitățile de ocrotire a naturii. Construirea de căsuțe pentru păsările, asigurarea de țărcuri cu fân pentru câprioare iarna sunt acțiuni practice în acest sens. De asemenea se recomandă angrenarea copilului în plantarea și îngrijirea puieților. Astfel de activități îl vor ajuta pe copil să se simtă solitar cu natura.

Este de asemenea important să fii sensibil la realitățile problemelor de mediu cu care se confruntă comunitatea.

Mulți dintre elevi și familiile lor pot fi direct sau indirect responsabili pentru problemele de mediu pe care elevii le investighează. De exemplu, în orașe mari, mulți dintre părinții elevilor, probabil, lucrează în fabrici care poluează aerul și apa. Și lângă păduri, poate unii dintre elevii și familiile sau rudele lor s-ar putea să joace un rol în problema braconajului și a tăierii excesive de copaci. Cu toate că n-ar trebui să se evite să se discute problemele de mediu din cauza acesta, trebuie atenție atunci când e „învinuit” cineva și este necesar să se găsească cea mai bună cale de a se prezenta anumite probleme.

Atitudinea față de mediu a unei persoane adulte (părinte), comportamentul său zilnic în oraș, la serviciu sau în alte contexte (aruncă sau nu deșeuri pe spațiile verzi, acceptă sau nu poluarea aerului de către companiile producătoare, respectă sau nu regulile impuse de stat cu privire la protecția mediului, se implică sau nu ca voluntar în diverse ONG-uri pe linie de mediu etc.) vor rămâne în bună măsură un exemplu pozitiv/negativ pentru copil.

Educația ecologică are un caracter interdisciplinar și pluridisciplinar. Disciplinele biologia și geografia sunt cele prin care se realizează în școală, cu preponderență educația ecologică.

Educația ecologică implică desfășurarea de activități educative atât *în școală*, cât mai ales, desfășurate în afara spațiului instituțional, cu ajutorul cadrelor didactice dar susținute și de părinți prin:

- excursii în locurile în care omul a contribuit într-un mod hotărâtor la degradarea mediului, prin sesizare a defrișărilor, a deșeurilor aruncate la întâmplare;
- vizite la muzeele de științe ale naturii;
- participarea la activități de grădinărit, pomicultură, creșterea și îngrijirea animalelor etc.

Întrucât școala determină/modelează comportamentul educaților pe parcursul întregii vieți (conceptul de *longlife learning* a devenit o realitate), este oportună și necesară generalizarea ideii că școala alături de familie rămâne un vector esențial pentru modelarea comportamentului viitorului cetățean în relația cu mediul.

BIBLIOGRAFIE

Ionescu, Al., Ecologie și societate, Editura Ceres, București, 1982

Momanu, Mariana, Introducere în Teoria Educației, Editura Polirom, București, 2002

Soran V. și Borcea Margareta, Omul și biosfera. Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1985.

FAMILIA ȘI ȘCOALA – PARTENERI ÎN RESPECTAREA DREPTURILOR COPILULUI

Prof. Anca Popescu

Liceul Tehnologic de Marină, Galați, județul Galați

Educația copilului este un proces complex, care debutează într-un mediu informal - familia, continuă într-un mediu formal - școala și se sfârșește în societate. Relațiile sociale, relațiile între oameni, ca și cele între oameni și instituții sunt guvernate de legi. Cunoașterea, cel puțin în principiu, a legilor, a conceptului lor de bază, este o obligație elementară a viitorului cetățean.

Legile stabilesc foarte clar, că principala responsabilitate de a crește un copil revine mai înainte de toate părinților naturali. Legea obligă de asemenea comunitatea locală să sprijine copilul și familia. Statul are rolul de a fi garantul acestor drepturi și de a asigura respectarea lor.

Drepturile copilului se regăsesc într-o serie de documente internaționale care definesc drepturile și principiile dezvoltării normale a unui copil:

Declarația UNESCO de la Salamanca

Convenția ONU despre Drepturile Copilului

Regulile standard ale ONU privind egalitatea de șanse

Familia este unul din factorii care prin legea nescrisă a naturii, dar și prin legea scrisă a drepturilor omului, are obligația de a oferi un *climat fundamental atât afectiv, cât și ocrotitor*, deoarece cea mai mică tulburare care apare în echilibrul afectiv al părinților provoacă tulburări în psihicul copiilor.

Deși legea acordă drepturi copiilor, acestea nu exclud autoritatea părinților, nici responsabilitățile copiilor.

Educația pe care le-o oferim copiilor și tinerilor, trebuie să fie consolidată de dezvoltarea simțului responsabilizator al acestora. Ei trebuie să știe că au drepturi și nimeni nu are dreptul să le încalce, dar fiecare drept este urmat de o responsabilitate. Pentru a socializa și pentru a crește și forma adulți responsabili, copiii trebuie îndrumați, educați încă de mici în spiritul respectării drepturilor celorlalți. Ei trebuie să știe că au de exemplu dreptul de a nu fi expuși situațiilor riscante, dar și responsabilitatea de a nu-i expune pe alții unor situații de risc; au dreptul de a fi ascultați, dar și responsabilitatea de a-i asculta pe ceilalți; dreptul la educație, dar și responsabilitatea de a frecventa școala.

A educa un copil nu este un lucru chiar atât de ușor, de aceea școala vine în ajutorul familiei contribuind la îmbunătățirea și dezvoltarea conduitei morale și civice a elevilor, la pregătirea lor ca cetățeni responsabili, participanți la viața comunității.

Relația școală – familie are un rol din ce în ce mai important, cu atât mai mult, cu cât ele nu pot funcționa una fără cealaltă. Formele de colaborare dintre familie și școală trebuie să pună în evidență simbioza lor, inseparabilitatea, iar acțiunile lor îl duc pe copil acolo unde ele își propun. Activitatea acestor doi parteneri educaționali se axează în principal pe calitatea educației, obiectivele, metodele și mijloacele de ajutor pentru copil:

să respecte normele morale și legile conviețuirii interumane;

să identifice drepturile și responsabilitățile individuale în vederea aplicării și respectării legilor societății în care acestea sunt prevăzute;

cultivarea respectului și responsabilității față de sine și față de ceilalți;

cultivarea respectului față de valorile umane în general și față de muncă în special;

cultivarea respectului pentru cultură și civilizație;

cunoașterea și însușirea modalităților de organizare și petrecere a timpului liber.

Implicarea părinților în viața școlii, menținerea dialogului profesori - părinți – elev, asigură un mediu sănătos și apără tinerii de pericolele societății moderne: consumul de droguri, trafic de persoane, violența și delincvența juvenilă.

Un fenomen care poate include toate aceste pericole este traficul de persoane. Anual, mii de copii, atât băieți, cât și fete, sunt traficați pentru a fi exploatați în scopuri comerciale, fiind recrutați, fie prin înșelăciune, constrângere sau forță, fie sunt transportați în țară sau peste granițele naționale și vânduți în repetate rânduri.

Fenomenul nu este recent sau sporadic, ci larg răspândit, implicând un număr mare de persoane, cunoscând profunde conotații de ordin social și economic, demonstrând încălcarea profundă a drepturilor fundamentale ale omului și devenind o problemă ce se agravează constant.

Privit din punctul de vedere al drepturilor omului, traficul de persoane include sclavia, munca forțată, violența, abuzul de încredere, agresiunea fizică și psihică a persoanei, fiind pe deplin justificată aprecierea că traficul de ființe umane este o formă a sclaviei la început de mileniu.

Munca în cadrul unui liceu tehnologic, oferă o imagine a dificultăților întâmpinate de mulți tineri din cauza problemelor financiare a familiilor din care provin (nu există mijloace financiare pentru navetă, părinți plecați în străinătate, găsirea unui serviciu pentru propria întreținere), probleme de sănătate etc. În perioada adolescenței, perioada de confuzie valorică pentru unii tineri, aceștia adoptă cu ușurință comportamente nesănătoase, nonconformiste, care pot încălca normele și valorile sociale. Dacă relația cu familia nu are o temelie solidă, consolidată de-a lungul timpului, deciziile vor fi influențate de grupul de prieteni, în care tinerii au mai multă încredere decât în părinți și profesori. Crezând ca tot ceea ce este rău nu îl poate atinge, tânărul nu este preocupat de pericolele care există și de care ar trebui să se ferească.

Lipsa de informare, situația materială precară, proveniența dintr-o familie dezorganizată, în care copiii sunt neglijăți, iar relațiile copilului cu familia sunt slabe, reprezintă factori favorizanți ai traficului de copii. Lipsa de comunicare între părinți și copii, nivelul scăzut de educație împiedică viitoarea victimă să evalueze corect și realist informațiile și planurile prezentate de către cel ce recrutează. Astfel, traficanții influențează decizia victimei de a pleca peste hotare și sugerează trecerea sub tăcere a acestei decizii în fața rudelor. În cele mai multe situații, traficanții fac parte din „grupul de prieteni”.

Un alt factor care contribuie la vulnerabilitatea copiilor este opinia nefondată că, în străinătate, realizarea personală este mai ușoară. Unii copii cred „poveștile de succes”: persoane care au fost plecate în străinătate și care s-au întors după o perioadă scurtă de timp cu sume mari de bani. În aceste condiții este relativ ușor să recrutezi un copil utilizând false promisiuni de muncă în afara țării.

În documentele internaționale, inclusiv în textul Convenției Consiliului Europei, traficul de persoane constituie o violare a drepturilor omului și o atingere adusă demnității și integrității ființei umane. De asemenea, în Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile omului (1989), se stipulează ”drepturile copilului de a fi protejat împotriva traficului”.

Toate eforturile de prevenire a traficului de copii se regăsesc în respectarea celor cinci drepturi ale lor: la viață, la dezvoltare, la protecție, dreptul la participare, dreptul la informație (al copiilor-victime ale traficului, copiilor vulnerabili de a fi exploatați). Pentru a preveni traficul de persoane, statele membre ale Uniunii Europene desfășoară campanii de informare și sensibilizare, fie prin funcționari formați pentru a putea

intra în contact cu victimele traficului de persoane, dar și prin educație și formare profesională pentru oferi alternative educaționale elevilor și tinerilor proveniți din familii dezorganizate, predispuși la abandon școlar și familial.

Astfel, părinții și educatorii contribuie, în strânsă colaborare, la protejarea copilului, la formarea unui comportament preventiv la elevi și a unei atitudini de toleranță, la transmiterea și deprinderea relațiilor de viață. Reușita acestei acțiuni presupune însă o cunoaștere specială a fiecărui copil. El trebuie urmărit sub toate aspectele personalității lui.

Reglementarea științifică a unor norme educative impune colaborarea sistematică și permanentă a celor doi factori de instruire, familie - școală și presupune unitatea influențelor educative și continuitatea muncii de formare a copilului.

Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, cel puțin, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului; drepturile de care dispune pentru educația copilului; importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului; metodele de colaborare cu școala.

Procesul de colaborare cu părinții asigură atingerea scopului educațional. Fără participarea părinților efortul educativ organizat prin instituțiile școlare poate fi deviat sau deformat. Așa cum arată și H. H. Stern "orice sistem de educație, oricât ar fi de perfect, rămâne neputincios dacă se lovește de opoziția sau indiferența din partea părinților".

Astfel, este necesar un dialog între profesori și părinți; profesorii trebuie să primească o pregătire în materie de relație cu părinții iar competența lor în această materie trebuie considerată ca o aptitudine profesională; părinții trebuie să fie pregătiți pentru a juca rolul lor educativ în cooperare cu profesorii; școlile trebuie să asigure (asociațiilor) părinților asistența necesară.

Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

Astfel, elevii se simt incluși atunci când: simt că aparțin școlii, se simt bine și sunt mulțumiți de realizările lor, sunt capabili să participe la activități și să învețe din toate activitățile la clasă.

Părinții se simt incluși atunci când: se simt bine veniți în școală și au raporturi pozitive cu personalul, sunt tratați cu respect, iar opiniile lor sunt luate în considerare, pot să aibă acces la informații și la personal.

Personalul se simte inclus atunci când: se simte apreciat și sprijinit, recunoaște contribuția și responsabilitățile diferite ale membrilor săi, promovează comunicarea eficientă și un mediu de muncă pozitiv.

Împreună, familia și școala, pregătește copilul pentru viață, pentru îndeplinirea rolului său în societate, în muncă, pentru a-și face datoria față de el și față de societate, de familie. În același timp, trebuie să pregătească viitorul cetățean pentru a ști să-și apere drepturile dar și pentru a ști să le respecte și pe ale altora.

Dacă drepturile îi sunt încălcate, copilul este expus unor mari riscuri: dezvoltare fizică și mentală anormală, sănătate precară, neînscrisere în sistemul de învățământ, abandon școlar, lipsa unui adăpost. Este de datoria noastră a tuturor să prevenim încălcarea drepturilor copilului și să facem posibilă aplicarea legilor care își propun să promoveze respectarea drepturilor tuturor copiilor din România.

"Copilul trebuie primit cu respect, crescut cu iubire și apoi lăsat în libertate deplină"

Rudolf Steiner

BIBLIOGRAFIE:

Baciu D., Rădulescu S. M., Voicu M., - Adolescenții și familia, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1987;

Cucoș, C. – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2002 ;

Nicola, I. – Tratat de pedagogie școlară, Ed. Aramis, București, 2003 ;

Șoitu, L. – Pedagogia comunicării, Institutul European, Iași, 2001;

www.salvaticopiii.ro/romania/resurse/ghid_raspuns_trafic_SEE;

www.didactic.ro;

***** seminarii PHARE TVET.

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN PREVENIREA TRAFICULUI DE PERSOANE MIE?! NU MI SE POATE ÎNTÂMPLA

Radu Maria - Magdalena
Colegiul Tehnic „Constantin Istrati”, Câmpina

Modernizarea societății în care trăim a atras după sine, atât dezvoltarea laturilor pozitive, cât și dezvoltarea unor aspecte negative cum ar fi: criminalitatea organizată și traficul de persoane.

Traficul de persoane reprezintă o violare a drepturilor omului, a demnității și libertății acestuia, un fenomen care există și se manifestă în aproape toate țările lumii, indiferent de gradul acestora de dezvoltare. Femei, bărbați, tineri și copii devin victime ale exploatării sexuale, ale, exploatării prin muncă forțată sau prelevare de organe.

În opinia mea, educația și lipsa de informare contribuie la răspândirea fenomenului traficului de persoane. Referitor la traficul de femei cele mai multe dintre fetele care sunt traficate nu și-au încheiat ciclul obligatoriu de educație. Ele nu au o calificare adecvată, nu au experiență pe piața muncii și, astfel, sunt mai vulnerabile. Vulnerabilitatea este invers proporțională cu nivelul de educație. Cele mai vulnerabile(circa 40%) sunt cele care nu au terminat liceul, având vârsta cuprinsă între 15-20 de ani. În ultimii ani vârsta fetelor traficate a scăzut către vârste fragede de 12,13 ani. Educația, ca rezultat a nivelului pregătirii sociale și profesionale, dar și ca nivel al educației receptate și sedimentate în plan familial și social, este factorul de formare al responsabilității. Lipsa de educație le face pe victime să se orienteze în țările de destinație numai spre munci care nu cer îndemânare și pricepere sau spre locuri de muncă temporare, desfășurate în condiții precare.

Violența domestică, lipsa de comunicare în familie, experiența unui abuz în familie, crește vulnerabilitatea față de trafic. Mediul familial abuziv poate să alimenteze sentimentul eșecului în relațiile personale și să determine tinerele să caute libertatea în altă parte. De asemenea, comunicarea redusă dintre părinți și tinere poate să genereze sentimentul de nonapartenență la familie.

O altă cauză a traficului de persoane o constituie percepția multor tineri față de posibilitățile de realizare în România. Un mediu în care șansele de angajare sunt mici, îi face pe mulți să considere că nu se pot

realiza decât în străinătate. Multe dintre tinere au fost expuse la povești despre succesul în străinătate, ceea ce la crește gradul de vulnerabilitate.

Efectele traficului de ființe umane pot fi devastatoare mai ales pentru victimă. Trauma psihică reprezintă efectul cel mai devastator. Evenimentul traumatizant va rămâne, o experiență dominantă, care poate provoca panică, teroare, groază, coșmaruri traumatice sau retrairi dureroase. Victime nu numai că își reamintește, ci și re trăiește mai mult sau mai puțin evenimentul traumatizant. Victima va evita orice situație în care se regăsesc sau se pot regăsi elemente cheie ale evenimentului traumatizant. Comportamentul caracterizat prin evitare va avea ca rezultat renunțarea la anumite forme de contact social.

Victima traficului de persoane manifestă teama de a sta singură, teama că se va afla ceea ce i s-a întâmplat. Suferă de sentimentul vinovăției pentru că a făcut o greșală, este furioasă pe ea însăși pentru că a permis ca acest lucru să i se întâmple. Victima are o stimă de sine scăzută, nu mai are încredere în propriile posibilități, dar nici în ceilalți.

Cele mai recente rapoarte ale organizațiilor internaționale indică creșterea traficului de persoane la nivel global (între 2,5 și 4 milioane de victime). Dar, măsurile de prevenire și combatere se dovedesc adesea depășite de dinamica fenomenului.

În acest context, țara noastră, este considerată o zonă de origine sau tranzit, fiind identificați o serie de factori care au favorizat apariția traficului de persoane: poziționarea geografică și prezența unui număr mare de categorii sociale cu nivel economic scăzut (familii monoparentale, tineri care părăsesc centrele de plasament, tinerii din mediul rural etc.).

Care este rolul părinților? Cum își pot ajuta aceștia copiii? Mai întâi ar trebui să le explice ce este traficul de persoane:

Sechestrarea unei persoane;

Privarea de libertate a unei persoane care apoi este folosită ca obiect pentru satisfacerea altor persoane;

Racolarea unor persoane mai naive, duse în alte țări pentru prostituție, cerșit, furt.

În aceeași ordine de idei, părinții ar trebui să explice copiilor următoarele aspecte:

Cel care racolează este întotdeauna drăguț și inspiră încredere;

Persoana poate afirma că este un reprezentant al unei agenții de modeling și încearcă să convingă prin blândețe și generozitate;

Cea mai frecventă modalitate de recrutare este promisiunea unui loc de muncă. Traficanții asigură documentele de călătorie, plătesc taxele, transportul și facilitează trecerea punctelor de frontieră. Victima ajunge la destinație fără documente și lipsită de posibilitatea de a comunica. Se creează astfel o situație de criză pentru a pune victima sub presiunea necesară acceptării altor variante ca soluții temporare.

Părinții pot avea un rol important dacă se informează la rândul lor și ajung să cunoască câteva aspecte importante:

Să verifice dacă firma sau persoana intermediară acționează legal;

Dacă mergi să lucrezi peste hotare ai nevoie de contract de muncă și de invitație oficială de la angajator. Contractul de muncă trebuie să fie tradus într-o limbă pe care o cunoști și să fie tradus în două exemplare. Consultă întotdeauna un jurist înainte de a semna contractul.

Pentru a lucra peste hotare trebuie să obții viză de lucru de la Secția Consulară a Ambasadei țării în care intenționezi să pleci.

Pe lângă aceste aspecte, ar trebui să existe o bună comunicare între părinți și copii. Libertatea pe care părintele o acordă copilului trebuie să fie una controlată, fără ca el să bănuiască sau să observe acest lucru. La rândul său, copilul ar trebui să perceapă părintele ca pe cel mai bun prieten și confident al său. Așadar, dacă părinții reușesc să-l învețe să distingă binele de rău, indiferent de ipostazele în care se manifestă binele și răul, atunci se poate spune că au un rol important în prevenirea traficului de persoane.

ROLUL ȘCOLII ȘI AL FAMILIEI ÎN PREVENIREA ȘI COMBATerea VIOLENȚEI

*Prof. Săvescu Cornelia Mariana
Colegiul Național Ienăchiță Văcărescu Târgoviște*

Violența există încă din cele mai vechi timpuri în toate sistemele de educație, dar formele și intensitatea cu care aceasta s-a manifestat, au suferit modificări de-a lungul istoriei, variind de la o societate la alta, dar și în funcție de teoria și practica pedagogică împărtășită la un moment dat. Ironiile, tachinările și chiar violențele între elevi în școală au existat dintotdeauna, incluzând și situații de conflict, soldate cu violență fizică sau verbală.

Violența între elevi, în diferite forme de manifestare, este un fenomen generalizat în școli. De cele mai multe ori, manifestările violente dintre elevi, sunt percepute ca atitudini și comportamente prezente în orice școală. Dar, din păcate, comportamentele agresive dintre elevi sunt o copie oferite de mediul familial. Climatul socio-afectiv din familie, atitudinile și comportamentele părinților, relațiile dintre părinți și cele dintre părinți și copii sunt elemente care influențează în mod direct comportamentul și relațiile dintre copii în școală. Altfel spus, violența între elevi este considerată o formă de descărcare psihică în spațiul școlii a agresivității la care aceștia sunt supuși în mediul familial sau a inhibițiilor și lucrurilor interzise în mediul familial.

Ceea ce incriminează actorii investigați nu e fenomenul în sine, cât mai ales factorii și condițiile care îl generează: familia, modele sociale, relațiile deficitare cu adulții etc. Se remarcă, însă, faptul că majoritatea cadrelor didactice caută să identifice cauzele violenței elevilor în alte contexte decât cel școlar.

Combaterea violenței și acceptarea spiritului de toleranță în comportamentul celor mici rămân obiective permanente pentru cadrul didactic, și în special pentru părinți.

Factorii educativi din societate, care activează direct și imediat asupra elevului de vârstă școlară mică sunt: familia, școala și mediul extrașcolar.

„Familia și școala, instituții cu rol fundamental în crearea spiritului social, trebuie să-și asume din nou rolul lor de nucleu în jurul căruia să se poată construi o bază durabilă pentru edificarea societății viitoare” (Jaque Delors). În condițiile social-economice actuale se manifestă două tendințe contradictorii: părinții sunt îngrijorați de viitorul copiilor lor, dar

în același timp „nu mai au timp și răbdare să acorde atenție problemelor acestora”. Relația lor cu școala este ignorată sau evitată, acțiunile educative ale celor două instituții exercitându-se oarecum paralel.

Școlii îi revine o responsabilitate majoră în educarea și formarea la elevi a atitudinilor și comportamentelor non-violente, responsabilitate asumată cu multă seriozitate. Prevenirea și combaterea violenței este o prioritate națională și impune măsuri concrete, în parteneriat, fiind implicați următorii factori: școli, servicii de protecție și asistență, poliția, mass-media, familia, societatea în ansamblul ei. Colaborarea cu familia se bazează pe o bună comunicare, derularea întâlnirilor cu părinții având la bază metodele interactive, tehnicile de gândire critică sau laterală, fapt ce constituie prilejul abordării unor subiecte variate și cu un impact emoțional puternic. Implicarea activă a unor părinți care au profesii ce facilitează consilierea părinților pe probleme de interes general sau particular a condus la rezolvarea unor probleme dacă nu conflictuale, cel puțin stresante atât pentru copil, cât și pentru familie. Problema comportamentelor violente în familie și școli poate și trebuie să devină o temă de reflecție pentru toți cei implicați în actul educațional. Cu atât mai mult cu cât noi, dascălii, dispunem de importante resurse pentru a concepe programe de prevenire a violenței și pentru a rupe cercul vicios al violenței în mediul educațional.

Este o sarcină a școlii, a personalului didactic, să identifice situațiile problematice din familiile copiilor, să dirijeze pe cât posibil strategiile educative ale acestora în formarea elevului și mai ales să conștientizeze faptul că relația de colaborare școală-familie este determinantă în obținerea performanțelor școlare.

Este important de știut că pentru dezvoltarea personalității copilului, familia trebuie să interacționeze cu școala și cu mediul extrașcolar, fiecare dintre acestea dezvoltând propriul rol în elaborarea unui proiect educativ comun. În societatea noastră, părinții petrec din ce în ce mai puțin timp cu copiii, motivele fiind diverse (programul încărcat la serviciu, treburile de zi cu zi etc). De cele mai multe ori dialogul părinte – copil se reduce la întrebări și răspunsuri formale, de genul “Ce ai făcut la școală?” – “Bine”. Puntea ce ar trebui să unească sufletele este undeva întreruptă și copiii se simt frustrați, dezorientați, suferă, se simt singuri lângă părinții lor.

Astfel copilul se refugiază în fața televizorului, un alt factor extern care contribuie la modificarea comportamentului elevului. Chiar și violența desenelor animate trece uneori în realitate.

Este cunoscut faptul că întotdeauna copilul receptează mult mai repede aspectele negative prezentate la televizor, dezvoltându-se astfel comportamente violente. De aceea, părinții trebuie să-și dedice mai mult timp copilului, într-un cuvânt să învețe să proiecteze și să organizeze educația copilului.

Școala constituie un spațiu social de transmitere și asimilare de informații dar și de modelare a personalității. De asemenea, are un rol important în educarea și formarea copiilor.

Dintre modalitățile folosite în școală pentru a reduce comportamentul violent se numără:

- recunoașterea greșelii comise – este primul pas care trebuie făcut de copil (greșeala este pe jumătate iertată);
- înțelegerea impactului social pe care îl generează atitudinea fiecărui copil; fiecare act al unei persoane se răsfrânge pozitiv sau negativ asupra celorlalte persoane;
- regulamentul clasei, care a fost dezbătut cu elevii și părinții, interzice recurgerea la violență a părinților față de copii și, de asemenea, a unui copil față de ceilalți copii;
- se pot obține rezultate importante prin susținerea unor lecții: de educație plastică, de educație civică, unde se pot analiza faptele, comportamentele unor copii, prin implicarea elevilor și, bineînțeles, a părinților.

Și în cadrul lectoratelor cu părinții am dezbătut teme prin care am arătat de ce abandonează unii copii școala, de ce fug de acasă și de ce se asociază unor grupuri de delicvenți, participând la fapte reprobabile. Am găsit împreună câteva răspunsuri la întrebarea "Ce se poate face în astfel de situații?":

- fiecare copil trebuie înțeles și personalitatea lui respectată;
- fermitate în educația copilului, dar nu agresivitate, pentru că violența nu este o modalitate de soluționare a problemelor;
- interesul permanent asupra situației sale școlare, fără amenințări sau și mai grav, bătăi pentru eventualele rezultate slabe sau fapte reprobabile, în prezența colegilor sau a învățătorului;
- un climat afectiv, de bună înțelegere în familie;
- distribuirea de sarcini clare copilului în cadrul familiei care să dezvolte simțul responsabilității și utilității;

-comunicarea este cel mai important obiectiv, lipsa de dialog crează bariere de netrecut copil-parinți.

Combaterea violenței și acceptarea spiritului de toleranță în comportamentul celor mici rămân obiective permanente pentru cadrul didactic, și în special pentru părinți.

Bibliografie:

1. Telleri, Fausta – *Pedagogia familiei*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2003;
2. Mitrofan, I.; Mitrofan N. – *Elemente de psihologie a cuplului*, București, Editura „Saun”, 1994.

CONSILIEREA PĂRINȚILOR ȘI ELEVILOR ÎN PREVENIREA RISCURILOR DE TRAFIC DE PERSOANE UMANE

Prof. Ana Țapu

Liceul "Voievodul Mircea" Târgoviște

Sunt dirigintă, la o clasă în care majoritatea părinților sunt oameni modești, cu studii modeste, care nu au calculatoare sau posibilități de informare .

Mulți dintre ei au rămas fără serviciu și sunt tentați să plece în străinătate fără să știe ce pericole îi așteaptă. De aceea m-am gândit să fac o sedință cu părinții și elevii cu tema: "**CONSILIEREA PĂRINȚILOR ȘI ELEVILOR ÎN PREVENIREA RISCURILOR DE TRAFIC DE PERSOANE UMANE**" pe care o voi dezvolta și la lecțiile de dirigiență.

Ce este traficul de persoane?

Prin trafic de ființe umane se înțelege:

- recrutarea,
- transportarea,
- transferarea,
- adapostirea sau primirea de persoane, :
- prin amenințare sau prin utilizarea forței sau a altor forme de constringere,
- prin răpire, escrocare, înșelăciune sau abuz de putere,
- prin utilizarea unei poziții vulnerabile,
- prin darea sau primirea de bani sau de beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care are control asupra alteia, în scopul exploatării.

Exploatarea include cel puțin din punctul de vedere al drepturilor omului, traficul de ființe umane include:

Sclavia

Munca forțată

Exploatarea sexuală în scopuri comerciale

Violența

Agresiunea fizică și psihică a persoanei

Activități ilicite (furturi marunte)

Cersetoria

Prelevarea de organe

. Din perspectiva economică, traficul de ființe umane presupune:

- interese financiare,

-rețele regionale și internaționale de trafic de ființe umane,
-crearea condițiilor în care o persoană poate fi transformată în marfă,
-circulația ilicită a banilor pe baza cărora se realizează traficul,
-o stare de sărăcie accentuată a victimelor care se întorc în țară mai sărace decât au plecat, unele chiar având datorii acumulate la plecarea în străinătate.

Etapele traficului

Recrutarea

1. **Exista trei categorii de recrutori și transportatori:** bărbați, femei, familii.
2. **Cine sunt recrutorii:**
 - vecin, soț/concubin, cunosțință/ prieten
 - presupun relații cu publicul (vânzatori, barmani, taximetristi etc.)
 - angajați ai unor firme false
 - membrii ai unor rețele de trafic.
3. **metode de recrutare:**
 - **oferte false de locuri de muncă în străinătate, în special profesii care nu implică o muncă calificată** (chelnarita, bucatăreasa, dansatoare, baby-sitter, menajera etc.) în țări ca Spania, Italia, Grecia, Cehia, Germania, Franța etc. făcute direct victimelor sau prin intermediul cunosțințelor, rudelor sau a altor persoane apropiate.
 - **anunțuri la mică publicitate de tipul:** Tinere fete pentru dansatoare, balerine în țara X. Plecare imediată.
 - **Propuneri directe făcute de către cunosțințe, prieteni, rude, vecini, necunoscuți ;**
 - **Prezentarea unor "povești de succes"** sau a unor oferte impresionante, nejustificate
 - **Exploatarea unor situații de vulnerabilitate** (minorat, boala psihică, mama singură, handicap, somaj)
 - **Propuneri false de căsătorie**
 - **Rapire**
4. **principalele județe de recrutare:** Teleorman, Iași, Dolj, Olt, Mureș, Ialomița, Botoșani, Călărași, Constanța, Brăila, Vaslui, Galați, Alba, Timiș și municipiul București.

Transportul

1) **Traficul de fiinte umane se desfasoara pe anumite rute, din tara de origine, spre tara de destinatie.** Vânzarea se poate face și în țările de tranzit, dar și ulterior recrutării chiar în țara de origine.

2) **Trecerea frontierei spre țara de destinație** (de cele mai multe ori alta decît cea promisă victimei)

- **se face cu autorul recrutatorilor sau al călăuzelor** și poate fi:
- **legală**, sub pretextul unei excursii, în cazul fetelor care au pasaport
- **ilegală**, în cazul persoanelor minore sau fără pașaport, situație în care călăuzele promit trecerea graniței în siguranță în schimbul unei sume de bani sau chiar fără plată.
- în cele mai multe cazuri, pe parcursul transportului, mai ales în țara de origine, victimele sunt tratate civilizat, li se oferă cazare și masă, pot lua legătura cu familiile etc.

Vanzarea

- **are loc în țările de destinație** (în cazul vânzărilor repetate, pot fi doar țări de tranzit), fără știrea victimelor care devin proprietatea unor patroni. Aspectul fizic și vârsta sunt cele care fixează prețul de vânzare (de regulă, între o mie și patru mii de dolari), dar depinde și de numărul vânzărilor de la momentul recrutării la cel al destinației de exploatare.

Sechestrarea si exploatarea

De cele mai multe ori victimele realizează că au fost vandute în momentul în care sint sechestrare si exploatate, etapa caracterizată prin:

- sechestrarea în locuri bine izolate, închise.
- lipsa totală a posibilităților de comunicare (li se retin actele de identitate, telefoanele mobile etc.)
- tratamentul administrat victimelor: de la izolare, viol comis de una sau mai multe persoane, maltratare, amenintare, până la, în unele cazuri crimă, în momentul în care încearcă să evadeze sau amenință traficanții cu deconspirarea.

Revânzarea

- **victimele intră într-un ciclu al falselor datorii deoarece cei care le cumpără pretind că trebuie să-și recupereze banii din munca lor.**
- în majoritatea cazurilor, în momentul în care victima a reușit să-și plătească datoria, urmează o revânzare către un alt patron care, la rândul său, vrea să-și recupereze suma platită.

Evadarea

- se face în conjuncturi favorabile, cu ajutorul unor clienți, al poliției (razii)
- victimele se adresează ambasadelor sau consulatelor României din țara respectivă. De ce cele mai multe ori, victimele nu apelează la ajutorul acestor institutii.

Repatrierea

- se realizează cu sprijinul OIM - Misiunile din alte țări, al ambasadelor/consulatelor României care se ocupa de formalitățile de repatriere și cu sprijinul organizatiilor neguvernamentale din statul de destinație.
 - victimelor li se eliberează pasaport consular și documente de călătorie.
 - primirea în țară se face de reprezentanții ANITP (Centrul Regional din aria de competență), care a fost contactat și informat în prealabil și care va referi victima către serviciile specializate de asistență.
- În chestiunile legate de repatrierea victimelor române ale traficului de persoane, ANITP este prima instituție care trebuie informată.

CARACTERISTICI ALE PERSOANELOR TRAFICATE

Trăiesc în sărăcie, au familii dezorganizate și un climat familial abuziv (cu certuri, batai, consum excesiv de alcool;

Au un nivel scăzut de educație;

Sunt izolate de rețele sociale de sprijin (biserica, autorități locale, familie, prieteni);

Nu au o meserie (o profesie);

Sunt naive și cred cu ușurință în promisiuni;

Au un anturaj nepotrivit;

Fac parte din categorii vulnerabile (copii, mame singure, șomeri, persoane cu handicap etc.);

SEMNELE PERICOLULUI:

- Deposdarea de pașaport.
- La locul de plecare s-au adunat doar fete tinere.
- Se interzice ieșirea din mașină în locuri publice (stații de alimentare, de exemplu). Acest lucru este foarte suspect și trebuie să pună în gardă.
- Se propune trecerea graniței cu acte false.
- Persoana care conduce grupul este iritată, nu se comportă firesc.
- Obligarea la prestarea unei munci în contul datoriei: persoana sau firma angajatoare refuză să plătească salariul, motivând că acoperă cheltuielile legate de transport, de perfectarea pașaportului și a vizei, fără a fi definită perioada de timp în care va fi achitată datoria și natura muncii prestate.

- Abuzul emoțional și psihologic prin înjosiri, umilințe sau amenințări la adresa familiei.

- Privarea de libertate - nu se permite ieșirea din cameră sau din casă, se interzice a lua contact cu prieteni sau cu altcineva.

- Se interzice accesul la mijloacele de comunicare: telefon, poștă etc.

- Permanentă supraveghere.

- Abuz fizic și hărțuire sexuală.

- Lipsirea de orice protecție socială în caz de îmbolnăvire.

- Dacă pe parcurs apare bănuiala că ceva nu este în regulă, e bine să se renunțe imediat – să se evadeze. Este mai ușor ca victima să scape înainte de fi vîndută.

Dacă, totuși ai fost vîndută, trebuie să apelezi după ajutor la organizații oficiale (poliție, ambasadă, consulatul român sau la Organizația Internațională pentru Migrație din țara unde te afli), la organizații neguvernamentale, biserici, orice instituție publică **sau chiar la trecători. Trebuie căutată orice posibilitate de a transmite informația despre locul unde te afli.**

După revenirea în țară, e bine ca victimele/familia să apeleze la autorități (nu ezita să spui poliției ce ți s-a întâmplat, poate așa salvezi alte fete!) și la un psiholog. **Centrul de Consiliere pentru Copil și Familie** din Tg-Mureș, str. Trebely nr. 7, tel. 0265-251101 0265-251101 , oferă servicii de evaluare și consiliere psihologică, precum și evaluare și asistență socială.

MĂSURI DE PROTECȚIE, POTI EVITA SA DEVII O VICTIMĂ DACĂ: Refuzi promisiunile verbale de angajare, indiferent dacă ele vin de la rude, cunoscuți sau "prieteni"

Continui studiile și nu abandonezi școala

Obții diploma de calificare într-un domeniu în care îți dorești să lucrezi

Consulti un jurist privind clauzele unui contract de muncă înainte de a-l semna

Verifici firma care te angajează, la Registrul Comerțului (date de înregistrare, obiect de activitate etc.)

Nu semnezi un contract în care sunt trecute "și alte tipuri de activități" sau "toate activitățile la cererea angajatorului" etc.

Nu semnezi documente/contracte, dacă nu înțelegi limba în care au fost redactate.

DACA VREI SA LUCREZI PESTE HOTARE

Verifică dacă pașaportul și buletinul sunt valabile pe toată perioada contractului

ÎNAINTE DE A LUA DECIZIA DE A PĂRĂSI ȚARA,

INFORMEAZĂ-TE! Încearcă să obții de la Poliție sau de la Inspectoratul Teritorial de Muncă mai multe informații despre angajator, dacă are dreptul să medieze angajarea în străinătate.

- Întreabă dacă vei primi permis de muncă! Doar cu viza turistică poți munci „la negru”, acest tip de muncă nu-ți oferă nici o siguranță!

- Nu accepta să treci granița cu acte false!

- Nu da nimănui pașaportul, sub nici un motiv, cu excepția organelor statului (român sau străin) abilitate să verifice actele de identitate (ex. vameșii la frontieră)! Acest document nu trebuie înstrăinat niciodată! El este singura ta dovadă de identitate, singura probă că tu ești.

- Refuză ofertele de genul „plătesc eu cheltuielile pentru tine și te răscumperi tu când ajungem!”

- În caz de nevoie de ajutor peste hotare, nu ezitați în a cere ajutorul ambasadelor României sau organizațiilor umanitare internaționale!

- Nimeni nu are dreptul să forțeze pe cineva să muncească pe gratis!

Dacă, totuși, ai luat hotărârea de plecare, este bine să lași familiei, rudelor, prietenilor, toate informațiile: cu cine, unde... pleci;

- Locul de muncă și locul de trai (număr de telefon, denumirea și adresa companiei, firmei);

- Copiile documentelor (pașaport, viză, contract), fotografiile recente;

- Fă mai multe copii ale tuturor actelor necesare pentru călătorie și păstrează-le la tine, în locuri diferite - te vor ajuta în cazul în care vei fi depozitată de acte;

- Învăță limba țării de destinație sau, cel puțin, un volum minim de cuvinte (câteva propoziții), să te poți descurca;

- Află diverse informații privind contacte în țara de destinație - coordonatele ambasadei sau consulatului României în țara respectivă sau ale ambasade/consulatului țării împuternicite cu protecția cetățenilor din România, grupuri de suport, agenții guvernamentale etc.

Incheie un contract de muncă valabil

Află numărul de telefon al Ambasadei României în țara unde vrei să lucrezi și un număr de telefon al unui ONG care oferă ajutor persoanelor traficate

Verifică firma sau persoana intermediară dacă activează legal

Contractul de muncă trebuie întocmit în minimum două exemplare și tradus în limba română

Contacteaza Ambasada statului în care vrei să pleci și verifică dacă îndeplinești condițiile de lucru din această țară

Înainte de a semna contractul, consultă un jurist.

Bibliografie:

www.eliberare.com/traficdepersoane

www.mfa.gov.md/traficul-fiinte-umane/

http://www.magistrat.ro/resurse/Traficul_de_fiinte_umane_Infractor_Victima_In_fraciune.pdf.

europa.eu › ... › Lupta împotriva traficului de persoane

www.religieortodoxa.ro/forum/index.php?action=dlattach;topic=248

O VACANȚĂ ALTFEL.....

**Prof. înv. primar Stancu Gheorghița,
Prof. Teodorescu Anca,
Școala „Mihai Viteazul”, Târgoviște**

„Copiii au o mie de feluri în care se pot juca, gândi sau vorbi... O mie de feluri de a asculta, de a se minuna, de a iubi, de a se bucura, de a cânta și de a înțelege... O mie de lumi de descoperit, o mie de lumi de inventat, o mie de lumi de visat...” (Loris Malaguzzi)

Educația non-formală este cea mai nouă abordare a învățării prin activități plăcute și motivante. Avantajele sale multiple înglobează bifarea tuturor deprinderilor specifice sistemului tradițional de învățământ, cu un aport suplimentar de abilități câștigate în condițiile unei libertăți de exprimare maxime. Educația non-formală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinelor impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta. Specific educației non-formale este locul în care ea se desfășoară: într-un cadru instituționalizat, dar în afara școlii. Caracteristic acestui tip de educație sunt activitățile care contribuie la *perfecționarea individuală*. Educatorul non-formal trebuie să dețină mai multă flexibilitate, adaptabilitate și rapiditate, dar și un entuziasm răsunător.

Acțiunile corespund strict intereselor, aptitudinilor și dorințelor participanților. În plus, doritorii nu sunt obligați să se alătore programului și nu primesc calificative oficiale. Educația non-formală însoțește cu succes formarea educațională a elevilor și rămâne una dintre variantele optime pentru susținerea plăcerii de cunoaștere și de afirmare profesională. Răspunsul cel mai scurt este acțiunea.

Considerăm că am descoperit cheia succesului pentru o mai bună comunicare cu comunitatea școlară prin lansarea proiectului educațional Școala de vară - „Școala pentru comunitate”- ediția I - 2011. Acesta a revitalizat activitatea tuturor, instituția noastră devenind o prezență activă în comunitatea locală și nu numai. Am învățat că sprijinul comunității, cu cât este mai mare, cu atât este mai mare șansa unor efecte pozitive, un câștig real al tuturor celor implicați.

Din impresiile colaboratorilor ediției I (1-10 august 2011):

„Sunt plăcut impresionat de spectacolul realizat de elevii școlii Mihai Viteazul. Educatorii împreună cu toți colaboratorii au imprimat un aer sărbătoresc acestei activități. Sunt convins că efectele acestei școli se vor resimți în timp. Felicitări!” (Ilie Ion - Columna TV Târgoviște).

„...inițiativă de bun augur ,posibilitatea copiilor de a-și petrece o parte din vacanță în mod inteligent...Felicitări!” (Bor Iuliana-ghid muzeograf - CNM Curtea Domnească)

„... am mai învățat ceva de la niște copii minunați care au știut să primească informații noi, râzând, distrându-se, trecând peste oboseală. Felicitări tuturor celor ce s-au implicat în organizarea Școlii de Vară - copii,cadre didactice, părinți!” (Neacșu Maria Claudia, muzeograf artă - Muzeul de Artă).

„... inițiativă de bun augur, posibilitatea copiilor de a-și petrece o parte din vacanță în mod inteligent... Felicitări!” (Bor Iuliana, ghid muzeograf - CNM Curtea Domnească)

„... bucuria copiilor, atmosfera plăcută, relaxată, programul propus...la superlativ! Felicitări inițiatorilor!” (Croitoru Mariana, colaborator - Grădinița „Rază de soare”).

De ce acest proiect educațional?

Ca dascăli care ne modelăm elevii, cel mai important rol al nostru este acela de a fi înșine persoane care învățăm. Acest lucru ne cere să fim mai degrabă deschiși decât închistați, căutători și nu didacticiști. Să nu uităm că elevii de azi vor fi adulții de mâine, cetățeni responsabili și participanți la democratizarea societății. Credem că ține de statutul profesiei noastre promovarea valorilor profund umane prin toate mijloacele care ne stau la dispoziție. Niciodată un singur set de idei sau un singur grup de oameni nu va putea spune ce e mai bine de făcut într-o situație dată. Împreună, însă, vom reuși să croim un drum către soluții și să îmbunătățim activitatea extrașcolară a elevilor noștri. Împreună am pus în aplicare proiectul educațional ȘCOALA DE VARĂ - ȘCOALA PENTRU COMUNITATE - care să optimizeze activitatea școlii.

Pe parcursul a 10 zile în cadrul Școlii de Vară - Școala pentru comunitate-edifiția a II-a-1-10 august 2012- au fost organizate activități în care au predominat creativitatea și armonia.. La Școala de vară, copiii s-au jucat creând, au învățat jucându-se, s-au implicat într-o gamă variată de activități interactive, creative și recreative: jocuri, lucrul în grup, prezentări, concursuri și bună dispoziție. În atelierele Școlii de vară, participanții au descoperit *cuvintele vrăjite, culoarea și fantezia*, alături

de vizite, plimbări, drumeții, excursii și jocuri în aer liber. Toți copiii au fost călăuziți cu grijă și competență de o echipă de cadre didactice înarmate cu experiență, profesionalism, entuziasm și pasiune, dornice de a-i introduce într-o atmosferă creativă, plăcută și relaxantă de petrecere a timpului și de o echipă de voluntari de la Grupul Școlar Industrial „Nicolae Ciorănescu” din Târgoviște. Școala de vară - Școala pentru comunitate - a fost opțiunea cea mai potrivită pentru vara anului 2012.

CINE ? Grupul țintă principal: 25 de elevi din cls I-VII cu vârsta cuprinsă între 7–12 ani , cu performanțe școlare ridicate, dar care nu au avut posibilități financiare de a petrece vacanța în tabere de vară.

Secundar: părinți, profesori/educatori, mass-media, comunitatea școlară, comunitatea locală

Echipa proiectului: echipă voluntari

Beneficiarii proiectului/Parteneri:

Biblioteca Pedagogică Națională „I.C. Petrescu” București, „Tribuna

învățământului” Revistă națională de

atitudine și cultură didactică București,

Muzeul Satului București, Institutul

„Eudoxiu Hurmuzachi pentru Românii de

Pretutindeni”, parteneriatul instituțional ICITPEFMPFTIC și editura Stef (acreditată CNCIS), Organizația „Salvați copiii!” București, Teatrul Municipal Târgoviște, ISJ Dâmbovița, Primăria Municipiului Târgoviște și Consiliul Local Târgoviște, Palatul Copiilor Târgoviște, Consiliul Județean Dâmbovița, Prefectura Dâmbovița, Columna Tv, MINISAT, MDI, Universul Dâmbovițean, Centrele Județene de Asistență Psihopedagogică, Serviciile Specializate de Asistență Socială, Birourile Județene pentru rromi, Direcțiile Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului.

Unde? Școala „Mihai Viteazul” Târgoviște

Când? 1 august-10 august 2012

Scopul proiectului:

▲ combinație cât mai echilibrată între activitățile distractive, specifice unei vacanțe de vară, și activitățile educative, specifice anului școlar;

▲ educarea copiilor în sensul asimilării elementelor de bază ale principalelor limbaje neconvenționale (scris, citit, artă), stimularea acestora în vederea cunoașterii și stăpânirii mediului apropiat, a

potențialului creativ, a intuiției și imaginației acestuia, precum și formarea motivării pentru învățare, considerată ca activitate socială.

Metodologia programului

Jocul a fost principala modalitate de a atinge obiectivele și prin el copiii au acumulat treptat experiențe, noțiuni, abilități și instrumente de comunicare cu rol în dezvoltarea lor ulterioară.

Drumul pe care l-au parcurs copiii de la primul la ultimul atelier a fost unul flexibil, maleabil, dar progresiv, în raport cu particularitățile specifice ale fiecărui grup. Fiecare atelier a fost o verigă a unei activități și aceste ateliere au avut o succesiune logică pentru realizarea scopurilor și obiectivelor propuse.

REZULTATE AȘTEPTATE

- creșterea numărului de participanți la activități extracurriculare;
- formarea unei imagini de sine pozitive prin implicarea și în alte activități extrașcolare;
- identificarea propriilor valori și a grupului din care face parte;
- întregirea activității educative a școlii, completarea condițiilor concrete ale educației .

Resursele materiale folosite în derularea proiectului au fost asigurate prin sponsorizări și donații.

Obiective principale:

Dezvoltarea inteligenței emoționale

Aprofundarea competențelor de comunicare orală și scrisă

Dezvoltarea creativității

Din program:

Exprimarea emoțiilor prin pictură, desen ,colaj, modelaj etc.

Jocuri, concursuri, drumeții, excursii

Ateliere de lectură

Ateliere de teatru

Ateliere de creație-artistică

● Vizite ghidate la Biblioteca Națională Pedagogică Națională „I.C. Petrescu” București, Muzeul Satului București, Teatrul Municipal Târgoviște

● Jurnalul Școlii de vară

● Activități cu și pentru părinți etc.

Școala de vară - „**Școala pentru comunitate**”- ediția a III a-1-10 august-2013

Festivitatea de închidere - Rămas bun și la revedere!

Data:10.08.2013

Locație: Amfiteatrul „Arsenal"

- prezentarea unor cuvinte de mulțumire ale organizatorilor, exprimarea unor impresii, opinii - invitați – sponsori - viceprimarul Ciprian Prisăcaru;
- Prezentarea de către coordonatorii proiectului a CD-ului realizat cu aspectele cele mai reprezentative din activitățile desfășurate;
- Prezentarea unui program artistic de către elevii grupului țintă: dansuri cu temă: Dansul florilor,Samba florilor, Paparudele; dansuri moderne, recitări, cântece populare, Dans oriental,realizarea unei expoziții cu lucrările realizate pe perioada proiectului;
- Acordarea de diplome (realizate de coordonatorii proiectului) tuturor elevilor din grupul-țintă pentru participarea activă la proiectul educațional „Școala de vară - Școală pentru comunitate”

Împreună am reușit să intrăm într-o...ALTFEL de școală, un loc în care a predominat CREATIVITATEA și ARMONIA. Aici e locul potrivit de a petrece o parte din vacanța cea mare, aici e un mediu atractiv și un cadru favorabil dezvoltării aptitudinilor, creativității, imaginației, gândirii critice.

Vocea școlii este ecoul comunității!

Bibliografie

1. S. Cristea, *Dicționar de pedagogie*, Ed. Litera Educațional, Chișinău, 2002;
2. G. Văideanu, *Educația la frontiera dintre milenii*, Ed. Politică, București, 1988.

ROLUL PĂRINȚILOR ȘI A CADRELOR DIDACTICE ÎN PREVENIREA MANIFESTĂRILOR VIOLENTE ALE ELEVILOR

***Prof. Psihopedagog Vasilescu Elena Simona
Școala Specială Sf. Stelian – Costești***

Familia este rădăcina educației. Așa cum cât de corect ai sădit un pom, și pe cât de adânc a fost sădit, adică este rezistent, așa rol îl are și familia în educarea tinerei generații.

Familia este un factor primordial de informare și de creare a copiilor și tineretului. Ea are rolul de al introduce pe copil în societate, de a implementa practici educative, construcții cognitive. De observat faptul că, familia implementează mai mult valori practice, decât teoretice. Aceasta este mediul cel mai sănătos și are o influență mare asupra individului.

Pentru buna dezvoltare a copilului, pentru formarea unei personalități armonioase, căldura căminului părintesc, afecțiunea părinților, înțelegerea familială sunt esențiale. În creșterea, educarea și formarea acestuia este nevoie de mult tact, de o îmbinare corectă a înțelegerii și afecțiunii cu autoritatea părintească, astfel încât să lucreze disciplinat, dar cu plăcere, respectându-și și iubindu-și părinții. Dacă sunt neascultători sau greșesc uneori, să-i "pedepsim cu vorba", să le explicăm calm și cu fermitate ce au greșit, vorbindu-le ca unor "prieteni" care ne înțeleg și pe care-i iubim. Să nu insultăm, să nu lovim copilul care a greșit, el se va speria, nu ne va mai respecta, iar cu timpul se va obișnui cu bătaia, se va îndepărta sufletește de noi.

Pentru majoritatea părinților, a ajunge să-i înțeleagă pe copii reprezintă o lucrare de o viață întreagă pentru că fiecare copil este diferit în mod unic. Dacă un copil se simte neînțeles, respins și manipulat, aceasta poate dezvolta cu ușurință în el trăsături negative și, foarte adesea rezultatul va fi: amărăciune, conflict, răzvrătire prin violență.

Adesea, copilul devine agresiv fizic atunci când nu este înțeles de ceilalți. Vrea să intre într-un cerc de prieteni sau își dorește ce are altcineva, da nu-i poate face pe ceilalți să înțeleagă acest lucru. Multe agresiuni dintre copii apar între cei de vârste diferite, când cel mai mic mai puțin agresiv. Unele dintre aceste agresiuni par a fi cauzate de lipsa de pricepere a copilului mai mare de a face pe cel mai mic să-i înțeleagă cuvintele.

Comportamentul agresiv se poate modela, dar pentru aceasta trebuie să-i înțelegem mai întâi pe copii, să înțelegem de ce au astfel de probleme. Copiii ignoră adesea ceea ce spun profesorii sau părinții („Nu mai lovi!”) și continuă să facă ceea ce au văzut că fac unii dintre ei (lovesc). De exemplu, C.P., elev în clasa a IV-a, atunci când se supără dintr-un motiv oarecare, apucă primul lucru pe care îl găsește la îndemână și lovește cu el. Când am adus acest fapt în atenția mamei, mama mi-a explicat că exact așa se comportă și tatăl lui atunci când este nervos. Realitatea a demonstrat că, în majoritatea cazurilor, copiii învață să devină violenți urmărind scenele de agresivitate prezente în diferite filme și chiar programe de desene animate. Ei chiar își depășesc modelele, inventând gesturi și acțiuni mai violente decât cele pe care le-au văzut.

Este întotdeauna mai bine să-i împiedicăm pe copiii noștri să devină agresivi. În acest sens este important să înțelegem și să lucrăm cu emoțiile negative ale unui copil într-un asemenea mod, încât comportamentul acestuia să nu devieze. Problemele emoționale profunde și de durată sunt complexe și necesită, de obicei, nu doar răbdare și înțelegere din partea părinților, dar și terapie și consiliere specializată, din partea unui psiholog.

Trebuie să ne aducem aminte că a aduce pe lume un copil nu este totul, trebuie să-l ajuți să se formeze, să-i fii alături, să-i arăți că există și lucruri frumoase în lumea asta agitată. Trebuie să-l ajuți să supraviețuiască și altfel, nu numai prin forța pumnului. Ce să înțeleagă un copil care ajunge la școală și e terorizat de un copil, sau e bătut sau jignit de altul?! Acesta ar trebui să fie un proiect pentru toată țara în care ar trebui să fie implicați pe aceeași linie întâi nu numai profesorii și elevii ci și părinții.

Suntem fericiți când copilul nostru este la calculator! Dar câți dintre noi verifică ce fac ei de fapt în fața calculatorului? Ce conțin jocurile care sunt vândute cu coperte atrăgătoare? Ce personaj îl atrage din acele jocuri și de ce? Suntem foarte ocupați în a asigura o viață bună nouă și copiilor noștri, dar trebuie să învățăm să avem zilnic timp și pentru ei. Nu e de ajuns să întrebăm „Ai fost la școală?”, „Cum a fost?”, ți se răspunde „Bine” și când ar vrea să-ți mai spună ceva, tu, ca părinte, să-i întorci spatele și să-i spui că mai ai de făcut mâncare, de urmărit nu știu ce emisiune, etc.

Copilul trebuie respectat și iubit...

Violența tinerei generații este expresia vulnerabilității acesteia, a confuziei, a neliniștii, a suferinței, a lipsei de repere în viață. Elevii care manifestă comportamente violente provin, de obicei, din familii dezorganizate sau cu situație materială precară, dar sunt și copii care fac parte din „familii bune”.

Ce-i determină pe aceștia din urmă să fie violenți? Părinții lor cred că au „tot ce le trebuie”(referindu-se la calculatoare, mașinuțe, dulciuri, etc) și nu le înțeleg comportamentul agresiv. Se impune deci consilierea acestor părinți pentru că manifestările violente ale copiilor provin uneori din dorința de a fi „băgați în seamă”. În zadar le oferă tot ce-și doresc dacă nu-și fac timp, cel puțin o jumătate de oră pe zi, să le asculte bucuriile și necazurile pe care le-au trăit în ziua respectivă, să le ofere un sfat, o mângâiere, să-i facă să simtă că părinților le pasă de ei.

Violența în general și violența în școală în special, este o realitate a zilelor noastre cu care ne confruntăm uneori fără să o percepem suficient. Ne-am obișnuit să sesizăm actele de violență sau agresivitate puternice, neacordând suficientă atenție celor minore, un gest, o vorbă, un fapt ce par a fi nevinovate la momentul respectiv, dar care pot duce la acte de violență majore.

Violența influențează în mod negativ educația eficientă. Elevii care sunt victime ale actelor violente absentează de la școală, prezintă probleme de concentrare, întreaga lor dezvoltare cognitivă fiind afectată. Elevii expuși violenței școlare fie refuză să frecventeze școala din cauza amenințărilor, fie poartă la ei diverse arme pentru a se apăra. În multe cazuri elevii sunt exmatriculați din școală datorită numeroaselor acte de violență pe care le comit. La nivelul corpului profesoral apare sindromul „bourn out”, stare de epuizare psihică ce apare ca rezultat al confruntării îndelungate cu probleme de disciplină, acte de violență, precum și cu amenințări de natură agresivă din partea elevilor.

O intervenție optimă este acela de a orienta, în mod conștient, atenția asupra evenimentelor pozitive, deoarece acestea trebuie evidențiate mai mult decât cele negative. Este important să se intervină cu programe de prevenție a agresivității deoarece aceasta poate degenera în comportamente antisociale sau delictive.

Care dintre noi nu am aruncat uneori o vorbă mai dură la întâmplare, într-un moment de furie, de lipsa de auto-control, sau am făcut un gest, o glumă, ce ni se păreau lipsite de importanță, fără să conștientizăm impactul pe care acest fapt l-a avut asupra copilului respectiv, urmările.

Ce este mai grav este faptul că astfel de lucruri se întâlnesc și, nu rareori, chiar la cadrele didactice, lucru care nu ar trebui să se întâmple.

Dacă s-ar desfășura mai multe programe de prevenire și combatere a violenței, atât elevii, cât și cadrele didactice ar găsi căi pașnice de rezolvare a unor conflicte și ar avea un profund sentiment de siguranță în cadrul școlii și în afara acesteia.

Dacă părinții ar petrece mai mult timp cu proprii lor copii, dacă ar verifica, urmări cu discernământ anturajul acestora, dacă le-ar acorda mai multă încredere, i-ar implica ca pe niște mici adulți în problemele familiei, atunci, probabil, comportamentul acestora se va schimba, vor deveni mai încrezători în propriile forțe și conștienți de importanța comportamentului propriu asupra viitorului lor.

Dacă s-ar organiza mai multe activități extrașcolare, atunci ar exista o cale de a oferi și alte moduri de petrecere a timpului liber, de a-i feri cât mai mult de influențele negative.

Avem datoria dacă vrem să le smulgem elevilor influențele nefaste, să găsim modalități de a le umple timpul liber, de exemplu prin cat mai multe activități extrașcolare și în același timp de a le cultiva și hrăni spiritul. Un păcat al unora dintre noi care încă mai organizăm astfel de activități și ne referim în special la cele cultural artistice, este acela că de obicei aceste activități le organizăm sub deviza „că așa vor copii” și acceptăm prea multe lucruri de mică valoare, eliminând din serbările școlare ceea ce considerăm că „nu prinde” la elevii noștri. Ar trebui să le picurăm în suflet adevăratele valori din muzică, dans, poezie, dacă dintr-o sută de elevi, zece vor învăța să iubească și să simtă muzica cuvântului, armonia sunetelor și a culorilor este un câștig mare pentru noi. Să nu ne transformăm copiii în roboți, în asimilatori de date și informații, uitând să le dezvoltăm imaginația, gustul pentru frumos, sensibilitatea.

Scopul general al activităților extrașcolare este creșterea gradului de adaptare a acestor copii la viața socială, mai exact, dezvoltarea autonomiei personale și sociale, a comportamentului în grup, creșterea stimei de sine și a stării de bine prin posibilitatea afirmării în grupul social; intensificarea implicării părinților în dezvoltarea elevilor.

„Dacă un copil trăiește în critică, va învăța să condamne pe alții.

Dacă un copil trăiește în ură, va învăța să lupte împotriva celorlalți.

Dacă un copil trăiește în ridicol, va învăța să fie timid.

Dacă un copil trăiește în trăiește în rușine, va învăța să se simtă vinovat.

Dacă un copil trăiește în toleranță, va învăța să fie îngăduitor.

Dacă un copil este încurajat, va învăța ce este încrederea.

Dacă un copil este lăudat, va învăța să aprecieze.

Dacă un copil este corect tratat, va învăța ce este dreptatea.

Dacă un copil este protejat, va învăța ce este credința.

Dacă un copil este aprobat, va învăța să aibă încredere în sine.

Dacă un copil este tratat ca un prieten, va învăța să găsească dreptatea în lume.”

Dacă noi, profesorii, suntem hărăziți să pregătim aluatul societății pe care dacă îl frământăm prost nu crește, dacă e prea fierbinte cuptorul, se arde, și dacă e prea rece, aluatul se încheiază.

„Să îi ajutăm să crească sub ochii și prin grija noastră!

Să le permitem să exploreze universul din jur, să înfrunte riscul, fără a se pune, în pericol!

Să le oferim exemplul personal!

Să începem fiecare zi umplându-ne mintea și sufletul în ideea deschiderii spre lumină, în relațiile dintre oameni!

Să primim surâsul unui copil în care plutește un suflet de copil!

Să ne minunăm de raza sublimă din ochii unui copil!

Să primim toate aceste comori pe care copilul ni le oferă simplu, minunat, ca acele izbucniri ale primăverii, când parcă se deschide cerul ca să vină soarele!

BIBLIOGRAFIE

1. Kuzma K. - Înțelege-ți copilul, Editura Viață și sănătate, București, 1985;
2. Piaget - Psihologia copilului, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1968;
3. Antoine de Saint-Exupery - Citadela, Rao International Publishing Company, București.

TRAFICUL DE MINORI ȘI INTERNETUL

Prof. Istrate Nicolae Cecilian

Colegiul Național Ienăchiță Văcărescu din Târgoviște

Constituie infracțiunea de trafic de persoane recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea ori primirea unei persoane, prin amenințare, violență sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitând de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința ori prin oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane, în scopul exploatării acestei persoane. (Legea nr. 678/2001) Recrutarea, transportarea, transferarea, găzduirea sau primirea unui minor, în scopul exploatării acestuia, constituie infracțiunea de trafic de minori. (Legea nr. 678/2001).

Riscurile utilizării Internetului de către minori constă în următoarele:

- importarea listelor de contacte: copiii, tinerii preiau contacte din listele prietenilor sau de pe diverse site-uri fără a le filtra în vreun fel anume, existând riscul ca o persoană cu rele intenții să ajungă în respectiva listă de contacte;
- acceptarea necunoscuților în lista de contacte: mulți copii, tineri acceptă să discute cu persoane necunoscute pe Internet din curiozitate, din dorința de a cunoaște noi persoane, de a fi populari;
- trimiterea, postarea de poze: poate fi începutul unor situații abuzive deoarece pozele postate pe Internet pot fi utilizate în diverse scopuri, pot fi motiv de șantaj. Folosirea camerei web, însoțită de imagini în direct, poate fi de asemenea începutul unor situații abuzive;
- transmiterea de date personale: numele, data nașterii, adresa, numărul de telefon, adresa școlii;
- primirea de oferte: oferte de muncă, câștigare rapidă de bani. În cazul fetelor cu aspect plăcut care își postează poze, pot fi abordate de persoane care pretind a fi reprezentanții unor agenții de fotomodele.

Sfaturi pentru minori:

- informează-te cu privire la riscurile utilizării Internetului. Există site-uri specializate care vorbesc despre aceste aspecte; verifică informațiile;
- selectează cu atenție persoanele pe care le adaugi în lista de contacte, chiar și când importi de la prietenii apropiați. Elimină din lista de contacte persoanele necunoscute;

- nu posta prea multe informații personale în profilul vizibil tuturor! Informații precum școala la care mergi, cartierul în care stai, numărul tău de telefon, poze personale pot fi folosite de persoane cu intenții rele;
- nu trimite "poze provocatoare" prin intermediul internetului. Acestea pot fi utilizate oricând pentru a te șantaja, a te hărțui;
- nu merge niciodată singură/singur la o întâlnire cu o persoană cunoscută online! Convinge o prietenă sau un prieten să vină cu tine și să participe la prima întâlnire. Indiferent de cât de multă încredere ai căpătat într-o persoană în discuțiile online, realitatea poate fi foarte diferită;
- verifică orice ofertă de muncă pe care o primești de la persoane necunoscute sau de la firme necunoscute! Poți suna la Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane (<http://anitp.mai.gov.ro/ro/>), unde consilieri din cadrul poliției pot să-ți dea informații despre firmele/companiile cu probleme. Vorbește cu părinții tăi și analizați împreună oferta de muncă, gândindu-vă la eventualele riscuri sau pericole.

Linkuri și telefoane utile pentru minori:

<http://anitp.mai.gov.ro> Site al Agenției Naționale Împotriva Traficului de Persoane – unde poți găsi informații detaliate despre traficul de persoane și traficul de copii;

www.sigur.info Site despre siguranța pe Internet. Aici poți afla informații, dar poți să și raportezi un abuz ce s-a întâmplat online;

www.safernet.ro Aici poți raporta materiale sau situații dăunătoare copiilor găsite pe Internet;

0 800 800 678 Infoline – apel gratuit și anonim către Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane unde poți cere un sfat sau anunța despre o posibilă situație de trafic sau exploatare;

116 111 Telefonul copilului – apel gratuit, anonim către Asociația Telefonul Copilului unde poți discuta diverse probleme.

Bibliografie

1. Florea Pasca, *Fenomenul infracțional de trafic de ființe umane*, Ed. Pro Universitaria, București, 2010
2. Vasiu, I., Vasiu, L. *Frauda informatică*, în Revista de Drept Penal, Anul XII, nr. 1, Ianuarie- Martie, Asociația Română de Științe Penale, București, 2005
3. Ioana Vasiu, *Criminalitatea informatică*, Ed. Nemira, București, 1998
4. http://europa.eu/legislation_summaries/justice_freedom_security/fight_against_trafficking_in_human_beings/index_ro.htm
5. <http://youth-against-humantrafficking.org/>